

กระจายไปแล้ว, กระจายกระจายแล้ว,กลาดเกลื่อนแล้ว, เกลื่อนกล่นแล้ว, เกลื่อนกลาดแล้ว, ดาษตีนแล้ว, เร็ยรายแล้ว, เร็ยรายไปแล้ว. ป+กิริ วิกิริณ. อ ปัจ. อุม์ อัซ. อี อาคม กิริยาหลังลง อี และ ย อาคม.	ปกริรีสุ ปกริรียีส
กลบแล้ว?. อุ+หนุ หีสาย. ย ปัจ. กัต. อี อัซ. แปลง หนุ เป็น ญ ทัมมะ อุ เป็น อุ.	อุหนญ
กลับคืนแล้ว. ปฏี+นิ+วตตุ+ อ ปัจ. อี อัซ.	ปฏินิวตติ
กลับไปแล้ว, ชักมาแล้ว, ฯลฯ. ปฏี+กสสุ อ ปัจ. อี อัซ.	ปฏีกสสิ
กลับมาแล้ว. ปติ+คม+อ ปัจ. อี อัซ.	ปจจากมิ
กล่าวแล้ว, กล่าวก่อนแล้ว, ฯลฯ ป+วท+อ ปัจ. อ ปโรกขา. หรือ อา หียัต. รัสสะ กิริยาหลัง อี อัซ.	ปาว ปาวา
กล่าวแล้ว, พฐู ชาติในความ กล่าว พุต. อ ปัจ. อุ ปโรกขา. แปลง พฐู เป็น อาห บวก อุ วิภัติ เป็น อาหุ รัสสะ อา เป็น อา เพื่อฉันทานุรักษ์จึงเป็น อหุ. รูปฯ ๔๔๙. ดู อาหุ ด้วย.	อหุ
กล่าวแล้ว, ฯลฯ. กถ+ณย ปัจ. อุม์ อัซ.	กถยีส
กล่าวแล้ว, ฯลฯ. วท+อ ปัจ. อุ ปโรกขา. แปลง วท เป็น วชช.	สชช
กล่าวแล้ว, ฯลฯ. วท+อ ปัจ. อุม์ อัซ. แปลง วท เป็น วชช.	วชช
กล่าวแล้ว, ฯลฯ. อธิ+ภาส ชาติในความ กล่าว พุต ตรัส. อ ปัจ. อี อัซ.	อชฌภาสิ
กล่าวแล้ว. อหุ หรือ พฐู ชาติ อ ปัจ. อุ ปโรกขา.	อาหุ
กล่าวแล้ว. อหุ หรือ พฐู ชาติ อ. ปัจ. อุม์ อัซ.	อาหฺสุ

กล่าวแล้ว. อหฺ อหฺ ชาติในความกล่าว พุด. อ ปัจ. อ ปโรก ขา. เทวภาวะ อ อ+อ=อา. รุปฯ ๔๔๙, ๔๘๖ โมคฯ ตยาที กัณฑ์ ๑๖ เป็น พुरुชาติ แปลงเป็น อาห. สำหรับ อหฺ ชาติเมื่อ ลง ปโรกขา นิยมเทวภาสะเสมอ. จะตั้ง อหฺ หรือ พुरु ชาติก็ ถูก เพราะเป็นอาจารย์ ขันยอด ขอฝากผู้รับผิดชอบการศึกษา ไว้ด้วย.	อาห
กลิ้งไปแล้ว, ๗๗. ป+วฏฏ+อ ปัจ. อี อັ.	ปวฏฏเฐติ
กลิ้งกินแล้ว, ๗๗. ปริ+คิล ชาติในความ กลิ้งกิน กิน. อ ปัจ.	ปริคิลิ
ก่อแล้ว, ๗๗. จิ+นา ปัจ. อํ อັ.	จินิสฺ
กั้นแล้ว, ๗๗. รุฑ หรือ รุธิ ชาติในความ กั้น, ๗๗. อ ปัจ. อ ปโรกขา. เทวภาวะ รุ นิคคหิตอาคม.	รุฑนุช
เกลี่ยลงแล้ว, ๗๗. โอ+กิริ+อ ปัจ. อี อັ. กิยยาหลัง ที่มะ.	โอกิริ โอเกีรี
เกลื่อนกล่นแล้ว, เรี่ยรายแล้ว, ๗๗. วิ+กิริ+อ ปัจ. อี อັ.	วิกิริ
แก้แล้ว, ๗๗. มุจ โมจเน. อ ปัจ. อี อັ. เอา อุ เป็น โอ ย อาคม.	โมจยิ
ขงก้าวไปข้างหน้า, ๗๗. หิ ปัจจ. ลบ หิ.	อภิกุม
ข้องแล้ว, ผูกแล้ว, ๗๗. พธ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด ติด เนือง เนืองกัน ดัก. ฌย ปัจ. กัต. อี อັ.	พชฺฌิ
ขจรจร, ๗๗. ตฺ ปัจจ.	อาคเมตฺ
ขจรจับ. อธิ+วาสุ+ณเ ปัจ. กัต. ตฺ ปัจจ.	อธิวาเสตฺ
ขจรเหยียบ. อา+กมฺ หรือ กมฺ+อ ปัจ. อี อັ อ อาคม ตัน ชาติ ข้อน ก.	อกุมตฺ

ขอน้อมถวาย (ย่อมน...). โอ+อุ+นม+อ ปัจ. ม วัต. แปลง อุ เป็น โอ น เป็น ณ อุ ที่ มุ เป็น อ ม เป็น ช ลง ยุ อาคม บวก อ ปัจ. เป็น ย ที่มะ อ ที่ ย เป็น อา.	โอโณชยาม
ขาดแล้ว, ฯลฯ. นิท+ย ปัจ. กัต. อุม์ อัช. แปลงเป็น อีสุ.	นิชชีสุ
ขาดสูญแล้ว. ป+นิท+ย ปัจ.กัต. อี อัช. แปลง ทุย เป็น ชุช.	ปจฺนิชฺช
ชิงแล้ว, ลาดแล้ว. ป+ณร+อ ปัจ. อี อัช. ช้อน. ต.	ปตฺตริ
เข้าไปใกล้แล้ว. ฯลฯ. อุป+คม+อ อี อัช. ดู อกณฺณิ.	อุปคณฺณิ
เข้าไปใกล้แล้ว. อุป+อา+คม+อ ปัจ. อี อัช. ที่มะ.	อุปาคมิ
เข้าไปตัดแล้ว, ตัดขาดแล้ว. อุป+นิท+ย ปัจ. กัต. อี อัช. แปลง ทุย เป็น ชุช ช้อน จ.	อุปนิชฺช
เข้าไปถือเอาอยู่, ยึดอยู่, ถือมันอยู่, อุป+อา+ทา อาทาเน. ย ปัจ. กัม. อี อาคม ตี วัต.	อุปาทิยติ
เข้าไปถือเอาอยู่, ฯลฯ. อุป+อา+ทา+เอ ปัจ. ตี วัต.	อุปาทเทติ
เข้าไปล้อมไว้แล้ว, ล้อมไว้แล้ว, ฯลฯ. อุป+รฺธิ+ธาตุ ในความ ปิดล้อม ขัดขวาง ห้าม. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อุปฺรฺนธิ
เข้าไปล่างแล้ว, ฯลฯ. อุป+อติ+คม+อ ปัจ. อา หิยัต. อ อาคม ตันธาตุ.	อุปจฺจคา
เข้าไปแล้ว, บรรลุแล้ว. นิ+คม+อ ปัจ. อุม์ อัช. แปลง เป็น อีสุ.	นิคฺจฺจิสฺสุ
เข้าไปแล้ว, ป+วิสุ+ย ปัจ. กัม. อี อัช. อี อาคมหน้า ย.	ปวิสียิ
เข้าไปแล้ว. ป+วิสุ+อ ปัจ. อี อัช. เพราะวิภัติ อัช. แปลง วิสุ เป็น เวกฺข รูปฯ ๔๗๓.	ปเวกฺขิ
คลอດแล้ว, ฯลฯ. วิ+ชนฺ+ย ปัจ. กัต. อี อัช. แปลง ชนฺ เป็น ชา.	วิชายิ
คำแปล ดู มุสฺติ โมสฺติ มุสฺติ มุสฺ+ณเณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	มุสฺติ โมสฺติ

คิดแล้ว, ฯลฯ. จินตฺ+ณย ปัจ. อี อັช.	จินตยิ
คืบให้, ฯลฯ. เมทฺ ชาติในความ คืบให้ ยึด ถือ ยึดถือ ไปด้วยกัน กำจัด เบียดเบียน. อ ปัจ.	เมทติ
เงือดเงื่อแล้ว. อุ+คิริ ชาติในความ คาย กระจาย ไหลออกปล่อยออกมาห. อ ปัจ. อุมฺ อັช.	อุคิริสฺ
จงกลับ, ฯลฯ. นิ+วตฺตฺ อ ปัจ. ถ ปัจ.	นิวตฺตถ
จงกล่าว, ว่า กล่าว, ว่าขาน, ฯลฯ ภาณ+อ ปัจ. หิ ปัจ.	ภาณ
จงกล่าว, ฯลฯ. วท+อ ปัจ. หิ ปัจ.	วชฺช
จงกล่าว, ฯลฯ. วท+อ ปัจ. หิ ปัจ. ลบ หิ.	วท
จงกล่าว, ฯลฯ. อา+ขา+อ ปัจ. หิ ปัจจะ รัสสะ ช้อน กุ.	อกุขาหิ
จงกล่าว, ฯลฯ. อา+จิภฺ ชาติในความ กล่าว บอก. อ.ปัจ. หิ ปัจ. ลบ หิ.	อาจิภฺ
จงก้าวกลับ, ถอยกลับ, กลับไป, หลีกไป, ปฏิ+กมฺ+อ ปัจ. หิ ปัจ.	ปฏิกกม
จงกำหนดด้วยดี, ฯลฯ. สํ+ลภฺ+ณ ปัจ. ถ ปัจ.	สลลภฺเขต
จงเกิดขึ้น, จงบังเกิด. อุ+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. หิ ปัจ. ช้อน ป.	อุปฺปชฺช
จงข่ม, ฯลฯ. นิ+คหฺ+ณฺหา ปัจ. หิ ปัจ. ลบ หุ ลบ อา ที่หา และ ลบ หิ.	นิคฺคณฺห
จงข้ามลง, ฯลฯ. โอ+ตร ชาติในความ ข้าม ข้ามไป ปลิว ปลิวไป ลอย ลอยไป ผ่านไป ผ่านพ้นไป. อ ปัจ. หิ ปัจ.	โอตร
จงขีด, ฯลฯ. ผาลฺ+เอ ปัจ. หิ ปัจ.	ผาเลหิ
จงค้น, ค้นคว้า, รวบรวม, สะสม, เก็บ, ก่อสร้าง. วิ+จิ จเย. นา ปัจ. รัสสะ.	วิจิณฺถ
จงคำ คว่ำลง. นิ+กฺชฺช+อ ปัจ. ตฺ ปัจ.	นิกฺชฺชตฺ

จกไคร้ครวณ, แลดู, ฟัง. นิ+สม+ณ ฌย บัจ. ถ บัจ.	นิสาเมถ นิสามยถ
จกณเว้น, ๗๗. อา+วชช ฐาตุในความ ฌถ ละ เว้น ฌย บัจ. กัต. หิ บัจ.	อาวชเชหิ
จกจัดแจง, เตรียมการ, ประกอบ. ส+วิ+ธา ฐาณ. อ บัจ. ถ บัจ.เทวภาวะ ฐา รัสสะ แปลง ฐ เป็น ท ลบ อา ที่ ฐา อ บัจ. เป็น ฐ แปลง ฐ เป็น ห ถ้าไม เทวภาวะ ก็แปลง ฐ เป็น ทห หรือตั้ง ทห ฐาตุ.	สวิทถ
จกจับ, เกาะกุม, เกาะกุมตัว, ๗๗. นิ นี นเย อ บัจ. ม บัจ.	เนม
จกเจริญ, ๗๗. ป+วฑฒ+อ บัจ. ต บัจ. ใช้แทน ต.	ปวฑฒต
จกเจริญ, ๗๗. พรุห.+อ บัจ. หิ บัจ. แปลงเป็น ย.	พรุหย
จกเจริญ, ๗๗. วฑฒ+อ บัจ. หิ บัจ. แปลง เป็น ย.	วฑฒย
จกแจ่มแจ้ง, แจ่มกระจ่าง, แจ่มชัด, ชัดแจ้ง, กระจ่างชัด. ปฏี+ภา ทิตฺติย. อ บัจ.	ปฏีภาตุ
จกฉิบหายไป, ๗๗. วิ+นส+ย บัจ. กัต. อนตุ บัจ. ที่มะตัน ฐาตุ ม อากม.	วินสสนตุ
จกฉิบหายไป, ๗๗. วิ+นส+เอ บัจ. อนตุ บัจ.	วินาสเมนตุ
จกดู, ๗๗. ทิส+อ บัจ.	ปสฺสต
จกดู, ๗๗. ทิส ฐาตุในความ พบ เห็น ดู ฟัง. อ บัจ. หิ บัจ. แปลง ทิส เป็น ปสฺส ลบ หิ. รูปฯ ๔๖๗.	ปสฺส
จกตรวจตรา, ไคร้ครวณ, พิจารณา. วิ+จร จรณ สณฺเจ วา. ฌย บัจ. กัต. ถ บัจ.	วิจาเรถ
จกตัด, ๗๗. ฉิทิ ฐาตุในความ ตัด บั่น แบ่ง ฝ่า ทอน. อ บัจ. หิ ปณฺจ. นิคคหิตอากมตันฐาตุ แปลงเป็น น ลบ หิ.	ฉินท
จกไต่ไป, ๗๗. ปฏี+ปท+ย บัจ. กัม.	ปฏีปชฺชาหิ

จงถอน.อุ+นิท ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ ปัจ. หิ ปัจจ. นิคคหิตคมตันธาตุ แปลงเป็น นุ ช้อน จุ ลบ หิ.	อุจุฉินฺท
จงถาม ปุจุฬ+อ ปัจ. ตี วัต.	ปุจุฬ
จงทักท้วงตอบ, ฯลฯ. ปฏฺิ+จุท สณฺโจอทเน. เณ ปัจ. ถ ปัจจ.	ปฏฺิโจเทถ
จงทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ. สสุ ปัจจ.	กรฺสสุ กรฺสสุ
จงทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ. สสุ ปัจจ. ใช้แทน หิ.	กรฺสสุ
จงทิ้งไป. จิป+อ ปัจ. หิ ปัจจ. แปลง ป เป็น ปุป ลบ หิ.	จิปป
จงเที่ยวไป, จงเป็นไป. วิ+จร คติยฺ, อ ปัจ. ถ ปัจจ.	จิจรถ
จงแทงตลอด, ฯลฯ. ปฏฺิ+วิธฺ+ย ปัจ. กัต. ถ ปัยจ. แปลง ย เป็น ฐ แปลงที่สุดธาตุเป็น ท.	ปฏฺิวิฑฺธ
จงน้อมเข้าไป, ฯลฯ. นมฺ หรือ นมุ ชาติในความ น้อม โน้ม นอบน้อม นมัสการ. เอ ปัจ. ถ ปัจจ. จงให้น้อมเข้าไป, ฯลฯ. เณ ปัจ. เหตุกัต.	อุปนาเมถ
จงนำไป, พัดไป. . วหฺ+ย ปัจ. กัม. ตฺ ปัจจ.	วฺยฺหตุ
จงนำไป, พัดไป. วหฺ ปาปฺณเน. ย ปัจ. แปลง ว เป็น วฺ แปร ย ไว้หน้า ห.	วฺยฺหตุ
จงนำไป, ฯลฯ. วหฺ+ย ปัจ. กัม. ตฺ ปัจจ. แปลง ว เป็น วฺ แปร ย ไว้หน้า ห แล้วแปลง ย เป็น ลฺ กิริยาหลัง แปลง ล เป็น พฺ รูปฯ ๔๖๕.	วฺลฺหตุ วฺพฺหตุ
จงนำไป. โอ+หฺร ชาติในความ นำ นำไป นำออก. อ ปัจ. ตฺ ปัจจ.	โอหฺรตุ
จงนำมา. อา+หฺร ชาติในความนำไป. อ ปัจ. หิ ปัจจ. ลบ หิ.	อาหฺร
จงบรรเทา, ฯลฯ. ป+นุท+อ ปัจ. หิ ปัจจ. ทิมะ ลบ หิ.	ปนฺุท

จงบวช (ออกไปจากการมีครบคร้ว). ป+วช ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บัจ. หิ บัจ. แปลง ว เป็น พ ซ้อน พ.	ปพพช
จงบำราศไป, จงปราศจากไป, หายไป. วิ+วช คติย์. อ บัจ. อนุ ตุ บัจ. ซ้อน ช หรือแปลง ช เป็น ชช.	วิวชชนตุ
จงบำเรอ, รับใช้, ปฏิบัติ. ปริ+จร จรณ. อ บัจ. ตุ บัจ.	ปริจรถุ
จงประกอบ, ฯลฯ. จงให้ประกอบ, ฯลฯ. ป+ยุช โยเค. คำแปล ชุดแรก เอ บัจ. กัต. คำแปลชุดหลัง เณ บัจ. เหตุ.	ปโยเชหิ
จงประกาศ, ฯลฯ. ป+วตุ ชาติในความ กล่าว พุด. ฌย บัจ. กัต. หิ บัจ. ลบ ณ เหลือ อ ลบ ที่ ตุ เป็น ต+อ ซ้อน ต.	ปวตตย
จงประหาร, ตี, ฟ้น, ผลาณ, ล้างผลาณ, ฆ่า, ทำลาย. ป+หฺร ชาติในความนำไป นำออก. อ บัจ. หิ บัจ.	ปหฺร
จงปรากฏ. ปาตุ+ฏ+อ บัจ. สสุ บัจ. เอา อุ เป็น อ.	ปาตุภวสฺส
จงปราศไป, ฯลฯ. วิ+คม+อ บัจ. ตุ บัจ.	วิกจตุ
จงปาวร้อง, ฯลฯ. อุ+มุส ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ประกาศ ปาวร้อง กีกก้อง เกรียวกราว แสดง. เณ บัจ. กัต. หิ บัจ. พฤทธิ ซ้อน คุ.	อุคโหมเสหิ
จงเป็น, ฯลฯ ฏ+อ บัจ. หิ บัจ. แปลง ฏ เป็น ฐว รูปฯ ๔๔๙.	ฐว
จงเป็นไป, เป็นอยู่, อยู่, อาศัย, อาศัยอยู่, นำ, นำไป, นำออก, ถือ, ยึด, ถือเอา, ยึดเอา, ยึดถือ, จับเอา. อ บัจ. หิ บัจ.	หฺร
จงโปรดข้างหน้า. อติ+อิสุ อิจนาย. อ บัจ. ฌ บัจ. แปลง ส เป็น จณ	อติจณ

จงไป, ฯลฯ. คม คม ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป บิน เห็น. อ ปัจ. หิ ปัจจ. แปลง คม หรือ คม เป็น จจ. กัจฯ ๔๗๖ รูปฯ ๔๒๖ แปลงที่สุตชาติเป็น จจ.	คจ
จงไป, ฯลฯ. ทม+อ ปัจ. หิ ปัจจ. แปลง คม เป็น คมม ที่มะ. กัจฯ ๕๐๑. รูปฯ ๔๒๗ แปลง คม เป็น มม ได้รูปเป็น มมมาหิ.	คมมาหิ
จงไป, ฯลฯ. วขุ คติย. อ ปัจ. หิ ปัจจ.	วขาหิ
จงผูกสอด, ฯลฯ. ส+นห+ถ ปัจจ.	สนนยุทด
จงพัก, จงยับยั้ง. วิ+สมุ สมุ วา อุปสเม. อ ปัจ. ถ ปัจจ. ช้อน ส.	วิสุสมถ
จงเพ่ง, ฯลฯ. เฉ ชาติในความ เพ่ง เพ่งด้วยใจ พินิจ พิจาร คิด. อ ปัจ. หิ ปัจจ แปลง เอ เป็น อา นุ อาคม.	ฌาน
จงเพ่ง, ฯลฯ. เฉ ชาติในความ เพ่ง เพ่งด้วยใจ พินิจ พิจาร คิด. อ ปัจ. หิ ปัจจ แปลง เอ เป็น อา นุ อาคม.	ฌาน
จงฟัง, สดับ. สุ+ณา ปัจ. ตุ ปัจจ.	สุณาตุ
จงฟัง. สุ สวเน. ณา ปัจ. ลี ปัจจ กิริยาแรก รัสสะ รูปฯ ๔๙๖.	สุณลสิ สุณาลิ
จงมา, ของมา. อา+อิ ชาติในความไป อ ปัจ. อนตุ ปัจจ. แปลง อิ เป็น เอ เอ เป็น อย.	อายนตุ
จงมา, ฯลฯ. อา+อิ+อ ปัจ. ถ ปัจจ. ถ้าแปลว่า จงไป พฤทธิ อิ เป็น เอ.	เอถ
จงมา. อา+อิ+อ ปัจ. หิ ปัจจ. ตู เอติ กิริยาที่ ๒	เอหิ

จงมี, ฯลฯ. ฎ ชาติในความ มี เป็น เกิด. อ ปัจ. หิ ปัจ.	ภ
พฤทธิ อุ เป็น โอ เอาโอ เป็น อว รูปฯ ๔๕๓, ๔๕๙. โมคฯ ฉาติภังค์ ๑๒๙. เอา อุ เป็น อว.	ภ
จงมี, ฯลฯ. สำเร็จ. หุ หรือ หู อ ปัจ. ตุ ปัจ.	โหตุ
จงมี, ฯลฯ. อสุ ชาติในความ มี เป็น มีอยู่เป็นอยู่ อ ปัจ. ถ ปัจ. แปลงเป็น ตถ ลบที่สุดธาตุ รูปฯ ๔๘๒.	อตถ
จงมี, ฯลฯ. อสุ สัตติย์. อ ปัจ. อนตุ ปัจ. ลบต้นธาตุ ดู สน ติ ด้วย.	สนตุ
จงมี, ฯลฯ. อสุ+อ ปัจ. หิ ปัจ. ลบที่สุดธาตุ.	อาหิ
จงมี. อสุ+อ ปัจ. ตุ ปัจ. แปลงเป็น ตฤ ลบที่ธาตุ บางคราว ใช้เป็นมัธยมบุรุษ รูปฯ ๔๔๔.	อตฤ
จงยกขึ้น, ฯลฯ. ถ ปัจ.	อุทรรถ
จงรังควาน, รบกวน, ฯลฯ. รฐ หีสาย. ย ปัจ. กัต. อนตุ ปัจ. แปลง เป็น อํ นิคคหิตอาคมต้นธาตุ. มา รนุญฺ จงอย่าง รังควาน.	รนุญฺ
จงรับ, รับเอา, ฯลฯ. ปฏิก+คห+อ ปัจ. หิ ปัจ.	ปฏิกคห
จงรู้, รู้แจ้ง, ฯลฯ. วิ+ณา+นา ปัจ. หิ ปัจ. แปลง ณา เป็น ชา รัสสะ อา ที่ ณา ลบ หิ รูปฯ ๔๙๘.	วิชาน
จงรู้. ณา+นา ปัจ. หิ ปัจ. แปลง ณา เป็น ชา รัสสะ อา ที่ ณา ลบ หิ.	ชาน
จงเรียน, ฯลฯ. อธิ+อิ ชาติในความ เปล่งวาจา ศึกษา เล่าเรียน กล่าว อ่าน ฟ่อง สวด ทวน สारयाय. อ ปัจ. สสุ ปัจ. วีการ อิ เป็น เอ เอา เอ เป็น ย หรือแปลง อิ เป็น ยุ.	อชยสสุ

จลงละเสีย, ฯลฯ. ป+หา ชาติในความ ละ สละ วาง ปล่อย อ ปจ. หิ ปัจจ. เทวภาวะ หา รัสสะ แปลง ห เป็น ช กิริยา แรก ลบ อา ที่ตัวธาตุ กัจฯ ๔๖๐.	ปชห ปชหา
จลงลุกขึ้น, ฯลฯ. อุ+จา ชาติในความ หยุด ยืน ตั้งอยู่ ดำรงอยู่. อ ปจ. ถ ปัจจ. รัสสะ อา เป็น อ หุ อากม ท้ายธาตุ รูปฯ ๔๗๖. หรือแปลง จา เป็น จห.	อุจฺจหนต
จลงเลี้ยง, ฯลฯ. ปาลุ ชาติในความ เลี้ยง รักษา ระวัง ป้องกัน คุ้มครอง ปกครอง คอยดูแล เฝ้า. ฌย ปัจ. อนนฺตุ บัยจ.	पालยนนฺตุ
จลงแลดู, ดูแล, เหลียวแล, เอาใจใส่. อป+โลก ชาติในความ เห็น ดู แลดู เอ ปัจ. หิ ปัจจ. กำหนดแล้ว หรือประพฤติ มานัตครบกำหนดแล้ว (สำหรับผู้ที่มีได้ปกปิดอาบัติไว้) เพื่อให้ กลับเป็นผู้บริสุทธิ์	อปโลเกหิ
จลงแลดู, ฯลฯ. ปฏิ+อิสฺ ชาติในความ ประารถนา อยาได้ ชอบ ใจ รักใคร่. อ ปจ. หิ ปัจจ. แปลงที่สุดธาตุ เป็น จุณ.	ปฏิจฺจน
จลงสงวน, ฯลฯ. สัม+มุ+อ ปัจ. ม ปัจจ. ลบที่สุดธาตุ.	สํยม
จลงห้าม, ฯลฯ. นิ+วร ชาติในความ ห้าม กัน กั้น ปิด. ฌย ปจ. กัต. หิ ปัจจ. ทิฆะตันธาตุ ลบ หิ.	นิवारย
จลงให้ข้าม, ฯลฯ. ตรฺ+ณเ ปัจ. เหตุ. หิ ปัจจ.	ตारेหิ
จลงให้เจริญ, ฯลฯ. พฺรหฺ+ณย ปัจ. เหตุฯ. หิ ปัจจ. ลบ หิ.	พฺรหฺย
จลงให้ฉิบหาย, ฯลฯ. นสฺ+ณเ ปัจ. เหตุ. ถ ปัจจ.	นาเสถ
จลงให้ดับ, ให้เย็น. นิ+วา ชาติในความ ดับ เย็น. ฌาเป ปัจ. ถ ปัจจ.	นิพฺพาเปถ
จลงให้มาถึง. อา+คม+ณเ ปัจ. เหตุกัต. ตฺ ปัจจ.	อาคเมตฺ
จลงให้ร้ายแรง, ฯลฯ. หสฺ+ณย ปัจ. เหตุ. สฺสฺ ปณจ. ดู หสติ ด้วย.	หาสยสฺสฺ

จงให้เหือดแห้ง, ฯลฯ วิ+สฺส ชาติในความ แห้ง ผาก เหี่ยว ชুবผอม. เณ ปัจ. เหตุ. หิ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	วิโสเสหิ
จงไหว้, ฯลฯ. วนฺท+อ ปัจ หิ ปัจ.	วณฺท
จงอดกลั้น, ฯลฯ. อภิ+ขมฺ ชาติในความ ทน อดทน อดกลั้น. อ ปัจ. ถ ปัจ.	อภิกฺขมถ
จงอดกลั้น. ฯลฯ. ติษ+ข ปัจ. สฺสํ ภาวิส. อิ อาคม.	ติติกฺขิสฺสํ
จงอยู่ จงเป็นอยู่ อสฺ ชาติในความ มี เป็น มีอยู่ เป็นอยู่ อ ปัจ หิ ปัจ. แปลง ส เป็น จฺล ลบ หิ	อจฺล
จงอยู่, ฯลฯ. วิ+หฺร+อ ปัจ. ตฺ ปัจ.	วิหฺรตฺ
จบลงแล้ว, ฯลฯ. อว+สา ชาติในความ จบ สุด ที่สุด สิ้น(จบ). อ ปัจ. อํ อັช. แปลงเป็น อีสฺ.	อวสีสฺ
จะขอเตือน. อา+มนฺต ชาติในความ ปรีक्षा หรือ พุดความลับ พุดกระซิบกระซาบ. ฌย หปฺจ. กัต. ติ วัต.	อามนฺตยา มิ
จะช่วยให้คิด, ฯลฯ. นิ+ฌเ จินฺตายํ ฌาปย ปัจ. ม วัต. ลบ เอ ทิมะ อ ที่ ย ช้อน ชุ.	นิชฺฌาปยาม
จะไป, ฯลฯ. จะมา, ฯลฯ. อา+ยา ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ม วัต. คำแปลแรก อา สักว่าอุปสรรค คำแปลหลัง อา เปียนธาตุ.	อายาม
จักกล่าว, ฯลฯ. ป+วจุ วจเน. อ ปัจ. สฺสามิ ภาวิส. แปลง สฺสา มิ เป็น ขามิ จฺ เป็น กฺ.	ปวกฺขามิ
จักกล่าว, ฯลฯ. ภาสฺ+อ ปัจ. สฺสํ ภาวิส. อิ อาคม.	ภาสีสฺสํ.

จักกล่าว, ฯลฯ. วจุ วจน. อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข แปลง จุ เป็น กุ ลบ อ ปัจ. รูปฯ ๔๖๓. โมคฯ ตยาทิ กัณฑ์ ๒๗ แปลง จุ กับ สฺส เป็น กุข. จะว่าแปลง สฺสติ เป็น ขติ แปลง จุ แปลง จุ เป็น กุ ก็ได้.	วกุขติ
จักกล่าว, ฯลฯ. วจุ วจน. อ ปัจ. สฺสามิ สฺสาม ภาวิส. แปลง วิ ภาติพร้อมกับปัจ. เป็น ฉามิ ฉาม.	วจุฉามิ วจุฉาม
จักกล่าว. ฯลฯ. วจุ+อ ปัจ. สฺสามิ สฺสาม ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข แปลง จุ เป็น กุ ลบ อ ปัจ. กัฯ ๔๘๑ ว่า แปลง ภาวิสสนฺติวิภาติ พร้อมด้วยปัจจัยเป็น ขามิ ขาม ฉามิ ฉาม.	วกุขามิ วกุขาม
จักกิน, ฯลฯ. ภาขุ ชาติในความ กิน กลืนกิน บริโภค. อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข ลบ อ ปัจ. แปลง ขุ เป็น กุ รูปฯ ๔๖๑.	ภากุขติ
จักกิน, ฯลฯ. ภาขุ+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข ขุ เป็น กุ พฤทธิ อุ เป็น โอ รูปฯ ๔๙๓. โมคฯ ตยาทิ กัณฑ์ ๑๗ แปลง ขุ กับ สฺส เป็น กุข.	โภากุขติ
จักขาด, ฯลฯ. อุ+ฉิทฺ ฉิทฺ ชาติในความ ขาด ทะลุ แตก สลาย. ย ปัจ. กัต. สฺสติ ภาวิส. แปลง หยุ เป็น ขุช อิ อาคม ช้อน จุ.	อุจุฉิขุชิสฺสติ
จักเข้าถึง. อุป+อิ+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง อิ เป็น เอห ด้วย อำนาจวิภัต อิ อาคม ลบ สฺส.	อุเปหิติ
จักเข้าไป. ป+วิสุ+อ ปัจ. สฺสามิ ภาวิส. วิการ อิ เป็น เอ แปลง สฺสามิ เป็น ขามิ แปลง สฺ เป็น กุ ส่วน โมคฯ ตยาทิ กัณฑ์ ๒๗ แปลง ส กับ สฺส เป็น กุข.	ปเวกุขามิ

จักคุต, คุตลง. โอ+รหฺ ชาติในความ งอก งอกขึ้น เกิด ปรากฏ. อ ปัจ. สุตถ ภาวิส.	โอโรหิสุตถ
จักกต, จักเว้น. โอ+รหฺ อุปรเม. อ ปัจ. สุตติ ภาวิส.	โอรัมมิสุตติ
จักกตเว้น, ฯลฯ. วิ+รมฺ+สุสฺ ภาวิส. อิ อากม.	วิรมิสฺ
จักตีม. ปา+สุตติ ภาวิส. แปลง ปา เป็น ปิว อิ อากม.	ปิวิสุตติ
จักได้, ลภ+อ ปัจ. สุตฺตมิ ภาวิส. วิธิ, แปลง ตฺว ลจฺฉติ หรือ แปลง ฏ เป็น จฺ สุตฺตมิ เป็น ฉมิ ก็ได้.	ลจฺฉนํมิ
จักได้. ลภ+อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ฉ ฏ เป็น จฺ รูปฯ ๔๖๑. ฝ่ายโมคฺย ตยาทิกัณฺฐ ๒๖ แปลง ฏ กับ สฺส เป็น จฺฉ.	ลจฺฉติ
จักได้ได้แล้ว. ลภ+อ ปัจ. สสฺสฺ กาลา.	อลภิสฺสฺ
จักได้ถึงแล้ว. นี ปาปฺณเน. สุตฺตา กาลา. อ อากมตันธาตุ ย. และ อิ อากมหลังธาตุ รัสสะ อา ที่ สฺา เป็น อ.	อนียิสฺ
จักได้ทำแล้ว. กรฺ+โอ ปัจ. สุตฺตา กาลาติ. รัสสะ อ อากมตัน ธาตุ อิ อากมตันธาตุ.	อกริสฺ
จักได้เป็นแล้ว. จักได้มีแล้ว. สุตฺตมฺหา กาลา รัสสะ.	อมวิสฺมฺห
จักได้ไปแล้ว, ฯลฯ. สุตฺตา กาลาติ. อ อากมตันธาตุ อิ อากม หลังธาตุ.	อคจฺฉิสฺ
จักได้รู้แล้ว. ฌา+นา ปัจ. สฺส กาลา. อ อากมตันธาตุ อิ อากม หลังธาตุ และปัจ. แปลง นา เป็น ย รูปฯ ๕๐๐.	อญฺฌายิสฺ
จักได้อดทนแล้ว, จักได้ทนทาน. ติขฺ+บ ปัจ. สุตฺตา กาลา. เทว ภาวะ ติ แปลง ขฺ เป็น ฏ อ อากมตันธาตุ อิ อากมหลังธาตุ และปัจ.	อติติฏฺขิสฺ

จักได้อาจแล้ว. สก+ณา บัจ. สฺสา กาลา. รัสสะ อ อาคมตัน ธาตุและ อี อาคมตันธาตุ	อสกฺขิสฺส
จักตั้งอยู่, ฯลฯ. จา+อ บัจ. สฺสติ ภาวิส.	จสฺสติ
จักตัด, ฯลฯ. จิทฺ ธาตุในความ ตัด บั่น ทอน. อ บัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น จ ลบ อ บัจ. แปลง ทฺ เป็น จฺ รูปฯ ๔๖๑.	จิจฺจติ
จักตี, ฯลฯ. หน+อ บัจ. สฺสามิ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น จ น เป็น ญ โมคฺย ตยาทิกัณท์ ๖๗.	หญฺญามิ
จักถึง, อี+อ บัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง อี ธาตุเป็น เอห ลบ สฺส ลง อี อาคม โมคฺย ตยาทิกัณท์ ๖๖ ว่า วิการ อี ธาตุเป็น เอ แปลง สฺส เป็น หิ.	เอหิติ
จักถึง, ฯลฯ. อี+อ บัจ. สฺสติ ภาวิส. วิการ อี เป็น เอ.	เอสฺสติ
จักถึง. อี+อ บัจ. สฺสมิ ภาวิส. ดู เอหิติ เทียบ.	เอหิสฺสี
จักถือ, ถือเอา, ฯลฯ. คห+อ บัจ. สฺสติ ภาวิส. อี อาคม แปลง เป็น เอ.	คเหสฺสติ
จักทำ, กระทำ. กร+โอ บัจ. สฺสติ ภาวิส.	กาหติ
จักทำ, กระทำ. กร+โอ บัจ. สฺสามิ ภาวิส. ลบ สฺส.	กาหามิ
จักทำก, กระทำ. กร+โอ บัจ. สฺสติ ภาวิส. ลบ สฺส อี อาคม.	กาหิติ
จักทำให้มีที่สุดโดยวิเศษ, จักทำให้มีที่สุดยอดเยี่ยม. วิ+อนต+กร ธาตุ โอ บัจ. สฺสติ ภาวิส. วิการ อี เป็น เอ เอา เอ เป็น ย แปลง จฺ เป็น พฺ หรือแปลง วิ เป็น พฺย แปลง กรฺ พร้อมกับ โอ เป็น กาห ลบ สฺส ลง อีอาคมที่ ต.	พฺยณฺตฺติกาหติ
จักนอนทับ. อธิ+สิ สี วา. อ บัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง อี หรือ อี เป็น เอ.	อธิเสสฺสติ

จักนุ่งห่ม, ฯลฯ. ปริ+ธา+เอ ปัจ. สุตติ ภาวิส.	ปริทเหสุตติ
จักบด, ปิสฺ จุณฺณเน. สุตติ ภาวิส. อิ อากม.	ปิสฺสุตติ
จักบรรเทา, ฯลฯ. ปฏฺิ+หนฺ+อ ปัจ. สสมมิ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข น เป็น งฺ รูปฯ ๔๘๗ โมคฺฯ ตยาทิกัณฺท์ ๖๗.	ปฏฺิหงฺขามิ
จักเปียดเปียน, ฯลฯง วิ+พาธฺ ชาติฺในความ เปียดเปียน รบกวณ เตือดร้อน ทำให้ป้นปวน ทำให้ลำบาก. อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง วิ เป็น พฺย ลบ พยัณชนะต้นธาตุ.	พฺยาริสุตติ
จักประดับ. ป+สาธฺ+ณฺ ปัจ. สฺสามิ ภาวิส. อิ อากม.	ปสาธฺเสฺสามิ
จักปลดเปลื้อง, ฯลฯ. ปริ+มุจฺ ชาติฺในความ ปล่อย เปลื้อง ปลด แก้ ละ. เอ ปัจ. สฺสามิ ภาวิส. หรือ อ ปัจ.	ปริโมเจสฺสามิ
จักปล่อย, ฯลฯง มุจฺ ชาติฺในความ ปล่อย เปลื้อง พ้น ปลด แก้. อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง สฺส เป็น ข จฺ เป็น	มุจฺขติ
จักเป็นแจ้ง, ฯลฯ. อา+วิ+ญฺ+อ ปัจ. สุตติ ภาวิส.	อาวิภาวิสฺติ
จักเป็นไป, ฯลฯ. หรฺ+อ ปัจ. สฺสํ กาลา. ลบ ร ทิมะ ต้นธาตุ ดู หร ประกอบ.	หาสฺสํ
จักเป็นแล้ว, ฯลฯ. หุ หฺ วา สตุตยาํ. อ ปัจ. สฺสา กาลา. รัสสะ อิ อากม.	หวิสฺ
จักเป็นอยู่, ฯลฯ. ญฺ+ย ปัจ. ภาว. สฺสเต ภาวิส. อิ อากม.	ญฺยิสฺสเต
จักไป, ฯลฯ. คมฺ+ย ปัจ. กัม. สุตติ สฺสเตเต ภาวิส. อิ อากม ลบ ย ปัจ. รูปฯ ๔๕๗.	คมิสฺสติ คมิสฺสเต
จักไป, ฯลฯ. คมฺ+อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. อิ อากม.	คมิสฺสติ
จักไป, ฯลฯ. คมฺ+อ ปัจ. สฺสนฺติ สฺสนฺเต แปลง อนฺติ อนฺเต เป็น เร อิ อากม.	คมิสฺสเร

จักไปแล้ว, ๔ลง อ ปัจ. สฺสา กาลา. รัสสะ หรือ สฺเส กาลา. เอา เอ เป็น อ รูปฯ ๔๕๙.	คจฺนิสฺส
จักพัง, สดฺบ. สฺ สวเน. ณฺ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. พฤทธิ อุ เป็น โอ ลบ ณฺ.	โสสฺสติ
จักพัง, สดฺบ. สฺ+ณา ปัจ. สฺสามิ ภาวิส. ลบ ณา.	โสสฺสามิ
จักมี, ๔ลง. หฺ สดฺตํ. อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง หฺ เป็น เห เหฬิ โหฬิ โมคฺ ตยาทิกัณท์ ๓๑.	เหสฺสติ เฬิสฺสติ โหฬิสฺสติ
จักมี, ๔ลง. หฺ+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง อุ เป็น เอ ลบ สฺส.	เหติ
จักมี, ๔ลง ภา+อ ปัจ. สฺสนติ หรือ สฺสนฺเต แปลง นฺติ, อนฺเต เป็น เร โมคฺ ตยาทิกัณท์ ๗๔.	ภาวิสฺเร
จักมี,๔ลง. หฺ+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง หฺ เป็น เหฬิ โหฬิ ลบ สฺส หรือแปลง อุ เป็น เอฬ โเฮฬิ อี อาคม. โมคฺ ตยาทิกัณท์ ๖๙.	เหฬิติ โหฬิติ
จักมี. ๔ลง. ภา+ย ปัจ. สฺสเต ภาวิส. ลบ ย อี อาคม เป็น ภาว วาจก รูปฯ ๔๕๗.	ภาวิสฺเต
จักมีแล้ว, ๔ลง. ภา+อ ปัจ. สฺสา กาลา รัสสะ อี อาคม.	ภาวิสฺส
จักมีแล้ว, ๔ลง. ภา+อ ปัจ. สฺสามฺหา กาลา. รัสสะ. รูปฯ ๔๕๙.	ภาวิสฺสมฺหา
จากร้องไห้, ๔ลง. รฺ ชาติฺในความ ร้องไห้ หลั่งน้ำตา. อ ปัจ. สฺสติ แปลง สฺส เป็น จ ลบ อ ปัจ. แปลง หฺ เป็น จ.	รฺจฺนติ
จากรู้, ๔ลง. ภา ชาติฺในความ รู้ บรรลุ ตรัสรู้. อ หรือนา ปัจ. สฺสติ ภาวิส. ลบ ปัจ. รัสสะ.	ณฺสฺสติ
จากรู้แจ้ง, ๔ลง. วิ+ภา+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. แปลง ภา เป็น ชา อา เป็น อี อี เป็น เอ.	วิเชสฺสติ

จักรู้ทั่ว, จักรู้, จักปรากฏ. ป+ณา+นา ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง นา เป็น ย อีอาคม แปลง สุต เป็น หิ รูปฯ ๕๐๐. โมคฯ ตยาतिकัณฑ์ ๖๕ เป็น ป+ณา+ย ปัจ. กัม. สุตติ ภาวิส. แปลง สุต เป็น หิ.	ปณฺณายิหิติ
จักละ, ฯลฯ. ป+หา ชาติในความ ละ สละ วาง. อ ปัจ. สุตถ ภาวิส.	ปหสฺสถ
จักละ, ฯลฯ. หา จาเค. อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง สุต เป็น ห โมคฯ ตยาतिकัณฑ์ ๖๘.	หาหติ
จักละ, ฯลฯ. หา จาเค. อ ปัจ. สุตคามิ ภาวิส. เอา อา เป็น เอ.	เหสฺสติ
จักลุกขึ้น. วิ+อุ+จา+อ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง จา เป็น จห ลบ อิ ที่ วิ บวก อุ เป็น วุ ช้อน ฏ อิ อาคม.	วุจฺจหิสฺสติ
จักเลือกสรร. ป+จิ จเย นา ปัจ. สุตติ ภาวิส. วิจารณ์ อิ เป็น เอ ลบ นา รูปฯ ๕๐๐.	ปจฺเจสฺสติ
จักเล่นไปพร้อม, จักท่องเที่ยวไป. สฬ ภาวิส. รูปฯ ๔๕๗.	สนฺธาวิสฬ
จักเว้น. อา+ยมุ ชาติในความ เว้น หาย ฉิบหาย. อ ปัจ. สุตสา มิ ภาวิส. อิ อาคม.	อายมิสฺสคามิ
จักสวด, ฯลฯ. อุ+ทิสฺ ชาติในความ เปล่ง กล่าว แสดง แดง ชี้แจง บรรยาย สวด สาราบาย. อ ปัจ. สุตคามิ ภาวิส. ลบที่สุด ชาติ.	อุทฺทิสฺสคามิ
จักสำรวม, ระวัง. สัม+ยมุ อุปรม. เอ ปัจ. สุตติ ภาวิส. แปลง ย เป็น ณ หรือ สัม+ณมุ อาทเน.	สณฺณเมสฺสติ
จักสำเร็จ. นิ+ปทุ+ย ปัจ. กัต. สุตติ ภาวิส. แปลง ทุย เป็น ชุช ป เป็น ผ ช้อน ปุ อิ อาคม.	นิปฺพชฺชิสฺสติ

จักสิก. อุ+ป+วหฺ+อ บ้าง. สฺสามิ ภาวิส. แปลง ว เป็น พ ช้อน พ อี อาคม.	อุปพพิชฺสามิ
จักสุม. สฺสามิ ภาวิส.	อาลิมเปสฺสามิ
จักเสวย. จักเป็นอยู่, ฯลฯ. อนุ+ภฺ+อ บ้าง. สฺสติ สฺสเต ภาวิส. อี อาคมหลังธาตุ. อีกอย่างหนึ่ง ลง ย บ้าง. กัม และลบ ย ที่ไม่ ลบได้รูปเป็น อนุภฺยิสฺสติ อนุภฺยิสฺสาเต.	อนุภาวิสฺสติ อนุภาวิสฺสเต
จักเสื่อมคลายลง, คลายออก, ลดความเพลิดเพลินลง, ลดฟุ้ง เฟ้อ. นิ+มทฺ วิตติโยเค ฌย บ้าง. กัต. สฺสติ ภาวิส. อี อาคม ช้อน ม.	นิมนาทยิสฺสติ
จักเห็น, ฯลฯ. ทิสฺ+อ บ้าง. สฺสติ ภาวิส. แปลง ทิสฺ เป็น ทกฺข ลบ สฺส โมคฯ ตยาทิกัณท์ ๖๙. กิริยาหลังลง อี อาคม รูปฯ ๔๖๗.	ขกฺขติ ทกฺขติ
จักเหาะ. อุ+ปตฺ ฐาตุในความ ไป ถึง เป็นไป ตก หล่น ล้ม. อ บ้าง. สฺสามิ ภาวิส. อี อาคม.	อุปติสฺสามิ
จักให้, ฯลฯ. ทา+ย บ้าง. กัม. สฺสติ ภาวิส. เอา อา เป็น อี อี อาคม.	ทียิสฺสติ
จักให้กำวล่วง. อติ+กมฺ+ณฺเ บ้าง. เหตุกัต. สฺสามิ ภาวิส. ที่มะ ช้อน ก.	อติกุกาเมสฺสามิ
จักให้เกี่ยว, ฯลฯ. ลฺ ฐาตุในความ เกี่ยว ตัด แบ่ง แบ่งปัน. ณาเป บ้าง. สฺสมิ ภาวิส. พฤทธิ อุ เป็น โอ เอาโอ เป็น อาย รูปฯ เป็น ลฺ ฐาตุ.	ลายาเปสฺสามิ
จักให้ตกไป, ฯลฯ. ปตฺ ฐาตุในความ ไป ตก หล่น ล้ม. ฌย บ้าง. สฺสามิ ภาวิส. อี อาคม.	ปาตยิสฺสามิ

จักให้ตั้งลง, ตั้งอยู่, ฯลฯ. นิ+จา+ณาเป บัจ. สุตฺตมิ ภาวิส. ลบ อา ที่ จา ช้อน ฏ หรือตั้ง ฏปฺ ฐาตุ ฌเน บัจ. แปลง ฌ เป็น จ.	นิฏฺฐาเปสฺสํ
จักให้นับถือ, ฯลฯ. คห+ณาเป บัจ. ตี วัต. ทิมะ ตันฐาตุ.	คหาเปสฺสํ
จักให้พิสดาร, ฯลฯ. วิ+จร+ณย บัจ. เหตุ. สุตฺตมิ ภาวิส. อี อาคม.	วิจายีสฺสํ
จักให้ยกขึ้น. อุ+สี ฐาตุในควาญ จม ฌาปย บัจ. เหตุกัต. สุตฺติ ภาวิส. ลบ อี ช้อน สฺ อี อาคม.	อุสฺสาปยีสฺสํ
จักให้สะอาด, จักให้ชำระ, ฯลฯ. สฺ+ณเน บัจ. เหตุ. สุตฺตมิ ภาวิส.	โสเช สุตฺตมิ
จักอนุญาต. นา บัจ. สุตฺติ ภาวิส. เอา อา ที่ นา เป็น อี หรือ ลบ อา ลง อี อาคม.	อนฺชานีสฺสํ
จักอยู่, ฯลฯ. วิ+หฺร+อ บัจ. สุตฺติ ภาวิส. ลบที่สุดฐาตุ อี อาคม.	วิหีสฺสํ
จักอาจ, ฯลฯ. สก+ณา บัจ. สุตฺติ ภาวิส. ลบ สฺส ฏฺ อสฺกฺขิ.	สฺกฺขติ
จักอาจแล้ว, ฯลฯ. สก+ณา บัจ. สฺสา ภาลา. แปลง สา เป็น มา.	สฺกฺขิสฺมา
จักอาจแล้ว, ฯลฯ. สก+ณฺนา บัจ. สฺสา ภาลา. อี อาคม.	สฺกฺกณฺสฺสา
จัดแจงดีแล้ว, ฯลฯ. สฺ+สํ+วิ+ธา+อ บัจ. อี อັช. แปลง ฐา เป็น ห.	สฺสํวิหิ
จัดทำ, กระทำ. กร+โธ บัจ. สฺสนติ ภาวิส. แปลงเป็น สฺสเร อี อาคม เวสฯ ๒๔๔.	กรีสฺสเร
จำได้แล้ว. สํ+ณา+นา บัจ. อี อັช. แปลง ฌา เป็น ชา นิคคหิตเป็น ญ.	สณฺชานิ
จำได้แล้ว. สม+ณา+นา บัจ. อี อັช. แปลง ฌา เป็น ชา.	สมฺชานิ
หลุดไปแล้ว, ฯลฯ. กทฺธ+อ บัจ. อี อັช. ฏฺ อากทฺธติ.	กทฺธิ

โอบลงแล้ว. โอ+ตร+อ บัจ. อี อັ.	โอตริ
ชม, ๔ล๔ง มทึ มนุทฺ ฐาตุในควม ชม ชมเชย ยกย่อง สรรเสริญ แซ่มนี่น แจ่มใน เบิกบาน เฟลิน สำราญ เมา มัว เมา หลับ ไป ถึง เป็นไป. อ บัจ.	มนุทติ
ชมเชยแล้ว, ชมเชยยิ่งแล้ว, ๔ล๔. อี อັ.	อภิตวิ อภิตถวิ
ชักชวนแล้ว, ๔ล๔. สั+อา+ทย+เอ บัจ. อี อັ. สฺ อาคม.	สมาทเปสิ
ชำเลื่องดูแล้ว, ๔ล๔. อี อັ.	อวโลเกสิ
เข็ดดูแล้ว, ๔ล๔. ปริ+มุขฺ ฐาตุในควม ทำให้หมดจด กวาด เข็ด เข็ดดู ชำระ. อ บัจ. อี อັ.	ปริมุขิ
ซื้อแล้ว. กิ+นา บัจ. อ ปโรกขา เทวภาวะ กิ แปลงเป็น นุ บวกับ อ วิภฺติ เป็น อิ ทั้งสองตัว ลบ อา ที่ นา เหลือเป็น นุ บวกับ อ วิภฺติ เป็น น แล้วแปลงเป็น ณ.	จิณณ
ซุ่มอยู่แล้ว, แอบซ่อนอยู่แล้ว. ปริ+อุ+ฐา ฐาตุในควม หยุด ยีน ตั้งอยู่.อ บัจ. อี อັ. ยฺ อาคม ซ้อน ฏฺ กิริยาแรกลง ส อาคมอีกชั้นหนึ่ง.	ปริยฺยฺฐสิ ปริยฺยฺฐิ
ดับแล้ว. วิ+ณเ ทิตฺติยํ. อ บัจ. แปลง เอ เป็น อาย ซ้อน ช.	วิชฺฌายิ
ดูแล้ว, ๔ล๔. ทิสฺ+อ บัจ. อํ ปโรกขา.	ปสฺสํ
ดูหมิ่นแล้ว, ปริ+ฏฺ+อ บัจ. อี อັ.	ปนฺนวิ
ได้กล่าวแล้ว, ชี้แจงแล้ว, ๔ล๔. วจุ+อ บัจ. อา หิยฺต. เอา อ ที่ ว เป็น อุ เอา อุ เป็น โอ รัสสะ อา เป็น อ แล้ว ลบ อ เสียตัวหนึ่ง หรือลบ อา ก็ได้. รูป๔ ๔๖๓ เอา อ เป็น โอ.	อโวจ
ได้กล่าวแล้ว, ๔ล๔. ป+วทฺ+อ บัจ. อี อັ. อ อาคม. ต้นฐาตุ.	ปาวทิ
ได้กล่าวแล้ว, ๔ล๔. ภาสฺ ฐาตุในควม กล่าว พุด. อ บัจ. อี อັ. อ อาคมต้นฐาตุ.	อภาสิ

ได้กล่าวแล้ว, ๗๗. วจุ+อ บัจ. ตถ อັช. อ อาคมฯ เอา อ ที่ จ เป็น อุ รูปฯ ๔๖๒.	อวจตุตถ
ได้กล่าวแล้ว, ๗๗. วจุ+อ บัจ.มหา อັช. เอา อ ที่ ว เป็น โอ ที่ จ เป็น รัสสะ อา ที่ มหา.	อโวจุมห
ได้กล่าวแล้ว, ๗๗. อ อาคมต้นธาตุ ลบ อ เสีย ตัวหนึ่ง.	อขุณณาสี
ได้กล่าวแล้ว, ๗๗๗ อํ อັช.	อวจํ
ได้กล่าวแล้ว. วจุ+อ บัจ. อํ อັช. อ อาคมฯ	อโวจํ
ได้กล่าวแล้ว. ๗๗. วจุ ธาตุในความ กล่าว พุด. อ บัจ. อา หิยัต. รัสสะ อ อาคมต้นธาตุ ใช้เป็นมัธยมบุรุษด้วย.	อวจ
ได้เกิดขึ้นแล้ว.อุ+ปท ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. เณ บัจ. กัต. อี อັช. ทิมะต้นธาตุ อ อาคมหน้าธาตุ ลง ท อาคม ลบบัจ. ถ้าแปลว่า เกิดขึ้นแล้ว ก็ลง ท อาคม และ อ อาคม แปน อ อาคมหน้าธาตุ.	อุทปาติ
ได้ขบแล้ว, ๗๗. ทสฺ ธาตุในความกัต ขบ ต่อย อ บัจ. อา หิยัต. แปลง ส เป็น จ นิคคหิต เป็น ณ อ อาคม ต้นธาตุ โมคฯ ตยาทิกัณท์ ๓๐.	อทณฺชา
ได้ข่มขี้แล้ว, ได้ข่มเหงแล้ว. หรุ ธาตุในความ ข่มขี้ ข่มเหง. อ บัจ. อา หิยัต.	อหา
ได้ขอแล้ว. ๗๗. ยาจ ธาตุในความ ขอ ขอร้อง ขอ ให้ ช่วยเหลือ วอน (รํ้าขอ เฝ้าร้องขอ ขอด้วยอาการอด) วิงวอน. อ บัจ. ตถ หิยัต. ลบ ต อ อาคมต้นธาตุ เวสฯ ๔๕๕ ลง ตถ ปโรกขา.	อयाจถ
ได้เข้าไปแล้ว. ป+อา+วิส+อ บัจ. อี อັช. แปลง วิส เป็น เวกฺข รูปฯ ๔๗๓.	ปาเวกฺขิ

ได้เข้าแล้ว. ป+อา+วิส+ย ปัจ. กัม. อี อັช. อ อาคมตันธาตุ อี อาคมหลังธาตุ.	ปาวิสียิ
ได้ฆ่าแล้ว. ๗๗. หนุ ชาติในความ กำจัด เปียดเบียน กระทบ ประหาร ฆ่า ตี. อ ปัจ. อี อັช. แปลง หน เป็น วธ อ อาคม ๗ รูป๗ ๔๘๗.	อวธิ
ได้จักแล้ว, ๗๗. สก ชาติในความ อาจ สามารถ. ฌา ปัจ. อี อັช. แปลง ก เป็น ข ช้อน ก ลบ ฌา รูป๗ ๔๙๖. โมค๗ ตยาทิกัณห์ ๔๘ แปลง ฌา เป็น ข อ อาคม.	อสกขิ
ได้ชนะแล้ว ได้ฝนแล้ว.ชี ชาติในความชนะ มีชัย. นา ปัจ. อี อັช. อ อาคมตันธาตุ.	อชินิ
ได้ดำแล้ว. กุส ชาติในความ ดำ ทำลาย อ ปัจ. อี อັช. แปลง เป็น จุฉิ พฤทธิ อุ เป็น โอ ลบ ส อ อาคมตันธาตุ กิริยาหลัง ช้อน ก รูป๗ ๔๖๔. โมค๗ แปลง อี เป็น ฉิ แปลง ส เป็น จ.	อโกจุฉิ อุกโกจุฉิ
ได้ได้แล้ว. ลภ+อ ปัจ. ตถ อັช. อ อาคมตันธาตุ อี อาคมตันธาตุ	อลภิตถ
ได้ได้แล้ว. ลภ+อ ปัจ. อี อັช. แปลงเป็น ตถ อี อັช. แปลง เป็น ตถํ ลบ ภ อ อาคมตันธาตุ รูป๗ ๔๖๑.	อลตถ อลตถํ
ได้ตกแล้ว, ๗๗. ภสสุ ชาติในความ ตก ล้ม หล่น พลัด เคลื่อน หลุด หลุดลุ่ย รุ่งเรือง ส่องสว่าง กล่าว พุด. อ ปัจ. อี อັช. แปลงเป็น ถ อ อาคมตันธาตุ.	อภสสถ
ได้ตัดแล้ว ได้ชิงเอาแล้ว. ฉิทฺ ฉิทฺติ ว เทธากรณ. อ ปัจ. อี อັช. อ อาคมตันธาตุ นิคคหิตอาคมหลังธาตุ.	อจุฉินฺติ

ได้ตัดแล้ว, ฯลฯ. จุ ชาติในความตัด บั่น ทอน อ ปัจ. อุม์ อัจ. แปลง จุ เป็น เฉจุณ อ อาคมตันธาตุ ช้อน จุ. เวสฯ ๓๘๐ ว่า แปลง จ เป็น จุฉจุณ.	อจุฉจุณัม
ได้ถึงแล้ว ได้ถึงทับแล้ว. อธิ+คม+อ ปัจ. อี อัจ. แปลง อธิ เป็น อษุณ รัสสะ อี เป็น อษุณคมิ แปลง คมิ เป็น คา ใน เพราะภัตติ อัจ. รูปฯ ๔๕๔ อีกอย่างหนึ่ง เป็น อา หิยัต. ลบ ที่สุดธาตุ อีกอย่างหนึ่ง เป็น อี อัจ. อุตตม-บุรุษ แทน โอ อ อาคมตันธาตุ.	อษุณคา
ได้ถึงแล้ว ได้ถึงทับแล้ว. อธิ+คม+อ ปัจ. อุม์ อัจ. ลบ อ เสีย ตัวหนึ่ง.	อษุณคัม
ได้ถือเอาแล้ว คหุ ชาติในความ ถือ จับ ยึด กุม ฌหา ปัจ. อี อัจ. ลบ หุ อ อาคมตันธาตุ.	อคณฺหิ
ได้ถือเอาแล้ว, ฯลฯ. คหุ+ฌหา ปัจ. อี อัจ. ลบ ฌหา อ อาคมตันธาตุ	อคคฺเหสิ
ได้ทำแล้ว. กรุ ชาติในความทำ โอ ปัจ. ตถ อัจ. รัสสะ อ อาคมตันธาตุ ลบ รุ และ โอ.	อกตฺถ
ได้ทำแล้ว. กรุ+โอ ปัจ. มุหา อัจ. ลบ รุ และ โอ อ อาคมตันธาตุ	อกมฺห
ได้ทำแล้ว. กรุ+โอ ปัจ. อา รูปฯ ๕๓๓ อ อาคม.	อกา
ได้ทำแล้ว. กรุ+โอ ปัจ. อี อัจ. วิธีสร้างกิริยา ดู อกาสิ.	อกาสิ
ได้ทำแล้ว. กรุ+โอ ปัจ. อุม์ อัจ. แปลงเป็น อัมสฺ ลบ รุ และ โอ อ อาคม	อกัมสฺ
ได้ทำแล้ว. กรุ+โอ ปัจ. อี อัจ. ลบ โอ อ อาคม.	อกริ

ได้ทำแล้ว. กร+โอ อี อັ. แปลง กร เป็น กา ลบ โอ ส อาคมต้นธาตุ. โมคฯ ตยาทิกัณฑ์ ๒๔ ว่า แปลง กร พร้อม ด้วย โอ เป็น กา กัฯ ๔๙๑ รูปฯ ๕๐๗ แปลง กร เป็น กาส.	อกาลิ
ได้ทำแล้วกร+โอ บัจ. อํ อັ. แปลงเป็น อํสุ ลบ ร และ โอ.	อกํสุ
ได้ทำให้แจ้งแล้ว, ได้กระทำให้แจ้งแล้ว. สจฺจนิ+อกาลิ.	สจฺจนากาลิ
ได้เที่ยวไปแล้ว. จรฺ ธาตุในความเที่ยวไป ประพตีดำเนินไป เป็นไป เป็นไป กิน บริโภค อ บัจ. อี อັ. อ อาคม ต้นธาตุ กิริยาหลังที่มะต้นธาตุ	อจริ อจาริ
ได้นำไปแล้ว ฯลฯ. หรฺ ธาตุในความ นำ นำไป นำออก จับ ถือ ถือเอา ยึดเอา ลัก. อา หิยัต. ลบที่สุดธาตุ. อ อาคมต้น ธาตุ. โมคฯ ตยาทิกัณฑ์ ๒๘ ว่า แปลง ร เป็น อา ลบ อา วิ ภาติ.	อหา
ได้นำไปแล้ว, ฯลฯ. หรฺ+อ บัจ. อี อັ.	อहालि
ได้เป็นขัดเป็นแล้ว, ฯลฯ. ปาตุ+หฺ หุ สตุตายํ. อ บัจ. อี อັ. อ และ ร อาคมต้นธาตุ พฤทธิ อุ หรือ อุ เป็น โอ.	ปาตุรโหสิ
ได้เป็นแล้ว, ได้มีแล้ว. ญ+ย บัจ. ภาว. อา บัจ. อ อาคมต้น ธาตุ อี อาคมหลังธาตุ รูปฯ ๔๕๓.	อภาวิตฺถ
ได้เป็นแล้ว, ได้มีแล้ว. ญ+อ บัจ. ตฺถ อັ.	อภาวิตฺถ
ได้ไปตามแล้ว. อนุ+คม+อ บัจ. อํ บั. พฤทธิ อุ เป็น ว อ อาคมต้นธาตุ.	อนฺวคฺมํ
ได้ไปแล้ว, ฯลฯ. อา หิยัต. ลบที่สุดธาตุ.	อคา

ได้ไปแล้ว, ๗๗. คมฺ หรือ คมฺ ชาติ อ ปัจ. อา หิยัต. อ อาคมตันชาติ	อคมา
ได้ไปแล้ว, ๗๗. คมฺ หรือ คมฺ ชาติ อ ปัจ. อี อัม. ที่มะทีสุด ชาติ อ อาคม ตันชาติ สฺ อาคม ท้ายชาติ.	อคมาลี
ได้ไปแล้ว, ๗๗. คมฺ หรือ คมฺ อ ปัจ. อา หิยัต.แปลงชาติเป็น มมม อ อาคมตันชาติ รูปฯ ๔๒๗	อมมมา
ได้ไปแล้ว, ๗๗. มหา อัม. กิริยาตันลบที่สุตชาติกิริยาหลัง ลง อุ อาคม.	อคมฺหา อคมฺมมหา
ได้ไปแล้ว, ๗๗. อี อัม.	อมมมิ
ได้ไปแล้ว,๗๗. อุ อัม. กิริยาตันลบที่สุตชาติกิริยาหลัง ลง อุ อาคม	อคมฺสุ อคมาสุ
ได้ไปแล้ว. คมฺ หรือ คมฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป บิน เห็น คบหา. อ ปัจ. อา หิยัต. แปลงตัวชาติเป็น คจฺจ อ อาคมตัน ชาติ	อคจฺจนา
ได้ไปแล้ว. ๗๗. คมฺ หรือ คมฺ ชาติ อ ปัจ. อี อัม. แปลง ตัว ชาติ เป็น คจฺจ แปลง จฺจ เป็น ญฺจ อ อาคมตันชาติ กิรายา ตัน รัสสะ อี เป็น อี.	อคญฺจนิ อคญฺจนี
ได้แผ่ไปแล้ว. ๗๗. ชาติในความ แผ่ ขยาย แผ่ กว้าง กว้างขวาง โอ ปัจ. อี อัม. อ อาคมตันชาติ ลบ โอ.	อตนิ
ได้ฟังตอบแล้ว, ๗๗. ปติ+สุ+ณฺ ปัจ. อี อัม. อ อาคม. ตันชาติ.	ปจฺจสฺสโลสิ
ได้ฟังแล้ว. สุ+ณฺ ปัจ. อี อุ อัม. พฤทธิ อุ เป็น โอ ลบ ปัจ. อ อาคมตันชาติ ช้อน สฺ.	อสฺสโลสิ อสฺสโลสุ
ได้มอบให้แล้ว. สาสฺ ชาติในความ สั่ง บังคับ. อ ปัจ. อี อัม. ย อาคมตันชาติ ช้อน สฺ.	อสฺสาสยิ

ได้มาถึงแล้ว. อา+คม+อ ปัจ. อา หียัต. อ อาคมตันธาตุแปลง อา อุปรรคเป็น อี แปลง อี เป็น ย แปลง ย เป็น ช แปลง ช เป็น จ ช้อน จ.	อจุจกมา
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ หรือ หู ธาตุ อ ปัจ. อี อัช. ลบ อี วิภัติ อ อาคมตันธาตุ กล่าว พุด. อ ปัจ. อุ.	อหุ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ หรือ หู ธาตุ อ ปัจ. โอ หียัต. กิริยา ตัน ลบโอ.	อหฺว อหฺวโ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ หรือ หู ธาตุ อี อํ อัช. แปลง อุ, อุ เป็น โอ , เอ.	อโหสิ อเหสํ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ หรือ หู ธาตุในความ มี เป็น มีอยู่ เป็นอยู่. อ ปัจ. อา หียัต. แปลง อุ หรือ อุ เป็น อว ลบ อ ปัจ. กิริยาตัน รัสสะ อา เป็น อ รูปฯ ๔๗๓.	อหฺว อหฺวา
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ+อ ปัจ. ตถ หียัต. หรือ อัช. เอา อุ เป็น ว อ อาคมตันธาตุ.	อหฺวตถ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ+อ ปัจ. อา หียัต. ลบ อา อ อาคม ตันธาตุ.	อหุ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. หุ+อ ปัจ. อํ อัช. เอา อุ เป็น โอ โอ เป็น อว อ อาคมตันธาตุ.	อหฺวํ
ได้มีแล้ว, ฯลฯ. อสุ+อ ปัจ. อี อัช. อ อาคมตันธาตุ อ+อ = อา.	อาสี
ได้ยัง...ให้ถือเอาแล้ว, ฯลฯ. คหุ+ณย ปัจ.เหตุ. อี อัช.	อคาหยิ
ได้ยืนอยู่แล้ว, ฯลฯ. ฐา ธาตุในความ หยุด ยืน ยืนอยู่ ตั้ง ตั้งอยู่.	อญฺฐาสิ

ได้รู้แล้ว, ฯลฯ. ณ ชาติ อ บ้าง. อี อ้อ. อ อาคมต้นชาติซ้อน ณ รัสสะ อี ส อาคม หลังชาติ. รูปฯ ๕๐๐ ตั้งณ ชาติ หมวด กี่. ลง นา บ้าง. ลบ นา.	อณณสิ
ได้แล้ว, ฯลฯ. ลภ+อ บ้าง. อี, อี อ้อ แปลง อี เป็น ตฤ อี เป็น ตฤ ลบ ภ รูปฯ ๔๖๑.	ลตฤ ลตฤ
ได้สุกแล้ว, ได้ใหม่แล้ว. ปจ+อ บ้าง. อี อ้อ. แปลง จ เป็น จุ อาคมต้นชาติ.	อปจจิ อปจจิ
ได้ส่วยแล้ว. อน+ภ+ย บ้าง. กัม. ตฤ ตฤ ปโรกขา. แปลง ตฤ เป็น ถ รูปฯ ๔๔๑.	อนภยถ
ได้หุงแล้ว, ฯลฯ. ปจ ชาติในความ หุง ต้ม เจียว ย่าง ปิ้ง ทอด สุก ใหม่. อ บ้าง. อา หียัต. อ อาคมต้นชาติ.	อปจา
ได้หุงแล้ว, ฯลฯ. ปจ+ย บ้าง. กัม. อา หียัต. แปลง จย เป็น จจ อ อาคมต้นชาติ.	อปจจา
ได้เห็นแล้ว, ฯลฯ. ทิส ชาติในความ เห็น ดู พบ เฟ่ง ประกาศ ปรากฏ. อ บ้าง. อา หียัต. แปลง ทิส เป็น ทกข อ อาคมต้นชาติ ซ้อน ท ลบ อา.	อทกข
ได้เห็นแล้ว, ฯลฯ. ทิส+อ บ้าง. อา หียัต. แปลง อี เป็น อ ซ้อน ท กิริยาแรก ลบ อา หรือลบ อ ที่ ส แล้ว รัสสะ อา วิ ภาติเป็น อ.	อททา อททสา
ได้เห็นแล้ว, ฯลฯ. ทิส+อ บ้าง. อี อ้อ. อ อาคมต้นชาติ กิริยา หลังซ้อน ท เป็น อททกขี โดยไม่รัสสะบ้าง	อทกขิ อททกขิ
ได้ให้เจริญแล้ว. ได้ให้บรรลุแล้ว, ฯลฯ. ภ ชาติในความ ถึง บรรลุ ได้ ประสบ. ณาเป และ ย บ้าง. อี อ้อ. แปลงเป็น ตฤ อ อาคมต้นชาติ อี อี อาคมหลังชาติ และ บ้าง. ลบ ณาเป.	อภาวียิตฤ

ได้ให้แล้ว, ทา+อ ปัจ. อี อັช. รัสสะ สฺ อาคม อ อาคมตันธาตุ ทั้ง ๓ ศัพท์.	อทาสี
ได้ให้แล้ว. ทา+ย ปัจ. กัม. อี อັช. อ อาคมตันธาตุ อี อาคม หลังธาตุ และปัจ.	อทียิ
ได้ให้แล้ว. ทา+อ ปัจ. อํ หิยัต. สฺ อาคม เป็น อทาสี ลบ ลี เวสฯ ๔๘๗.	อทา
ได้ให้แล้ว. ทา+อ ปัจ. อํ หิยัต. อ อาคมตันธาตุ กิริยาแรก เทวภาวะ ทา รัสสะ.	อททํ อทํ
ได้ให้แล้ว. ทา+อ ปัจ. อี หิยัต. สฺ อาคม.	อทาสี
ตกแล้ว, ตกชุกแล้ว. ป+วสฺสฺ ธาตุในความ ตก รต ราด ไปรย. อ ปัจ. อี อັช.	ปวสฺสฺ
ตกแล้ว, ๗๗. วสฺสฺ เสจเน. อ ปัจ. อี อັช.	วสฺสฺ
ตริตรองแล้ว, ทดลองแล้ว, พิจารณาแล้ว, สอบสวน แล้ว, มานุ วิมฺสาย. ส ปัจ. อี อັช. เทวภาวะ มา รัสสะ แปลง ม เป็น ว เอา อ เป็น อี แปลง มานุ เป็น มํ เพราะ ส ปัจ. อยู่ ปลาย รูปฯ ๕๑๗.	วิมฺลฺ
ตั้งขึ้นแล้วก, ลุกขึ้นแล้ว. อุ+จา+อ ปัจ. อุํ อັช. แปลง เป็น อีสุ.	อุจฺจหีสุ
ตั้งทับแล้วห, อธิษฐานแล้ว. อธิ+จา+อ ปัจ. อี อັช. แปลง จา เป็น จห ช้อน ญ.	อธิจฺจหิ
ตั้งมั่นดีแล้ว, ตั้งมั่นแล้วดี, ๗๗. สฺ+สํ+วรุ วรรณ. อ ปัจ.	สุสมาทหิ
ตั้งลงแล้ว, หยั่งลงแล้ว, คอยฟังแล้ว, ๗๗. อี อັช.	โอทหีสุ
ตั้งไว้ด้วยดีแล้ว, ตั้งไว้พร้อมแล้ว, ๗๗. สํ+ธารุ ธารณ. ณ ปัจ. อุํ อັช. สฺ อาคม.	สนฺธาเรลฺสุ

ตั้งไว้แล้ว, ฯลฯ. จปฺ ฏปฺ ฐาตุในความ ตั้งไว้ วางไว้. ฌย ปัจ. กัต. อี อັช. ถ้าตั้ง ฏปฺ ก็แปลง ฏ เป็น จ.	จปยิ
ตั้งอยู่แล้ว, ฯลฯ. สํ+ฐา+อ ปัจ. อี อັช.	สนฺจาสิ
ตัดเอาแล้ว ชิงเอาแล้ว แย่งชิงแล้ว. อา-ฉิทฺ หรือ ฉิทฺ ฐาตุ ย ปัจ. กัต. อี อັช. แปลง หยุ เป็น ขุช เอา อี เป็น เอ รัสสะ ช้อนจุ.	อจุเนชฺชิ
ตามเผาแล้ว, แผลดเผาแล้ว. อนุ+ทหฺ ฐาตุในความ เผา ไหม้. อ ปัจ. อี อັช.	อนุทหิ
ติดกันแล้ว. อลฺล+ฌย ปัจ. กัต. อํ อັช. แปลงเป็น อีสฺ	อลฺลยีสฺ
ติดตามแล้ว, ฯลฯ. อนุ+อหฺ ฐาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. อี อັช. พฤทธิ อฺ เป็น ว.	อนุวทิ
ตีแล้ว, ฯลฯ. มฺหฺ ฐาตุในความ ตี กระทบ กำจัด ทำลาย ฆ่า ประหาร. เณ ฌย ปัจ. กัต. อี อັช. ช้อน ฆ.	มฺหฺฆเอติ มฺหฺฆยติ
ตีแล้ว, ฯลฯ. อา+กฺฆ ฐาตุในความ ตี เคาะ ทูป เป็นต้น. เณ ฌย ปัจ. กัต. อี อັช.	อาโกฆเอสิ อาโกฆยสิ
ไตร่ตรองแล้ว, พิจารณาแล้ว. อุป+ปริ+อิกฺข+อ ปัจ. อี อັช.	อุปปริกฺขิ
ถอนขึ้นแล้ว. ปติ+อุ+ฐา+อ ปัจ.	ปจฺจุฐาสิ
ถอนออกแล้ว. นิ+ฤ คติยํ อ ปัจ. อี อັช. แปลง อฺ เป็น อร ช้อน ต.	นิตุถริ
ถามตอบแล้ว, ชักถามแล้ว, สอบถามแล้ว. ปฏฺิ+ปฺจุ+อ ปัจ. อี อັช.	ปฏฺิปฺจุจิ
ถึงค่าแล้ว, ฯลฯ.อํ อັช. แปลงเป็น อีสฺ.	อคฺฆีสฺ
ถึงแล้ว, ให้ถึงแล้ว. อา+ปหฺ+เณ ปัจ. กัต. หรือ เณ เหตุกัต. อี อັช. ทิมะ ลบ เณ.	อาปาทิ

ถือเอาแล้ว, ฯลฯ.	คณฺหิสุ
ถือเอาแล้ว. อา+ทา+อ บัจ. อี อັช. เอา อา เป็น อี อี เป็น เอ เอ เป็น อย. หรือลง ย บัจ. ในหมวดทิวธาตุ รัสสะ อา ที่ตัวธาตุ เป็น อาทayi โดยรัสสะบ้าง.	อาทayi
ถูกต้องแล้ว, ประพรมแล้ว. ปริ+ณฺส สมฺผลฺเส. อ บัจ. พฤทธิ อฺ เป็น โอ ช้อน ป.	ปริโบเฬิ
ทอดถอนแล้ว, ฯลฯ. อนุ+ถฺ ธาตุในความ ทอดถอน ถอนใจ. นา บัจ. อี อັช. กิริยาแรก ช้อน ต.	อนุตฺถฺนิ อนุถฺนิ
ทับถึงแล้ว. อธิ+อิ คติยฺ. อ บัจ. อี อັช.	อชฺเณสิ
ท่ายแล้ว, ฯลฯ. ได้ท่ายแล้ว, ฯลฯ. วิ+อา+กร+โอ บัจ. อี อັช. แปลง กร พร้อมกับ โอ เป็น กา รูปฯ ๕๐๗. คำแปลหลัง ลง อ อาคมน้ำ กา.	พฺยากาสิ
ทำแล้ว, กระทำแล้ว. กร+โอ บัจ. อี อັช.	กริ
ทำให้หนักแล้ว, เคารพแล้ว. ครุ+กร+โอ บัจ. อํ อັช.	ครุกริสุ
เที่ยวไปตามแล้ว, เที่ยวไปโดยลำดับแล้ว, ท่องเที่ยวไปแล้ว. อนุ+วิ+จฺร ธาตุในความ ประพฤติ เที่ยวไหป เป็นไป. อ บัจ. อี อັช.	อนุวิจฺริ
นอนเื่องอยู่, ฯลฯ. อนุ+สิ+อ บัจ. ติ วัต.พฤทธิ อี เป็น เอ.	อนุเสติ
นั่งอยู่. สงฺกเส ธาตุในความ นั่ง. อ บัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	สงฺกสายติ
นำไปโดยวิเศษแล้ว. วิ+นิ+อ บัจ. มหเส หิยฺต.	วินิมฺหเส
นำไปอยู่, พัดไปอยู่. วหฺ ปาปฺณเน. ย บัจ. กัม. แปร ย ไว้ หน้า ห.	วຍฺหเต

นำมาแล้ว. อา+นิ นี่ ชาติในความ นำไป อ ปัจ. อัม อัม. แปลง เป็น อีสฺ วิการ อี เป็น เอ เอา เป็น อย ถ้าตั้ง นี่ ชาติ แปลง อี เป็น อย.	อานยีสฺ
นำไพบแล้ว, ฯลฯ. หรุ ชาติในความ นำไป. อ ปัจ. อ ปโรกขา. เทภาวะ ห แปลงเป็น ช ที่มะตันชาติ.	ชหาร
นุ่งแล้ว, ฯลฯ. ครองแล้ว. นิ+วสุ ชาติในความ นุ่ง ห่ม นุ่งห่ม ครอง (ใช้กับนักบวช เช่น ครองจีวร ครองผ้า). เณ ปัจ. กัต. อี อัม	นิวาเสสิ
บ่นเพ้อแล้ว, ฯลฯ. วิ+ป+ลป+อ ปัจ. อี อัม. สฺ อาคม.	วิปุลปสิ
บรรเทาตื่นแล้ว. ปฏิ+วิ+นุหฺ เปรณ. อ ปัจ. อี อัม.	ปฏิวินเทสิ
บรรลุลแล้ว, ได้บรรลแล้ว. วิ+อา+คม+อ ปัจ. อา หียัต. แปลง วิ เป็น พย ลบที่สุดชาติ.	พยาคา
บวชตามแล้ว. อนุ+ป+วชฺ ชาติในความ งด เว้น ละเว้น. อ ปัจ. อี อัม. แปลง ว เป็น พ ช้อน พ.	อนุปพพิ
บอกแล้ว, สั่งแล้ว. ปริ+ทิสฺ ปกาสน. อ ปัจ. อี อัม. แปลง ทิสฺ เป็น ทสฺ.	ปริทสฺสิ
บอกแล้ว. เณ.ปัจ. กัต. อัม อัม. สฺ อาคม.	อาโรเจสฺ
บานดีแล้ว, เผล็ดดอกดีแล้ว. สฺ+ปฺ+ผ+อ ปัจ. อี อัม.	สุปฺผิ
ปีบ, ฯลฯ. ตฺฤ ชาติในความ ปีบ คีบ จิก. อ ปัจ.	ตฺฤทติ
เปียดเปียนแล้ว, ฯลฯ. ป+อา+หนฺ หีสายํ อ ปัจ. อี อัม. ลบ นฺ สฺ อาคม.	ปาหสิ
เปียดเปียนแล้ว, ฯลฯ. วิ+หนฺ หีสายํ. ย ปัจ. กัต. อี อัม. ลบ นฺ เอา อ ที่ ห เป็น อี เอสฯ ๓๔๐.	วิหียสิ
เปียดเปียนแล้ว, ฯลฯ. หิสฺ+อ ปัจ. อี อัม.	หิสิ

ประพตติเข้าอยู่, ชักเข้าอยู่, จิร ศัพท์ आय पङ्. अनुति वत्.	จिरายนฺติ
ประพตติแล้ว. เทียวไปแล้ว, เทียวมาแล้ว. อี.อัช.	อาจริ
ประพตติเหนียวแน่นอยู่, ประพตติตระหนี่, มจฺจฺร ศัพท์ आय पङ्.	มจฺจฺรรายติ
ปรารธนาแล้ว, ปวารณาแล้ว, ฯลฯ. प+वरु णातुในความ ปรารธนา ต้อง อยากรได้. เณ पङ्. हेत.	ปวาเรสิ
ปริक्षाแล้ว, ปริษากันแล้ว, ฯลฯ. मनुतु णातुในความ พุดที่ ต้องสงวน ปริक्षा หรือ พุดความลับ พุด กระซิบกระซาบ. ณय पङ्. ओ अक्ष.	มนุตฺยิ
ปรุจแต่งแล้ว. ओ अक्ष. แปลง กร+ओ เป็น ख तिमः सु आकम् रससः ओ अक्ष. เป็น ओ.	อภิสงฺขาสิ
ปลงลงแล้ว, เอาลงแล้ว, ยกลงแล้ว. वि+ओ+रुप् रोपनाที่สุ. เณ पङ्. ओ अक्ष.	โวโรเปสิ
ปิดดีแล้ว. सु+अपि+आ+अ पङ्. ओ अक्ष. แปลง आ เป็น तह.	สุปีทหิ
ปิดแล้ว, ฯลฯ पि หรือ अपि+आ+अ पङ्. ओ अक्ष. เทวภาวः आ रससः आ ทั้งสอง แปลง ऋ ตัวธาตุเป็น ह.	ปิรหิ
เป็นขีดเป็นแล้ว, ฯลฯ. पातु+ण्+अ पङ्. ओ अक्ष.	ปาตฺกฺวิ
เป็นไปล่วงแล้ว. अति+कम्+अ पङ्. आ हियति. पठति ओ เป็น ऐ आ ऐ เป็น य หรือแปลง ज เป็น ज्ञ หรือแปลง टय เป็น ज्ञ.	อจฺจฺคา
เป็นแล้ว, ฯลฯ. ण् णาतुในความ มี เป็น เกิด. ओ पङ्. ओ पโรक् खा. เทวภาวः ण् आ ओ เป็น ओ แปลง ग เป็น प ในเพราะ ปโรक्खा. แปลง ण् เป็น ण्व रूप ५ ५५.	พण्व

เป็นแล้ว, ฯลฯ. ภู ชาติในความ มี เป็น เกิด. อ บ้าง. อ ปโรก ขา. เทวภาวะ ภู เอา อุ เป็น อ แปลง ภา เป็น พ ในเพราะ ปโรกขา. แปลง ภู เป็น ภูว รูปฯ ๔๔๙.	พภูวียิตถ
เป็นแล้ว, ฯลฯ. อสุ+อ บ้าง. มหา อัช. ทิมะ ตันธาตุ กิริยาตัน รัสสะ. ได้มีแล้ว, ฯลฯ. ลง อ อาคมตันธาตุ อ+อ = อา	อาสิมฺห อาสิมฺหา
เปล่งแล้ว.อุ+อา+นิ+ทสฺสเน. อ บ้าง. อี อัช. ทุ และ สฺ อาคม.	อุทาเนสิ
เปลื้องทับแล้ว, หยั่งลงแล้ว สิ่งแล้ว. อธิ+มฺจุ+ย บ้าง. กัต. อี อัช.	อธิมฺจุจิ
แปลเหมือน สุขติ. สุข ศัพท์ อาเป บ้าง. ตี วัต. โมคฺฯ ขาติ กัณฑ์ ๑๓ เป็น อาปิ บ้าง. วิการ อี เป็น เอ.	สุกฺขาเปติ สุขฺขาเปติ
ไปปราศแล้ว, ฯลฯ. แปลง จฺน เป็น ญฺน รูปฯ ๔๕๔.	อปคณฺนิ
ไปปราศแล้ว, ฯลฯ. อี อัช.	อปคฺจุฉิ
ไปแล้ว, ฯลฯ. คมฺ+อ บ้าง. มหา อัช กิริยาแรก รัสสะ.	คมิมฺห คมิมฺหา
ไปแล้ว, ฯลฯ. คมฺ+อ บ้าง. เร ปโรกขา เทวภาวะ แล้วแปลง อี อาคม.	ชคมิเร
ไปแล้ว, ฯลฯ. คมฺ+อ บ้าง. อ ปโรกขา เทวภาวะ ค แปลงเป็น ช กิริยาหลัง ทิมะ อ ที่ ค.	ชคม ชคาม
ไปแล้ว, ฯลฯ. คมฺ+อ บ้าง. อา หิยัต. กิริยาแรก รัสสะ รูปฯ ๔๓๖ โมคฺฯ ตยาทีกัณฑ์ ๓๓.	คม คมา
ไปแล้ว, ฯลฯ. ปิลฺหิ+อ บ้าง. อี อัช.	ปิลฺหิ
ไปแล้ว, ฯลฯ. ปิลิ คติยฺ. อ บ้าง. อี อัช. วิการ อี เป็น เอ สฺ อาคม.	เปเสสิ
ผูกโกรธแล้ว, ฯลฯ. อุป+นฺนฺธ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัต. อ บ้าง. อี อัช. แปลง นฺ เป็น ทฺ.	อุปนฺทฺธิ

ผูกโกรธอยู่, ผูกมันอยู่, ผูกแน่นอยู่. อุป+นฺธ+อ ปัจ. ตี วัต.	อุปนฺธติ
เผาแล้ว, ฯลฯ. ฌาป + เณ ฌย ปัจ. อี อັช. กิริยาแรกลง สุ อาคม.	ฌาเปสี ฌาปยติ
เผาแล้ว, ฯลฯ. ฌาป + เณ ฌย ปัจ. อี อັช. กิริยาแรกลง สุ อาคม.	ฌาเปติ ฌาปยติ
เผาแล้ว, ฯลฯ. ฌาป + เณ ฌย ปัจ. อี อັช. กิริยาแรกลง สุ อาคม.	ฌาเปสี ฌาปยิ
แผ่ไปตามแล้ว, แผ่ไปแล้วโดยลำดับ. อนุ+ผรุ ชาติในความ ชานไป แผ่ไป. อ ปัจ. อี อັช.	อนุผริ
แผ่ไปแล้ว, ฯลฯ. ตนุ หรือ ตนุ ชาติ โอ ปัจ. ก ปโรกขา เทว ภาวะ ต ทิมะตันธาตุ มั่งคั่ง มั่งมี มีทรัพย์. เณ ฌย ปัจ.	ตตาน
แผ่ออก, คลี่ออก, เหยียดออก, ขยาย, แผ่ไป, ชานไป. ป+สฺร คตฺยํ. อ ปัจ.	ปสฺรติ
พันวิเศษแล้ว, ฯลฯ. วิ+มฺจุ+ย ปัจ. กัต. อี อັช.	วิมฺจุจิ
พึงกระสับกระส่าย, ฯลฯ. สัม+ป+วิธฺ กมุปเน. เณ ปัจ. กัต. เอยฺย สัต.	สมฺปเวเธยฺย
พึงกล่าว, ฯลฯ. วท+อ ปัจ. เอยฺยํ สัต. แปลง วท กับทั้ง เอยฺย เป็น วชฺชุ.	วชฺชุ
พึงกล่าว, ฯลฯ. สัมสฺ กถเน. อ ปัจ. เอยฺย สัต. ลบ ยฺย.	สํสเ
พึงกล่าวตอบ, ฯลฯ. ปฏฺิ+วท+อ ปัจ. เอยฺยํ สัต.	ปฏฺิเวทยฺยํ
พึงลึงไป. ตฺวณฺณ+เณ ปัจ. กัต. เอยฺยํ สัต.	ตฺวณฺณเวยฺยํ
พึงกำจัด. นิ+ธมฺ ชาติในความ ก่อ ก่อไฟ เปา. อ ปัจ. เอยฺย สัต.	นิทฺธเม

ฟังข้างอยู่ยิ่ง, ๑๗๑. อภิ+สข ชาติในความ ข้อง ขัด ติด. ย บ้าง. กัฏ. เอยยุย สัต. แปลง ขยุ เป็น ขุข.	อภิสขข
ฟังเข้าใกล้, เข้าไปใกล้. อุป+อิ+อ บ้าง. เอยยาสิ สัต.	อุเปยยาสิ
ฟังเข้าอยู่ร่วม, เข้าไปอยู่ร่วม, อยู่ร่วมกัน. อุป+ส+วส+อ บ้าง. เอยยุย สัต.	อุปส่วเส
ฟังคุ้นเคย, ๑๗๑. วิ+สสุ สสุสนเ. อ บ้าง. เอยยุย สัต. ลบ ยุย ซ้อน สุ.	วิสสุเส
ฟังอองงาม, ฟังพอกพูน, ๑๗๑. อนุ+พुरु ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง อ บ้าง. เอยยุย สัต. ลบ ยุย ลง ยุ อาคม.	อนุพुरुเย
ฟังเจียรใน. ปริ+ณเ จินฺตายุ. อ บ้าง. เอยยุย สัต. ซ้อน ขุ.	ปริขุณเอยยุ
ฟังชนะ, ๑๗๑. ชิ+อ บ้าง. เอยยุย สัต.	เชยุย
ฟังชม, ยกย่อง, โอ้อวด. วิ+กตฺถ สิลามาย. อ บ้าง. เอยยุย สัต.	วิกตเถยุย
ฟังชี้แจง, แนะนำ, ชักนำ, ฝึกหัด, สั่งสอน, กำจัด, ทำลาย. เอยยุย สัต.	วิเนยุย
ฟังดูถูก, ๑๗๑. เอยยุย สัต.	อติมณฺณยุย
ฟังดูหมิ่น, ๑๗๑. เอถ สัต.	อวมณฺณเถ
ฟังตกแต่ง, ๑๗๑. ปฏิ+ปท+ณเ บ้าง. กัฏ. เอยยาสิ สัต.	ปฏิปาเทยยาสิ
ฟังตัดสิน. นิ+ฉิ ชาติในความ ตัด ตัดสิน. อ บ้าง. เอยยุย สัต.	นิจุณเอยยุ
ฟังไตร่ตรอง, ๑๗๑. วิ+นิ+ณเ+ย บ้าง. กัฏ. เอยยุย สัต. ลบ เอ ลบ ย เสียตัวหนึ่ง.	วินิจฺจนเอยยุ
ฟังถึงทับ, ประสบ, ๑๗๑. อธิ+คม+อ บ้าง. เอยยุย สัต.	อธิคฺจฺเณ
ฟังทดลอง, ๑๗๑. ปฏิ+มน ชาติในความ ทดลอง สอบสวน (เพื่อหาความจริง). ส บ้าง. เอยยุย สัต. แปลง มานุ เป็น มํ ลบ ยุย เหลือ เอ รูปฯ ๕๑๗.	ปฏิมํเส

ฟังทำ, กระทำ, กร+โอ เถ สัต. แปลง กร เป็น กุ กุ เป็น กุ รุ โอ เป็น อุ อุ เป็น ว ว เป็น วุ วุ เป็น พพ รูปฯ ๕๐๖.	กรุพเพถ
ฟังทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ. เถ สัต. แปลง กร พร้อมด้วย โอ เป็ฯ กิริ เอา เอ ของ เถ เป็ฯ อา. โมคฯ ตยาทักกัณห์ ๗๒.	กิริราถ
ฟังทำ, กระทำ. กร+อิริ ปัจ. เอยฺย สัต. แปลง เอยฺย เป็น อา ลบที่สุตธาตุ.	กิริรา
ฟังทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ. เถ สัต.	กุพเพถ
ฟังทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ. เอยฺยํ สัต. แปลง กร พร้อมด้วย โอ เป็ฯ กิริ ลบ เอยฺยํ เหลือแต่ อํ โมคฯ ตยาทักกัณห์ ๗๐.	กิริํ
ฟังทำ, กระทำ. กร+โอ ปัจ.เอยฺย เถ สัต. กิริยาแรก ลบ ยฺย เหลือ เอ หรือแปลง เอยฺย เป็น เอ.	เกร กเรถ
ฟังทำ, สร้าง. กร+โอ ปัจ. เอยฺย สัต. ที่มะตันธาตุ แปลง โอ เป็น อ ลบ ยฺย เหลือแต่ เอ ลง ยฺ อาคม.	การเย
ฟังเที่ยวไป, ๔ลฯ. เอยฺย สัต.	อโอสเรยฺย
ฟังนอน. สิ หรือ สึ ธาตุ อ ปัจ. เอยฺย สัต. กิริยาหลัง ลบ ยฺย.	สเอยฺย สเย
ฟังนั่งใกล้. ปริ+อุป+อาสุ อุปเวสเน. อ ปัจ. เอยฺย สัต. ยฺ อาคม.	ปริยุปาเสยฺย
ฟังนับถือ. นิ+มา ปริมาเณ นา ปัจ. เอยฺย สัต. เอา อา ที่ มา เป็น อิ ช้อน ม.	นิมฺมิเนยฺย
ฟังนำไป, ๔ลฯ. วหฺ+ย ปัจ. กัม. เอยฺย	วฺเอยฺย วฺเลหฺยฺย
ฟังนำไป, ๔ลฯ. วหฺ+ย ปัจ. กัม. เอยฺย สัต.	วฺเอยฺย วฺเลหฺยฺย

ฟังเนรมิต (สร้างหรือบันดาลด้วยอำนาจจิตที่ได้จตุตถฌาน), ก่อสร้าง. อ+มาปฺ ชาติในความ สร้าง ก่อสร้าง. ฌย ปัจ. กัต. เอยฺยาสี สัต. แล้วลย เอยฺยาสี อ ข้างหน้านั้น สักว่าเป็น นิบาต เวสฯ ๕๓๓.	อมาปย
ฟังบรรเทาเสีย (ทำให้ผ่อนคลายลง) ปฏฺิ+วิ+นิ นย. อ ปัจ. เอยฺยํ สัต.	ปฏฺิวิเนยฺยํ
ฟังบอก. ฌย ปัจ. กัต. เอยฺยยาถ สัต.	อาโรเจยฺยาถ
ฟังบังคับ. ป+นิ นย. อ ปัจ. เอยฺย สัต. เอา อิ เป็น เอ เอ เป็น อย หรือตั้ง นย ชาติก็ได้.	ปนย
ฟังบำเพ็ญ (ทำให้เต็ม). รุปฺ ปุรณ. อ ปัจ. เอยฺยํ สัต.	ปุเรยฺยํ
ฟังบูชา, ฯลฯ. ปุชฺ ชาติในความ บูชา เคารพ นบนอบ ไหว้. ฌย ปัจ. เอยฺย สัต.	ปุชเย
ฟังประกอบ, ฯลฯ. ป+ยุชฺ+อ ปัจ. เอยฺย สัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ ลบ ยฺย เหลือ เอ ลง ยฺ อาคม	ปโยชเย
ฟังประกาศ. อุ+อา+หฺร+อ ปัจ. เอยฺย สัต. ทฺ อาคม.	อุทาหเรยฺย
ฟังประพฤติ, ประพฤติดี. สํ+อา+จฺร+อ ปัจ. เอยฺย สัต. ลบ ยฺย.	สมาจเร
ฟังเป็น, ฯลฯ. ญ+ย ปัจ. ภาว. เอถ สัต.	ญเยถ
ฟังไป, ฯลฯ. คมฺ+อ ปัจ. เอยฺยํ สัต. แปลงเป็น อํ รูปฯ ๔๓๘.	คจฺญํ
ฟังมี, ฟังเป็น, ฟังมีอยู่, ฟังเป็นอยู่. อสฺ ภาวเน อ ปัจ. เอยฺย สัต. แปลงเป็น อียา ลบต้นธาตุ. รูปฯ ๔๘๔.	สียา
ฟังมี, ฯลฯ. ญ+อ ปัจ. เอยฺยยาม สัต. แปลงเป็น เอมฺ.	ภเวมฺ
ฟังมี, ฯลฯ. หฺ หฺ วา สตุตตายํ. เอยฺย ปัจ. สัต.	หฺเวยฺย
ฟังมี, ฯลฯ. หฺ+อ ปัจ. เอยฺย สัต. ลบ อุ และ อ ปัจ.	เหยฺย

ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง. เอยย สัต. รวม เอยย กับทั้ง ชาติ และบ้าง. เป็น อสส. รูปฯ ๔๘๔ แปลง เอยย กับ ส เป็น สส.	อสส
ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง. เอยยมิ สัต. รวม เอยยมิ กับทั้งชาติ และบ้าง. เป็น อสส์.	อสส์
ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง. เอยยาด สัต. รวมชาติ บ้าง. และ วิภัติ เป็น อสสท.	อสสท
ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง. เอยยาม สัต. สัต. รวมชาติ บ้าง. และ วิภัติ เป็น อสสาม. รูปฯ แปลง เอยยาม กับ ส เป็น สสาม.	อสสาม
ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง. เอยยฺ สัต. แปลงเป็น อียฺ.	ลียฺ
ฟังมี, ๗๗. อส+อ บ้าง.+เอยยฺ สัต. รวม เอยยฺ กับทั้ง ชาติ และบ้าง. เป็น อสสฺ, อสส์ กิริยาแรก รูปฯ ว่า แปลง เอยยฺ กับที่สุดชาติเป็น สสฺ.	อสสฺ อสส์
ฟังรับ, รับเอา, ควรได้รับ. เอยย สัต.	ปฏิกคณเอยย
ฟังรับเอา, ๗๗. ปฏิ+คห+ณหา บ้าง. เอยยาสี สัต. เทวภาวะ ค แปลงเป็น ข ช้อน ค.	ปฏิกคณเอยยาสี
ฟังรับเอา, ๗๗. ปฏิ+อิส+อ บ้าง. เอยยาสี สัต.	ปฏิกเจยยาสี
ฟังรับชวนขวย, ควรรับทำ. อภิ+ถร ชาติในความ ลาด ปู รวบรวม. อ บ้าง. เอยย สัต. ช้อน ต.	อภิตถเรถ
ฟังรู้, รู้แจ้ง, รู้แจ่มแจ้ง, รู้ชัด. วิ+ณา+นา บ้าง. เอยย สัต. แปลง ณา เป็น ขฺ เอยย เป็น ณา ลบ นา รูปฯ ๔๙๘-๙	วิชณณา
ฟังรู้, ๗๗. วิ+ณา+นา บ้าง. เอยย สัต. แปลงเป็น อียา.	วิชานียา
ฟังรู้. ๗๗. ณา+นา+อนฺติ วัต. แปลง อนฺติ เป็น เร.	นายเร

ฟังรู้. ฉา ชาติในความ รู้ นา บ้าง. เออยย สัต. แปลง ฉา เป็น ช้ แปลง เออยย เป็น ฉา นิคคหิตเป็น ณ ลบ นา รูปฯ ๔๙๙, ๕๐๐. โมคฯ ตยาทิกัณ	ชณฺณ
ฟังรู้. ฉา+นา บ้าง. เออยยาม สัต. แปลงเป็น อียา รูปฯ ๔๙๙	ชานียา
ฟังรู้. ฉา+นา บ้าง. เออยยาม สัต. แปลงเป็น เอมุ.	ชาเนมุ
ฟังรู้ตาม. อนุ+ฉา+นา บ้าง. เออยย สัต. แทน เออยยามิ.	อนุชาเนยฺย
ฟังล่วงพ้น, เปลื้องทับ, หยั่งลง, สิง. เออยย สัต.	อริมุจฺเจยฺย
ฟังละขาด, ละเว้น, เว้นขาด. วิ+ป+หา+อ บ้าง. เออยย สัต. เทว ภาวะ หา รัสสะ เป็น ห แปลง ห เป็น ช ช้อน ปุ.	วิปฺปชฺเหยฺย
ฟังลำบาก, ฯลฯ. อติ+กิลม+อ บ้าง. เออยย สัต.	อติกิลเมยฺย
ฟังเสวย. อนุ+ฏ+ย บ้าง. กัม. เอริ สัต.	อนุฏเยริ
ฟังเสียดสี, พุดเสียดสี, พุดกระทบกระทั่ง, พุดเหน็บ แนม, พุด เปรียบเปรย, ว่ากระทบกระทั่ง, ฯลฯ. วิ+รฺสฺ ไรสนเ. เณ บ้าง. เออยย สัต.	วิโรเสยฺย
ฟังห้วนไหว, สั่นสะเทือน, โอนเอน, ครั่นคร้าม. สัม+กมฺ+อ บ้าง.	สํกมฺเปยฺย สงฺกมฺเปยฺย
ฟังห้าม, ฯลฯ. นิ+วรฺ+ณเ ฉย บ้าง. กัต.	นิวารเย
ฟังเห็น, ฯลฯ. ทิสฺ+อ บ้าง. เออยยาม สัต. แปลงเป็น เอมุ.	ทกฺขมุ
ฟังเห็น, ฯลฯ. อิกฺขุ ทสฺสนงฺเกสฺ. อ บ้าง. เออยย สัต.	เอกฺขเร
ฟังให้, ฯลฯ. ทา+อ บ้าง. เออยยามิ สัต.	เทยฺยาสี
ฟังให้, ฯลฯ. ทา+อ บ้าง. เออยยามิ สัต. แปลงเป็น อุมฺ รูปฯ ๔๙๒.	ทชฺชํ
ฟังให้กลิ้ง, ฯลฯ. ลิขฺ+ฉาเป บ้าง เออยย สัต.	ลิขาเปยฺย

พ้องให้กำจัด, ฯลฯ. หนฺ ฐาตุในความ กำจัด เปียดเปียน ฆ่า ฐี ประหาร ทำลาย. ฌย บัจ. เอยฺย สัต. ลบ ยฺย แปลง หนฺ เป็น ฆาต.	ฆาตเย
พ้องให้เจริญ, ฯลฯ ญ+ณ บัจ. เหตุ. เอถ สัต.	ภาเวถ
พ้องให้ฉิบหาย, ฯลฯ. นสฺ+ณ บัจ. เหตุ. ถ บัจ. เอยฺย สัต.	นาสาปยฺย
พ้องให้ดับ, ให้เย็น. นิ+วา+ณापย บัจ. เอยฺย สัต.	นิพฺพาปเย
พ้องให้ผ่องแผ้ว, ฯลฯ. ปริ+โอ+ทา+ณापเป บัจ. เอยฺย สัต. ย อาคม. รัสสะ อา ที่ ทา เป็น อ ลบ อา ที่ ณา ลบ ณฺ และ เอ เสียตัวหนึ่ง.	ปริโยทเปยฺย
พ้องให้ยินดี, ฯลฯ. อา+ราชฺ ฐาตุในความ ยินดี เชื่อเชิณ. ฌย บัจ. เหตุกัต. เอยฺย สัต. แปลงเป็น เอ หรือ ลบ ยฺย.	อาราธเย
พ้องให้เสื่อม, ลั่น, เลว, ทราม, หา ปริหานิเย. ฌापย บัจ. เหตุ. เอยฺย สัต.	หาปเย
พ้องให้หมดจด, ฯลฯ. ปริ+สฺจฺ โสเจยฺเย. ฌ บัจ. เหตุ. เอยฺย สัต.	ปริโสเธยฺย
พ้องให้อยู่, ฯลฯ วสฺ นิวาเส. ฌย บัจ. เหตุ. เอยฺยยามิ สัต. แปลง เป็น อ.	वास्यํ
พ้องอยู่, ฯลฯ. วิ+หฺร+อ บัจ. เอยฺยยาม สัต. แปลงเป็น เอม.	วิหเรมฺ
พ้องอยู่ครอง, ครอลครอง. เอยฺย สัต.	อาวเส
พ้องอยู่ครอบครอง. อธิ+อา+วสฺ+อ บัจ. เอยฺยํ สัต.	อชฺฌาวเสยฺยํ
พุงขึ้นแล้ว, พุงออกแล้ว, พุงไปแล้ว, ขึ้นไปแล้ว. อี อັช. ดู อาคณฺฉิ ด้วย	อฺคฺคณฺฉิ
พ่งดูแล้ว, ฯลฯ. อุป+นิ+ณ ฐาตุในความคิด พ่ง พินิจ พิจาร. อ บัจ. อี อັช. แปลง เอ เป็น อาย ช้อน ชุ.	อุปนิชฺฌายิ

ฟังตอบแล้ว, ฯลฯ. ปฏิ+สุ+ณา ปัจ. อัม อัม.	ปฏิสุณิสฺสุ
ฟังตอบแล้ว, ฯลฯ. ปฏิ+สุ+ณฺ ปัจ. อัม อัม.	ปัจจุสฺสโสสิ
ฟังแล้ว, สดับแล้ว, ได้ยินแล้ว. สุ+ย ปัจ. กัม. อัม อัม. แปลง เป็น ตถ ทิมะ อี อาคม.	สุยิตถ
ฟังแล้ว, สดับแล้ว. สุ+ณา ปัจ. อ ปโรกขา. พฤทธิ อุ เป็น อาว ลบ ณา.	สุสาว
ฟังอยู่,ได้ยินอยู่. สุ สวเน. ย ปัจ. กัม. ช้อน ยุ กิริยา หลังไม่ ช้อน ทิมะ อุ เป็น อุ. รูปฯ ๔๙๖.	สุยฺยติ สฺยติ
มอบให้แล้ว, ฯลฯ. ปฏิ+ปทุ+ณเ ปัจ. กัต. อัม อัม.	ปฏิปาเทสิ
มัวเมาแล้ว, ฯลฯ. ป+มทุ+ย ปัจ. อ ปโรกขา.	ปมฺบุช
มัวเมาแล้ว, ฯลฯ. ป+มทุ+อ ปัจ. โอ อัม. ทิมะต้นธาตุ.	ปมาโท
มัวเมาอยู่, ฯลฯ. ป+มทุ+ย ปัจ. สิ วัต.	ปมฺบุชสิ
มาถึงแล้ว, ฯลฯ. อา+สทุ ธาตุในความ ยินดี ชอบใจ พอใจ ถูกใจ เพลิน เพลินเพลิน. แม่ ชาน ยึด ถือ ไปถึง จบ จม ให้ จมลง ตกต่ำ. อ ปัจ. อา หัต.	อาสทา
มาแล้ว. อา+คม+อ ปัจ. อา หิยัต. ลบ ม กิริยาต้น รัสสะ.	อาค อาคา
มาแล้ว. อา+คม+อ ปัจ. อัม อัม. แปลง คม เป็น คจฺณ แปลง จฺณ เป็น ญฺณ.	อาคณฺนิ อาคณฺนี
มีแล้ว, ได้มีแล้ว. อสุ+อ ปัจ. ตถ อัม. ทิมะต้นธาตุ คำแปล หลัง ลง อาคม ต้นธาตุ อ+อ = อา.	อาสิตถ
มีแล้ว, เป็นแล้ว. อสุ+อ ปัจ. มหา อัม. ลบที่สุดธาตุ.	อมฺหา
มีแล้ว, เป็นแล้ว. อสุ+อ ปัจ. อัม อัม. ทิมะต้นธาตุ.	อาสํ
มีแล้ว, ฯลฯ. ภู+อ ปัจ. วุหํ อัม. อี อาคม.	ภาวุหํ

มีแล้ว, ๗๗. หุ หรือ หู ชาติ อ ปัจ. เร ปโรกขา แปลง ชาติ เป็น หุว อิ อาคม.	หุวิเร
มีแล้ว, ๗๗. หุ หรือ หู ชาติแปลงเป็น หุว อ ปัจ. อ ปโรกขา.	หุว
มีแล้ว, ๗๗. อส+อ ปัจ. อี อัจ. ทิฆะตันชาติ	อาสี อาสี
มีอยู่ . อส+อ ปัจม. ตี วัต. แปลงเป็น ตฤติ ลบที่สุดชาติ กิริยานี้ใช้กับประธานได้ทั้ง ๒ วจนะ รูปฯ ๔๗๙.	อตฤติ
มีอยู่, เป็นอยู่, ย่อมมี, ย่อมมีอยู่, ย่อมเป็น, ย่อมเป็น อยู่. อส สตฤติย. อ ปัจ. อนฤติ วัต. ลบที่สุดชาติ รูปฯ ๔๘๐.	สนฤติ
ไม่ยินดีแล้ว, ๗๗. น+รณฺช ชาติในความ ย่อม กำหนด ยินดี. อ ปัจ. อี ปโรกขา.	อรณฺชี่
ไม่เห็นแล้ว, ๗๗. นสฺ+ย ปัจ. กัต. อี อัจ. ลบ ย.	นสิ
ไม่เอื้อเพื่อแล้ว. น+อา+ทย ชาติในความ เอ็นดู รัก. อ ปัจ. อี อัจ. หรือตั้ง ทา ชาติในความ ให้ ย ปัจ. กัต. รัสสะ อา เป็น อ หรือลง อ ปัจ. แปลง อา เป็น อิ อิ เป็น เอ เอ เป็น อย.	อนาทยิ
ยกขึ้นแล้ว. เณ ให้ยกขึ้นแล้ว. อา+รูป+ณย ปัจ. กัต. หรือ เหตุกัต. อุม อัจ.	อาโรปยิสฺ
ยกขึ้นแล้ว. ให้ยกขึ้นแล้ว. เณ ปัจ. กัต. หรือเหตุกัต. อี อัจ.	อาโรเปสิ
ยกย่องแล้ว, ๗๗. สัมมาน ชาติในความ บูชา เคารพ นับถือ รัก ทดลอง. เณ ณย ปัจ. อี อัจ.	สมฺมานะสิ สมฺมานยสิ
ยดมเกลื่อนกล่น, ๗๗. ป+กิริ ชาติในความ เกลื่อน เกลื่อน กล่น โรย โปรย เรี่ยราย แผ่ แผ่ออก ขยาย กระจาย. อ ปัจ.	ปกิริติ
ยอกแล้ว. โรสุ ภาเย. อ ปัจ.	โรสติ
ยอกิน, ๗๗. กุฬ ชาติในความ กิน เคี้ยวกิน. อ ปัจ. ตี วัต.	กุฬติ

ย่อนนำมา. อา+หนุ คติยฺ อ ปัจ. ตี วัต. อาหนฺติ. อนฺติ วัต.	อาหนฺติ อาหนฺติ
ย่อมกตชี้, ช่มชี้, เปียดเปียน, หรุ ปสยฺหกรณ. อ ปัจ.	หฺรติ
ย่อมกตชี้, ช่มเหง, กำจัด, เปียดเปียน. รบกวน. วิ+เหจุ วิพาธายฺ. อ, เอ ปัจ.	วิเหเจติ วิเหจยติ
ย่อมกรอ, ปั่น, ฯลฯ. กติ ฐาตุในความ กริ ปั่น กรอด้วย ปั่นด้าย. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺตติ
ย่อมกรอง, ฯลฯ. ปุ ฐาตุในความ ชำระ ทำให้บริสุทธิ์. นา ปัจ.	ปฺนฺนาติ
ย่อมกระจอก, ฯลฯ. ขชि ขณฺช ฐาตุในความ กระจอก เขยก เป็นกระจอก เป็นง่อย. อ ปัจ. ตี วัต.	ขณฺชติ
ย่อมกระจอก, ฯลฯ. ขาท ฐาตุในความ กิน เคี้ยวกิน กัดกิน. ย ปัจ. กัม. ตี วัต. แปลง หุย เป็น ชุช รัสสะ อา.	ขชฺชติ
ย่อมกระจอก, ฯลฯ. โชนฺท ฐาตุในความ กระจอก เขยก เป็นง่อย. อ ปัจ. ตี วัต.	โชนฺทติ
ย่อมกระจัดกระจาย, พลัดพราก, แยกกัน. วิ+ป+ยฺช+เอ ปัจ. ช้อน ปุ.	วิปฺปโยเซติ
ย่อมกระจาย, ฯลฯ. ผุณฺ ฐาตุในความ กระจาย เรียงราย กำจัด. อ ปัจ.	ผุณฺติ
ย่อมกระจายไป, ฯลฯ. ปฺยิ ฐาตุในความ กระจายไป แพร่ไป ชานไป เหม็น เน่า. อ ปัจ.	ปฺยติ
ย่อมกระดิก, ฯลฯ. ฐ ฐาตุในความ กระดิก ไหว ห้วนไหว สลัด สะบัด ปลิวไป ฟุ้ง. นา ปัจ.	ฐนาติ
ย่อมกระโดด, โลด. รหิ คตฺยกฺเขเป. อ ปัจ.	รจฺมติ
ย่อมกระโดด, ฯลฯ. มหิ ฐาตุในความ กระโดด โลด น้อโกง. อ ปัจ.	มจฺมติ

ย่อมกระโดด, ฯลฯ. ลมิ ลงฺมฺ ชาติในความ กระโดด โผน โลด กล่าว. เณ ฌย ปัจ.	ลงฺเมติ ลงฺมยติ
ย่อมกระโดด, ฯลฯ. ลมิ ลงฺมฺ ชาติในความ กระโดด โผน โลด โสภ แห้ง. อ ปัจ.	ลงฺมติ
ย่อมกระทบ, ฯลฯ. สฺปฺปฺ หนเน. อ ปัจ.	สฺปฺปติ
ย่อมกระทบกระทั่ง, ฯลฯ. เป็น เอก. ทั้งสองกิริยา ที่ลง อนฺติ วิภัต พหุ. ได้รูปเป็น ปฏิพนฺติ.	ปฏิพนฺติ ปฏิพนฺติ
ย่อมกระทำซึ่งสิ่งไม่ผสมกัน, ฯลฯ. อมิสฺส ศัพท์ ฌย ปัจ. ลง ในนามศัพท์ ติ วัต. รูปฯ ๕๒๓.	อมิสฺสยติ
ย่อมกระทำด้วยดี, บุชา, สักการะ. สํ+กร+โอ ปัจ. แปลง นิคคหิตเป็น กฺ หรือลบนิคคหิตซ้อน กฺ ชาติพนมกัจจายนะว่า เป็น สกฺการฺ บุชาย.	สกฺกโรติ
ย่อมกระทำเพียงดั่งบุตร, กระทำดั่งบุตร. ย่อมกระทำ ซึ่งบุคคล ผู้มีใช้บุตรเพียงดั่งบุตร, กระทำซึ่งบุคคลผู้มีใช้บุตรให้เป็นเพียง ดั่งบุตร. อีย ปัจ. ลงใน กโรติ.	ปตฺตียติ
ย่อมกระพริบ, ฯลฯ. กณฺ ชาติในความ กระพริบ หลับตา บอด มืด มองไม่เห็น. เณ ฌย ปัจ. ติ วัต.	กาณฺเติ กาณฺยติ
ย่อมกระพริบตา, ฯลฯ. มิฬฺ ชาติในความ กระพริบตา หลับตา. เณ ฌย ปัจ.	มิเลติ มิลยติ
ย่อมกระพริบตา, ฯลฯ. มิฬฺ ชาติในความ กระพริบตา หลับตา. อ ปัจ.	มิลติ
ย่อมกระวนกระวาย, เราร้อน กระสับกระส่าย. ปริ+ทหฺ ชาติใน ความ เผา ไหม้. อ ปัจ. กิริยาต้น แปลง ท เป็น พ.	ปริทหติ ปริทหติ
ย่อมกระวนกระวาย, ฯลฯ. ปริ+ทหฺ+ย ปัจ. กัม. แปรไว้หน้า ห.	ปริทยฺหติ ปริทยฺหติ

ย้อมกระเสือกกระสน, ตั้न्न. สัม+พธิ ผนฺท วา ภิณฺจิจเน. อ ปัจ.	สมฺพนฺทติ
ย้อมกระหาย, ๗ล๗. ตสฺ ชาติฺในความ กระหาย ระหาย อยาก ทะยาน. ย ปัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส.	ตสฺสติ
ย้อมกระหาย, ๗ล๗. อุฉิ ชาติฺในความ กระหาย ระหาย อยาก อยากได้ ปรารธนา. อ เอ ปัจ. ติ วัต. กิริยา หลังซ้อน จ.	อุฉติ อุฉเนติ อุจุฉเนติ
ย้อมกระหาย, ๗ล๗. ตสฺ ชาติฺในความ กระหาย อยาก ทะยาน ระหาย ตั้न्न ปรารธนา ประสงค์ ต้องการ ใคร่. ฌหา ปัจ. ลปที่สฺตฺชาติ.	ตณฺหาติ
ย้อมกระหายจัด, ระหายจัด, อยากจัด, ภาวะวณกระวาย, ทะเยอทะยาน. ปริ+ตสฺ ชาติฺในความ กระหาย ระหาย อยาก ทะยาน. ย ปัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส หรือ แปลง ย เป็น สฺ.	ปริตสฺสติ
ย้อมกระหึ่ม, ครวณ, คราง. ปริ+ทิกฺ ชาติฺในความ กระหึ่ม ครวณ. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ปริเทเวติ ปริเทวยติ
ย้อมกระหึ่ม, ๗ล๗. คทฺ ชาติฺในความ กระหึ่ม กระหึ่ม คำรน คำราม. เณ ฌย ปัจ. กัต. ติ วัต.	คเทติ คทยติ
ย้อมกระหึ่ม, ๗ล๗. ฌนฺ ชาติฺในความ กระหึ่ม กระหึ่ม กระ คำรน. เณ ฌย ปัจ.	ฌเนติ ฌนยติ
ย้อมกรีดกราย, เยื้องกราย (เดินทอดแขน), เปล่งปลั่ง, ผุดผ่อง, สวยงาม. นาร์ก. วิ+ลสฺ กนฺติยฺ. อ ปัจ.	วิลสฺติ
ย้อมกลม, เป็นมณฑล. สพิ มณฺทเล. เณ ฌย ปัจ.	สมฺเพติ สมฺพยติ
ย้อมกลั่น, ๗ล๗. ฌกฺ ชาติฺในความ กั่น ปิด. เณ ฌย ปัจ.	ฌเกติ ฌกยติ

ย่อกลับไป, ชักมา, ชูดมา, ชักเข้ามา, ชักเข้าหา. ปฏิ+กสฺส คติยํ. อ ปัจ.	ปฏิกสฺสติ
ย่อกลับไป, ต้อนรับ. ปฏิ+คม+อ ปัจ.	ปฏิคฺจติ
ย่อกลับมา. ปติ+อา+หฺรฺ นยเน อ ปัจ.	ปจฺจาหฺรติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. อีรฺ ชาติฺในความ กล่าว พุด ไป ไหว รัว สั่น สะเทือน กระดิก พัด. อ ปัจ. ตี วัต.	อีรติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. ทฬิ ชาติฺในความ กลัว ขยาด หวาด สะดุ้ง, เณ ฌย ปัจ.	ทภฺเทติ ทภฺยติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. ทฺร ชาติฺในความ กลัว น่ากลัว เขาะ ทำลาย แยก แบ่ง ทอน เผา ไหม้ ร้อน เปร้อร้อน กระวนกระวาย. อ ปัจ.	ทฺรติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. วิชิ ชาติฺในความ กลัว ตกใจ หวาด หวาดเสียว ไหว สั่น. ย ปัจ. กัต. ลบ อิ ที่ ชิ เป็น ชุ+ย เป็น ชุย แปลงเป็น ชุช.	วิชิชติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. วิชิ ชาติฺในความ กลัว ตกใจ หวาด ไหว สั่น. อ ปัจ.	เวชติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. อีทิ ชาติฺในความ กลัว เกรงกลัว ขยาด ครั่น คร้าม สะดุ้งกลัว หวาด. เณ ฌย ปัจ. กัต.	อีเทติ อีทิยติ
ย่อกลับ, ฯลฯ. ภิสฺ ชาติฺในความ กลัว ขลาด ขยาด หวาด. อ ปัจ. นิคฺคหิตอาคม.	ภิสฺติ
ย่อกลับ, แข็ง,หาณ, องอาจ, อาจหาณ, กล้าหาญ. สฺรุ วิกนฺ ตียํ. เณ ฌย ปัจ.	สุเรติ สุรยติ
ย่อกล่าว พุด. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว อี อาคม.	พฺรวีติ

ย้อมกล่าว พฐ+อ ปัจ. ตี, อนฺติ วัต. แปลง พฐ เป็น อาห แปลง ตี, อนฺติ เป็น อ, อุ รูปฯ ๔๘๖.	อาห อาหุ
ย้อมกล่าว ๗๗. จักขุ ชาติในความ กล่าว บอก, อ ปัจ. ตี วัต.	จิขุขติ
ย้อมกล่าว, ขัดเกลา. วิ+ลิขฺ เลขเน. อ ปัจ. วิการ อิ เป็น เอ.	วิเลขติ
ย้อมกล่าว, จงกล่าว, ๗๗. วจุ+อ ปัจ. ฅ วัต. หรือ ปัจจ. แปลง จุ เป็น ขุ ช้อน กุ.	วกุเขต
ย้อมกล่าว, ชื้อขาย, แลกเปลี่ยน, ชม, ชมเชย. ยกย่อง, สรรเสริญ. ปณฺ+ อ ปัจ.	ปณฺติ
ย้อมกล่าว, ท่อง (ว่าซ้ำๆ เพื่อให้จำได้), ท่องบ่น, สारयाय. สั+ ณฺเ จินฺตายุ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	สขุณฺมายติ
ย้อมกล่าว, บ่นเพ้อ, ๗๗. ลปฺ วจเน. อ ปัจ. เทวภาวะ ล แล้ว ทิมะ.	ลาลปติ
ย้อมกล่าว, พุด กล่าวออกไป พุดออกไป. นิ+สกุภ ภาสายุ. ณฺ ณฺย ปัจ. กัต.	นิสกุเกติ นิสกุภยติ
ย้อมกล่าว, พุด, เรียก. วจุ+ย ปัจ. กัม. ตี, เต. วัต. แปลง ว เป็น วุ จุย เป็น จุจ.	วุจฺจเร
ย้อมกล่าว, พุด. วิจุจุ ภาสายุ. ณฺ ณฺย ปัจ.	วิจุเจติ วิจุจยติ
ย้อมกล่าว, ภาชิ ชาติในความ กล่าว พุด. ณฺ ณฺย ปัจ.	ภณฺเชติ ภณฺชยติ
ย้อมกล่าว, ย้อมกล่าวขัด. อา+คทฺ ชาติ อ ปัจ. ตี วัต.	อาคทติ
ย้อมกล่าว, เรียก. ป+วจุ ชาติในความ กล่าว พุด. ย ปัจ. กัม เอา อ ที่ ว เป็น อุ หรือแปลง ว เป็น วุ แปลง จุย เป็น จุจ.	ปวุจฺจติ
ย้อมกล่าว, เรียก. วาฬุ อาลเป. อ ปัจ.	วาฬติ
ย้อมกล่าว, สวด, จงกล่าว, จงสวด, ๗๗. ภณฺ+อ ปัจ. ม วัต. และ ปัจจ.	ภณฺนาม

ย้อมกล่าว, ๗๗. คหฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด พุดขัด เจน อ ปัจ. ตี วัต.	คหติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. กขฺ ฐาตุในความ กล่าว บอก เห็น ดู พอใจ ชอบ สบาย. อ ปัจ. ตี วัต.	จกฺขติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. กถฺ ฐาตุในความ กล่าว บอก แสดง ชี้แจง อธิบาย แต่ง ประพันธ์ ร้อยกรอง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กเถติ กถยติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. กุสฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กฺุเสติ กฺุสยสติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ขา ฐาตุในความ กล่าว ประกาศ แสดง ชี้แจง อธิบาย. ย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขายติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. คฺ ฐาตุในความ กล่าว ออกเสียง ร้อง ถ่าย อุจจาระ. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ เอา โอ เป็น อว.	ควติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. มฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	มฺภูเติ มฺภูยติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. จิฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จิเวติ จฺวยติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ขปฺ ขปฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ขปติ ขปฺปติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ชฺ ฐาตุในความ กล่าว แสดง. อ ปัจ.	โชตติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ตฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	ตฺเสติ ตฺสยติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ทฬฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด รบ นินทา ตี เตียน เปียดเปียน ถือเอา ถือไว้ ยึดไว้. อ ปัจ. เอา อี เป็น เอ.	เทฬติ
ย้อมกล่าว, ๗๗. ฐาตุในความ กล่าว พุด. ย ปัจ. กัม เต วัต. แปลง จฺย เป็น จ ว เป็น อุ รูปฯ ๔๖๒,๖๑๓.	อุจฺจเต
ย้อมกล่าว, ๗๗. ป+ภาสฺ ฐาตุในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ปภาสติ

ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ป+ลปฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ปลวติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ป+วจุ+ย ปัจ. กัม. อนฺติ วัต. แปลง เป็น เร เป็นกัต. บ้าง โดยลง ฌย เป็น วุ แปลง จุย เป็น จุจ.	ปวจุจเร
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ป+วจุ+ย ปัจม. กัม. อนฺติ วัต. แปลง เป็น เร เป็นกัต. บ้าง โดยลง ฌย ปัจ. กัต.	ปวจุจเร
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ปฏฺ ชาติในความ กล่าว พุด สังกลิณ ตลป. เณ ฌย ปัจ.	ปาฏเณติ ปาฏยติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ปฐฺ ชาติในความ กล่าว พุด อธิบาย แสดง ชี้แจง เทศนา. อ ปัจ. ติ วัต.	ปฐติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ปณฺ ชาติในความ กล่าว บัณณติ แต่งตั้ง. เณ ฌย ปัจ.	ปณเณติ ปณยติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ปิชิ ชาติในความ กล่าว พุด เปียด เปียน อาจ สามารถ มีกำลัง, ให้ อยู่ อาศัย. เณ ฌย ปัจ.	ปิณฺเชติ ปิณฺชยติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ปิสฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	ปิเสติ ปิสยติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. พฐฺ+อ ปัจ. ติ วัต.	พฐฺติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. พฐฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ. อนฺติ วัต. เพราะ อนฺติ วิภฺติ เป็น พหฺ แปลง อุ เป็น อุว รูปฯ ๔๘๖.	พฐฺวนฺติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. พฐฺ+อ ปัจ. แปลง พฐฺ เป็น พฐฺว อี อาคม.	พฐฺวฺติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ภสฺสฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ภสฺสติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ภาสฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ภาสติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ภูณ. ชาติในความกล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	ภูณเณติ ภูณยติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ยุตฺ ชาติในความ กล่าว เปล่ง. อ ปัจ.	โยตติ
ย้อมกล่าว, ฯลฯ. ลปฺ+เณ ฌย ปัจ.	ลเปติ ลปยติ

ย่อมล่าว, ฯลฯ. ลฺลฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ	ลฺลฺเขตติ ลฺลฺชยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. ลฺลฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	โลลฺเขตติ โลลฺชยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. โลกฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	โลเกติ โลกยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วกฺ ชาติในความ กล่าว พุด หาย สฺย สลาย จิบหาย พินาศ. เณ ฌย ปัจ.	วกฺเขตติ วกฺชยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วจฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	วตฺติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วจฺ ชาติในความ กล่าว พุด รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ.	วจติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วจฺ วจเน. เณ ฌย ปัจ.	วเจติ วจยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วจฺ+ฌย ปัจ. กัต. อนฺติ วัต. ลบ ฌ แปลง จย เป็น จจ อนฺติ เป็น เร.	วฺจจเร
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วณฺ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พุด. อ ปัจ.	วณฺติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วตฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ฌย ปัจ.	วตฺเตติ วตฺตยติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วทฺ ชาติในความ กล่าว พุด ร้อง. อ ปัจ. แปลง วท เป็น วชฺช รูปฯ ๔๗๐.	วชฺชติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วทฺ ชาติในความ พุด ร้อง ร้องดัง. อ, เอ ปัจ. รูปฯ ๔๗๑ ลง อ ปัจ. อย่างเดียว เอา อ เป็น เอ.	วทติ วเทติ
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วทฺ+ย ปัจ. กัม. แปลง ทฺย เป็น ชฺช. อิ, อี อาคม.	วชฺชียเต วชฺชียเต
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วทฺ+อ ปัจ. มิ, ม วัต. แปลง วท เป็น วชฺช ทิมะ.	วชฺชามิ วชฺชาม
ย่อมล่าว, ฯลฯ. วทฺธฺ ชาติในความ กล่าว พุด ตัด เต็ม ทำให้ เต็ม. เณ ฌย ปัจ.	วทฺธฺเตติ วทฺธฺยติ

ย่อมกล่าว, ฯลฯ. สจฺ ชาติในความ กล่าว พุด ประชุม รวม. อ ปัจ.	สจติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. สมฺภ ชาติในความ กล่าว พุด คั่นเคย สนิท ไว้ใน. อ ปัจ.	สมภติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. อา+ขา ขฺยา +อ ปัจ. ตี ปัจ. ดู อกฺขาติ ด้วย.	อาขาติ อาขยาติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. อุจฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ. ตี วัด.	อุจติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. ภาณ+อ ปัจ.	ภาณติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. รปฺ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	รปติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. ลปฺ ชาติในความ กล่าว พุด หัตถาย ปราศรัย เจริญ.อ ปัจ.	ลปติ
ย่อมกล่าว, ฯลฯ. สกฺก ภาสเน. เณ ฌย ปัจ.	สกฺเกติ สกฺกยติ
ย่อมกล่าว. อา+ขา ชาติในความ กล่าว บอก แสดง ชี้แจง เทศนา อ ปัจ. ตี วัด. รัสสะ ช้อน กุ.	อกฺขาติ
ย่อมกล่าว. อา+ขา+ย ปัจ. กัม. ตี วัด. รัสสะ ช้อน กุ.	อกฺขายติ
ย่อมกล่าว. ฯลฯ. ขฺยา ชาติในความ กล่าว ประกาศ แสดง ชี้แจง อธิบาย เทศนา. อ ปัจ. ตี วัด.	ขฺยาติ ขาติ
ย่อมกล่าวก, ฯลฯ. ภาสฺ+อนฺติ, อนฺเต วัด. แปลง นฺติ หรือ นุ เต เป็น เร.	ภาสเร
ย่อมกล่าวเฉพาะ, สงบ. ปฏฺิ+ป+สมฺภ ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ. ช้อน ปุ และ สุ.	ปฏฺิปปสฺสมภติ
ย่อมกล่าวขัด, กล่าวแจ่มแจ้ง. ป+พฺร ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ.	ปพฺรฺติ
ย่อมกล่าวซึ่งที่สุด. กฺุติ ชาติในความ กล่าวซึ่งที่สุดก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัด. ตี วัด.	กฺุนฺเตติ กฺุนฺทยติ

ย่อมกล่าวด้วยดี, พุดจกัณ, เจรจา, เจรจาปราศรัย. ส+ลป วจเน. อ ปัจ.	สลลปติ
ย่อมกล่าวดี, พุดดี. ส+ภาส+ย ปัจ. กัม. เต วัต. เอ อาคม.	สุภาสียเต
ย่อมกล่าวตอบ, ฯลฯ. ปฏี+วจุ+อ ปัจ.	ปฏิวจติ
ย่อมกล่าวตอบ, ฯลฯ. ปฏี+วทุ ชาติในความกล่าว พุด ร้อง อ ปัจ.	ปฏิวทติ
ย่อมกล่าวโทษ (แจ้งว่ากระทำผิด). ปริ+วทุ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ปัจ. กัต.	ปริวาเทติ
ย่อมกล่าวเนื่องๆ, กล่าวบ่อยๆ ฯลฯ. อนุ+พฐ ชาติในความ กล่าว พุด อ ปัจ. ตี วัต.	อนุพฐติ
ย่อมกล่าวรำไร, กล่าวซ้ำๆ ซากๆ ร้องให้รำไร, คร่ำครวณ, ร้อง รำรำพัน, บ่นเพ้อ, พิไรรำพัน, บ่นพุดด้วยความเสียใจ. ปริ+เทวุ ชาติในความ กล่าว. อ ปัจ.	ปริเทวติ
ย่อมกล่าวล่วงเกิน ร้องเรียก พุดเกี่ยว. อติ+อา+วทุ+อ ปัจ. ตี วัต.	อจุจาวทติ
ย่อมกล่าวว่องไว (ในการโต้ตอบ หรือแก้ปัญห). ปฏี+ภา ชาติ ในความ กล่าว แสดง ชี้แจง เทศนา ประกาศ. อ ปัจ.	ปฏีภาติ
ย่อมกล่าวสอน, สั่งสอน. โอ+สท+อ ปัจ. ตี วัต.	โอวทติ
ย่อมกล่าวให้คลาดเคลื่อน. วิ+ส+วทุ+เณ ปัต. เหตุ.	วิสว่าเทติ
ย่อมกล่าวอ้าง, เรียกร้อง. อุ+ลป วาเกย. ปัจ. ตี วัต. ช้อน ล.	อุลลเปติ
ย่อมกลิ้งเกลือก, กระเสือกกระสน. ส+ปริ+วตตุ อาวตตเน. อ ปัจ.	สมปริวตตติ
ย่อมกวน, ขุ่นมัว, ฯลฯ. อา+ลพ ชาติในความ กวย คน. เอ ปัจ. ตี วัต.	อาโลเลติ อาโลเพติ

ย้อมกวน, ฯลฯ. ททิ ชาติในความ ตกแต่ง ตบแต่ง ประดับ. ณเณ ฌย ปัจ.	มณฺเฑติ มณฺทยติ
ย้อมกวน, ฯลฯ. ลฺล ลฺฬ ชาติในความ กวน คน รบกวน. อ ปัจ.	ลฺลยติ ลฺฬติ
ย้อมกวน, ฯลฯ. ลฺล ลฺฬ ชาติในความ กวน คน รบกวน. อ ปัจ.	โลลติ โลฬติ
ย้อมกวน, ฯลฯ. มตฺถ มถ ชาติในความ กวน (ครให้เข้ากัน คน ให้เข้ากันจนขึ้น) รบกวน ทำให้ร่วนวาย กำจัด.	มตฺถติ มถติ
ย้อมกวน, ฯลฯ. มนฺถ ชาติในความ กวน (คนให้-เข้ากัน คน ให้เข้ากันจนขึ้น). คน รบกวน ทำให้ร่วนวาย. อ ปัจ.	มนฺถติ
ย้อมกว้างขวาง, มากมาย, พิสดาร. ปุถ วิตถาเร. อ ปัต.	โปถติ
ย้อมกว้างขวาง, ฯลฯ. วิ+ตฺน วิตถาเร. โอ ปัจ.	วิตฺตโนติ
ย้อมกห้าม ฝน, ห้ามฝน, เข้าหน้าหนาว, ไป, ฯลฯ. กฏ ชาติใน ความ ห้ามฝน ไปถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	กฏติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. จิ ชาติในความ ก่อ สร้าง ก่อสร้าง สัสม สะสม. นา ปัจ. ตี วัต.	จินาติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. จิ+ณฺ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ แปลง ณฺ เป็น นฺ.	จิโนติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. จิ+นา ปัจ. ตี วัต. แปลง นา เป็น ย.	จียติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. จิ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อี อาคม.	จียติ จียติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. จี+นา, ณฺ ปัจ. ตี วัต. ตู จินาติ จิโนติ ประกอบ.	จีนาติ จีโนติ
ย้อมก่อ, ฯลฯ. อา+จิ ชาติในความ ก่อ ก่อสร้าง สัสม สะสม. ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ, อี อาคม.	อาจียติ อาจียติ

ย้อมก่อขึ้น, งอกขึ้น, ยกขึ้น, เจริญขึ้น. ฯลฯ. ส+อุ+สิ คติวุตฒิ สุ. อ ปัจ. แปลงนิคคหิตเป็น มุ อิ เป็น เอ ช้อน สุ.	สมุสเสติ
ย้อมก่อขึ้น, พอกพูน, ฯลฯ. ส+อุ+จิ ชาติในความ สัมสม ก่อ สร้าง. นา ปัจ.	สมุจจินาติ
ย้อมก่อขึ้น, ฯลฯ. ฎปฺ ชาติในความ ก่อขึ้น งอกขึ้น ยกขึ้น. เณ ณย ปัจ.	ฎเปติ ฎปยติ
ย้อมกอดรัด, รวมกัน, ติดกัน, ติดต่อกัน, ติดต่อกัน. ลิลิส อาลิงฺคนเ. ย ปัจ. กัต. แปลง ย เป็น ส.	ลิลิสฺสติ
ย้อมกอดรัด, สวมกอด. นิ+ลิ ลีเลสนเ นา ปัจ.	นิลินาติ
ย้อมกอดรัด, ฯลฯ. ติดต่อกัน. ลีเลสุ ลีเลสนเ. เณ ณย ปัจ.	ลีเลเสติ ลีเลสยติ
ย้อมกอดรัด, ฯลฯ. ลิ ลี ชาติในความ แอบ เร้น ช้อน ช้อน เร้น. นา ปัจ.	ลินาติ ลีนาติ
ย้อมกังขา, ฯลฯ. มชิ ชาติในความ กังขา เคลือบแคลง สงสัย ไม่แน่ใจ ลังเล. อ ปัจ.	มงฺขติ
ย้อมกังวล, ห่วงใย. ปริ+พุริ หีสาย. เณ ปัจ. กัต. นิคคหิต อาคม กิริยาหลัง ริ เป็น ลิ.	ปริพฺนุเชติ ปลิพฺนุเชติ
ย้อมกัถ, ฯลฯ. ขทฺ ชาติในความ กัถ ขบ ต่อย. อ ปัจ. ติ วัต.	ขทฺทติ
ย้อมกัถ, ฯลฯ. ทสฺ ชาติในความ กัถ ขบ ต่อย. อ ปัจ.	ทสฺติ
ย้อมกัถ, ฯลฯ. ทสิ ชาติในความ กัถ ขบ เคี้ยว ตอด เห็น ดู. เณ ณย ปัจ.	ทสฺเสติ ทสฺยติ
ย้อมกัถ, ฯลฯ. ทสฺ ชาติในความ กัถ ขบ เคี้ยว ตอด. อ ปัจ.	ทสฺติ
ย้อมกัถ. ฯลฯ. ทสฺ +เณ ณย ปัจ.	ทสฺเสติ ทสฺยติ
ย้อมกัถกิน, ฯลฯ. ป+เข ชาติในความ กัถกิน เคี้ยวกิน เป็นอยู่ ปรากฏ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็นอาย ช้อน กุ.	ปกุขายติ

ย้อมกัน, ฯลฯ. รุจิ ชาติในความ กัน ปิด ล้อม ขัดขวาง ห้าม ใคร่ ชอบ รัก รักใคร่ ชอบใจ พอใจ ยินดี. ย บ้าง. กัด. ลบ อี แปลง ฤษ เป็น ษณ.	รุษณติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. รุจิ ชาติในความ กัน, ฯลฯ. ย บ้าง. กัม. แปลง ฤษ เป็น ษณ อี อาคม ลบ อี ติ, เต วัต.	รุษณติ รุษณเต
ย้อมกัน, ฯลฯ. รุช รุจิ วา อวเรน. อ, เอ บ้าง. นิคคหิตอาคม.	รุณติ รุณเรติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. รุช รุจิ วา อวเรน. อี, อี, โอ บ้าง. พิเศษ นิคคหิตอาคม รูปฯ ๔๙๓.	รุณริติ รุณริติ รุณโรติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. รุมิ ชาติในความ กัน กัน ป้องกัน ห้าม. อ บ้าง.	รุณภาติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. วปฺป ชาติในความ กัน กัน ห้าม. อ บ้าง.	วปฺปติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. วร ชาติในความ กัน กัน ห้าม คั่น. เณ ฌย บ้าง.	วาเรติ วารยติ
ย้อมกัน, ฯลฯ. โอ+คุณฺจ ชาติในความ กัน คลุม ขัง ปก ปิด โปก หุ้ม. เณ ฌย บ้าง. กัด. ติ วัต.	โอคุณฺเจติ โอคุณฺจยติ
ย้อมกันดี, กันด้วยดี, ฯลฯ. สฺ+จท ชาติในความ กัน ปิด บัง ปิดบัง มุง. เณ ฌย บ้าง.	สฺจทเทติ สฺจทาทยติ
ย้อมก้าวไป, ฯลฯ. กมฺ กมุ ชาติในความ ก้าวไป ย่างไป ขยับ เข้าไป เดิน ดำเนิน ไป ดำเนินไป. อ บ้าง. ติ วัต.	กมติ
ย้อมก้าวไปข้างหน้า, ก้าวไป, เดินไป, ฯลฯ. อภิ+กมฺ กมุ ชาติ ในความ ก้าวไป ย่างไป ขยับเข้าไป เดิน ดำเนิน ดำเนินไป. อ บ้าง. ติ วัต. ซ้อน กุ.	อภิกมฺติ
ย้อมก้าวไปข้างหน้า, หลีกไป, ตะเกียกตะกาย. ป+กมฺ+อ บ้าง.	ปกมฺติ
ย้อมก้าวลง, หยั่งลง, ย่างลง. โอ+กมฺ+อ บ้าง. ติ วัต.	โอกมฺติ
ย้อมก้าวล่วง, กล้าหาญ. วิ+กมฺ+อ บ้าง. ซ้อน กุ.	วิกมฺติ

ย้อมก้าวล่วง, ล่วงละเมิด, เดินไป, เดินผ่านไป. อติ+กมฺ หรือ กมฺ. อ เอ ปัจ. ตี วัต.	อติกฺกมฺติ อติกฺกเมติ
ย้อมก้าวล่วง, ละเมิด, ล่วงเกิน, ฝ่าฝืน. วิ+อติ+กมฺ กมฺ วา ปทวิกฺเขเป. อ ปัจ. ทิมะ วิ ลบ อ หน้า ตี ช้อน ก.	วฺิตฺติกฺกมฺติ
ย้อมก้าจัด ฯลฯ. เอรฺทฺติ ชาติฺในควม ก้าจัด เปียดเปียน ทำลาย. อ ปัจ. ตี วัต. นิคฺคหิตอาคม.	เอรฺณฺทฺติ
ย้อมก้าจัด, ทำลาย (โทษ), ชี้แจง แนะนำ ชักนำฝึกหัด. วิ+นยฺ นิ วา นเย. อ ปัจ.	วินยฺติ
ย้อมก้าจัด, ทำลาย, เปียดเปียน, ฆ่า, ตี, ประหาร. วิ+หนฺ หี สายํ. เอ ปัจ. แปลง หนฺ เป็น มาต.	วิมาเตติ
ย้อมก้าจัด, ทำลาย, ฯลฯ. วิ+ธฺ ฐฺ ชาติฺในควม ไป ถึง เป็นไป ก้าจัด ทำลาย. อ , เอ ปัจ. ช้อน ท.	วิฑฺธฺสฺติ วิฑฺธฺเสติ
ย้อมก้าจัด, บำบัด, บรรเทา. ปฏฺิ+หนฺ หีสายํ. เอ ปัจ. แปลง หนฺ เป็น มาต.	ปฏฺิมาเตติ
ย้อมก้าจัด, ฯลฯ มิทฺติ ชาติฺในควม ก้าจัด เปียดเปียน. อ ปัจ.	มิณฺทฺติ
ย้อมก้าจัด, ฯลฯ. กิวิ ชาติฺในควม ก้าจัด เปียดเปียน, อ ปัจ. ตี วัต.	กิณฺณฺติ
ย้อมก้าจัด, ฯลฯ. กณฺ ชาติฺในควม ก้าจัด เปียดเปียน. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ห เป็น ม.	มาณฺเณติ มาณฺเณยติ
ย้อมก้าจัด, ฯลฯ. กรฺ ชาติฺในควม ก้าจัด เปียดเปียน. โอ ปัจ. ตี วัต.	กโรติ
ย้อมก้าจัด, ฯลฯ. กสฺ ชาติฺในควม ไป ก้าจัด เปียดเปียน อ ปัจ. ตี วัต.	กสฺติ

ย่อมหำจัด, ๒๗. กากุ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. เณ ณย ปัจ. ตี วัต.	กาเกติ กากยติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. กิ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน ไปสูง อยู่ สูง. นา ปัจ. ตี วัต. กิริยาตัน แผลง นา เป็นณา.	กิณาติ กินาติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. กิลิสฺ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. อ. ปัจ. ตี วัต.	กิลิสติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. กิลิสฺ+นา ปัจ. ตี วัต	กิลิสฺนาติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. กุกุ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. อ ปัจ. ตี วัต.	โกถติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ขาทุ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน ฆ่า ประหาร. อ ปัจ. ตี วัต. รัสสะ นิคคหิตอาคม.	ขนุหติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ชินฺ ชินฺ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. โอ ปัจ. ตี วัต.	ชิโนติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. จกุกุ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน ทำ อันตราย. เณ ณย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จกุกเกติ จกุกยติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ชสฺ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. เคาะ ตี ประหาร. เณ ณย ปัจ. กัต.	ชาเสติ ชาสยติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ชสฺ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. อ ปัจ.	ชสติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ติทิ ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน. อ ปัจ.	ตินุหติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ทกฺข ฐาตุในคววม กำจัด เปียดเปียน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ทกฺขติ
ย่อมหำจัด, ๒๗. ฐกฺ ฐาตุในคววม กำจัด ฆ่า ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ฐกติ

ย้อมกำจัด, ๗๗. ฐ ชาติในความ กำจัด ขจัด. อ ปัจ. วุ อาคม รัสสะ เป็น ฐวติ บ้าง.	ฐวติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. มินฺ ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน. อ ปัจ.	มินติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. เมธ ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน ไป ด้วยกัน. อ ปัจ.	เมธติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. รุท ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน ฆ่า ประหาร. อ ประหาร. อ ปัจ.	รุทติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. ลุติ ชาติในความ กำจัด เปียน เปียดเปียน เลอะ เปราะ เปราะเปื้อน. อ ปัจ.	ลุณติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. ลุท ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน ฆ่า ประหาร. อ ปัจ.	ลุณทติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. อุพพิ หีสาย. อ ปัจ. ทิ วัต.	อุพพิติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. เอจ ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน รบกวน. อ ปัจ. ทิ วัต.	เอจติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. ยสุ หีสาย. อ ปัจ.	ยสุติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. รุส ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน.อ ปัจ.	โรสติ
ย้อมกำจัด, ๗๗. วมฺ ชาติในความ กำจัด ขจัด ปราบ ทำให้ สิ้นไป. เณ ฌย ปัจ.	วมเภาติ วมภยติ
ย้อมกำจัดความไป, หยุด, ข้ำ. สฺรุ คติปฏิมเต. อ ปัจ.	โสจติ
ย้อมกำจัดม, ๗๗. อีส ชาติในความ กำจัด เปียดเปียน ไป ถึง เป็นไป เห็น ดู. อ ปัจ. ทิ วัต.	อีสติ
ย้อมกำเร็บ, รุนแรงขึ้น, ปั่นปวน, ห้วนไหว, สั่นสะเทือน, โอน เอน. สัมบุ วจน. ย ปัจ. กัต. แปลง ภูย เป็น พุภ.	สัมพุภติ สงฺพุภติ

ย่อมากำเริบ, ฯลฯ. กุปฺ ชาติในความ กำเริบ โกรธ ไหว สะเทือน. ย ปัจ. ตี วัต. แปลง ปุย เป็น ปุป.	กุปฺปติ
ย่อมากำเริบ, ฯลฯ. ขุภฺ ชาติในความ กำเริบ ปั่นป่วน. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ภย เป็น พภ.	ขุพฺภติ
ย่อมากำเริบ, ฯลฯ. ขุภฺ ชาติในความ กำเริบ ปั่นป่วน. อ ปัจ. ตี วัต.	โขภติ
ย่อมากำเริบ, ฯลฯ. สํ+ขุภฺ+อ ปัจ.	สโขภติ สงฺโขภติ
ย่อมากำเริบ, ฯลฯ. ขุภฺ+อ+ติ วัต.	ขุภฺติ
ย่อมากำหนด ฯลฯ. ฐฺ ชาติในความ กำหนด หมายถึง ตราไว้ ตั้งลง. อ ปัจ.	ฐติ
ย่อมากำหนด, ฯลฯ. อภิ อํภฺ องฺภ+ณเ ฉย ปัจ. กัต. ตี วัต.	องฺเกติ องฺภยติ
ย่อมากำหนด, หมายถึง, หมายถึง, กำหนดไว้, หมายถึง. สํ+กิตฺ ฅ าณเ. อ ปัจ.	สํเกตติ สงฺเกตติ
ย่อมากำหนด, หมายถึง, ตราไว้, ฯลฯ. วิ+อว+ถปฺ ชาติในความ ตั้งไว้ วางไว้. ณเ ปัจ. เอา อี เป็น อ ลบ อ หน้า ว ช้อน ต หรือลบ อ ก็ไม่ต้องลบ อ. แปลง ถ เป็น จ เป็น ววฏฺจเปติ บ้าง.	วตฺถเปติ
ย่อมากำหนด, ฯลฯ. กติ กณฺทฺ ชาติในความ กำหนด ตัด แบ่งเป็นตอน เป็นวรรค. ณเ ฉย ปัจ. ตี วัต.	กณฺเทติ กณฺทยติ
ย่อมากำหนด, ฯลฯ. กปฺป ชาติในความ กำหนด หมายถึง สำเร็จ ถึง บรรลุ. อ ปัจ. ตี วัต.	กปฺปติ
ย่อมากำหนด, ฯลฯ. จิตฺ ชาติในความ กำหนด หมายถึง. อ ปัจ. ตี วัต.	เจตติ

ย้อมกำหนด, ๗๗. จิหฺ ชาติในความ กำหนด หมาย. อ ปัจ. ตี วัต.	จิหติ
ย้อมกำหนด, ๗๗. ลํกฺ ชาติในความ กำหนด หมาย หมายไว้ ตราไว้ เป็นเครื่องหมาย. อ อาคม ย ปัจ. กัต.	ลํกยติ ลงฺกยติ
ย้อมกำหนด, ๗๗. วิ+อว+ถปฺ+ณฺ ปัจ. ลบ อิ แปลง อว เป็น โอ ถ เป็น จ.	โวฏฺจเปติ
ย้อมกำหนด, ๗๗. วิ+อว+ถา+อ ปัจ.	วตฺถาติ
ย้อมกำหนด. อภิ ชาติในความกำหนด หมาย เป็นเครื่องหมาย อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิอาคมตันธาตุ.บางคัมภีร์เป็น อํก ธาตุ.	องฺกติ
ย้อมกำหนดด้วยดี, กำหนด, หมาย. สํ+ลกฺขฺ ชาติในความ กำหนด หมาย. ณฺ ปัจ.	สลฺลกฺขเปติ
ย้อมกำหนดตัด, ๗๗. ปริ+ฉิทฺ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ ปัจ.	ปริจฺฉินฺนติ
ย้อมกำหนดถือ, หวงแหน. ปริ+คหฺ ชาติในความ ถือ จัณฺบ ยึด กุม. ย ปัจ. กัม. แปร ย ไว้หน้า ห.	ปริขิम्ปติ
ย้อมกำหนด, ยินดี. สํ+อา+อชฺ ญชฺ วา ราเค. ย ปัจ. กัต. ลบนิคคหิต แปลง ย กับที่สุดธาตุเป็น ชฺช หรือ สํ+รชฺ หรือ รญชฺ แปลง สํ เป็น สา รูปฯ ๖๔๔. บางตำราเป็น รนฺชฺ ธาตุ ก็มี.	สารชฺชติ
ย้อมกิน, บริโภค, จงกิน, ของงกิน, บริโภค. อสุ+นา ปัจ. ถ วัต. หรือ ปัจ.	อสุนาถ
ย้อมกิน, บริโภค, อุทฺรฏฺ ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	อุทฺรภติ

ย้อมกิน, บริโภค,ใช้สอย. อุป+ภุ+อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิต อาคม.	อุปภุชติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. กुरु ชาติในความกิน บริโภค ออกเสียง ร้อง กบ่าว ต่ำ บริภาษ. อ ปัจ. ตี วัต.	กुरुติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ขุขุ ชาติในความ กิน บริโภค ลักขโมยก. อ ปัจจัย. ตี วัต.	ขุขุติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ขาทุ ชาติในความ กิน เคี้ยวกิน กัดกิน. อ ปัจ. ตี วัต.	ขาพติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ขาทุ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อาคมหน้า ย.	ขาทียติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. เข ชาติในความ กิน เคี้ยวกิน กัดกิน เป็นอยู่ ปรากฏ แสดงออกมาให้เห็น. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง เอ เป็น อาย.	ขายติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. เขฏ ชาติในความกิน บริโภค. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	เขฆฏติ เขฆยติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. คล ชาติในความ กิน กลืนกิน ข้อง เกี่ยวข้อง รด ราด พลัด ตก หล่น เคลื่อน. อ ปัจ. ตี วัต.	คลติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. คสุ คสุ ชาติในความ กิน กลืนกิน. อ ปัจ. ตี วัต.	คสติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. คิล ชาติในความ กิน กลืนกิน. อ ปัจ. ตี วัต.	คิลติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. มส ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	มสติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. จมพ ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	จมพติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. จส ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	จสติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. จม ชาติในความ กิน บริโภค ดูถูก ดูหมิ่น ตี ตำหนิ. อ ปัจ. ตี วัต.	จมติ

ย้อมกิน, ฯลฯ. ชกิ ชาติในความ เสื่อม กำจัด พินาศ. เฉณ ฉย ปัจ. กัต.	ชมเวติ ชมภยติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ชม ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ.	ชมติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ชิมุ ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ.	ชมติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ฉมุ ชาติในความ กิน บริโภค เผา ไหม้. อ ปัจ.	ฉมติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ตินุ ชาติในความ กิน บริโภค โอ ปัจ.	ติโนติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ภกข ชาติในความ กิน บริโภค. อ ปัจ.	ภกขติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ภกข+เฉณ ฉย ปัจ.	ภกขเวติ ภกขยติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ภกข+อ ปัจ. มิ วัต. ที่มะที่สุดชาติ.	ภกขามิ
ย้อมกิน, ฯลฯ. ฏข+อ ปัจ. นิคคหิตอาคมตันชาติ แปลง เป็น ญ.	ญขติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. วตุ ชาติในความ กิน บริโภค. อ อาคม. ย ปัจ. กัต.	วตยติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. อหุ ชาติในความ กิน บริโภค ไป ถึง เป็นไป ขอ ร้องขอ อ ปัจ. ตี วัต.	อหติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. อหุ+เฉณ ฉย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อเทติ อหยติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. อสุ ชาติในความกิน บริโภค. นา ปัจ. ตี วัต.	อสนาติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. พหุ ชาติในความ กิน บริโภค ไร่ เลา. อ ปัจ.	พหุติ
ย้อมกิน, ฯลฯ. วมฏ ชาติในความ กำจัด ขจัด ปราบ ทำให้สิ้น ไป. เฉณ ฉย ปัจ.	วมภติ
ย้อมกีกก้อง, ฯลฯ. ปฏี+มุส ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ประกาศ. อ ปัจ. กิริยาหลัง พฤทธิ อุ เป็น โอ.	ปฏีมาสติ ปฏีโมสติ
ย้อมกุมเหง, ช่มเหง, รักแก. เปียดเปียน, ทำให้เดือดร้อน. หจ พลกกาเร. อ ปัจ.	หฏติ

ย้อมกุ่มเหง, ข่มเหง, รักแก. สาธุ ผลกุกาเร. อ ปัจ.	สาธุติ
ย้อมกุ่มเหง, ฯลฯ. ปุ่สุ ปุ่नुสุ ชาติในความ กุ่มเหง ข่มเหง ย่ำยี่. เณ ฌย ปัจ. ถ้ำตั้ง ปุ่नुสุ ฟังแปลง นุ เป็น นิคคหิต.	ปุ่เสติ ปุ่สยติ
ย้อมเก็บ, เก็บไว้. ปฏี+สม วิตกเก. เณ ปัจ. กัต.	ปฏีสามาติ
ย้อมเก็บ, รวบรวม. โอ+จิ ชาติในความ ก่อ ก่อสร้าง สะสม สั้งสม. นา ปัจ.ติ วัต. กิริยาตัน รัสสะ อา เป็น อ.	โอจินติ โอจินาติ
ย้อมเก็บ, ฯลฯ. นิหปี ชาติในความ เก็บเอา แกะ แคะ เต็ด ปลิด. อ ปัจ.	นิหมุปติ
ย้อมเก็บ. นิ+ชิ+อ ปัจ. ช้อน กุ.	นิชิชิปติ
ย้อมเก็บไว้, ฯลฯ. โอ+ป ชาติในความ เก็บไว้ ตั้งไว้ วางไว้. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โอเปติ โอพายติ
ย้อมเกรี้ยวกราด, กราดเกรี้ยว. วิ+อา+รุส ไรสนเ. เณ ปัจ.	วยาโรเสติ
ย้อมเกลี้ยกล่อม, ฯลฯ. วณฺจุ ชาติในความ เกลี้ยกล่อม ล่อลวง หลอกลวง. เณ ฌย ปัจ.	วณฺจติ วณฺเจติ
ย้อมเกลี้ยง, เกลื่อนกลาดก, กระจายไป, ไปรยลง, ไรยลง. โอ+กิรุ ชาติในความ เกลี้ย เกลื่อน กระจาย ไปรย ไรย เรี้ยราย. ย ปัจ. กัม. ตี วัต.	โอกิริยติ
ย้อมเกลียด, ฯลฯ. กลหุ ชาติในความ เกลียดชัง ทะเลาะ. อ ปัจ. ตี วัต.	กลหติ
ย้อมเกลียด, ฯลฯ. คุป ชาติในความ เกลียด ชัง รังเกียจ. ฌ ปัจ. เทวภาวะ คุ แปลงเป็น ชุ เอา อุ เป็น อิ แปลง ป เป็น จ.	ชิคุจติ
ย้อมเกลียด, ฯลฯ. ลทิ ชาติในความ เกลียด รังเกียจ. อ ปัจ.	ลณฺทติ

ย้อมเกลือกแล้ว, ฯลฯ. มกฺข มกฺขิ ชาติในความ เกลือกแล้ว คบ หา คลุกคลี ระคน เปียดเปียน. อ ปัจ.	มกฺขติ
ย้อมเกลื่อนกล่น, คละก่น, เจือก่น. วิ+อว+กิริ+อ ปัจ. ลบ อิ ที่ วิ แปลง อว เป็น โอ+ว เป็น โว.	โวกิริติ
ย้อมเกา ฯลฯ กณฺฑ กณฺฑว กณฺฑว ชาติในความ เกา คั่น. อ ปัจ. ตี วัต.	กณฺฑวติ กกณฺฑวติ กณฺฑวติ
ย้อมเกิด, เกิดขึ้น. สํ+ภฺ+เอ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	สมฺภวติ
ย้อมเกิด, เกิดพร้อม, เกิดด้วยดี. สํ+ชนฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง ชนฺ เป็น ชา.	สนฺชยติ
ย้อมเกิด, บังเกิด, ฯลฯ. นิ+วตฺต ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่ ประพฤติ. อ ปัจ. แปลง ว เป็น พ ช้อน พุ.	นิพฺพตฺตติ
ย้อมเกิด, ฯลฯ. ชนฺ ชนฺ ชาติในความ เกิด ปราภว. ย ปัต. กัต. แปลง ชนฺ หรือ ชนฺ เป็น ชา.	ชยติ
ย้อมเกิด, ฯลฯ. ชนฺ+ย ปัจ. กัต. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร.	ชยเร
ย้อมเกิด. อุ+ภฺ+อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น อว ช้อน พุ	อุภวติ
ย้อมเกิดขึ้น, บังเกิด, บังเกิดขึ้น. อุ+ปทฺ+ย ปัจ. ภาว เต วัต.	อุปชฺชเต
ย้อมเกิดขึ้น, อุ+ปทฺ+ณฺ ปัจ. กัต. ตี วัต. ย้อม ให้เกิดขึ้น. ณฺ ปัจ. เหตุกัต.	อุปาเทติ อุปฺปาเทติ
ย้อมเกิดขึ้นพร้อม, เกิดขึ้นด้วยดี, เกิดครบ, เกิด สมบูรณ์. สํ+ อุ+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลงนิคคหิตเป็น มุ หุย ชุช.	สมฺบุพฺพชฺชติ
ย้อมเกียดคร้าน, ขี้เกียด. สฺสุ อาลสิเย. ณฺ ฌย ปัจ.	โสเจติ โสจยติ
ย้อมเกียดคร้าน, ฯลฯ. กุริ ชาติในความ เกียดคร้าน เชื้อยชา เงื่องงอย ร่อน เหี้ยน กระจอก เขยก หยุด ข้ำ แห้ง เหี่ยว โศก เศร้าโศก. อ ปัจ. ตี วัต.	กุณฺจติ

ย้อมเกี่ยว, ฯลฯ. ฤๅญ ชาติในความ เกี่ยว ตัด แบ่ง บั่น, เณ ณย บัจ. กัต. ตี วัต.	ฤๅญเฑติ ฤๅญติ
ย้อมเกี่ยวเนื่อง, ฯลฯ. นกฺข ชาติในความ เกี่ยวเนื่อง เกี่ยว เนื่องกัน สัมพันธ์. เณ ณย บัจ.	นกฺขเฑติ นกฺขยติ
ย้อมแก้, ปล่อย. สุตฺต อวโมจเน. เณ ณย บัจ.	สุตฺเตติ สุตฺตยติ
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ ชาติในความ แก้ เก่า คร่ำคร่า ทрудโทรม. เณ ณย บัจ. กัต.	ชเรติ ชรยติ
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ+ณย บัจ. กัต. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร ลบ ณย บัจ.	ชียฺยเร
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ+ณย บัจ. แปลง ชรฺ เป็น ชียฺย ลบ ณย. ที่ ใช้เป็นกัมมจาก ลง ย บัจ. กัม. ลบ ย เสีย ตัวหนึ่ง รูปฯ ๔๖๖.	ชียฺยติ
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ+ณย บัจ. แปลง อ ที่ ช เป็น อี ลบ ร.	ชียติ
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ+เณ บัจ. แปลง ชรฺ เป็น ชียฺย ลบ ยฺ และ เณ.	ชียติ
ย้อมแก้, ฯลฯ. ชรฺ+อ บัจ. แปลง อ ที่ ช เป็น อี.	ชิริติ
ย้อมแก้. นิ+เวจฺ+เณ ณย บัจ. กัต.	นิพฺเพเจติ นิพฺเพเจยติ
ย้อมแก้. นิ+เวจฺ+อ บัจ. แปลง ว เป็น พ ช้อน พุ.	นิพฺเพเจติ
ย้อมแก่งแย่ง, เอาardtเอาเปรียบกัน, ไม่ปรองดองกัน, เถียง, เถียงกัน, ทะเลาะ, ทะเลาะกัน, โต้เถียง, โต้เถียงกัน, วิวาท. วิ+วทฺ วจเน. อ บัจ.	วิวทติ
ย้อมแก้ห่อม, ขำชุด, ทрудโทรม, สลายไป, บุกสลายไป. ปริ+ ชรฺ+เณ บัจ. ศัพท์หลัง อ บัจ. แปลง อ ที่ ช เป็น อี.	ปริชเรติ ปริชริติ

ย่อมโกง, ฯลฯ. ฎฺฐ ชาติในความ โกง เลว หลอก หลอก หลวง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ฎฺฐยติ ฎฺฐยติ
ย่อมโกน, ฯลฯ. มฺหิ ชาติในความ โกง ตัด. อ ปัจ.	มฺหยติ
ย่อมโกรธ, โกรธเคือง, ยินร้าย, ขับไล่, เปียดเบียน, กำจัด. วิ+ รฺช ปรฺยมาเต. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ษณ.	วิรฺชยติ
ย่อมโกรธ, ฯลฯ. ฎฺฐ ชาติในความ โกรธ เคือง. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ฐย เป็น ษณ.	ฎฺษยติ
ย่อมโกรธ. ฯลฯ. รฺส ชาติในความ โกรธ ชั่ง ชั่งเคียดม. เณ ฌย ปัจ.	โรเสติ โรสยติ
ย่อมโกรธพล่งพล่าน, เตือดตาล, โกรธมาก. ป+กฺป+ย ปัจ. กัต. แปลง ปฺย เป็น ปฺป.	ปฺกฺปฺยติ
ย่อมขด, ฯลฯ. ฎฺษ ชาติในความ ขด คด โค้ง โกง งอ บิด. อ ปัจ.	ฎฺษยติ
ย่อมข่ม, ข่มขู่, กดขี่, ลงโทษ. นิ+คฺห+ณฺหา ปัจ. ลป ห.	นิคฺคณฺหาติ
ย่อมข่ม, ฯลฯ. ขภิ ชาติในความ ข่ม ข่มไว้ เหนี่ยวรั้ง. อ ปัจ. ตี วัต.	ขมฺภยติ
ย่อมข่มขึ้น. วิ+ป+กร+โธ ปัจ. กิริยาหลัง ช้อน ป.	วิปฺกโรติ วิปฺกโรติ
ย่อมข่มขู่, ฯลฯ. ส+ตฺตฺต ชาติในความ ข่มขู่ คุกคาม เปียดเบียน. เณ ฌย ปัจ.	สนฺตฺตฺตยติ สนฺตฺตฺตยติ
ย่อมขยัน, หมั่น, ทำสม่ำเสมอ, เวหุ ปยตเน. อ ปัจ.	เวหยติ
ย่อมขยัน, ฯลฯ. วาหฺ ชาติในความ ขยัน หมั่น เพียร. อ ปัจ.	วาทยติ
ย่อมขยำ, ปีบย้ำ, นวดพื้น นวดให้หายเมื่อยบ, เหยียบให้ห้าน เมื่อยบ. อุ+มฺมฺม ชาติในความ เหยียบ ย่ำ ขยำ ย่ำยี เอ ปัจ. ตี วัต.	อุมฺมยติ

ย่อมขย่ำ, ฯลฯ. ขขฺ ขาตุในความ ขย่ำ ทำให้ห่มดจด รบกวณ ทำให้ลำบาก เป็นทุกข์ ลำบาก. อ ปัจ. ตี วัต.	ขขฺขติ
ย่อมขว้าง, ฯลฯ. โขฏฺ ขาตุในความ ขว้าง โยน ทิ้ง ให้สิ้นไป ให้น้อยลง เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โขฏฺเฏติ โขฏฺยติ
ย่อมขว้าง, ฯลฯ. ฆิปลฺ ขาตุในความ ขว้าง ปา. อ ปัจ.	ฆิปลติ
ย่อมขว้าง, ฯลฯ. ทิ ขาตุในความ ขว้าง ปา ขว้างไป ปาไป เสียดสี เยาะเย้ย กำจัด เปียดเปียน. อ ปัจ.	เทติ
ย่อมขว้างไป, ฯลฯ. กุจฺจ ขาตุในความ ขว้างไป ขว้างลงไป ชัด ลงไป. อ ปัจ. ตี วัต.	กุจฺจติ
ย่อมขว้างไป, ฯลฯ. ชิปลฺ ขาตุในความ ขว้างไป เหวี่ยงไป อย่าง ไป. อุณา ปัจ. ตี วัต.	ชิปลฺณาติ
ย่อมขว้างไป, ฯลฯ. เณ ฌย. ปัจ. กัต. ตี วัต.	กุจฺเจติ กุจฺจยติ
ย่อมขว้างไป, ฯลฯ. อสฺ ขาตุในความ ขว้างไป ชัด ฟุ้ง ยิง เหวี่ยง ส่าย. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง สย เป็น สฺส.	อสฺสติ
ย่อมขว้างลง, โยนลง, ฯลฯ. อว+ชิปลฺ ขาตุในความ ทิ้ง ขว้าง ชัดไป โยน โยนไป. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน กุ.	อวกุชิปลติ
ย่อมขอ, ขอร้อง วิตุ ยาจเน. อ ปัจ.	เวตติ
ย่อมขอ, วณฺ ขาตุในความ ขอ อ้อนวอน ร้องขอ. โอ ปัจ. แปลง เป็น อุ โมคฯ ตยาทิกัณห์ ๗๗ กิริยาหลัง คง โอ ไว้.	วณฺติ วโนติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. จตฺ ขาตุในความ ขอ ขอร้อง ร้องขอ วอน อ้อน วอน วิงวอน. อ, ย ปัจ. ตี วัต.	จตติ จตยติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. จตฺ ขาตุในความ ขอ ร้องขอ วอน อ้อนวอน. อ ปัจ. ตี วัต.	จตติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. จทฺ ขาตุในความ ขอ, ฯลฯ. อ ปัจ. ตี วัต.	จทติ

ย่อมขอ, ฯลฯ. ฌ ฐาตุในความ ขอ วอน (เฝ้าร้องขอ) อ้อน วอน ปราบณา อยากได้. ย ปัจ. กัต. แปลง อุ เป็น อี หรือ แปลง อุ เป็น อี ซ้อน ย ได้รูปเป็น ฌนิยติ บ้าง	ฌนิยติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. นหฺ ฐาตุในความ กล่าว บั่นลือ. เณ ฌย ปัจ.	นาถติ นาทติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. ยาจ ฐาตุในความ ขอ ขอร้อง วอน วิงวอน. อ ปัจจัย.	ยาจติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. ยาจ ยาจนาย. ย ปัจ. กัม. อี, อี อาคม.	ยาจียติ ยาจียติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. วก ฐาตุในความ ขอ ร้องขอ วอน (ร่ำขอ) ร่ำ ขอ. อ ปัจ.	วกติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. วต ฐาตุในความ ขอ ขอร้อง วิงวอน. อ ปัจ.	วตติ
ย่อมขอ, ฯลฯ. อตฺถ ฐาตุในความ ขอ ร้องขอ มุ่งหมาย อยาก ได้ ต้องการ ปราบณา. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อตฺถติ อตฺถยติ
ย่อมขอ. ภิกฺข ฐาตุในความ ขอ อ ปัจ.	ภิกฺขติ
ย่อมขอ. ฯลฯ. อา+ยาจ ฐาตุในความ ขอ ขอร้อง (ขอให้ ช่วยเหลือ) ร้องขอ (ขอเป็นทางการ) วอน วิงวอน อ้อนวอน. อ ปัจจัย. ตี วัต.	อายาจติ
ย่อมข้องอยู่, ฯลฯ. นิสฺ ฐาตุในความ ข้องอยู่ ติดอยู่ เป็นทาส ของตัณหา จุป จุมพิต. อ ปัจ.	นิสติ
ย่อมขัดเกลา. สํ+ลิข ฐาตุในความ ขุด. อ ปัจ.	สลฺเลขติ
ย่อมขัดสน, ฯลฯ. ทฬิทฺธิ ฐาตุในความ ขัดสน จน ยากจน เห็นใจ. อ ปัจ.	ทฬิทฺธิ
ย่อมขัดสี, ฌุตฺว. วิ+มุจฺ ฐาตุในความ ขัดสี ฌุตฺว. อ ปัจ.	วิมุจฺยติ
ย่อมขัดสี, ฯลฯ. ป+มุจ มุจ ฐาตุในความ ขัดสี ฌุตฺว. อ ปัจ.	ปมุจฺยติ

ย้อมขัดสี, ฯลฯ. มจฺ ชาติในความ ขัดสี ญัตถ์ รุ่งเรือง สว่าง สุกใส. อ ปัจ.	มจติ
ย้อมขัดสี, ฯลฯ. มฺจิ ชาติในความ ขัดสี ญัตถ์.	มฺจติ
ย้อมขับ, ขับไป, ต้อน, ต้อนไป, ไล่, ไล่ไป. ป+อชฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปาเชติ
ย้อมขับ, ฯลฯ. นิ+ฉฺ ชาติในความ ทิ้ง โยนไป ขับไล่. อ ปัจ.	นิจุฉติ
ย้อมขับด้วยพิณ. วิณาย อุปคายติ อุปวิณยติ. โมคฯ.	อุปวิณยติ
ย้อมขับร้อง, ร้องเพลง, ขับกล่อม. ส+เค สทฺเท. อ ปัจ. ม วัต. แปลง เอ เป็น อาย.	สงคายม
ย้อมขาด, ฯลฯ. ฉิทธิ ชาติในความ ขาด ทะลุ แตก สลาย. ย ปัจจัย. กัต. ตี วัต. แปลง ย กับที่สุดธาตุเป็น ชุช.	ฉิษฺติ
ย้อมขาด, ฯลฯ. ฉิทธิ+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต.	ฉิษฺติ ฉิษฺเต
ย้อมขาด, ฯลฯ. ทา ชาติในความ ขาด เป็นที่ถอน. ย ปัจ. กัต. แปลง อา เป็น อิ.	ทียติ
ย้อมขาด, ฯลฯ. ทานฺ ชาติในความ ขาด เป็นที่ถอน. อ ปัจ.	ทานติ
ย้อมข้าม, ข้ามไป, ฯลฯ. นิ+ตร+อ ปัจ. แปลง ต เป็น ถ ข้อน ตุ.	นิตฺตรติ
ย้อมข้าม, ข้ามผ่าน, ข้ามลวง. วิ+ตร+อ ปัจ.	วิตฺตรติ
ย้อมขาว, สะอาด, ประดับ, สวยงาม, ตัด, ขาด, เป็นที่ถอน, เป็นตอน. ปุทธิ ปุณฺทฺ ปุณฺธี ปุณฺทฺนขณฺทฺเนสฺ. อ ปัจ.	ปุณฺทฺติ
ย้อมขีด, เขียน, ขูด, ครูด. วิ+ลิข เลขเน. อ ปัจ.	วิลิขติ
ย้อมขีด, ฯลฯ. รหฺ ชาติในความ ขีด ขูด ทำให้เป็นรอย กิน บริโภค. อ ปัจ.	รหติ

ย่อมนขีด, ฯลฯ. ผาล ชาติในความ ทำให้เป็นรอย ทำให้เป็นทาง ขีด ผ่า แหวะ. อ ปัจ.	ผาลติ
ย่อมนขีด, ฯลฯ. ลิข ชาติในความ ขีด เขียน ขุด กลิ้ง. อ ปัจ. กิริยาหลัง ช้อน กุ	ลิขติ ลิขติ
ย่อมนชิง. ป+สร ชาติในความ เปล่งออก. เฉ ฌย ปัจ.	ปสาเรติ ปसारยติ
ย่อมนขึ้น, ข้ามขึ้น. อุ+ตร ชาติในความ ไป ปลิวไป ลอยไป ข้าม ข้ามไป ผ่าน ผ่านพ้นไป. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ต.	อุตุตรติ
ย่อมนขึ้น, ขึ้นไป, โผล่ขึ้น, ผุดขึ้น. อุ+อิ คติย. อ ปัจ. ตี วัต. ทุ อาคม.	อุเทติ
ย่อมนขึ้นไป, งอกขึ้น. ฯลฯ. อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลังทิมะ.	อารุหติ อารุหติ
ย่อมนขึ้นไป, งอนขึ้น. อุ+รห ชาติในความ ปรกฏ งอกขึ้น เกิด. ย ปัจ. กัม เต วัต. แผล ย ไว้หน้า ห. แปลง อุ เป็น อา.	อารุหเต
ย่อมนขึ้นไป, ฯลฯ. กุพพิ ชาติในความ ขึ้นไป ไปใน เบื้องบน. อ ปัจ. ตี วัต.	กุพพิติ
ย่อมนขึ้นไป, ฯลฯ. อพ ชาติในความ ขึ้นไป ไปสูง ไปข้างบน. อ ปัจ. ตี วัต.	อพติ
ย่อมนขึ้นไป, ฯลฯ. อุ+คม+อ ปัจ. ตี วัต.	อุคคจติ
ย่อมนขึ้นไป, ฯลฯ. อุ+ลิตี ลิงค ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อุลลิงคติ
ย่อมนขุด, ฯลฯ. ขณ ขน ชาติในความ เขาะลง ขุด เจาะ ไช. อ ปัจ. ตี วัต. ถ้ำตั้ง ขณ ฟังแปลง ณ เป็น น.	ขนติ
ย่อมนขู่, ฯลฯ. ตชช ชาติในความ ขู่ ข่มขู่ คุกคาม เปียดเบียน. เฉ ฌย ปัจ. กัต.	ตชเชติ ตชชยติ
ย่อมนขู่, ฯลฯ. ตสส ชาติในความ ขู่ คุกคาม. เฉ ฌย ปัจ. กัต.	ตสเสติ ตสสยติ

ย้อมเวลา, ฯลฯ. ขุฬุ ชาติในความ เวลา โง่ กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	ขุฬุติ
ย้อมเวลา, ฯลฯ. ทธิ ชาติในความ เวลา โง่ ข้ำ เฝือย เฝือย. อ ปัจ.	ทนุทธิ
ย้อมเข้าใกล้, เข้าไปใกล้, เข้าถึง. อุป+คม+อ ปัจ. ตี วัต.	อุปคจฺจติ
ย้อมเข้าใจด้วยดี, รู้ด้วยดี, รู้ตาม, ร้องเรียก, แต่งตั้ง. สัม+นุ ฌ าเน. ย ปัจ. กัต. แปลง นุย เป็น ญณ.	สมฺมญฺณติ
ย้อมเข้าถึง, เกิดขึ้น, บังเกิด. อุป+ปท+ย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุปปชฺชติ
ย้อมเข้าถึง, บรลุ, ฯลฯ. อุป+อา+อิ คติยํ อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อิ เป็น ยุ	อุปายติ อุปายาติ
ย้อมเข้าไป, แฝ้ไป. วิสุ ปเวสนผรณฺสุ. อ ปัจ.	วิสติ
ย้อมเข้าไป, อุป+วิสุ ชาติในความเข้าไป. อ ปัจ. ตี วัต. เอา อิ เป็น เอ.	อุกเวสติ
ย้อมเข้าไป. ป+วิสุ ชาติในความเข้าไป. อ ปัจ.	ปวิสติ
ย้อมเข้าไปฉาบ, เประะเปื้อน, ฯลฯ. อุป+ลิปฺ ชาติในความ ฉาบ ทาไล่. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อุปลิมุปติ
ย้อมเข้าไปดมกลิ่น, เข้าไปสู่ดกลิ่น. อุป+สีมิ สีมิ วา สิงฺมุ วา อามานะ. อ ปัจ. ตี วัต.	อุปสิงฺมติ
ย้อมเข้าไปด้วยดี. สัม+อุ+คมุ คมฺ วา คติยํ. อ ปัจ.	สมฺคจฺจติ
ย้อมเข้าไปทรงไว้, ไคร่ครวณ. อุป+ธารุ ชาติในความ ทรง ตั้ง รับ วาง เณ ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุปธาเรติ
ย้อมเข้าไปทา, ฯลฯ. ลิปฺ ชาติในความ เข้าไปทา ติด ติดอยู่ เปื้อน ฉาบ ทา ไล่ ลูบไล่. อ ปัจ. ช้อน ป.	ลิปฺปติ

ย้อมเข้าไปทา, ฯลฯ. ลิปฺ ลิปิ ชาติในความ เข้าไปทา ติด เปื้อน. อ ปัจ.	เลปติ
ย้อมเข้าไปทา, ฯลฯ. ลิปฺ ลิปิ+ย ปัจ. แปลง ปยุ เป็น บุป.	ลิปฺปติ
ย้อมเข้าไปนั่งใกล้. ปริ+อุ+อาส+อ ปัจ. ยุ อาคม แปรไว้หน้า รุ.	ปยิรูปาสติ
ย้อมเข้าไปเปียดเปียน, ฯลฯ. ลฺลฺ ชาติในความ เข้าไป เปียดเปียน ประทุษร้าย ฆ่า ประหาร. อ ปัจ. ง	ลฺลฺลฺติ
ย้อมเข้าไปเพ่ง, วางตนเป็นกลาง, วางใจเป็นกลาง. อุ+อิ+อุ+อ ปัจ. ตี วัต.	อุเปกขติ
ย้อมเข้าไปสงบ, ฯลฯ. วิ+อุ+สม+ย ปัจ. กัม. แปลง มย เป็น มฺม.	วุปสมฺมติ
ย้อมเข้ารวมกัน, ฯลฯ. ลพฺ ชาติในความ เข้ารวมกัน เข้าไป รวมกัน ประชุม สมาคม. เณ ฌย ปัจ.	ลาเพติ ลาพยติ
ย้อมเข้าสงบ, เข้าไประงับ, ระงับ. วิ+อุ+ สม+อ ปัจ. ลบ อิ ที่ วิ เป็น วู ที่มะ อุ ว+อุ เป็น วู กิริยาหลัง ช้อน ม.	วุปสมติ วุปสมฺมติ
ย้อมเข้าสั่งสม, ฯลฯ. ทิหฺ ชาติในความ เข้าสั่งสม ก่อ ก่อสร้าง. อ ปัจ.	เทหติ
ย้อมเปีย, คู้ย, แหวก. วิ+อุห. วิตกฺเก. อ ปัจ. ยุ อาคม.	วิยฺหติ
ย้อมเปีย, สด, เปียสด. สทฺทฺ สทฺทฺ หริเต. อ ปัจ.	สทฺทฺติ
ย้อมแข็ง, ฯลฯ. ถมิ ชาติในความ แข็ง ขัดแข็ง กระด้าง ค้ำ ยัน จุน. อ ปัจ.	ถมฺภาติ
ย้อมแข็ง, ฯลฯ. มนฺ ชาติในความ แข็ง (กล้า) กล้า (ไม่กลัว ไม่ครั่นคร้าม) แข็งกล้า (กล้ายิ่งนัก) ค้ำไว้ จุนไว้. เณ ฌย ปัจ.	มเนติ มนยติ
ย้อมกด, โค้ง, โกง, งอ, บิด, หุจฺหฺ โกฏฺเเล.อ ปัจ.	หุจฺหฺติ
ย้อมกด, โค้ง, โกง, งอ, บิด, หุจฺหฺ โกฏฺเเล.อ ปัจ.	หุริติ

ย่อมคด, ฯลฯ. กติ. ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺตติ
ย่อมคด, ฯลฯ. กุญฺจ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ แนบแน่น สนิท สันกุญแจ. ตี วัต.	กุญฺจติ
ย่อมคด, ฯลฯ. กุฏฺ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด. ตัด เกี้ยว ปั่น แบ่ง. อ ปัจ. ตี วัต.	กุฏฺติ
ย่อมคด, ฯลฯ. ตฺถ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด. อ ปัจ.	โตณฺติ
ย่อมคด, ฯลฯ. ฐ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด. อ ปัจ.	ฐติ
ย่อมคด, ฯลฯ. นสฺ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ. อ ปัจ.	นสฺติ
ย่อมคด, ฯลฯ. วงฺ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด เป็น เกลียว. อ ปัจ.	วงฺกติ
ย่อมคด. อกฺ ชาติในความ คด โค้ง โกง งอ บิด บิดไปบิดมา อ ปัจ. ตี วัต.	อกติ
ย่อมคด. อกฺ ชาติในความ คด ไปคด คดไปคดมา บิดไปบิดมา ลำเอียง อ ปัจ. ตี วัต.	อคติ
ย่อมคั่น ฯลฯ. เอสฺ ชาติในความ รู้ บรรลุ ตรัสรู้. อ ปัจ. ตี วัต.	เอสฺติ
ย่อมคั่น, ฯลฯ. ฐ ชาติในความ คั่น คั่นหา แสวง แสวงหา เสาะ (คั่น). เณ ฌย ปัจ.	ฐาสฺติ ฐาสยฺติ
ย่อมคั่น, ฯลฯ. วิ+จิ+นา ปัจ. กิริยาต้น รัสสะ อา ที่ นา.	วิจินฺติ วิจินาติ
ย่อมคั่นหา, สืบหา, เสาะหา, แสวงหา, เทียวหา. สิลฺ อนุเจ. อ ปัจ.	สิลฺติ

ย้อมค้นหา, แสวงหา, เสาะหา. สัม+อนุ+อิสุ+อ ปัจ. แปลง นิคคหิตเป็น มุ พฤทธิ อุ เป็น โอ เอา โอ เป็น ว วิการ อิ เป็น เอ.	สมเนวสติ
ย้อมค้นหา, ฯลฯ. วชฺ ชาติในความ ค้นหา เสาะหา แสวงหา ปรง แต่ง ทำ กระทำ. เณ ฌย ปัจ.	วเชติ วชยติ
ย้อมคบ, สมาคม, ออกเสียง, ทำเสียง, สนุ สมภตฺติ สนุเทสุ. อ ปัจจัย.	สนติ
ย้อมคบ, ฯลฯ. เกวฺ ชาติในความ คบ คบหา รับใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจจัย. ตี วัต.	เกวติ
ย้อมคบ, ฯลฯ. ภาชฺ ชาติในความ คบ สมาคม รับใช้ ปฏิบัติ คุ่น สนิท ขิดชม ตั้ง ตั้งอยู่. อ ปัจ.	ภาชติ
ย้อมคบ. เข้าเป็นพวกกัน ปสณฺ สมภตฺติยํ. อ ปัจ.	ปสณติ
ย้อมคบหา, รับใช้, ปฏิบัติ. ปฏิ+เสว เสว เสวเน. อ ปัจ.	ปฏิเสวติ
ย้อมคบหา, ฯลฯ. เมวฺ ชาติในความ คบหา รับใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจจัย.	เมวติ
ย้อมคบหา, ฯลฯ. วณฺ ชาติในความ คบ หา สมาคม เข้าร่วม พวกกัน ออกเสียง รบกวณ เปียดเปียน. อ ปัจ.	วนติ
ย้อมครวณ, ฯลฯ. ทิวฺ ชาติในความ กระหึ่ม กระหึ่ม. เณ ฌย ปัจจัย.	เทเวติ เทวยติ
ย้อมคร่าเข้าไป, ฯลฯ. อุป+กทฺธ ชาติในความ จุด คร่า รัง ลาก. อ ปัจ. ตี วัต.	อุปกทฺธติ
ย้อมคร่าไปรอบ, ฯลฯ. ปริ+กทฺธ ชาติในความ คร่า (จุดลากไป อย่างไม่ปราณี) จุด รัง. อ ปัจ.	ปริกทฺธติ

ย้อมคร่ำออก, คุตออก, คุตลากออกไป, ดึงออก, ชักออก, รั้งออก, เหนี่ยวออก. นิ+กพฺฒ+อ ปัจ.	นิกกพฺพตติ
ย้อมคร่ำออกไป, คุตออกไป, ลากออกไป. อป+กพฺฒ+อ ปัจ. ตี วัต.	อปกพฺตติ
ย้อมคล, ฯลฯ. มิเลว ชาติในความ คบ คบหา รับใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจ.	มิเลวติ
ย้อมคล้อยลง. อตฺถ+คม+เอ ปัจ. ตี วัต. โมคฺชาทิกัณฺท์ ๑๓.	อตฺถกเมติ
ย้อมคละ, ฯลฯ. ยุ ชาติในความ คละ คละกัน เจื่อ เจื่อกัน ปน ปนกัน ประสม ประสมกัน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. เอา อุ เป็น อว และ โอ.	ยวติโยติ
ย้อมคละ, ฯลฯ. ยุ+ณเณ ฌย ปัจ. ดู ยวติ.	ยาเวติ ยาวยติ
ย้อมคละกัน, ฯลฯ. มุฑ ชาติในความ คละกัน รวมกัน ระคนกัน. เณ ฌย ปัจ.	โมเทติ โมทยติ
ย้อมคลั่ง, ฯลฯ. เมฏ ชาติในความ คลั่ง เป็นบ้า. อ ปัจ.	เมฏติ
ย้อมคลานไป, ฯลฯ. ปริ+สฺปฺ ชาติในความ ไป คลานไป เลื้อกไป. อ ปัจ.	ปริสฺปปติ
ย้อมคลายกำหนด, คลายความใคร่ในกามคุณ, ลด ความใคร่ในกามคุณ, คลายความยินดี, คลายความยินดีในกามคุณ. นิ+รณฺชฺ ราเค ย ปัจ. กัต. แปลง ณฺช กับ ย เป็น ชฺช. รูปฯ ๕๖๓ แปลง ณฺช เป็น ช แล้วแปลง ช กับ ย ปัจ. เป็น ชฺช.	นिरชฺชติ
ย้อมคลี้ออก, ขยายออก. วิ+เวฐ+ณเณ ฌย ปัจ.	วิเวเจติ วิเวจยติ
ย้อมควร, ฯลฯ. กปฺ ชาติในความ อาจ สามารถ อาจมี อาจ เป็น ควร สมควร. อ เอ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ปุ. อภิฯ เป็น กปฺ ชาติ.	กปฺปติ กปฺเปติ

ย้อมควร, ๗๗. อรหฺ ชาติในความ ควร เคารพ บูชา นับถือ. อ ปัจ. ตี วัต.	อรหติ
ย้อมควร, ๗๗.อรหฺ+ณเณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อรเหติ อรหยติ
ย้อมคว่ำลง. อว+กฺขฺ ชาติในความ คว่ำ คว่ำลง. อ ปัจ. ตี วัต.	อวกฺขฺติ
ย้อมค่อยๆไป, ๗๗. จฺปฺ ชาติในความ ค่อยๆไป ไปช้าๆ. อ ปัจ. ตี วัต.	โจปติ
ย้อมคะนอง, คีก, ลำพอง. วฺสฺ ปาคพฺภิเย. นา ปัจ.	วฺสฺนาติ
ย้อมคัด. นมฺ ชาติในความ ตัด. อ ปัจ. อนฺติ วัต. ยฺ อาคม.	นมยฺนฺติ
ย้อมคัดค้าน, ไม่เห็นด้วย, ปฏิเสธ, ห้าม. ปติ+ทิสฺ เปกฺเขณเณ อ ปัจ.	ปจฺจาทิสติ
ย้อมคัดค้าน, ห้าม, ต่าตอบ. ปฏฺิ+กฺสฺ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว ต่า บริภาษ. อ ปัจ.	ปฏฺิกโกสติ
ย้อมคว่ำ, ๗๗. ลาขฺ ชาติในความ ตก ล้ม กล่าว ทอด คว่ำ. อ ปัจ.	ลาขติ
ย้อมคว่ำ. ภาชฺ ชาติในความ คว่ำ. อ ปัจ.	ภณฺขติ
ย้อมคาดคั้น ๗๗. อติ+เวจฺ+เอ ปัจ. ตี วัต.	อติเวเจติ
ย้อมค้าน. ปติ+ทา ทาเน ย ปัจ. กัต. แปลง อา เป็น อิ. ไตร. ๗/๕๘๘.	ปจฺจาทียติ
ย้อมคาย, ๗๗. ง วมฺ ชาติในความ คาย คาย บ้วน อ้วก เรอ อาเจียน. อ ปัจ.	วมติ
ย้อมคว่ำ, ๗๗. กฺขฺ ชาติในความคว่ำ คว่ำลง เอ ปัจ. ตี วัต.	กฺขฺติ
ย้อมคว่ำจุน, ๗๗. ปีลฺ ชาติในความ คว่ำจุน อุดหนุน. อ ปัจ. ตี วัต.	ปีลติ

ย่อมนำนวณ, ฯลฯ. กฬฺ ชาติในความ คำนวณ นับ รต รัต โปรย. อ ปัจ. ตี วัต.	กฬติ
ย่อมนำนวณ, ฯลฯ. คณฺ ชาติในความ คำนวณ นับ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คณติ คณยติ
ย่อมนำรณ, ฯลฯ. ขุขฺ ชาติในความ คำนรณ คำนราม กิ่งก้อง กระหึ่ม กระหึ่ม. อ ปัจ. ตี วัต.	โขษติ
ย่อมนคิด, ดำริ, ฯลฯ. อุหฺ ชาติในความคิด ดำริ เปียดเปียน ปีบ คั้น เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อุหติ
ย่อมนคิด, วิ+กปฺ+ย ปัจ. กัม. อิ อากมน้ำ ย.	วิกปฺยติ
ย่อมนคิด, ฯลฯ. จิตฺ ชาติในความ คิด รู้ จงใจ ตั้งใจ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	เจเตติ เจตยติ
ย่อมนคิด, ฯลฯ. จินฺตฺ ชาติในความ คิด รู้ นึก ดำริ. เณ ฌย ปัจ. ตี กัต. ตี วัต.	จินฺเตติ จิตฺตยติ
ย่อมนคิด, ฯลฯ. เณ+อ ปัจ. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร.	ฌายเร
ย่อมนคิด, ฯลฯ. ตทฺ ชาติในความ คิด รู้ จงใจ ตั้งใจ หมายถึง. อ ปัจ.	ตทฺหติ
ย่อมนคิด, ฯลฯ. เณ+อ ปัจ. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร.	ฌายเร
ย่อมนคิดทบทวน, ฯลฯ. ตีรฺ ชาติในความ คิดทบทวน ไคร่ครวณ ตรวจ ตรวจตรา ตริตรอง ตรีกตรอง ไตร่ตรอง ไต่สวน สอบสวน เทียบเคียง วิจารณ์ พิจารณา. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ตีเรติ ตีรยติ
ย่อมนคินให้, ฯลฯ. เม ชาติในความ คินให้ ยึด ถือ ยึดถือ. อ ปัจ. กิริยาหลังแปลง เอ เป็น อย.	เมติ มยติ
ย่อมนคุ่น, ฯลฯ. ภาขฺ ชาติในความ คุ่น สนิท ขิดขม. เณ ฌย ปัจ.	ภาเซติ ภาชยติ
ย่อมนคุ่นเคย, สนิท, ไว้ใจ. วิ+สมฺ ฤ วิสฺสาเส. อ ปัจ.	วิสฺสมฺภาติ

ย้อมคุ้มครอง, ๔ล๙. คบุ ชาติในความ คุ้มครอง ปกครอง รักษา. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โคปติ
ย้อมคู้บัลลังก์(นั่งขัดสมาธิ) ปั่นปวน. อา+ภุ ชาติในความคดโค้ง โอง งอ ขด. อ ปัจ. ตี วัต.	อาภุขติ
ย้อมเคลื่อน, ๔ล๙. จู ชาติในความ เคลื่อน เคลื่อนไป. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จาเวติ จาวยติ
ย้อมเคลื่อนคลาด, คลาดเคลื่อน, หลงไหล. วิ+มุห+ย ปัจ. กัต. แปร ยุ ไว้หน้า ห.	วิมุยหติ
ย้อมเคลือบแคลง, ๔ล๙. ติมุ ชาติในความ เคลือบแคลง สงสัย ลังเล ไม่แน่ใจ มีด. เณ ฌย ปัจ.	เตเมติ เตมยติ
ย้อมเคลือบแคลง, ๔ล๙. รติ ชาติในความ เคลือบแคลง สงสัย ไม่แน่ใจ ลังเล. อ ปัจ.	รงคติ
ย้อมเคลือบแคลง, ๔ล๙. เรก ชาติในความ เคลือบแคลง สงสัย ลังเล ไม่แน่ใจ. อ ปัจ.	เรกติ
ย้อมเคลือบแคลง, ๔ล๙. ลค ชาติในความ เคลือบแคลง ลังสัย ลังเล ไม่แน่ใจ. อ ปัจ.	ลคติ
ย้อมเคลือบแคลง, ๔ล๙. วชิ ชาติในความ เคลือบแคลง ลังแล สงสัย ไม่แน่ใจ. อ ปัจ.	วงฺขติ
ย้อมเคารพ ๔ล๙. อญจุ ชาติในความ เคารพ ยกย่อง บูชา นับ ถือ. อ ปัจ. ตี วัต.	อญฺจติ
ย้อมเคารพ, ๔ล๙. จายุ ชาติในความ เคารพ บูชา นับถือ ยำ เกรง ใคร่ครวญ พินิจ เล่าเรียน. อ ปัจ. ตี วัต.	จายติ
ย้อมเคารพ, ๔ล๙. จิต ชาติในความ เคารพ บูชา นับถือ ก่อ ก่อสร้าง. อ ปัจ. ตี วัต.	จิตติ

ย้อมเคราฟ, ฯลฯ. ปฏี+มานุ ชาติำในความเคาระะ บุษำ น้บถือ รัก ทดลอง สอบสวน. เณ ฌย ปัจ.	ปฏีมานะติ ปฏีมานยติ
ย้อมเคราฟ, ฯลฯ. มหุ ชาติุในความ เคราฟ น้บถือ บุษำ. เณ ฌย ปัจ.	มเหติ มหยติ
ย้อมเคราฟ, ฯลฯ. มหุ+ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	มหียติ
ย้อมเคราฟ, ฯลฯ. มานุ ชาติุในความ เคราฟ น้บถือ บุษำ รัต ทดลอง. เณ ฌย ปัจ.	มานะติ มานยติ
ย้อมเคราฟ, ฯลฯ. ยกฺข ชาติุในความ เคราฟ น้บถือ บุษำ เช่น เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	ยกฺขะติ ยกฺขยติ
ย้อมไคร้ครวณ, แลดู, ฟัง. นิ+สมุ วิตกฺเก. เณ ฌย ปัจ. กัต.	นิสาเมติ นีสามยติ
ย้อมฆ่า, ประหาร, รวมกัน, ติดกัน, ติดต่อกัน. หุทิ สงฺมาเต. อ ปัจ.	หุณฺหิ
ย้อมฆ่า, ประหาร, รวมกัน, ติดต่อกัน. เป็นไป. โสณฺ สง มาตวณฺณคตีสฺ. อ ปัจ.	โสณติ
ย้อมฆ่า, ประหาร, รวมกัน, ติดต่อกัน. สิลฺโลณฺ สงฺมาเต. อ ปัจ.	สิโกตกิ
ย้อมฆ่า, ฯลฯ. ทปฺ ชาติุในความ ฆ่า ประหาร รวมกัน ตัดต่อ กัน. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ทาเปติ ทาปยติ
ย้อมฆ่า, ฯลฯ. ทิปฺ ชาติุในความ ฆ่า เปียดเปียน ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. เณ ฌย ปัจ. กัต.	เทเปติ เทปยติ
ย้อมฆ่า, ฯลฯ. ปฺลฺ ชาติุในความ ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. อ ปัจ.	ปฺลติ
ย้อมฆ่า, ฯลฯ. ฏฺหิ ชาติุในความ ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อ ติดต่อกัน. อ ปัจ.	ฏฺหตติ

ย้อมฆ่า, ๗๗. มุตฺถ ชาติในความ ฆ่า ประหาร เปียดเบียน รวมกัน ติดต่อกัน. เณ ฌย ปัจ.	มุตฺเตติ มุตฺเตยติ
ย้อมฆ่า, ๗๗. รุฏฺ ชาติในความ ฆ่า ประหาร สังหาร. อ ปัจ.	โรฏฺติ
ย้อมฆ่า, ๗๗. อุจฺ อุปมาเต. อ ปัจ. ตี วัต.	โอจฺติ
ย้อมฆ่า, ๗๗. ฉา ชาติในความ ฆ่า ทำให้ตาย แห่มขึ้น ยินดี ลับ อาน (ทำให้คม). อ ปัจ. ตี วัต. รัสสะ ช้อน ต.	ฉตฺติ
ย้อมเมียน, ตี, ฆ่า, ประหาร. สนมฺภ ปหาเร. อ อี อี เอ โอ ปัจ. รูปฯ ๔๙๓. ชาตินี้ หลักงานทางคัมภีร์เป็น รุช. น่าจะ เป็น สฺภ หรือ สฺภี แล้วลงนิคคหิตอาคม ?.	กตติ สมภิตติ สฺภภิตติ สฺภเวติ สฺภี
ย้อมเมียน, ๗๗. มฺภ ชาติในความ เมียน ตี ประหาร ฆ่า ทำลาย. อ ปัจ. ตี วัต.	มฺภตติ
ย้อมงด, เว้น. อุป+รมฺ อุปรมเ. อ ปัจ. ตี วัต.	อุปรมติ
ย้อมงด, ๗๗. วชฺช. ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ, เอ ปัจ.	วชฺเชติ วชฺชยติ
ย้อมงดเว้น, ละเว้น, วิ+รมฺ อุปรมเ. อ ปัจ.	วิรมติ
ย้อมงดเว้น, ๗๗. ปริ+วชฺช ชาติในความ งด ละ เว้น. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ปริวชฺเชติ ปริวชฺชยติ
ย้อมงดเว้น. ปริ+วชฺ+ฌย ปัจ. กัต. ลบ ฌ แปลง ชฺย เป็น ชฺช หรือ ตั้ง วชฺช ชาติลง เณ ปัจ. แล้วลบ หรือลง อ ปัจ. หมวด ฎ ชาติ.	ปริวชฺชติ
ย้อมงอ, พับ, คู่เข้า, ๗๗. สัม+อิณฺช กมฺปนเ. อ ปัจ. มฺ อาคม แปลงนิคคหิตเป็น ม.	สมฺมิณฺชติ สมฺมิณฺชยติ
ย้อมงอกงาม, เจริญ. ว+รฺห ปาตุภาเว. อ ปัจ. กิริยาที่สอง ที่ ฆะต้นชาติ กิริยาที่สาม แปลง ห เป็น พฺห.	วิรฺหติ วิรฺหติ วิรฺพฺหติ

ย้อมงอกลับ. ครอบ. ปฏิ+กฺขฺ ชาติในความ คว่า คว่าลง. อ ปัจ.	ปฏิกุขติ
ย้อมงอกลับ. ปฏิ+กฺฏ โกฏิลเล. อ ปัจ.	ปฏิกุฏติ
ย้อมงาม, งอกงาม, เจริญ. ปุณฺ สุภากริเย. อ ปัจ.	ปุณติ
ย้อมงาม, ฯลฯ. ภาทิ ชาติในความ เป็นของดี เป็น ของงาม. เณ ฌย ปัจ.	ภณฺเทติ ภณฺทยติ
ย้อมจกรม (เดินไปมา ก้าวไปมา ในที่ที่กำหนดเป็นวิธีเจริญ กัมมัฏฐาน). กมฺ หรือ กมุ ชาติในความ เดินไป ก้าวไป. อ ปัจ. ตี วัต. ทวภาวะ ก แปลง ก เป็น จ นิคคหิตอาคม แปลง เป็น ง.	จกฺกมติ
ย้อมจงใจ, รู้ชัด, กล่าว, พูด, อยู่, อาศัย. วิทฺ เจตนาขุ ยานนิวา เสสุ. เณ ฌย ปัจ.	เวเทติ เวทยติ
ย้อมจม, ฯลฯ. มฺขฺ ชาติในความ จม จมลง ดำลง ดำน้ำ. อ ปัจ.	มฺขฺติ
ย้อมจมลง, จมอยู่, ฯลฯ. โอ+สีทฺ ชาติในความ หยุด จบ จม สุก. อ ปัจ. ตี วัต. ทิมะ.	โอสีทติ
ย้อมจมลง, ดำลง ดำน้ำ. นิ+ยมุ วิรมเน อ ปัจ. แปลง มฺ เป็น จณ กัจฯ ๕๒๒ รุปฯ ๔๖๐.	นิมฺขฺติ
ย้อมจมลง, ฯลฯ. วิ+สีทฺ วิสธณคตฺยวสาเนสุ. อ ปัจ.	วิสีทติ
ย้อมจมลง. อว+สทฺ อวสาเน. อ ปัจ. ตี วัต.	อวสทติ
ย้อมจัดแจง, เตรียม, เตรียมการ, ตระเตรียม. สุลฺลฺ สุขฺชนเ. เณ ฌย ปัจ.	สุลฺเลติ สุลฺลยติ
ย้อมจัดแจง, ฯลฯ. ทิสฺ ชาติในความ จัดแจง ตระเตรียม จัดไว้ เตรียมตัวไว้. อ ปัจ.	ทิสติ

ย่อมจัดแจงดี, ตระเตรียมดีง สุ+ส+วิ+ธา+อ บัจ.	สุสัวิทติ
ย่อมจับ, ถือ, ยึด, กุม, ประคอง, ประคับประคอง, อุดหนุน, ยกย่อง, สรรเสริญ. ป+คหุ คหณเ อ บัจ. ช้อน ค.	ปคฺคหติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. คหุ ชาติในความ จับ ถือ ถือเอา ยึด กุม เชื้อ ต่ำเนื่อง ผูก รับ. ฌหา บัจ. ตี วัต. ลบที่สุดธาตุ กิริยาแรก รัสสะ รูปฯ ๕๐๒.	คณฺหติ คณฺหาติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. คหุ+ฌหา บัจ. ย บัจ. กัม. อิ อี อาคมหน้า ย ตี วัต.	คณฺหียติ ครุหียติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. มุณิ ชาติในความ จับ ถือ ยึด. อ บัจ. ตี วัต. ช้อน ฌ.	มุณฺณติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. ภาสุ ชาติในความ จับ ถือ ยึด. เณ ฌย บัจ.	ภาเสติ ภาสยติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. ลา ชาติในความ จับ ถือ ถือเอา ยึด ผูก พัน มัด รัด กั้น. อ บัจ.	ลาติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. วกุ ชาติในความ จับ จับเอา ถือ ถือเอา ยึด รุ่งเรือง สว่าง สวยงาม ตี ฆ่า ประหาร. อ บัจ.	วกติ
ย่อมจับ, ฯลฯ. มิลุ ชาติในความ จับ ถือ ยึด เป็นน้ำมัน เยื่อใย รัก. อ บัจ.	มิลติ
ย่อมจับต้อง, ถูกต้อง. สิกุ อามสเน. เณ ฌย บัจ.	สิเกติ สิกยติ
ย่อมจับต้อง, ลูกคำ (แสดงความสนใจในเรื่องนั้นที่ละน้อย), ยึดมั่น ถือมั่น, ถือเอาไว้นั่น. ปรา+มสุ อามสเน อ บัจ.	ปรามสติ
ย่อมจับต้อง, ฯลฯ. จิกุ ชาติในความ จับต้อง ถูกต้อง ลูกคำ. เณ ฌย บัจ. ตี วัต.	จิเกติ จิกยติ
ย่อมจับต้อง, ฯลฯ. มสุ ชาติในความ จับต้อง ลูกคำ ยึดมั่น ถือมั่น. อ บัจ.	มสติ

ย่อมจับต้อง, ฯลฯ. สัม+มานุ ชาติในความ บุษา เคารพ นับถือ รัก ทดลอง. เฉณ ฉนย ปัจ. อี อัช.	สมมุสติ
ย่อมจับเอา, ถือเอา. พกฺ อาทาเน. อ ปัจ.	พกติ
ย่อมจับเอา. จับต้อง, ฯลฯ. อา+มสฺ ชาติในความจับ ต้อง ลูบ คลำ ยึดมั่น ถือมั่น. อ ปัจ. ตี วัต.	อามสติ
ย่อมจากกัน พราก, แยก. วิสฺ วิปฺโยเค. นา ปัจ.	วิสนาติ
ย่อมจากไป. วิ+ยุชฺ โยเค. เอ ปัจ.	วิโยเชติ
ย่อมจำกัด, ฯลฯ. โขทฺ ชาติในความ กำหนด ฆ่า ตี ประหาร. อ ปัจ. ตี วัต.	โขทติ
ย่อมจำกัด, ฯลฯ. จตฺ ชาติในความ กำหนด เปียดเปียน แต่ง เรียบเรียง ร้อยกรอง. อ ปัจ. ตี วัต.	จตติ
ย่อมจำกัด, ฯลฯ. ริสฺ ชาติในความ กำหนด เปียดเปียน. อ ปัจ.	ริสติ
ย่อมจำนง, ฯลฯ. กัม กภิ กงฺข ชาติในความ จำนง ประสงค์ มุ่งหวัง ตั้งใจ ปรรตนา อยาได้ ชอบใจ รักใคร่. อ ปัจ. ตี วัต.	กัมติ กงฺขติ
ย่อมจำนง, ฯลฯ. อว+กภิ กัม กงฺข อิจฺฉายํ อ ปัจ. ตี วัต.	อวกัมติ อวกงฺขติ
ย่อมจำนงภัย, จองเวร, ปองร้าย.อา+หนฺ ชาติในความจำกัด เปียดเปียน ประหาร ฆ่า ตี. เฉณ ปัจ. ตี วัต. แปลง หนฺ เป็น มาต.	อามาเตติ
ย่อมจุด (ทำให้ไฟติด ทำเครื่องหมาย). ลา+ลปิ ชาติในความ เข้าไปทา ติด เปื้อน. อ ปัจ. ตี วัต. วิการ อี เป็น เอ แปลง ล เป็น พ.	อาเพเปติ
ย่อมจูบ, ฯลฯ. จุฬิ จุมฺพ ชาติในความ จูบ จุมพิต. อ ปัจ. ตี วัต.	จุมฺพติ

ย้อมจูบ, ฯลฯ. นิกฺข ชาติในความ จูบ จุมพิต จูบ. อ ปัจ.	นิกฺขติ
ย้อมเจ็บ, เป็นไข, เจ็บไข, ไป, ถึง, เป็นไป. หริยฺ เคลณฺณคตีสฺ. อ ปัจ.	หริยติ
ย้อมเจ็บไข, เจ็บปวด. สติ รุชายํ. อ ปัจ.	สณฺหติ
ย้อมเจ็บไข, ฯลฯ. ชรฺ ชาติในความ เจ็บไข เป็นไข ชรโรค. อ ปัจ.	ชรติ
ย้อมเจ็บไข, ฯลฯ. อุตฺ ชาติในความ เจ็บไข เสียดแทง กำจัด. อ ปัจ. ตี วัต.	อุตติ
ย้อมเจรจา, พุดจากัน. สํ+อุ+ลปฺ วจเน. อ ปัจ.	สมฺลลปติ
ย้อมเจรจากัน, พุดจากัน, หารือ, หารือกัน, พุดจาหารือกัน, ปรีक्षा, ปรีक्षाกัน, พุดโต้ตอบกัน, สนทนากัน. สห+กถ ชาติในความ กล่าว บอก แสดง ชี้แจง อธิบาย. ฌย ปัจ. ลบ ฌ เหลือเป็น ฌย แปลง เป็น จฺล ลบ ห ที่มะ อ ที่ ส หรือ แปลง สห เป็น सा อภิฯ. รูปฯ ๖๔๔ ตั้ง สํ+กฏ กถเน. ฌย ปัจ. แปลง สํ เป็น सा.	สากจฺจติ
ย้อมเจรจากัน. ฯลฯ. คฺปฺ ชาติในความเจรจากัน ประชุมกัน. ฌเน ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โคเปติ โคปยติ
ย้อมเจริญ, ฯลฯ. ปุสฺ ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง เกิด ไหลออก. อ ปัจ.	ปุสติ
ย้อมเจริญ, ฯลฯ. ชีรฺ ชาติในความ เจริญ เจริญขึ้น ใหญ่ขึ้น แก่ขึ้น. อ ปัจ.	ชีรติ
ย้อมเจริญ, ฯลฯ. ทกฺข ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง เร็ว ว่องไว ฉลาด ขยัน. อ ปัจ.	ทกฺขติ

ย่อมเจริญ, ฯลฯ. ทหิ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง งอกงาม. อ ปัจ.	ทหติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. ทุ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง งอก งาม. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว.	ทวติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. ปายิ ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง. อ ปัจ.	ปายติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. ผายุ ผายิ ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง, อ ปัจ.	ผายติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. พรุหุ ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง พอกพูน. อ ปัจ.	พรุหติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. พุหุ ชาติในความ เจริญ เจริญขึ้น สูง ใหญ่ โต. อ ปัจ.	พุรหติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. วฑฒ ชาติในความ เจริญ งอกงาม ทวีขึ้น เพิ่มขึ้น รุ่งเรือง. อ ปัจ.	วฑฒติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. อิฐ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง สำเร็จ. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ฐย เป็น ฐณ.	อิฐณติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. อินฐ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง สำเร็จ. อ ปัจ. ตี วัต.	อินฐติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ.พหิ ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง ออก เสียง, กล่าว. อ ปัจ.	พหติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. มหุ ชาติในความ เจริญ งอกงาม ใหญ่ โต เคารพ บัณฑิตอ บุษ. อ ปัจ.	มหติ
ย่อมเจริญ, ฯลฯ. วฑฐ ชาติในความ เจริญ งอกงาม ทวีขึ้น เพิ่มขึ้น รุ่งเรือง.	วฑฐติ

ย้อมเจริญขึ้น, ฯลฯ. ฤๅ ฤๅ ชาติในความ เจริญขึ้น พอกพูน ขึ้น อ้วน ใหญ่, เณ ปัจ. กัต.	ฤๅเลติ ฤๅเลติ
ย้อมเจาะ, ฯลฯ. จิหฺ ชาติในความ เจาะ เจาะหู ทำให้เป็นรู เป็นช่อง เป็นรู เป็นโพรง. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จิหฺเทติ จิหฺทยติ
ย้อมเจาะ, ฯลฯ. ฆฺ ฆฺ ชาติในความ เจาะ เซาะ ทำลาย ผูก พัน อยู่ อาศัย ไป บินไป เป็นไป. อ ปัจ.	ฆฺกติ ฆฺกติ
ย้อมเจาะ, ฯลฯ. อา+รฺ ชาติในความ เจาะ แทะ. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิต อาคม.	อารณฺชติ
ย้อมเจิม, หมายถึง, ฯลฯ. ลจฺ ฌจฺ ชาติในความ หมายถึง ประทับตรา พิมพ์. อ ปัจ.	ลณฺชติ
ย้อมเจือ, ฯลฯ. มิสฺ ชาติในความ เจือ ปน เจือปน ปนกัน คละ กัน. เณ ฌย ปัจ. ช้อน ส.	ปิสฺเสติ มิสฺสยติ
ย้อมเจือกัน, ฯลฯ. อา+ยฺ ชาติในความ เจือกัน คละกัน ผสม กัน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อายวติ
ย้อมเจือปน, เจือกัน, ปนกัน, คละกัน, ระคนกัน. ส+มฺิสฺ สมฺมฺิสฺ เส. เณ ฌย ปัจ.	สมฺมฺิสฺเสติ สมฺมฺิสฺสยติ
ย้อมแจก, จำแนก, แบ่ง, แยก. วิ+ภชฺ เสวยฺ. อ ปัจ.	วิภชติ
ย้อมแจก, จำแนก. กรฺ ฌจฺ ชาติในความ แจก จำแนก. อ ปัจ. ตี วัต.	กรณฺชติ
ย้อมแจก, ฯลฯ. วิ+ภณฺชฺ อวมทฺทเน. อ ปัจ.	วิภณฺชติ
ย้อมแจก, ฯลฯ. ภชฺ ชาติในความ แจก จำแนก แบ่ง ให้ ปั่น. เณ ฌย ปัจ.	ภาชติ ภาชยติ
ย้อมโจท. กล่าวหา. อนฺ+วทฺ ชาติในความ กล่าว พูต. อ ปัจ. ตี วัต.	อนฺวทติ

ย่อมโจท. อนุ+ธฺ ชาติในความกำจัด. เอ ปัจ. ถ วัต.	อนุทุธเสถ
ย่อมฉลาด, ฯลฯ. โธรุ ชาติในความฉลาด แจ่มแจ้ง ชัดแจ้ง. อ. เอ ปัจ.	โธเรติ โธเรติ
ย่อมฉวยเอา, ชิงเอา, ลัก, ขโมย. อว+หรุ ชาติในความ ถือเอา ยึดเอา. อ ปัจ. ตี วัต.	อวหริติ
ย่อมฉ้อโกง, ล่อลวง, เลวทราม, ประพฤติเลวทราม. สจฺ เกต เว. เณ ฌย ปัจ.	สเจติ สจยติ
ย่อมฉาบ, ทา, ฉาบทา, ไล่, ลูบไล่. วิ+ลิป+อ ปัจ. นิคคหิต อาคม.	วิลิมุปติ
ย่อมฉาบ, ทา, ฉาบทา, ฯลฯ. วิ+ลิป+ย ปัจ. กัม.	วิเลปิยเต
ย่อมฉาบ, ฯลฯ. โคมุ ชาติในความ ฉาบ ทา ไล่. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โคเมติ โคมยติ
ย่อมฉาบ, ฯลฯ. รุสุ ชาติในความ ฉาบ ทา ไล่. อ ปัจ.	รุสติ
ย่อมฉาบ, ฯลฯ. ลิป ชาติในความ ฉาบ ทา ไล่. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ลิมุปติ
ย่อมฉิบหาย, หายสูญ, พินาศ. วิ+นสฺ อทสฺสนเ. ย ปัจ.	วินสฺสติ
ย่อมฉิบหาย, ฯลฯ. อณฺขุ ชาติในความ พินาศ ฉิบหาย เปลี่ยนแปลง. อ ปัจ. ตี วัต.	อณฺขติ
ย่อมฉุดมา, ฯลฯ. อา+กทฺธ ชาติในความ ฉุด คร่า (ฉุด หรือ ลากอย่างไม่ปราณี) รั้ง (ชักมา) ลาก (ดึงฉุด). อ ปัจ. ตี วัตง	อาคทฺธติ
ย่อมขัดขึ้น, ขึ้นชม, ขึ้นชมด้วย, ฯลฯ. อนุ+มฺท ชาติในความ รื่นเริง บันเทิง. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	อนุโมทติ
ย่อมชนะ, มีชัย, ครองงำ. วิ+ชี ชเย อภิวา เว จ อ ปัจ.	วิเชติ วิชยติ
ย่อมชนะ, ฯลฯ. ชี ชาติ ภา ปัจ. ทิมะ แปลง ภา เป็น ย.	ชียติ

ย่อমনะ, ๔ลฯ. ชิ ชาติในความ ชนะ มีชัย ครอบงำ. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น เอ กิริยาต้น แปลง เอ เป็น อย.	ชยติ เขตติ
ย่อমনะ, ๔ลฯ. ชิ ชาติในความ ชนะ มีชัย นา ปัจ.	ชินาติ
ย่อমনะ, ๔ลฯ. ชิ+ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	ชียติ
ย่อমনะคั้นได้. อว+ชิ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อาคม ลบ อิ เสีย ตัวหนึ่ง ที่มะตัวที่เหลือ.	อวชียติ
ย่อমনะตอบ, กลับชนะ. ปฏิ+ชิ+นา ปัจ.	ปฏิตินาติ
ย่อมขม, ขมเขย, ยกย่อง, สรรเสริญ. สิลามุ กตฺถเน. อ ปัจ.	สิลามติ
ย่อมขม, ขมเขย, ยกย่อง, สรรเสริญ, อวด. สิมฺ กตฺถเน. อ ปัจ.	สิมมติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. กตฺถ ชาติในความ ขม ขมเขย ยกย่อง สรรเสริญ อวด. อ ปัจ. ตี วัต.	กตฺถติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. ญ ชาติในความ ขม ขมเขย ยกย่อง สรรเสริญ. นา ปัจ.	ญนาติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. ญ ชาติในความ ขม ขมเขย ยกย่อง สรรเสริญ. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว.	ถวติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. โถมุ ชาติในความ ขม ขมเขย ยกย่อง สรรเสริญ. เณ ฌย ปัจ.	โถมเมติ โถมยติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. ทิจฺ ชาติในความ ขม ขมเขย ยกย่อง สรรเสริญ	ทิจติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. นุ ชาติในความ ขม ขมเขย. ยกย่อง สรรเสริญ. อ ปัจ. กิริยาหลัง พฤทธิ อุ เป็น โอ.	นุติ โนติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. นุ ชาติในความ ขม ขมเขย. อ ปัจ.	นวติ โนติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. ป+นุ ฤทธิ. อ ปัจ.	ปนุติ
ย่อมขม, ๔ลฯ. ป+สํสฺ ชาติในความ ขม ยกย่อง สรรเสริญ กล่าว พุด เปียดเปียน. อ ปัจ.	ปสํสติ

ย่อมชม, ฯลฯ. อิฬุ ชาติในความ ชม ชมเชย ยกย่อง สรรเสริญ เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อิเฟติ อิพยติ
ย่อมชม, ฯลฯ. อีฬุ ชาติในความ ชม ชมเชย ยกย่อง สรรเสริญ. อ ปัจ ตี วัต.	อีฬติ
ย่อมชม. อกุก ชาติในความ ชม ชมเชย ยกย่อง สรรเสริญ. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	อกุกาติ อกุกยติ
ย่อมชมเชย, ยกย่อง, สรรเสริญ, คั่นเคย, สนิทสนม. สัม+ณ ณ ติยัม. อ ปัจ.	สนฺถาติ
ย่อมชมเชย, ย่อมชมเชยยิ่ง, ฯลฯ. อภิ+ณ ชาติในความ ลาด ปู รวบรวม. อ ปัจ. เอถ สัต. ช้อน ต.	อภิตาติ อภิตถาติ
ย่อมชมเชย, ฯลฯ. อภิ+ณ+นา ปัจ. ตี วัต.	อภินาติ อภิตถนาติ
ย่อมชอบใจ, พอใจ, เพลิน, เพลินเพลิน, ล้ม, จิบ, จบ, สด, ที่สด, ลื่น (หมด จบ). สา อสฺสาทเน อวสาเน จ. ย ปัจ. กัต.	สายติ
ย่อมชอบใจ, ฯลฯ. รุจ ชาติในความ ชอบใจ ถูกใจ พอใจ ยินดี. ย ปัจ. กัต. แปลง จย เป็น จุ.	รุจติ
ย่อมชอบใจ, ฯลฯ. รุจ โจรเน. ย ปัจ. กัม. แปลง จย เป็น จุ ติ, เต วัต.	รุจติ รุจเต
ย่อมชอบใจ, ฯลฯ. ลก. ชาติในความ ชอบใจ ยินดี เพลิน เพลิดเพลิน สำราญ เณ ฌย ปัจ.	ลกาติ ลกายติ
ย่อมชักชวน, ชวนให้ทำด้วยกัน. สัม+อา+ทย คติยัม เอ ปัจ. แปลงนิคคหิตเป็น ม ย เป็น ปุ.	สมาทเปติ
ย่อมชักช้า, ฯลฯ. ฏล ชาติในความ ชักช้า ยืดยาด ตลก. อ ปัจ.	ฏลติ
ย่อมชักช้า, ฯลฯ. รม ชาติในความ ชักช้า ยืดยาด ห้อยย้อย. อ ปัจ.	ธมติ

ย่อมหักมา, ฯลฯ. อหิ ชาติในความ หัก หัก ลาก หักมา หักมา ดึงมา อ ปัจ. ตี วัต.	อณฺหติ
ย่อมหักลากไป, ฯลฯ. ปริก+กสฺส ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปริกสฺสติ
ย่อมหั้ง, ตฺพ ชาติในความ หั้ง หั้งน้ำหนัก. อ ปัจ. กิริยาหลัง ที่มะ.	ตฺพติ ตฺพติ
ย่อมหั้วข้า. อมุ ชาติในความหิ้วข้า ฉิบหาย ลำบาก เณ ฌย ปัจ.กัต.ตี วัต.	อเมติ อมยติ
ย่อมหำระ ฯลฯ. อา+จมุ ชาติในความ ทำให้สะอาด หำระ ล้าง บัวนปาก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อาจเมติ อาจมยติ
ย่อมหำระ, ฯลฯ. ขล ชาติในความ หำระ ล้าง ทำให้ สะอาด บัวนปาก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขาเลติ ขาลยติ
ย่อมหำระ, ฯลฯ. ขุทิ ชาติในความ หำระ สะสาง ทำให้สะอาด ทำให้บริสุทธิ์. อ ปัจ. ตี วัต.	ขุณฺหติ
ย่อมหำระ, ฯลฯ. เท ชาติในความ หำระ ทำให้บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ เลี้ยง รักษา ป้องกัน. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	ทายติ
ย่อมหำระ, ฯลฯ. โหฺร ชาติในความ หำระ ชัก ล้าง. อ ปัจ.	โหฺรติ
ย่อมหำระ, ฯลฯ. นฺหา นหา ชาติในความ หำระ อาบ อาบน้ำ. ย ปัจ. กัต. คัมภีร์เก่ามี นฺหา ชาติอย่างเดียว.	นฺหายติ นฺหายติ
ย่อมหำระ. อว+ลฺข ชาติในความ ขีด เขียน ขูด. อ ปัจ. ตี วัต.	อวเลขติ
ย่อมหำรุด, หฺรุดโทรม, ผุพัง, หักพัง, หลุดลุ่ย, สลาย, สาบสูญ, พินาศ. ป+ลฺข ชาติในความ ทำให้หมดไป ลบทิ้ง สลาย พินาศ. ย ปัจ. กัต. แปลง ขฺย เป็น ขฺช.	ปลฺขฺขติ

ย่อมหาเลื่องดู, เอี้ยวดู. อว+โลก ชาติในความ เห็น ดู แลดู. อ ปัจ. ตี วัต.	อวโลกติ
ย่อมหาเลื่องดู, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. กัต.	อวโลกติ อวโลกยติ
ย่อหมีแจ้ง, แฉะน้ำ, ฯลฯ. วิ+นิ นี วา นเย. อ ปัจ.	วิเนติ
ย่อหมีชนด้วย, อนุโมทนา, ฯลฯ. มิ วัต. ที่มะที่สุดธาตุ.	อนุโมทามิ
ย่อหมี, ฯลฯ. กิลิต ชาติในความ หุ้ม ขึ้น เปียก. อ ปัจ. ตี วัต.	กิลิตติ
ย่อหมี, ฯลฯ. มร ชาติในความ หุ้ม ขึ้น เยิ้ม. อ ปัจ.	มรติ
ย่อหมี, ฯลฯ. ยช ชาติในความ บุษ ฯลฯ. ย ปัจ. กัม. แปลง ชย เป็น ชช เอา อ ที่ ย เป็น อิ.	ยชชติ
ย่อหมี, ฯลฯ. ปุณฺห ชาติในความ เข็ด ฏ ทำความ สะอาด. อ ปัจ.	ปุณฺหติ
ย่อหมี, ฯลฯ. อธิ+อิสุ เอส วา คเวสเน, อถวา อิสุ อาทาน. อ ปัจ. ตี วัต.	อชฺฌเมสติ
ย่อหมี, ฯลฯ. นิ+มนตฺ+เณ ฌย ปัจ. กัต.	นิมนตติ นิมนตยติ
ย่อหมี, ฯลฯ. ฌป ชาติในความ แห่ขึ้น ยินดี ลับ อาน. เณ ฌย ปัจ. กัต. อภิฯ ว่าลงในอรรถ มารณ ด้วย.	ฌาเปติ ฌาปยติ
ย่อหมี, ฯลฯ. วลฺลช ชาติในความ ใช้ ใช้สอย จับจ่าย. อ ปัจ.	वलฺลชติ
ย่อหมี, ฯลฯ. นิ+คฺห ชาติในความ ระวัง ป้องกัน ปิด บัง ปิดบัง ปกปิด. อ ปัจ. ที่มะต้นธาตุ.	นิคฺคหติ
ย่อหมี, ฯลฯ. อีร ชาติในความ ชัด ชัดไป ขว้าง โยน ให้สิ้นไป ให้น้อยไป. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อีเรติ อีรยติ

ย้อมชานไป, แฝไป, แฝออกไป, แพรไป, กระจาย, กระจายออกไป, หยุด, จบ, จบ, สิ้น. สิท วิสธณ คตยวสาเนสุ. อ ปัจ. ที่มะตันธาต.	สีทติ
ย้อมซ้ำกัน, ฯลฯ. มนุ ธาตุในความ ซ้ำกัน ซ้อนกัน. อ ปัจ.	มนติ
ย้อมซึมซาบ, อาบไป, กระจายไป, แพรไป. สาย พยาปเน. อ ปัจ.	สาบติ
ย้อมซื้อ, ฯลฯ. กิ ธาตุในความ ซื้อ ขาย. นา ปัจ. ตี วัต. กิริยาแรก แปลง นา เป็น ณา. รัสสะเป็น กิณาติ กิณติ บ้าง.	กิณาติ กิณาติ
ย้อมซื้อ. ป+กิ ธาตุในความ แลกเปลี่ยนด้วยทรัพย์ ซื้อ ขาย. นา ปัจ. กิริยาต้นแปลง นา เป็น ณา.	ปกิณาติ ปกิณาติ
ย้อมซื้อขาย, แต่งตั้ง, กล่าว, แสดง, ชี้แจง, คิด, ตั้งใจ. วิ+โอ+หรุ หรณ. อ ปัจ.	โวหริติ
ย้อมด้วน, ฯลฯ. ตร ธาตุในความ ลอยไป ปลิว ปลิวไป ข้าม ข้ามไป ข้ามแม่น้ำไป ผ่านไป ผ่านพ้นไป หมุนรอบตัว กลิ้ง กลิ้งไป. อ ปัจ.	ตรติ
ย้อมดั่งต่างๆกัน. นานา+นิ+รฐ+ย ปัจ. กัต. ฤษ เป็น ษณ.	นานานิรฐณติ
ย้อมดับไม่เหลือ, ดับสนิท. ปริ+นิ+วา+อ ปัจ. อนฺติ วัต. รัสสะ อา แปลง ว เป็น พ ซ้อน พ.	ปรินิพฺพนติ
ย้อมดำ, ทำลาย. อา+กฺส+อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ รัสสะ ซ้อน จ.	อกโกสติ
ย้อมดำ, บริภาษ. สฺนฺ ปริภาสเน. อ ปัจ.	สนฺติ
ย้อมดำ, สาบแช่ง. อภิ+สปฺ ธาตุในความ ดำ แช่ง อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลังซ้อน ส.	อภิสปติ อภิสฺสปติ

ย่อมนด้า, ๔๗๙. ขุสฺสิ ชาติในความ ด้า บริภาษ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขุสฺเสติ ขุสฺสยติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. จจุ ชาติในความ เล้าเรียน ศักษา. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จจุจติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. จฏฐ ชาติในความ ด้า บริภาษ. อ ปัจ. ตี วัต.	จฏฐติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. ชจุ ชาติในความ ด้า บริภาษ ขู่ คุกคาม. อ ปัจ.	ชจุจติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. ฌขุณ ชาติในความ ด้า บริภาษ ขู่ คุกคาม. อ ปัจ.	ฌขุณติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. เทฏฐ ชาติในความ ด้า บริภาษ. อ ปัจ.	เทฏฐติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. ปท ชาติในความ ด้า บริภาษ เสียดสี เยาะเย้ย. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ปณฺเฑติ ปณฺเฑยติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. พิฬุ ชาติในความ ด้า บริภาษ. อ ปัจ.	เพฬติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. ภาล ภาลล ชาติในความ ด้า บริภาษ เปียน เปียดเปียน ให้ สละ. อ ปัจ.	ภาลติ ภาลลติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙. ลท ชาติในความ ด้า บริภาษ อ่อน โง่ เวลา. อ ปัจ.	อฏฐติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙ ภาทิ ชาติในความ ด้า บริภาษ. อ ปัจ.	ภาณฺทติ
ย่อมนด้า, ๔๗๙ ฐฏ ฐฏ ชาติในความ ด้า บริภาษ. อ ปัจ.	ฐฏติ ฐฏติ
ย่อมนด้าเนินไปดี, ประพฤติดี, ปฏิบัติดี. สฺ+ปฏฺ+ปทฺ+ย ปัจ. กัต.	สุปฏิปชฺชติ
ย่อมนด้ารงวงศ์สกุล, ๔๗๙. โคตฤ ชาติในความ ด้ารงวงศ์สกุล ตั้งวงศ์สกุล. อ ปัจ. ตี วัต.	โคตฤติ
ย่อมนด้ารงอยู่, ๔๗๙. ปฏฺ+จา+ อ ปัจ. แปลง จา เป็น ติฏฺจ.	ปฏฺติฏฺจติ

ย้อมดำริ, เปี้ย, คู้ย, แหวก. วิ+อุหฺ ชาติในความ ดำริ คิด. อ ปัจ. กิริยาแรก รัสสะ.	พยุหติ พยุหติ
ย้อมดำริ, คิด,ใคร่ครวณ, แลดู, เฟ่ง,พิศ.สมฺ วิตกฺเก อาโลจเน จ. เณ ฌย ปัจ.	สาเมติ สามยติ
ย้อมดำริ, พยายาม. อา+อุหฺ ชาติในความ คิด ดำริ. อ ปัจ. ตี นิคคหิต อาคม ตันธาตุ.	อายุหติ
ย้อมดำริ, ฯลฯ. สํ+กปฺป วิตกเก. เณ ปัจ.	สํกปฺเปติ สงฺกปฺเปติ
ย้อมดำริ, ฯลฯ. อีหฺ ชาติในความ ดำริ คิด รู้ ใฝ่ใจ เจริญ รุ่งเรือง พยายาม หมั่น ขยัน. อ ปัจ. ตี วัต.	อีหติ
ย้อมดำริ, ฯลฯ. สํ+กปฺป วิตกฺเก.อ ปัจ.	สํกปฺปติ สงฺกปฺปติ
ย้อมดั้นรน, กระตือรือร้น, เอาใจใส่, ผูกพัน, หมั่น, ขยัน. ปริ+ ผทฺ ผนฺท ชาติในความ ไหว สั่น เคลื่อน เต้นตุบๆ. อ ปัจ.	ปริผนฺทติ
ย้อมดั้นรน, ฯลฯ. ผทฺ ผนฺท ชาติในความ ไหว สั่น สะเทือน เคลื่อน เข่มั่น เต้นตุบๆ. อ ปัจ.	ผนฺทติ
ย้อมดึ้ม, เต็ม. ปา ชาติในความ ดึ้ม เต็ม ทำให้เต็ม. อ ปัต.	ปาติ
ย้อมดึ้ม, ฯลฯ. จุสฺ ชาติในความ ดึ้ม ดึ้มน้ำ. อ ปัจ. ตี วัต.	จุสติ
ย้อมดึ้ม, ฯลฯ. เระ ชาติในความ ดึ้ม ดึ้มนม. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อย, आय, อिय.	รยติ รાયติ รियติ
ย้อมดึ้ม, ฯลฯ. มกฺ ชาติในความ ดึ้ม กิน. อ ปัจ.	มกติ
ย้อมดึ้ม. ปา ปาเน. ย ปัจ. กัม. แปลง อา เป็น อี.	ปียติ
ย้อมดึ้ม. ปา ปาเน. ส ปัจ. จักดึ้ม. ปา+อ ปัจ. สฺสติ ภาวิส. ลป ส.	ปาสติ
ย้อมดึ้ม. ปา ปาเน. อ ปัจ. แปลง ปา เป็น ปิว กัจฯ ๔๖๙.	ปิวติ

ย้อมดื่ม. ปา ปาเน. อ ปัจ. รุปร ๔๗๘ แปลง ปา เป็น ปิพ กัจ ๔๖๙ แปลง ปา เป็น ปิว แปลง ว เป็น พ.	ปิพติ
ย้อมดื่ม. ปา+ย ปัจ. กัม. ตี, เต วัต. แปลง อา เป็น อิ.	ปิยติ ปิยเต
ย้อมดูร้าย, ฯลฯ. รปฺ ชาติในความ ดูร้าย ร้ายกาจ ร้ายแรง ทำ ปรราก เริ่ม เริ่มทำ ลงมือ ลงมือทำ ตั้งต้นทำ พยายาม หมั่น ขยัน กำจัด เปียดเปียน ม่า ประหาร. อ ปัจ.	รภติ
ย้อมดู, ฯลฯ. จติ จณฺทฺ ชาติในความ ให้ บำเพ็ญทาน. อ ปัจ. ตี วัต.	จณฺทติ
ย้อมดูถูก, ดูหมิ่น, ดูแคลน,เหยียดหยาม, หมิ่นประมาท. วิ+ มาน+ณ ปัจ.	วิมานติ วินานยติ
ย้อมดูถูก, ดูหมิ่น, หมิ่นประมาท. อติ+มนฺ ชาติในความรู้ เข้าใจ สำคัญ ย ปัจ. กัต ตี วัต. แปลง นฺย เป็น ญณ.	อติมญฺณติ
ย้อมดูหมิ่น, ดูถูก, ดูแคลน, นินทา, เสื่อม, จีบหาย, พินาศ. ปรา+ภฺ สตุตายํ. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว.	ปราภวติ
ย้อมดูหมิ่น, ดูถูก, หมิ่นประมาท. อว+มนฺ ชาติ ดู อติมญฺณติ.	อวมญฺณติ
ย้อมดูหมิ่น, ปฏิเสธ. อว+ณ+นา ปัจ. ตี วัต. แปลง ณ เป็น ชา.	อวชานาติ
ย้อมเดือดพล่าน, ฯลฯ. จิฏฺ ชาติในความ โกรธ ต่ำ ว่า (ติ) ตี. อาย ปัจ. ตี วัต. เทวภาวะ จิ ช้อน จ.	จิจฺจิฏายติ
ย้อมเดือดร้อน, ฯลฯ. ทฺ ชาติในความ ประทุษร้าย ไม่พอใจ ไม่ ชอบใจ เสีย เสียหาย. ย ปัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส หรือ แปลง ย เป็น ส อุ. ปตุโต ทฺสฺสติ บาตรหมิ่นอัป.	ทฺยติ ทฺยเต
ย้อมเดือดร้อน, ฯลฯ. อนฺ+ตปฺ ชาติในความ เกรี้ยว แผลดเผา. ย ปัจ. แปลง ย เป็น ป หรือ แปลง ปฺย เป็น ปฺป.	อนฺตปฺปติ

ย่อมนัดเดี๋ยว, ฯลฯ. วริ ชาติในความ ประพตติคน เดี๋ยว โตเดี๋ยว. อ ปัจ.	วณฺหติ
ย่อมนัด, บรรล, ประสบ. นิ+คม+อ ปัจ. แปลง คม เป็น คจฺณ.	นิคจฺณติ
ย่อมนัด, บรรล, เรียน. อธิ+คห+ณฺหา ปัจ. ตี วัต. ลบ ที่สุดธาตุ.	อริคณฺหาติ
ย่อมนัด, ย่อมนัดเฉพาะ, ฯลฯ. ปฏฺิ+ลภ+อ ปัจ.	ปฏฺิภฺณติ
ย่อมนัด, ลภ+อ ปัจ. ตี วัต.	ภณฺติ
ย่อมนัด, เสวย, ฐฺ, ฐฺึสฺสิก (อารมณฺ). วิหฺ ลภเ. เณ ฌย ปัจ.	เวเทติ เวทยติ
ย่อมนัด, ฯลฯ. วิหฺ ชาติในความ ได้ ได้รับ ได้ประสบ ฐฺึสฺสิก (อารมณฺ). ย ปัจ. กัม. แปลง หฺย เป็น ชฺช.	วิชฺชติ
ย่อมนัด, ฯลฯ. วิหฺ ชาติในความ ได้ ประสบ พบ ปลื้มใจ เบิกบานใจ เป็นตอน เป็นส่วนๆ เป็นตอนๆ. อ ปัจ.	วิณฺหติ
ย่อมนัด. ลภ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อาคม แปลง ย กับที่สุด ชาติเป็น พภ ลบ อิ. รูปฯ ๔๖๐ ไม่ลง อิ อาคม.	ลภฺณติ
ย่อมนัด. ลภ+ย ปัจ. กัม. เอยฺย สัต. ลบ ยฺย เหลือแต่ เอ.	ลภฺณเต
ย่อมนัด. ลภ+อ ปัจ. มิ, ม วัต. ที่มะที่สุดธาตุ.	ลภามิ ลภาม
ย่อมนตก, ฯลฯ. ตชฺชฺ ชาติในความ ตก หล่น กล่าว พุด ส่องสว่าง. อ ปัจ.	ตชฺชติ
ย่อมนตก, ฯลฯ. ลชฺ ชาติในความ ตก หล่น ล้ม สว่าง ส่องสว่าง กล่าว ทอด คั่ว. อ ปัจ.	ลชฺติ
ย่อมนตก, ฯลฯ. วสฺสฺ ชาติในความ ตก (ฝน) รด ราบ ไปรย. อ ปัจ.	วสฺสติ
ย่อมนตก, ฯลฯ. ภสฺ ชาติในความ ตก หล่น. อ ปัจ.	ภสฺติ

ย้อมตกแต่ง, จัดแจง, ฯลฯ. ปฏิ+ยตุ ชาติในความ แฝ่ แฝ่ ออกไป กว้างขวาง อุปการะ อุดหนุน หมั่น ขยัน. เอ ปัจ. แปลง ต เป็น ท ที่มะตันธาตุ.	ปฏิยาเทติ
ย้อมตกแต่ง, ซ่อมแซม. ปฏิ+ส+กร+โอ ปัจ.	ปฏิสขโรติ ปฏิสงขโรติ
ย้อมตกแต่ง, ฯลฯ. มกิ ชาติในความตกแต่ง ตลแต่ง ประดับ. อ ปัจ.	มงกติ
ย้อมตกแต่ง, ฯลฯ. วาสิ ชาติในความ ตกแต่ง ตบแต่ง ประดับ. อ ปัจ.	วาสติ
ย้อมตกไปเฉพาะ, ฯลฯ. ปฏิ+ปตุ ชาติในความ ตก หล่น ล้ม ไป ถึง เป็นไป. ข ปัจ. แปลง ต เป็น กุ.	ปฏิปกุโขติ
ย้อมตกไปตาม, ฯลฯ. อนุ+ปตุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ตก หล่น ล้ม. อ ปัจ. ตี วัต.	อนุปตติ
ย้อมตกลง (ลดลงสู่พื้น), หล่นลง, ติดอยู่, ข้องอยู่, หมอบอยู่. นิ+ปา+อ ปัจ.	นิปตติ
ย้อมตกลง, ตกลงใจ. ส+นิ+จา จาเน. อ ปัจ.	สนนิฏฐาติ
ย้อมตกลง่วงไป. วิ+อติ+ปตุ+อ ปัจ.	วิติปตติ
ย้อมตรง, ฯลฯ. อุขุ ชาติในความ ตรง ชื่อ ชื่อตรง สัตว์ชื่อ อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โอชติ
ย้อมตรวจตรา, ตริตรอง, ตรีกตรอง, ไตร่ตรอง, ใคร่ควรณ, สอบสวน, พิจารณา. เวกข+อ ปัจ.	เวกขติ
ย้อมตระการ, งาม, งดงาม, สวยงาม. วิ+จิณฺตุ จินฺตายุ. เณ ณย ปัจ.	วิจิณฺเตติ วิจิณฺตยติ
ย้อมตระการ, ฯลฯ. จิตฺตุ ชาติในความ ตระการ งาม งดงาม วิจิตร ลงในอรรถว่า เห็น ดู ก็มี. เณ ณย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จิตฺเตติ ติตฺตยติ

ย่อมิตรการ, ฯลฯ. วิ+จิตตุ+ณณ ฌย ปัจ. ดู วิจิณฺเตติ ด้วย.	วิจิตฺเตติ วิจิตฺตยติ
ย่อมิตรเตรียม, เตรียมการ, จัดแจง. สขฺ+ณณ ฌย ปัจ.	สขฺเขติ สขฺขยติ
ย่อมิตรเตรียม, ฯลฯ. กปฺ ชาติในความ ตระเตรียม จัดแจง. อ ปัจ. ตี วัต.	กปติ
ย่อมิตรเตรียม, ฯลฯ. ณณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อขฺเขติ อขฺขยติ
ย่อมิตรเตรียม, ฯลฯ. อขฺ ชาติในความตระเตรียมจัดแจง ตกแต่ง. อ ปัจ. ตี วัต.	อขฺขติ
ย่อมิตรตรอง ตรึกตรอง ไตร่ตรอง,ใคร่ครวณ. , คิด ทบทวน, ทดลอง, สวบสวณ, พิจารณา. มานฺ+ส ปัจ. เทวภาวะ มา รัสสะ แปลง ม เป็น ว เอา อ ที่ ว เป็น อี แปลง มานฺ เป็น มํ เพราะ ส ปัจ. อยู่ปลาย รูปฯ ๕๑๗.	วิมฺเสติ
ย่อมิตรตรอง, ฯลฯ. ชุสฺ ชาติในความ ตริตรอง พิจาร ใคร่ครวณ. ณณ ฌย ปัจ. กัต.	โชเสติ โชสยติ
ย่อมิตรรัก, ตรึกตรอง ตริตรอง, ดำริ, คิด. วิ+ตกฺ+ณณ ฌยปัจ.	วิตกฺเกติ วิตกฺกยติ
ย่อมิตรรัก, ฯลฯ. ตกฺ ชาติในความ ตรึก ตรึกตรอง ตริตรอง ดำริ คิด กล่าว พุด. ณณ ฌย ปัจ. กัต.	ตกฺเกติ ตกฺกยติ
ย่อมต่อ, สืบต่อ, เชื่อม. สํ+ธา+อ ปัจ. กัม. อี อาคม.	สนฺธิยติ
ย่อมต่อ, สืบต่อ, เชื่อม. สํ+ธา+อ ปัจ. ดู ทรรธาติประกอบ.	สนฺทราติ
ย่อมต้อง, ต้องโทษ, ถึงโทษ. อา+ปทฺ ชาติในความ ไปถึง เป็นไป. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	อาปชฺชติ
ย่อมต้อง, ฯลฯ. จกิ ชาติในความ ต้อง (ถูก) ถูก โดน ถูกต้อง จับต้อง ลุบคลำ. อ ปัจ. ตี วัต.	จกฺกติ
ย่อมต้องวิเศษ, ต้องโทษวิเศษ, พิณาศ. วิ+อา+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง อี เป็น ย ทฺย เป็น ชฺช.	วฺยาปชฺชติ

ย้อมต่อต้าน, ฯลฯ. ตา เต ชาติ ย บ้าง. กัต. แปลง เอ เป็น อา.	ตายติ
ย้อมต่อต้าน, ฯลฯ. ตา เต ชาติ ย บ้าง. กัม.	ตายติ
ย้อมต่อต้าน, ฯลฯ. ตา เต ชาติในความ ต่อต้าน ต้านทาน เลี้ยง รักษา ป้องกัน. อ บ้าง. แปลง อา, เอ เป็น อาย.	ตายติ
ย้อมต่อต้าน, ฯลฯ. ปริ+ตา ชาติในความเลี้ยง รักษา ต่อต้าน. ย บ้าง. กัต. ช้อน ต.	ปริตตายติ
ย้อมต่อเนื่อง, สืบต่อ. ปฏิ+ส+ธา ธารณ. อ บ้าง. เทวภาวะ ธา รัสสะ แปลง ธ เป็น ท.	ปฏิสนฺทชาติ
ย้อมตอบแทน. ปฏิ+กร+โอ บ้าง.	ปฏิกโรติ
ย้อมต่อ, ฯลฯ ภาทิ ชาติในความต่อ, ฯลฯ อ บ้าง. นิคคหิต อาคม.	ภาทิ
ย้อมต่อสู้กัน, รบกัน. ส+ป+หฺรฺ ปสฺยหฺกรณ. อ บ้าง.	สมฺปหฺรติ
ย้อมต่อสู้กัน, ฯลฯ. ยุจฺ ชาติในความ ต่อสู้กัน รบ รบกัน. อ บ้าง.	โยจติ
ย้อมต่อสู้กัน, ฯลฯ. ยุจฺ ชาติในความ ต่อสู้กัน รบ รบกัน. ย บ้าง. กัต. แปลง จฺย เป็น ชฺณ.	ยุชฺณติ
ย้อมตะเกียกตะกาย, พยายาม, บากบั่น, บุกบั่น, ขยัน. ปรา+ กมฺ กมฺ กมน. อ บ้าง. รัสสะ อา ช้อน กฺ รูปฯ ๓๘. บางมติ วาง พร เป็นบทหน้า ก็ไม่ต้องรัสสะ.	ปรกฺกมฺติ
ย้อมตะเกียกตะกาย พยายาม. อ บ้าง. ติ วัต.	จหฺติ
ย้อมตะเกียกตะกาย, ขวนขวาย, พยายาม. ปริ+สฺกฺ ชาติใน ความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	ปริสฺกฺกติ

ย้อมตั้ง, แต่ตั้ง. ป+ณปฺ ชาติในความ ให้ยินดี ให้แช่มชื่น. เณ ฌย ปัจ.	ปณฺณาเปติ ปณฺณาปยติ
ย้อมตั้ง, ฯลฯ. ชาติ ชาติในความ ตั้ง ทรง ตั้งไว้ ทรงไว้ รับ วาง. อ ปัจ เทวภาวะ ชาติ รัสสะ อา ทั้งสอง แปลง ฐ ตัวตัน เป็น ท ฐ ตัวชาติเป็น ห โมคฯ ขาทิกัณฑ์ ๑๐๓. หรือแปลง ชาติ เป็น ทห หรือตั้ง ทฐ ชาติ แปลง ข เป็น ห.	ทหติ
ย้อมตั้งขึ้น, ปรากฏ, บำรุง. อุ+จา+อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ฏ.	อุฏฺฐาติ
ย้อมตั้งขึ้น, ลุกขึ้น, หมั่น, ขยัน, เกิด, ดำรงอยู่. อุ+จา+อ ปัจ. ตี วัต.	อุฏฺฐาสี
ย้อมตั้งขึ้นพร้อม, เกิด, ปรากฏ. ส+อุ+จา+อ ปัจ. ช้อน ฏ.	สมุฏฺฐาติ
ย้อมตั้งความเพียร. ป+ทหฺ ชาติในความ แตก แยก ทำลาย. เณ ปัจ. กัต. อี อช.	ปทหติ
ย้อมตั้งใจ, ฯลฯ. จนฺทฺ ชาติในความ ตั้งใจ ปรรณนา อยาได้ ชอบใจ พอใจ. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จณฺเหติ จณฺทยติ
ย้อมตั้งทับ, ฯลฯ. แปลง อา เป็น เอ รูปฯ ๔๗๖.	อธิฏฺฐเจติ
ย้อมตั้งไปพร้อม, เป็นไปด้วยดี, เป็นไปอยู่. ส+อุ+อา+คม+เอ ปัจ. ทฺ อาคม.	สมุทาคเมติ
ย้อมตั้งมัน, มันคง, คงที่. เป็นปกติ , เป็นปรกติ. สิลฺล สมาธิมฺ หิ. อ ปัจ.	สิลฺลติ
ย้อมตั้งมัน, มันคง, คงที่. ส+อา+ธา+อ ปัจ. แปลง ชาติ เป็น ทหฺ.	สมาทหติ
ย้อมตั้งมัน, ฯลฯ. ตลฺ ชาติในความ ตั้งมัน มันคง ทรงไว้ ตั้งไว้ เป็นที่ตั้ง เป็นที่อาศัย. เณ ฌย ปัจ กัต.	ตาลเอหิ ตาลยหิ

ย้อมตั้งมั่น, ฯลฯ. นิสุ ชาติในความ ตั้งมั่น แน่วแน่ (สำหรับ เรื่องจิต). อ ปัจ. กิริยาหลัง เอา อี เป็น เอ.	นิสติ เนสติ
ย้อมตั้งมั่นดี, ตั้งมั่นด้วยดี, สฺ+สํ+อ+ธา ธารณ. อ ปัจ. แปลง ธา เป็น ทห.	สุสมาทหติ
ย้อมตั้งลง, คอยฟัง, คอยสดับ, เงี่ยหู (ตั้งใจฟัง). โอ+ธา ชาติ ในความ ทรง ทรงไว้ ตั้ง รับ วาง. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง ธา เป็น ทห.	โอทหติ
ย้อมตั้งไว้, ผั่งไว้, ฯลฯ. นิ+ธา+อ ปัจ. เอา อา เป็น เอ.	นิเรติ
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. ธปฺ ชาติในความ ตั้งไว้ วางไว้. เณ ฌย ปัจ.	ธเปติ ฌนยติ
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. ทธ ชาติในความ ตั้งไว้ ทรงไว้. อ ปัจ.	ทธติ
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. ฐธ ชาติในความ ตั้งไว้ ทรง ทรงไว้ ตั้ง รับ วาง ไม่สลาย มีอยู่ คงอยู่ คงที่. อ ปัจ. ตี เต วัต.	ฐธติ ฐธเต
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. ฐา ชาติในความ ตั้งไว้ ทรงไว้ รับ วาง. อ ปัจจัย. เทวภาวะ ฐา รัสสะ แปลง ธ เป็น ท สัททนีติ ๙๔๒ กัจ ฯ ๔๖๑.	ทฐาติ
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. ฐา+ย ปัจ. กัม. อี อาคม หรือ เอา อา เป็น อี.	ธียติ ธียเต
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. นิ+ทห ชาติในความ ตั้งไว้ ทรงไว้ วางไว้ ผั่ง ไว้. อ ปัจ. หรือตั้ง ทธ ชาติ อ ปัจ. แปลง ธ เป็น ห หรือ นิ+ธา แปลง ธา เป็น ทห.	นิทหติ
ย้อมตั้งไว้, ฯลฯ. สํ+นิ+ขิปฺ จทฺทเน. อ ปัจ.	สนฺนิขิปติ
ย้อมตั้งไว้ด้วยดี, ดำรงอยู่ด้วยดี, ทรงไว้ด้วยดี, เชื้อด้วยดี. เคารพ, นับถือ. สํ+ธา ธารณ สทฺทหณ จ. อ ปัจ.	สนฺธาติ

ย้อมตั้งไว้โดยดี, ตั้งไว้โดยชอบ, ดำรงไว้โดยชอบ, ทรงไว้โดยชอบ. เชื้อโดยชอบ, เคารพโดยชอบ, นับถือโดยชอบ. สมมา+ชา+อ ปัจ. ดู ทหติ ประกอบ.	สหุทหติ
ย้อมตั้งอยู่, ดำรงอยู่, ตั้งมั่น. ป+ชา+อ ปัจ. แปลง จา เป็น ติฏฺจ.	ปติฏฺจติ
ย้อมตั้งอยู่, ดำรงอยู่, ตั้งมั่น. มั่นคง, คงอยู่, ทรงไว้. ส+ชา+อ ปัจ. แปลง จา เป็น จห นิคคหิตเป็น ณ หรือ รัสสะ อา ที่ จา และลง หุ อาคม รูปฯ ๔๗๖.	สนฺจหติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. ถล ชาติในความ ตั้งอยู่ ยืนอยู่ ดำรงอยู่. อ ปัจ.	ถลติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. ถา ชาติในความ ตั้งอยู่ หยุดอยู่ คงอยู่ ดำรงอยู่. อ ปัจ.	ถาติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. ปติ+ถป+ณ ปัจ. กัต. แปลง ถ เป็น จ ช้อน ฏ.	ปติฏฺจเปติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. มุล ชาติในความ ตั้งอยู่ ดำรงอยู่ เป็นที่ตั้ง เป็นที่อาศัย เป็นที่พึ่ง. อ ปัจ.	มูลติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. วณฺณ ชาติในความ ตั้งอยู่ ดำรงอยู่ ปราภฏ ออกเสียง กล่าว ยกย่อง สรรเสริญ ทำ กระทำ พิศดาร เป็นความดี. อ ปัจ.	วณฺณติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. วณฺณ+ณ ณย ปัจ.	วณฺณติ วณฺณยติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. ส+ชา+อ ปัจ.	สนฺจาติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. จา+ย ปัจ. กัม. แปลง อา เป็น อี.	จียติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. จา+อ ปัจ.	จาติ
ย้อมตั้งอยู่, ฯลฯ. จา+อ ปัจ. แปลง จา เป็น จห.	จาทิ

ย้อมตัด, ฯลฯ. กุญ ชาติในความ ตัด เกี่ยว บัน แบ่ง ตี ทบ เคาะ เปียดเปียน. เฉณ ฉย ปัจ. ตี วัต.	กุญเฑติ กุญยติ
ย้อมตัด, โจน. วจุญ เชนเน. อ ปัจ. แปลง ว เป็น วุ หรือ แปลง อ ที่ ว เป็น อุ.	วจุญติ
ย้อมตัด, ตัดด้วยตี, ฯลฯ. สัมชน+ย ปัจ. กัต. แปลง ชน เป็น ชา.	สณฉินฺหติ
ย้อมตัด, บด, ย่ำยี, สิจจุ กุญฺญเน. เฉณ ฉย ปัจ.	สิจฺเจติ สิจฺเจยติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. กติ กนฺต ชาติในความ ตัด บัน ทอน ผ่า เชือด แขวะ ควัก. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺตติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. กปฺป ชาติในความ ตัด ขอด กัน (โจนให้เป็น เขตเสมอ) โจน. อ ปัจ. ตี วัต.	กปฺปติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. กุส ชาติในความ ตัด เต็ม ให้เต็ม เรียก ร้อง เรียก ฉลาด ขำฉาน สละสลวย คล่องแคล่ว งาม รุ่งเรือง เป็นอยู่ ปราภฏ สละให้ ต่ำ บริภาษ. อ ปัจ. ตี วัต.	กุสติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. โจนฺญ ชาติในความ ตัด เกี่ยว บัน แบ่ง นวด เป็นต้น. อ ปัจ. ตี วัต.	โจนฺญติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. ขทิ ชาติในความ ตัด แบ่ง บัน ทอน. เฉณ ฉย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขณฺเฑติ ขณฺเฑยติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. ขุรุ ชาติในความ ตัด แบ่ง ปัจ. ขีด เขียน ทำให้ เป็นรอย. อ ปัจ. ตี วัต.	ขรติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. จุญ ชาติในความ ตัด ขาด แตก ทำลาย. เฉณ ฉย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จุญเฑติ จุญยติ
ย้อมตัด, ฯลฯ. จุณ ชาติในความ ตัด บัน ทอน ขาด. อ ปัจ. ตี วัต.	โจณติ

ย่อมตัด, ฯลฯ. จรฺ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน เปล่งเสียง ร้อง กล่าว. อ ป้าง. ตี วัด.	จรรติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ฉา จิ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ ป้าง.	เจติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จิ เฉ ชาติในความตัด ฯลฯ. ย ป้าง. กัด. ตี วัด. ถ้าตั้ง เฉ ชาติ พึงแปลง เอ เป็น อี.	ฉียติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จิ ชาติในความ ตัด, ฯลฯ. ทอน. นา ป้าง. ตี วัด.	จินาติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จิ+อ ป้าง. ตี วัด. นิคคหิตอาคม.	จินุหติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จุ โฉ ชาติในความ ตัด, ฯลฯ. อ ป้าง.	โฉติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จุฏ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ ป้าง. ตี วัด.	จุฏติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จุฏ+ณเณ ฌย ป้าง. ตี วัด.	จุฏฺเฏติ จุฏฺยติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. จรุ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ ป้าง.	จรรติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. เจหฺ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. เณ ฌย ป้าง. กัด.	เจเทติ เจทยติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ตี ชาติในความ ตัด เนื้อน แหะ. ย ป้าง. กัด. ซ้อน ย กิริยาหลัง ไม่ซ้อน ย ทิฆะตันธาตุ.	ติยฺยติ ตียติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ผา ชาติในความ ตัด ผ่า ฉีก แหก. อ ป้าง.	ผาติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. มุล ชาติในความ ตัด โคน ชำระ ล้าง. เณ ฌย ป้าง.	มุเลติ มุลยติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ลฺ ลู ชาติในความ ตัด เกี้ยว แบ่ง ป้าง (แบ่ง) แบ่งปัน. นา ป้าง. ฎีกาอภิฯ และรูปฯ เป็น ลู ชาติ รูปฯ แสดงรูปกิริยาเป็น ลุนาติ โดยอธิบายว่า รัสสะ อุ เป็น อุ เพราะ นา ป้าง.	ลุนาติ ลุนาติ

ย่อมตัด, ฯลฯ. ลฺฺ ชาติในความ ตัด ขาด, ย บ้าง. กัด. แปลง ปุย เป็น ปุป.	ลฺฺปติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ลฺฺ เหน. ย บ้าง. กัม. ตี, เต วัต.	ลฺฺยติ ลฺฺยเต
ย่อมตัด, ฯลฯ. ลฺฺเหน. นา บ้าง. แปลง นา เป็น ย รุปฯ ๕๑๐.	ลฺฺยติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. กปฺป ชาติในความ ตัด ขอด กัน โทน กำหนด หมาย เสร็จ สำเร็จ ถึง บรรลุ. เณ ฌย บ้าง. กัด. ตี วัต.	กปฺเปติ กปฺปยติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. ลฺฺ ชาติในความ ตัด ขาด เสื่อม สลาย พินาศ. นิคคหิตอาคม อ บ้าง.	ลฺฺมปติ
ย่อมตัด, ฯลฯ. วสฺ ชาติในความ ตัด หั่น เฉือน โทน ทอน (ตัด หั่น) ขาด. อ บ้าง.	วสติ
ย่อมตัด. สี่ เหน. อ บ้าง.	สยติ
ย่อมตัดขาด, ขาดสิ้น, ขาดสูญ. อุ+ฉิทฺ ฉิทฺ+อ บ้าง. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อุจฺฉินฺทติ
ย่อมตัดขาด. ส+อุ+ฉิทฺ หรือ ฉิทฺ ชาติในความ ตัด บั่น ทอน. อ บ้าง. นิคคหิตอาคม แปลงเป็น น.	สมุจฺฉินฺทติ
ย่อมตัดพ้อ (ต่อว่าด้วยความน้อยใจ), ต่ำ, บริภาษ. ปริ+ภาสฺ ชาติในควา กล่าว พุด. อ บ้าง.	ปริภาสติ
ย่อตามบด, ฯลฯ. อนฺ+กตฺ หรือ กนฺต ชาติในความ ลด ตัด ผ่า เชือด แหวะ ควัก. อ บ้าง. ตี วัต.	อนฺกนฺติ
ย่อตามรักษา, ปกป้อง, ค้ำครอง ค้ำกัน เลี้ยง. อนฺ+पाल+ณ บ้าง. กัด. ตี วัต.	อนฺपालติ อนฺपालยติ
ย่อตามสอน, พร่ำสอน, ฯลฯ. อนฺ+สาสฺ ชาติในความ สอน สั่งสอน อ บ้าง. ตี วัต.	อนฺสาสติ

ย้อมตาย, ๗ลฯ. มร+อ บัจ. แปลง มร เป็น มียฺย รูปฯ ๔๖๖. กัจฯ ๕๐๕ แปลง มร เป็น มียฺย จึงเป็น มียฺยติ.	มียฺยติ
ย้อมตาย, ๗ลฯ. มร+อ บัจ. แปลง มร เป็น มียฺย ลบ ย สังโยค ทิมะ รูปฯ ๔๖๖.	มียติ
ย้อมต่ำ, ๗ลฯ. ลกฺฐิ ชาติในความ ต่ำ เตี้ย ค่อม. อ บัจ.	ลกฺฐติ
ย้อมติ, ๗ลฯ. วฏี ชาติในความ ติ ตำหนิ ติเตียน แข่ง. เณ ณย บัจ.	วฆาติ วฆยติ
ย้อมติด, ติดอยู่, ขัด, ข้อง, ข้องอยู่, ไม่คล่อง. สขฺ สขฺเค. ย บัจ. กัม. แปลง ขย เป็น ขช.	สขฺขติ
ย้อมติด, ๗ลฯ. ลคฺ ลคฺคฺ ชาติในความ ติด ข้อง แหว่น. อ บัจ.	ลคฺติ ลคฺคฺติ
ย้อมติด, ๗ลฯ. สณฺขฺ ชาติในความ ติด ติดอยู่ ขัด ข้อง ข้อง อยู่ ไม่คล่อง กอด รัด เคร้าคลิง เนรนิต สร้าง ทำ. อ บัจ.	สณฺขฺติ
ย้อมติด, ๗ลฯ. อลฺล ชาติในความขึ้น ชุ่ม เปียก ติด.	อลฺลติ
ย้อมติดต่อ, ๗ลฯ. ริ ชาติในความ ติดต่อ สืบต่อ. เอ บัจ.	เตริ
ย้อมติดต่อกัน, เกี่ยวเนื่องกัน, ผูกพัน, เกี่ยวข้อง. สัม+พนฺธ+อ บัจ.	สมฺพนฺธติ
ย้อมติดต่อกัน, ๗ลฯ. กนฺทฺ ชาติในความ ติดต่อกัน เป็นไป ติดต่อกัน เป็นไปติดต่อกัน เป็นไปไม่ขาดสาย, เป็นนิตยฺ เป็นนิ รันดร์. เณ ณย บัจ. ติ วัต.	กนฺเทติ กนฺทยติ
ย้อมติดต่อกัน, ๗ลฯ. อตฺ ชาติในความ ติดต่อกัน ไป ติดต่อกัน ไป เสมอ ไปเป็นนิตยฺ เป็นติดต่อกัน เป็นไป ติดต่อกัน เป็นไปเสมอ. อ บัจ. ติ วัต.	อตติ
ย้อมติดต่อกัน. ๗ลฯ. ฌณฺ ชาติในความ ติดต่อกัน เปียดเปียน. อ บัจ.	ฌกฺติ

ย้อมติดตาม ฯลฯ. อนุ+พันธ ธาตุในความ ผูก พัน มัด รัด จับ จำ ติดต่อกัน เนื่อง เนื่องกัน เกี่ยวเนื่องกัน เกี่ยวพันกัน. อ ปัจ. ตี วัต.	อนุพันธติ
ย้อมติดตาม. อนุ+ปริ+ยา ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. หรือ อิ ธาตุในความ, ฯลฯ. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น อาย และ ลง ยุ อากมต้นธาตุ.	อนุปริยายติ
ย้อมติดแน่น, ผูกแน่น, เกี่ยวเนื่อง. สมุพิ สมุพันธ. เณ ฌย ปัจ.	สมุเพติ สมุพยติ
ย้อมติเตียน, นินทา, ดูแคลน, ละอาย, หีฬุ นินทาลัชชาสุ. เณ ฌย ปัจ.	หีเพติ หีพยติ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. ครหุ ธาตุในความ ตีเตียน (ยกโทษขึ้นพูด) นินทา (ตีเตียนลับหลัง) เกลียต ชัง นำเกลียด นำชัง. อ ปัจ. ตี วัต.	ครหติ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. ครหุ+เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ครเหติ ครหยติ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. ครหุ+อ ปัจ. มิ วัต. ทิมะ.	ครหามิ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. นิทิ นินทิ ธาตุในความ ตีเตียน ยกโทษขึ้น พูด นินทา. อ ปัจ.	นินุหติ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. นิหุ ธาตุในความ ตีเตียน ยกโทษขึ้นพูด นินทา. อ ปัจ.	นิหติ เนหติ
ย้อมติเตียน, ฯลฯ. เนหุ ธาตุในความ ตีเตียน ยกโทษ ขึ้นพูด นินทา. อ ปัจ.	เนหติ
ย้อมตี, ฯลฯ. กุฏ ธาตุในความ ตี หุบ เคาะ ตัด เกี่ยว บั่น แบ่ง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โกฏเฐติ โกฏยติ

ย่อมติ, ฯลฯ. มติ มณฑล ชาติในความ ตี เคาะ กระทบ สั้น. อ ปัจ. ตี วัต.	มณฑลติ
ย่อมติ, ฯลฯ. เฉณ ฉนย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โกฏฐเถติ โกฏฐยติ
ย่อมติ, ฯลฯ. ตติ ชาติในความ ตี เคาะ ประหาร ไหว สั้น. อ ปัจ.	ตณฺหติ
ย่อมติ, ฯลฯ. ตพฺ ชาติในความ ตี เคาะ ประหาร ม่า. เฉณ ฉนย ปัจ. กัต.	ตาเพติ ตาพยติ
ย่อมติ, ฯลฯ. พยธฺ ชาติในความ ตี ม่า ประหาร. ย ปัจ. กัต. แปลง ธย เป็น ชณ.	พยชณฺติ
ย่อมติ, ฯลฯ. วยธฺ ชาติในความ ตี แทง เปียดเปียน. ม่า ประหาร. อ ปัจ.	วยธติ
ย่อมติ, ฯลฯ. พยธฺ+ย ปัจ. กัม. ตี, เต วัต. อิ อากม หน้า ย.	พยธยติ พยธยเต
ย่อมติ. ชคค ชาติในความตื้น (จากหลับ). อ ปัจ.	ชคคติ
ย่อมติ. ชาคร ชาติในความ ตื้น. อ, โอ ปัจ.	ชาครติ ชาโครติ
ย่อมติ. ทาหฺ ชาติในความตื้น. อ ปัจ.	ทาหติ
ย่อมติ. ปฏฺ+ชาคร นิททกขเย. โอ ปัจ.	ปฏฺชาโครติ
ย่อมติอยู่ ฯลฯ. อป+พฺธ+เอ ปัจ. ตี วัต. พทฺธติ อุ เป็น โอ.	อปโพธติ
ย่อมติ. นฏฺ+เฉณ ฉนย ปัจ.	นฏฺยติ นฏฺยติ
ย่อมติ. นฏฺ ชาติในความ ตื้น รำ ฟ้องง อ ปัจ.	นฏฺติ
ย่อมติ. ลสฺ ลาสียโยเค. เฉณ ฉนย ปัจ.	ลาเสติ ลาสยติ
ย่อมติ. เปียม. ปุพฺ พุรณ. อ ปัจ.	ปุพฺพติ
ย่อมติ. เปียม. พุร.+ปุรณ. อ ปัจ.	ปุรติ
ย่อมติ. ตฺณ ชาติในความ เต็ม บริบูรณ์. เฉณ ฉนย ปัจ.	ตฺณยติ ตฺณยติ
ย่อมติ. ตฺณ ชาติในความ เต็ม เปียม บุรณ. อ ปัจ.	ตฺณติ

ย้อมเต็ม, ๗๗. ปพฺพ ฐาตุในความ เต็ม ให้เต็ม ครบถ้วน บริบูรณ์. อ ปัจ.	ปพฺพติ
ย้อมเต็ม, ๗๗. อุพฺภ อุภ อุภฺภ ปฺรณเ. อ ปัจ. ตี วัต.	อุพฺภติ อุภติ อุภฺภติ
ย้อมเต็ม, ๗๗. ปิณฺฐ ฐาตุในความ เต็ม เปี่ยม. อ ปัจ.	ปิณฺฐติ
ย้อมเต็มเปี่ยม, บริบูรณ์. ปริ+ปฺร ฐาตุในความ เต็ม. อ ปัจ.	ปริปฺรติ
ย้อมเต็มเปี่ยม, สมบูรณ์. สัม+ปฺร ฐาตุในความ เต็ม. อ ปัจ.	สมปฺรติ
ย้อมเตรียม, ๗๗. มิสฺส ฐาตุในความ เตรียม กระเตรียม ตระเตรียม จัดแจง. เณ ฌย ปัจ.	เมเสติ เมสยติ
ย้อมแตก, ๗๗. กทฺธิ ฐาตุในความ แตก ทำลาย. อ ปัจ. ตี วัต.	กณฺฑติ
ย้อมแตก, ๗๗. ขพฺ ฐาตุในความ แตก ทำลาย แยกออก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขเพติ ขพยติ
ย้อมแตก, ๗๗. จฏฺฐ ฐาตุในความ แตก สลาย ทำลาย. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จฏฺเฐติ จฏฺเฐยติ
ย้อมแตก, ๗๗. ทลฺ ฐาตุในความ แตก แยก ทำลาย. เณ ฌย ปัจ.	ทาลेติ ทาลยติ
ย้อมแตก, ๗๗. ทลฺ ฐาตุในความแตก แหก ทำลาย ขัดสน จน ยากจน เชื้อฉา. อ ปัจ.	ทลติ
ย้อมแตก, ๗๗. ทพฺ ฐาตุในความ แตก แยก ทำลาย. อ ปัจ.	ทพฺติ
ย้อมแตก, ๗๗. ทาพฺ ฐาตุในความ แตก แยก ทำลาย. อ ปัจ.	ทาพฺติ
ย้อมแตก, ๗๗. ฐาพฺ ฐาตุในความ แตก แยก ทำลาย. อ ปัจ.	ฐาพฺติ
ย้อมแตก, ๗๗. ผพฺ ฐาตุในความ ไป แผ่ ขยาย. อ ปัจ.	ผพฺติ
ย้อมแตก, ๗๗. ผพฺ+เณ ฌย ปัจ.	ผเพติ ผพยติ
ย้อมแตก, ๗๗. ผุฏฺฐ ฐาตุในความ แตก ทำลาย สลาย. เณ ฌย ปัจ.	โผฏฺเฐติ โผฏฺเฐยติ

ย้อมแตก, ฯลฯ. ฟิล ชาติในความ แตก ขาด ทำลาย สลาย. อ ปัจ.	ฟิลติ
ย้อมแตก, ฯลฯ. ภณฺช ชาติในความ แตก หัก ทำลาย. อ ปัจ.	ภณฺชติ
ย้อมแตก, ฯลฯ. รุป ชาติในความ แตก สลาย ละลาย, อ ปัจ. กัต. แปลง ปยุ เป็น ปุป.	รูปฺปติ
ย้อมแตก, ฯลฯ. ผล ชาติในความ แตก แยก สลาย ทลาย กระจาย กระจัดกระจาย. อ ปัจ.	ผลติ
ย้อมแตก, ฯลฯ. ภิส ชาติในความ แตก สลาย ต่อย ทำลาย. ย ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ภิชฺชติ
ย้อมแตกก, เป็นส่วน, เป็นตอน. ปิส ปิสฺ อวยเว. อ ปัจ.	ปิสติ
ย้อมแตกฉาน, ขำฉาน, เชี่ยวชาณ. ปฏฺ+สํ+ภิ ภิขฺชเน. ย ปัจจัย. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	ปฏฺธิสมฺภิขฺชติ
ย้อมแตกดับ, แตกสลาย. ป+ภิ ชาติในความ แตก สลาย. ย ปัจจัย. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	ปภิขฺชติ
ย้อมแตกสลาย. สํ+ภิ ภิขฺชเน. ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	สมฺภิขฺชติ
ย้อมแต่ง, แต่งขึ้น, ผูกขึ้น, เรียบเรียง, ร้อยกรอง, ประพันธ์. ป+พณฺธ พณฺธเน. อ ปัจ.	ปพณฺธติ
ย้อมแต่ง, เรียบเรียง, ร้อยกรอง. สนฺถฺ สนฺถเน. เณ ฌย ปัจ.	สนฺถเติ สนฺถยติ
ย้อมแต่ง, ฯลฯ. คนฺถ ชาติในความ แต่ง เรียบเรียง ร้อยกรอง คต โค้ง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คนฺถเติ คนฺถยติ
ย้อมแต่ง, ฯลฯ. คฺผ ชาติในความ แต่ง เรียบเรียง ร้อยกรอง. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โคผติ

ย้อมแต่ง, ฯลฯ. ทมฺภิ ชาติในความ แต่ง เรียบเรียง ร้อยกรอง. อ ปัจ.	ทมฺภติ
ย้อมแต่ง, ฯลฯ. รจ ชาติในความ แต่ง ร้อยกรอง ประพันธ์. ณ ฌย ปัจ.	รเจติ รจยติ
ย้อมแต่งขึ้น, ฯลฯ. อทฺท ชาติในความ แต่งขึ้น ปรงขึ้น. อ ปัจ ติ วัต. นิคคหิตอาคม.	อทฺทติ
ย้อมโต้เถียง, ฯลฯ. ปฏฺิ+ปย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปฏฺิ+ปยติ
ย้อมไต่ไป, ไต่ไปได้, ดำเนิน, ดำเนินไป, ประพฤติ, ปฏิบัติ. บำเพ็ญ, บำรุง, ปกครอง, ประณินฺบัติ. ประณินฺบัติรับใช้. ปฏิ+ ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	ปฏิ+ปชฺชติ
ย้อมไต่ไป, ฯลฯ. ปฏิ+ปทฺ+ย ปัจ. กัม.	ปฏิ+ปชฺชเต
ย้อมไต่ตรง, ไต่ตรง, วินิจจย. วิ+นิ+จิ เจทเน. นา ปัจ. ช้อน จ.	วินิจฺจินาติ
ย้อมไต่ตรง, ฯลฯ. วิ+นิ+จิ+ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	วินิจฺจียเต
ย้อมถ่ม, ฯลฯ. ฌมฺหิ ชาติในความ ถ่ม บ้วน. อ เอ ปัจ.	ฌมฺหติ ฌเมหติ
ย้อมถอน , ฯลฯ. ลฺลฺล ชาติในความ ถอน ทิ้ง. อ ปัจ.	ลฺลฺลติ
ย้อมถอนออก, ถูขึ้น, ดึงขึ้น, ถูออก, ดึงออก. สํ+อุ+หน คตฺยํ. เอ ปัจ. แปลง หน เป็น ฆาต.	สมุคฺฆาเตติ
ย้อมถัก, ทอ, กรอ, ม้วน, เย็บ. วิ วิ วา ตนฺตฺสนฺตนาเน. ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	วียติ
ย้อมถาก, ฯลฯ. ตจฺจ ชาติในความ ถาก ไส เฉือน. อ ปัจ.	ตจฺจติ
ย้อมถาม, ฯลฯ. ปณฺห ชาติในความ ถาม ปราบปราม มุ่งหวัง ต้องการ อยากรู้. อ ปัจ.	ปณฺหติ

ย้อมตามโดยเอื้อเพื่อ. อา (อาทเรน)+ปุจฉ+อ ปัจ. ตี วัต.	อาปุจฉติ
ย้อมถ่าย (อุจจาระ), ถ่ายอุจจาระ. โอ+หห ชาติในความถ่ายอุจจาระ. อ ปัจ. ตี วัต.	โอหหติ
ย้อมถ่าย, (อุจจาระ), ถ่ายอุจจาระ. อุ+หห ชาติในความ ทำให้เป็นเก่า เผาไหม้. อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาแรกแปลง ท เป็น ท.	อุทหติ อุทหติ
ย้อมถ่าย, ถ่ายอุจจาระ. หห กรีสสุสศเค. อ ปัจ. ดู มหติ ด้วย.	หหติ
ย้อมถ่าย, ถ่ายอุจจาระ. อุ+หห ชาติในความเผาไหม้.	อุทหติ
ย้อมถ่าย, ระบาย. วิ+ริจุ จิเรจเน. เอ ปัจ. หมวด ฎ หรือ เณ ปัจ. หมวด จุร.	วิเรเจติ
ย้อมถ่าย. นิ+กม+เอ ปัจ. อนฺติ วัต. ที่มะต้นชาติ.	นิกฺขาเมนฺติ
ย้อมถ่ายอุจจาระ, ฯลฯ. มจิ ชาติในความ ถ่ายอุจจาระ. อ ปัจ.	มณฺจติ
ย้อมถ่ายอุจจาระ. อุ+หห ชาติในความ ถ่ายอุจจาระ, ถ่ายคูด. อ ปัจ. ตี วัต.	อุทหติ อุทหติ
ย้อมถึง, บรรลุ, สำเร็จ. สมฏฺ ปาปฺณเน. ณา ณฺ ปัจ. กิริยาหลัง พฤทธิ อุ เป็น โอ.	สมฏฺณาติ สมฏฺโณติ
ย้อมถึง, ฯลฯ. ป+ฏ ชาติในความ ถึง บรรลุ ได้ประสบ. เณ ฌย ปัจ.	ปภาเวติ ปภาวยติ
ย้อมถึง, ฯลฯ. ป+อปฺ อุณา ปัจ. กิริยาต้น แปลง อุ เป็น อิ กิริยาหลัง เอา อา เป็น โอ. โมคฯ เป็น อาปฺ ชาติ.	ปาปิณาติ ปาปฺณาติ ปาปฺโณติ
ย้อมถึง, ฯลฯ. ป+อปฺ+ย ปัจ. กัม. อิ อาคม.	ปาปียติ ปาปียเต
ย้อมถึง, ฯลฯ. ป+อปฺปฺ ชาติในความ ถึง บรรลุ ได้ ประสบ. โอ ปัจ.	ปปฺโปติ
ย้อมถึง, ฯลฯ. อุป. ชาติในความ ถึง เข้าถึง ลฺ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุเปติ อุปยติ

ย่อมาถึง, ฯลฯ. เอรฺ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง ได้ ประสบ. อ ปัจ. ตี วัด.	เอธติ
ย่อมาถึง, ฯลฯ ฏ ชาติในความ ถึง บรรลุ ได้ ประสบ อนุเคราะห์ เอ็นดู. เณ ฌย ปัจ.	ภาเวติ ภาวยติ
ย่อมาถึง. คมฺ+ย ปัจ. กัม. เต วัด. อิ อากม กิริยา หลังซ้อน ย.	คจฺฉียเต คจฺฉียยเต
ย่อมาถึง. คมฺ+ย ปัจ. กัม. เต วัด. อิ อากม.	คจฺฉียติ คจฺฉียติ
ย่อมาถึงภาพพร้อมยั้ง, บรรลุ, ได้รับ. อภิ+สํ+อิ+อ ปัจ. ตี วัด.	อภิสเมติ
ย่อมาถึงก่อน, ฯลฯ. ป+อณฺจ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปณฺจติ
ย่อมาถึงค่า ย่อมควรค่า อคฺม ชาติในความเป็นต้นทุนมีค่า มี ราคา ยกย่อง เคารพ บูชา นับถือ อ ปัจ . ตี วัด.	อคฺมติ
ย่อมาถึงเฉพาะ, ต้อง, กลับต้อง, เชื้อ. ปติ+อิ+อ ปัจ.	ปจฺเจติ
ย่อมาถึงทับ, ได้, บรรลุ, ตรัสรู้. อจิ+คมฺ+อ ปัจ. ตี วัด.	อจิจฺจฺจติ
ย่อมาถึงทับ, เรียน, เรียนเอา. อจิ+คมฺ+อ ปัจ. เต วัด. ลบที่สุด ธาตุ.	อจิคเต
ย่อมาถึงทั่ว, เป็นไปซัด, แจ่มแจ้ง, ปราบกฏ. ป+กฏ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ทิมะอุปสรรคคือ ป อภิฯ ไห ป ว่า ทสฺสเน.	ปากฏติ
ย่อมาถึงฝั่ง, ถึงซึ่งฝั่ง. ปาร+อิ+อ ปัจ. ม วัด. วิการ อิ เป็น เอ.	ปาธม
ย่อมาถึงพร้อม, บรรลุ, เข้า,เข้าฌาน. สํ+อา+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลงนิกคหิตเป็น มุ ทฺย เป็น ชฺช.	สมาปชฺชติ
ย่อมาถึงพร้อม, สำเร็จ, สมบูรณ์. สํ+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง นิกคหิตเป็น มุ ทฺย เป็น ชฺช.	สมปชฺชติ
ย่อมาถึงพร้อม, ฯลฯ. สํ+ปทฺ+ย ปัจ. กัม. เต วัด.	สมปชฺชเต

ย้อมถือ, ถือเอาด้วยดี, ถือมนั้, สมหาน. สั+อา+หา+ย ปัจ. กัม. อี, อี อาคม.	สมาทียติ สมหาทียติ
ย้อมถือ, ฯลฯ. กุกุ ฐาตุในคววม ถือ รับ ฌวย จับ ควัว ออกเสียง ร้อง ร้องเรียวก. อ ปัจ. ตี วัต.	กุกติ
ย้อมถือ, ฯลฯ. คหุ ฐาตุในคววม ถือ จับ ยึด กุม. อ ปัจ. ตี วัต.	คหติ
ย้อมถือ, ฯลฯ. จิจุ ฐาตุในคววม ถือ จับ จับไว้ ยึดไว้ กุม (ยึดไว้) สำรวม ระวัง ป้องกัน. อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลัง เอา อี เป็น เอ.	จิวิตติ เจวติ
ย้อมถือ, ฯลฯ. สมหาน. สั+อา+หา อาหาเน. อ ปัจ.	สมาทเทติ
ย้อมถือเอา, ฯลฯ. คหุ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. แปร ย ไว้หน้า ห.	คยหติ คยหเต
ย้อมถือเอา, ฯลฯ. หา ฐาตุในคววม ถือเอา ถือไว้ ยึดถือ พัน ผูก มัด รัต. อ ปัจ. เทวภาวะ หา รัสสะ.	ทหาติ
ย้อมถือเอา, ฯลฯ. ทิส ฐาตุในคววม ถือเอา ยึดถือ คบ ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ. แปร ทิส เป็น ทิสฺส.	ทิสฺสติ
ย้อมถือเอา, ฯลฯ. อา+หา+อ ปัจ. เทวภาวะ หา รัสสะ อา เป็น อ กิริยาหลังลง เอ ปัจ.	อาทหาติ อาเทติ
ย้อมถือเอาโดยไม่เหลือ, ถือเอาทั้งหมด, ถือเอาโดยรวม. นิ+คหุ+ย ปัจ. กัม. แปร ย ไว้หน้า ห.	นิกคยหติ
ย้อมถุ, ฯลฯ. จป ฐาตุในคววม ถุ ถูตัว ขัด (ทำให้สะอาด) ขัดสี (ถูตัวให้สะอาด). เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จเปติ จปยติ
ย้อมถู, โดน, ถูกต้อง, กระทบ. สั+มุสฺ สมุสฺเส. อ ปัจ. กิริยาหลังแปรลง ส เป็น สฺส หรือซ้อน ส.	สมมุสฺสติ สมุสฺสฺสติ

ย้อมถูกต้อง, ฯลฯ. ผุสฺ ชาติในความ ถูกต้อง สัมผัส. อ ปัจ. กิริยาหลัง แปลง ส เป็น สฺส.	ผุสฺติ ผุสฺสฺติ
ย้อมถูกต้อง. อา+จุป. สมุสฺเส. อ ปัจ. ตี วัต. รัสสะ ช้อน จ.	อจุปฺติ
ย้อมไถ, ฯลฯ. กสฺ ชาติในความ ไถ เลือกไป ไส้ไปทำให้เป็น รอย. อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาที่ ๒ แปลง ส เป็น สฺส.	กสฺติ กสฺสฺติ
ย้อมไถ, ฯลฯ. กสฺ+อ ปัจ. ตี วัต.	กสาม
ย้อมไถ, ฯลฯ. ฦลฺ ชาติในความ ไถ เลือกไป ไส้ไป ทำให้เป็น รอย พรวนดิน. อ ปัจ.	ฦลฺติ
ย้อมทน, ฯลฯ. ขปี ชาติในความ ทน อดทน อดทน อดกลั้น เหน ฦย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขมฺเปติ ขมฺปยติ
ย้อมทน, ฯลฯ. ขมฺ ขมฺ ชาติในความ ทน อดทน อดกลั้น ควร ชอบ. อ ปัจ. ตี วัต.	ขมฺติ
ย้อมทน, ฯลฯ. ขมฺ+อ+มิ วัต.	ขมามิ
ย้อมทรงไว้, รัปไว้. มลฺลฺ ธารณ. อ ปัจ.	มลฺลฺติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. คพฺภ ชาติในความ ทรงไว้ รัปไว้ คีก คะนอง ลำพอง องอาจ ว่องไว. อ ปัจ. ตี วัต.	คพฺภติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. ธารฺ ชาติ ฦย ปัจ. กัต. มิ วัต. ที่มะ.	ธารยามิ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. ปุสฺ ชาติในความ ทรงไว้ รัปไว้ ตกแต่ง ตบ แต่ง ประดับ. เณ ฦย ปัจ.	โปเสติ โปสยติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. มจิ ชาติในความ ทรงไว้ รัปไว้ เคารพ นับ ถือ บูชา. อ ปัจ.	มณฺจติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. วฏฺิ ชาติในความ ทรง ทรงไว้ ผูก พัน ติดต่อกัน ต่อเนื่อง สืบ สืบต่อ. อ ปัจ.	วณฺฏติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. วิ+ธา+อ ปัจ. ช้อน ท.	วิทุธาติ

ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. วิ+ธา+อ บ้าง. เทวภาวะ ธา รัสสะ แปลง ฐ เป็น ฑ.	วิทูชาติ
ย้อมทรงไว้, ฯลฯ. อุพฺพ ธารณ. อ บ้าง. ติ วัต.	อุพฺพติ
ย้อมทรพล, ทรพล, อ่อน, เพลี้ย, ผูก, พัน, รัต, จำจง. สด เสถลเล. อ บ้าง.	สเถติ สถยติ
ย้อมทรมาน, ฯลฯ. ทมฺ ทมฺ ชาติในควา ทรมาน ฝึก ฝึกฝน ฝึกหัด ช่ม ช่มชี ปราบ อบรม สงบ. บ้าง.	ทมติ
ย้อมทรมาน, ฯลฯ. ทมฺ+อ บ้าง. ยฺ อากม แปลง อุ เป็น อ หรือ ทมฺ+ย บ้าง. กัต.	ทมยติ
ย้อมทรมาน, ฯลฯ. ทมฺ ทมฺ+ย บ้าง. กัม. เต วัต. ถ้างตั้ง ทมฺ ลบ อุ แปลง มย เป็น มม หรือแปลง ย เป็น ม กัจฯ ๔๔๓.	ทมฺมเต
ย้อมท่วม, ท่วมทับ. โอ+ถรฺ ชาติในความ ลาด ปุ. อ บ้าง. ติ วัต.	โอตุถรติ
ย้อมท่วมทับ. อว+ถร. สนฺถรณ. อ บ้าง. ติ วัต. ช้อน ต.	อวตุถรติ
ย้อมทอ. เว ชาติในความ ทอ ทอผ้า. อ บ้าง. แปลง เอ เป็น อาย.	วายติ
ย้อมทอ. อุยิ ชาติในความ ทอ ทอผ้า. อ บ้าง. ติ วัต.	อุยติ
ย้อมท่องเที่ยว, ท่องเที่ยวไป. อว+จรฺ+อ บ้าง. ติ วัต.	อวจรติ
ย้อมท่องเที่ยวไป, ไปถึง, อาศัย, พัก, ประชุม. อว+สรฺ ชาติใน ความ ไป ถึง เที่ยวไป ท่องเที่ยว. อ บ้าง. ติ วัต.	อวสรติ
ย้อมทะเลาะ, ฯลฯ. ตมฺ ชาติในความ ทะเลาะ ไต้เถียง วิวาท. อ บ้าง.	ตมฺมติ
ย้อมหักท้วง, ฯลฯ. จุฑ ชาติในความ หักท้วง ตักเตือน แนะนำ บังคับ สั่ง เณ ฌย บ้าง. กัต. ติ วัต.	โจเทติ โทยติ

ย่อมหา, ฯลฯ. โอปาชิ ชาติในความ ฉาบ ทา ไล้. อ ปัจ. ตี วัต.	โอปฺยชติ
ย่อมหาย, ทำนาย, พยากรณ์. วิ+อา+กร+โอ ปัจ.	พฺยากโรติ
ย่อมหา, กระ. กร+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. แปลง ย เป็น ยุย อิ อี อาคม.	กรียฺยติ กรียฺยติ กรียฺยเต กรียฺยเต
ย่อมหา, กระทำ. กร+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. อิ อี อาคม.	กรียติ กรยติ กรียเต กรีย เต
ย่อมหา, กระทำ. กร+ย ปัจ.กัม ตี เต วัต. แปลง ย กับที่สุด ธาตุเป็น ยุย รูปฯ ๕๐๖.	กยฺยติ กยฺยเต
ย่อมหา, กระทำ. กร+โอ ปัจ. ตี วัต.	กโรติ
ย่อมหา, กระทำ. กร+โอ ปัจ. ตี วัต. แปลง โอ เป็น อุ สูตร ว่า อุตฺตโมกาโร กัจฯ ๕๑๑. แปลง อ ที่ ก ต้น ธาตุเป็น อุ ได้รูปเป็น กุ แปลง ว เป็น วุ วุ เป็น พุพ ลบ รุ ที่สุดธาตุ รูปฯ ๕๐๖. หรือแปลง โอ เป็น อว แปลง ว เป็น พ ช้อน พ. โมคฯ ขาติกัณห์ ๗๗ แปลง กร พร้อมกับ โอ เป็น กุพฺพ. เวลาตอบปัญหา นักศึกษาจะตอบ นัยไหนก็ได้	กุพฺพติ
ย่อมหา, กระทำ. กร+โอ+ติ เต วัต. เอา อ ที่ ก เป็น อุ และ เอา โอ เป็น อุ. รูปฯ ๕๐๖.	กุรฺรติ กุตุเต
ย่อมหา, กระทำ. กร+โอ+มิ, ม วัต. เอา รุ เป็น ม.	กมุมิ กุมฺม
ย่อมหา, กระทำก. กร+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. แปร ย ไว้หน้า รุ ลง อิ และ อ อาคม เป็น กรียติ โดยลง อิ อาคมบ้าง.	กยิริติ
ย่อมหา, ย่อมกระทำ. กร+ยิริ ปัจ. ลบที่สุดธาตุ ตี วัต. รูปฯ ๕๐๖ โมคฯ ขาติกัณห์ ๑๗๗ ตั้ง กร+โอ ปัจ. แปลง กร พร้อมด้วย โอ เป็น กยิริ+ติ วัต. เป็น กยิริติ.	กยิริติ

ย่อมหา, ฯลฯ. กปฺ ชาติในความ ทำ จัดทำ สำเร็จ ดำริ คิด นึก. เณ ฌย ปัจ. กัตติ วัต.	กปฺเปติ กปฺปยติ
ย่อมหา, ฯลฯ. ฐา ชาติในความ ทำ หมั่น ขยัน เพียร. อ ปัจ. แปลง ฐา เป็น ทห.	ทหติ
ย่อมหาความทะเลาะ. กลห ศัพท์ आय ปัจ. ตี วัต.	กลหายติ
ย่อมหาความรัก, ฯลฯ. ฐสฺ ชาติในความ ทำความรัก รัก รัก ใคร่. เณ ฌย ปัจ.	ฐเสติ ฐสยติ
ย่อมหาซึ่งประมาณ. ปมาณ ศัพท์ ฌย ปัจ. ตี วัต.	ปมาณยติ
ย่อมหาตาม. อนุ+กร+โอ ปัจ. ตี วัต.	อนุกโรติ
ย่อมหาตาม. อนุ+กร+โอ ปัจ. ตี วัต. เอา อ ที่ ก เป็น อุ แปลง โอ เป็น อุ แปลง อุ เป็น ว ว เป็น วุ วุ เป็น พพ ลบที่สุดธาตุ รูปฯ ๕๐๖.	อนุกพฺพติ
ย่อหาอย่างยิ่ง, ปรง, แต่ง, แต่งขึ้น, ปรงขึ้น ร้อยกรอง ตรวจชำระ ให้ถูกต้อง, สะสาง, สังคายนา. ป+กร+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. อี อาคม.	ปกรียติ ปกรียเต
ย่อหาอย่างยิ่ง, ฯลฯ. สังคายนา. ป+กร+โอ ปัจ.	ปกรโรติ
ย่อหาลาย, ยุยง. ปริ+ภทฺ ภิทธิ ชาติในความ ต่อย ทำลาย. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ปริภินฺนติ
ย่อหาลาย, ฯลฯ. รุชฺ ชาติในความ ทำลาย สลาย. อ ปัจ.	รุชติ
ย่อหาลายให้เป็นท่อน, แตกเป็นท่อนก. ขคฺ ชาติ อ ปัจ. ตี วัต.	ขคฺคติ
ย่อหาลายาลง. โอ+ภทฺ หรือ ภิทธิ ชาติในความ ต่อย แตก ทำลาย. อ ปัจ. อนุติ วัต. นิคคหิตอาคม.	โอภินฺนติ

ย้อมทำเวอร์, ผูกเวอร์, ประพฤติเป็นเวอร์. เวอร์ ศัพท์ आय पङ्क्ति.	เวอร์รายติ
ย้อมทำเสียงว่า กฏะ กฏะ, ย้อมพฤติเสียงว่ากฏะ กฏะ. กฏ กฏศัพท์ आय पङ्क्ति.	กฏกฏายติ
ย้อมทำให้เกิดความเลื่อม, ฯลฯ. पलि नासने णे णय पङ्क्ति.	ปัสเสติ ปัสยติ
ย้อมทำให้ کم, लब्ध, आन. सि निसाने. णु णा पङ्क्ति. पठति उ เป็น ओ गिरियाती २,३ पाले णु เป็น नु.	สิณเณติ सिनเณติ सिनाति
ย้อมทำให้เดือดร้อน, ฯลฯ. वतुतु चातुनेकवाम ทำให้ देउतरु กวน รบกวน. णे णय पङ्क्ति.	วตฺเตติ วตฺเตยติ
ย้อมทำให้ตื่น. उतुतान+ग्र+ओ पङ्क्ति. ति वत्ति. ओ आकम्.	อุตฺตานิกโรติ
ย้อมทำให้เต็ม, ฯลฯ. तुणु चातुनेकवाम ทำให้เต็ม เต็ม บริบูรณ์. णे णय पङ्क्ति.	ตุณเณติ तुณเณยติ
ย้อมทำให้เต็ม, ฯลฯ. तुहु चातुनेकवाम ทำให้เต็ม रित्, ओ पङ्क्ति.	तुหति तोหति
ย้อมทำให้บาดเจ็บ, ฯลฯ. रुजु चातुनेकवाम ทำให้ บาดเจ็บ ทำ ให้เสียหาย ประทุษร้าย. ओ पङ्क्ति.	โรจติ
ย้อมทำให้ปั่นป่วน, ฯลฯ. लुण् चातुनेकवाम ทำให้ปั่นป่วน คน กวน เปียดเบียน ฆ่า ประหาร. ओ पङ्क्ति.	โลณฺเณติ
ย้อมทำให้เป็นของเด็ก, ฯลฯ. दुसु चातुनेकवाम ทำให้เป็นของ เล็ก เล็กน้อย น้อยนิด. ओ पङ्क्ति.	ดฺสติ
ย้อมทำให้เป็นท่อน, ฯลฯ. खति चातुनेकवाम ทำให้ เป็นท่อน เป็นตอน เป็นท่อน เป็นหมวด คน กวน คลุกเคล้า ทำให้ คลุกเคล้า กัน. ओ पङ्क्ति. ति वत्ति.	ขณฺฑति
ย้อมทำให้เปื้อน, ฯลฯ. मगुषु चातुनेकवाम ทำให้เปื้อน ता लभ हुं हेयिदहयाम दुह्मिन्. णे णय पङ्क्ति.	มกฺখেติ मगฺखยति

ย่อมห้าให้พอ. อลัม+กร+โอ ปัจ. ตี วัต.	อลงฺกโรติ
ย่อมห้าให้มัน, ย่อมทำความเพียรให้มัน. ทพฺพห ศัพฺพ ฌย ปัจ. ตี วัต. รุปรฯ ๕๒๓. โมคฺย ขาทิกัณฺธ ๑๒ ว่า ย่อมทำวินัยให้มัน ทพฺพห กโรติ วินยํ.	ทพฺพหยติ
ย่อมห้าให้มาก. พหฺลึ+กร+โอ ปัจ.	พหฺลึกโรติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, มฺหฺ ชาติในควม ทำให้ละเอียด บด ปน. เณ ฌย ปัจ.	โมหฺเณติ โมหฺเณยติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, ฯลฯ. จิปฺ ชาติในควม ทำให้ ละเอียด บด ปน ขยฺ ยํ หวาน ปลุก. อ ปัจ. ตี วัต.	เขปติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, ฯลฯ. จิปฺ ชาติในควม ทำให้ละเอียด บด ปน. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ปยุ เป็น ปุป.	จิปฺปติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, ฯลฯ. จุณฺณ ชาติในควม ทำให้ ละเอียด ปน แหก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จุณฺเณติ จุณฺเณยติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	เขเปณฺนิ เขเปยติ
ย่อมห้าให้ละเอียด, ฯลฯ. ปิสฺ ปิสฺ ชาติในควม ทำให้ละเอียด ทำให้เป็นผง บด. เอ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ปีเสติ
ย่อมห้าให้เล็ก, ฯลฯ. จุฬฺ ชาติในควม ทำให้เล็ก ละเอียด ปน. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โจเพติ โจเพยติ
ย่อมห้าให้สะอาด , กวาด, เช็ด, ถู, ขำระ. สินา โสเจยฺเย. อ ปัจ.	สินาติ
ย่อมห้าให้สะอาด, เช็ด, ถู, ขำระ, ขะล้าง. สัมมุขิ โสธเน. อ ปัจ.	สมฺมุขติ
ย่อมห้าให้สะอาด, ฯลฯ. ประดับ, ตกแต่ง, ตกแต่ง. เณ ฌย ปัจ.	สมฺมุขฺเขติ สมฺมุขฺขยติ

ย้อมทำให้สะอาด, ฯลฯ. มขฺข ชาติในความ ทำให้สะอาด ชำระ กวาด เช็ด ถู ตกแต่ง ประดับ. เณ ฌย ปัจ.	มขฺเขตติ มขฺขยติ
ย้อมทำให้สะอาด, ฯลฯ. มทฺธิ ชาติในความ ทำให้สะอาด ชำระ กวาด เช็ด ถู ใส่ พั่น พัวพั่น ล้້อม ห้อม โอบอ้อม. อ ปัจ.	มณฺทติ
ย้อมทำให้หมดจด, กวาด, เช็ด, ถู, ชำระ. มขฺข สัฏฺทุญฺ. อ ปัจ.	สมฺมขฺขติ
ย้อมทำให้หมดจด, ฯลฯ. มขฺ ชาติในความ ทำให้หมดจด ชำระ เสียด กวาด เช็ด ถู. อ ปัจ. นิคฺคหิตอาคม แปลงเป็น ขุ อภิฯ.	มขฺขติ
ย้อมทำให้หมดไป, ฯลฯ. ลขฺ ชาติในความ ทำให้ หมดไป ลบ ลบทิ้ง ลบทิ้งเสียด หาย พินาศ สลาย. ย ปัจ. แปลง ขฺย เป็น ขฺช.	ลขฺขติ
ย้อมทำอบควัน, ย้อมคมควัน. รูป ศัพฺท อาย ปัจ. ตี วัต.	รูปายติ
ย้อมทำอันตราย, รบกวณ, ทิมฺแหง. วิ+ตุทฺ พฺยตฺเน. อ ปัจ.	วตุทติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. จุกฺก ชาติในความ ทำอันตราย ทำร้าย เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จุกฺเกตติ จุกฺกยติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ตฺท ชาติในควา ทำอันตราย รบกวณ เจาะ ทิมฺแหง. อ ปัจ.	ตฺทติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ตฺท ชาติในความ ทำอันตราย ทิมฺแหง รบกวณ. ย ปัจ. กัม ตี วัต. แปลง ทย เป็น ขฺช.	ตฺทขฺขติ ตฺทขฺชเต
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ทุพฺปิ ชาติในความ ทำอันตราย ทำร้าย. เณ ฌย ปัจ. ช้อน. พุ.	ทุพฺพเตติ ทุพฺพยติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ทุพฺพิ+ฌย ปัจ. กัต. ลบ อิ ลบ ฌ แปลง พฺย เป็น พฺภ.	ทุพฺภติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ทุพฺพิ+เณ ฌย ปัจ.	ทุพฺพเตติ ทุพฺพยติ

ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ทุหิ ชาติในความ ทำอันตราย ทำร้าย อ ปัจ.	ทุหติ
ย้อมทำอันตราย, ฯลฯ. ลุพิ ชาติในความ ทำอันตราย ทำร้าย. ณเณ ฌย ปัจ.	ลุมเพติ ลุมพยติ
ย้อมทิ้ง, ฯลฯ. กุฏ ชาติในความ ทิ้ง เหยียบ เหยียบย่ำ. อ ปัจ. ตี วัต.	กุฏติ
ย้อมทิ้ง, ฯลฯ. ขิป ชาติในความ ทิ้ง ขว้าง ชัดไป โยน โยนไป. อ ปัจ. ตี วัต.	ขิปติ
ย้อมทิ้ง, ฯลฯ. จญญ ชาติในความ ทิ้ง ขว้างทิ้ง ละทิ้ง. ณเณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จญเฑติ จญญยติ
ย้อมทิ้ง, ฯลฯ. จตฺต ชาติในความ ทิ้ง, ฯลฯ. ณเณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จตฺเตติ จตฺตยติ
ย้อมทิ้ง, ฯลฯ. จุก ชาติในความ ทิ้ง โยนทิ้ง โยนไป นำ ออก ขับไล่. อ ปัจ. ตี วัต.	จุกติ
ย้อมทียบ, ฯลฯ. กล ชาติในความ ทียบ ตัน ไม่ทะลุ. อ ปัจ. ตี วัต.	กลติ
ย้อมทุรพล, อ่อน, เพลี้ย. สารุ ทุพฺพลฺ. ณเณ ฌย ปัจ.	สารเถติ สารยติ
ย้อมทุรพล, ฯลฯ. กิปล ชาติในความ ทุรพล อ่อนแอ อ่อนเพลี้ย น่าสงสาร. ณเณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กิเปติ กิพยติ
ย้อมเทียบเคียง, ฯลฯ. กิตฺ กิตฺต ชาติในความ สั่ง สนทนา เปรียบเทียบ. แสดง แดลง ชม ยกย่อง สรรเสริญ. ณเณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กิตฺเตติ กิตฺตยติ
ย้อมเที่ยวไป, จงเป็นไป. วิ+จรฺ คติยํ. อ ปัจ.	จิจรติ

ย้อมเที่ยวไป, ไปถึง, อาศัย, พัก, ประชุม. อว หรือ โอ+สรุ คตียํ. อ ปัจ. ตี วัต วัต.	โอสรติ
ย้อมเที่ยวไป. อา+หิทิ ชาติในความ ไป เที่ยวไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อาหิณฺหติ
ย้อมแทง, ทิ่มแทง, เสียดแทง, เปียดเปียน, กำจัด, ทำลาย. สูลฺ รุชಾಯํ.อ ปัจ.	สูลติ
ย้อมแทง, ทิ่มแทง. โอ+มสฺ หีสายํ. อ ปัจ. ตี วัต.	โอมสติ
ย้อมแทง, เสียดแทง, ฯลฯ. วิจุ ชาติในความ แทะ เจาะ ไช. ย ปัจ. กัต. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	วิจุณฺติ
ย้อมแทงตลอด, บรรลุ, ตรัสรู้. ปฏฺิ+วิจุ วิจุณเน. ย ปัจ. กัต. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	ปฏฺิวิจุณฺติ
ย้อมนวด, ฯลฯ. ป+มทุฑฺ ชาติในความ เหยียบ ย่ำ ขยำ ย่ำยี เปียดเปียน. อ ปัจ.	ปมทุฑฺติ
ย้อมนอน, ลี ลี วา สเย. อ ปัจ.	เสติ
ย้อมนอน. ตฺวณฺณ ชาติในความนอน. เณ ฌย ปัจ.	ตฺวณฺณเณติ ตฺวณฺณยติ
ย้อมนอน. นิ+ปทุ+ย ปัจ. กัต. แปลง ทุย เป็น ชุช.	นิปชฺชติ
ย้อมนอน. ลี ลี วา สเย. อ ปัจ. พฤทธิ อี หรือ อี เป็น เอ แปลง เอ เป็น อย.	สยติ
ย้อมนอบน้อม, ฯลฯ. วิ+นมฺ นมุ วา นมเน. อ ปัจ.	วินมฺติ
ย้อมน้อม ฯลฯ. โอ+นมฺ นมุ วา นมเน. อ ปัจ. ตี วัต.	โอโนมฺติ
ย้อมน้อม, ฯลฯ. นมุ ชาติในความ น้อม โน้ม นอบน้อม นมัสการ. อ ปัจ.	นมติ
ย้อมน้อม, ฯลฯ. นมุ หรือ นมุ ชาติ อ ปัจ. เอ อัตต โนบท วัต. ใช้ แทน มิ.	นเม

ย่อนน้อมกายไปต่างๆ เต็น รำ ฟ้อน. ย บ้าง. กัต. แปลง ตย เป็น จจ.	นจุจติ
ย่อนน้อมไป, น้อมใจไป. อธิ+มฺจุ+ย บ้าง. กัต. ตี วัต. แปลง ย เป็น จ หรือแปลง จย เป็น จจ.	อธิมฺจุจติ
ย่อนน้อมไปผิด, แปรปรวน, ปรวนแปร. วิ+ปริ+นม+อ บ้าง.	วิปรินมติ
ย่อนน้อมไหว้, ฯลฯ. นมสฺส ชาติในความ น้อมไหว้ นอบน้อม กราบไหว้ นมัสการ. อ บ้าง. โมคฯ ขาติ กัณฑ์ ๑๑ เป็น นม ชาติ อสฺส บ้าง.	นมสฺสติ
ย่อนน้อมลง, ฯลฯ. จฺญ ชาติในความ น้อมลง ลดลง. อ บ้าง. ตี วัต.	โจญติ
ย่อนน้อม. นิ+สทฺ วิสธณคตฺยาวสเนสฺ. อ บ้าง. แปลง สท เป็น สิท กัจฯ ๖๐๗ รูปฯ ๔๖๘. หรือตั้ง สิท ชาติ ในอรรถ เดียวกันกับ สท ชาติ.	นิสีทติ
ย่อนน้อม. โมกฺข อาสเน. เณ ฌย บ้าง.	โมกฺขเติ โมกฺขยติ
ย่อนน้อม. อาสฺ ชาติในความน้อม. อ บ้าง. ตี วัต.	อาสติ
ย่อนน้อมใกล้เคียง, เข้าไปใกล้เคียง, เข้าไปอยู่, รับประทาน (ติดตามรับประทาน). อุป+ อาสฺ ชาติในความ เข้าไปในั้น. อ บ้าง. ตี วัต.	อุปาสติ
ย่อนน้อมใกล้เคียง. อุป+นิ หรือ นี ชาติ อ บ้าง. ตี วัต. รัสสะ อี เป็น อี วิจารณ์ อี เป็น เอ ถ้าตั้ง นิ ชาติ ก็ ไม่ต้องรัสสะ.	อุปนิสีทติ
ย่อนน้อม, นับถือ. สฺว มาเน. เณ ฌย บ้าง.	สฺวเปติ สฺวปยติ
ย่อนน้อม, ฯลฯ. มา ชาติในความ นับ วัต ตวง. นา บ้าง. เอา อา เป็น อี.	มินาติ
ย่อนน้อม, ฯลฯ. นิ+กทฺธ+อ บ้าง. ถ บ้าง.	นิกทฺธมถ
ย่อนน้อม, ฯลฯ. นิกฺก ชาติในความ คำนวณ. เณ ฌย บ้าง.	นิกฺเกติ นิกฺกยติ

ย่อนับ, ฯลฯ. พหุ ชาติในความ นับ คำนวณ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง. อ ปัจ.	พหติ
ย่อนับ, ฯลฯ. มา ชาติในความ นับ วัด. ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	มียติ
ย่อนับ, ฯลฯ. กุล ชาติในความ นับ คำนวณ ติดเนื่องกัน เป็น พงศ์พันธุ์. อ ปัจ. ตี วัด.	โกลติ
ย่อนับถือ, ฯลฯ. มา ชาติในความ นับถือ เชื่อถือ เคารพ ยก ย่อง ออกเสียง ร้อง. อ ปัจ.	มาติ
ย่อนับถือ, ฯลฯ. หาหุ ชาติในความ นับ เคารพ ยกย่อง นับ วัด. อ ปัจ.	มาหติ
ย่อนำ, นำไป. นิ นี ชาติในความ นำ นำไป. อ ปัจ.	เนติ
ย่อนำ, ฯลฯ. นย ชาติในความ ถึง บรรลุ ได้. อ ปัจ.	นยติ เนติ
ย่อนำ, ฯลฯ. นร ชาติในความ นำ นำไป. อ ปัจ.	นรติ
ย่อนำ, ฯลฯ. นิ นี ชาติในความ นำ นำไป แะนะนำ.อ ปัจ.	นยติ เนติ
ย่อนำกลับ. กลับคืน, เปสฺ ปฏฺิหรณ. เณ ฌย ปัจ.	เปเสติ เปสยติ
ย่อนำกลับ. ปฏฺิ+หฺรฺ นยเน. อ ปัจ.	หฺฏิหฺรติ
ย่อนำปราศ, หลีกไป, ถอน, เลิกถอน, ยกเลิกก, ไม่พุดถึง, ลัก , ขโมย. หนฺ อปนยเน. อ ปัจ.	หโนติ
ย่อนำไป, ขึ้นไป, ฯลฯ. อุ+ยา ชาติในความ ไป นำไป เป็นไป ถึง บรรลุ. อ ปัจ. ตี วัด.	อุยฺยยาติ
ย่อนำไป, นำไปยัง. อภ+หฺรฺ ชาติในความนำไป. ย ปัจ. กัม.ติ วัด. แปลง ย เป็น ยุย หรือซ้อน ยุ อี อาคมหน้า ย.	อภฺิหฺริยฺยติ
ย่อนำไป, พัดไป. วหฺ ปาปฺณเน. ย ปัจ. แปลง ว เป็น วุ แปร ยุ ไว้หน้า ห.	วฺยฺหฺติ วฺยฺหฺเต
ย่อนำไป, พาไป. อุป+หฺนฺ คติยํ. อ ปัจ. ตี วัด.	อุปหนติ

ย่อนำไป, ฯลฯ. กุสฺ กุสฺ ชาติในความ นำไป รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. ย บ้าง. กัต. ตี วัต. แปลง สฺ เป็น สฺส.	กุสฺสยติ
ย่อนำไป, ฯลฯ. วหฺ ปาปฺณเน, เอ บ้าง. ทิฆะตันธาตุ.	วาเหติ
ย่อนำไป. นิ+ย บ้าง. กัม.	นียติ
ย่อนำไปเฉพาะ, ฯลฯ. หวง, ห้ำม, ค้าน, ปฏฺิ+วหฺ ชาติใน ความ ให้ถึง นำไป. อ บ้าง.	ปฏฺิพหติ ปฏฺิพาหติ
ย่อนำไปด้วยดี, นำออกด้วยดี, ถือเอาด้วยดี, รวบรวม, สั้น เข้า. สํ+หฺรฺ นิหรณฺ อาทาเน จ. อ บ้าง.	สํหฺรติ
ย่อนำไปด้วยดี, ฯลฯ. สํ+หฺรฺ+ย บ้าง. กัม. อี อาคมหน้า ย.	สํหฺรียเต
ย่อนำไปเสีย. โอนฺ ชาติในความ นำไปปราศ นำ ปราศ เอาไป เสีย. อ บ้าง. ตี วัต.	โอนฺติ
ย่อนำมา. อา+วหฺ ชาติในความนำไป. อ บ้าง. ตี วัต.	อาวหติ
ย่อนำหลักไป, อ อป+นิ+อ บ้าง. ตี วัต. พฤทธิ อี เป็น เอ.	อปเนติ
ย่อนำออก. นิ+หฺรฺ นยเน อ บ้าง.	นียหฺรติ
ย่อนุ่งห่ม, ฌลฯ. กุฬิ ชาติในความ ปกปิด นุ่งห่ม แต่งตัว. ณฺ ฌย บ้าง. กัต. ตี วัต.	กุฬฺเพติ กุฬฺพยติ
ย่อนุ่งห่ม, แต่งตัว. ปริ+ธา+อ บ้าง. แปลง ธา เป็น ทห. หรือ ตั้ง ทหฺ ชาติ.	ปริทหติ
ย่อนุ่งห่ม, ปกปิด. อา+หฺทฺ สัวรณฺ อปวารณฺ จ. ณฺ ฌย บ้าง. กัต. ตี วัต. ทิฆะตันธาตุก รัสสะอุปสรรคซ้อน ต.	อจุฉาเทติ อจุฉาทยติ
ย่อนุ่งห่ม, ฯลฯ. กุฬิ ชาติในความ ปกปิด นุ่งห่ม แต่งตัว. อ บ้าง. ตี วัต.	กุฬฺพติ
ย่อนุ่งหมาย. นิ+วิสุ ชาติในความเข้าไป. อ บ้าง.	นิวิสติ

ย้อมนูน, ฯลฯ. คติ ชาติในความ นูน นูนขึ้น บวม พอง เมา มัวเมา หลงระเริง ประมาท สะสม สังสม รวบรวม. อ ปัจ. ตี วัต.	คณฺหติ
ย้อมเนรมิต, ฯลฯ. มาปฺ ชาติในความ ก่อ สร้าง ก่อสร้าง. เณ ณย ปัจ.	มาเปติ มาปยติ
ย้อมแนะนำ ชี้แจง, สั่งสอน. อุป+ทิสฺ ปกาสเน, อ ปัจ. ตี วัต.	อุปทิสติ
ย้อมบด, ป่น, ทำให้ละเอียด. สฺ เปรณ. อ ปัจ.	สุติ
ย้อมบด, ฯลฯ. นุทฺ ชาติในความ บด กำจัด บรรเทา. อ ปัจ.	นุทติ
ย้อมบด, ฯลฯ. โปถฺ ชาติในความ บด ขยี้ โบย ตี. อ ปัจ.	โปถติ
ย้อมบด, ฯลฯ. โปถฺ+เณ ณย ปัจ.	โปถติ โปถยติ
ย้อมบด, ฯลฯ. ลทฺ ชาติในความ บด ปี้ (ด้วยสี้น). อ, เอ ปัจ.	ลณฺหติ ลณฺหติ
ย้อมบด, ฯลฯ. อิลฺ ชาติ ในความ บด ขยี้ ย่ำ. เณ ณย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อิลติ อิลยติ
ย้อมบ่นเพ้อ, พร่ำเพ้อ, คร่ำครวญ, รำพัน. วิ+ป+ลปฺ+อ ปัจ. สิ วัต. ช้อน ป.	วิปฺลปสิ
ย้อมบรรเทา, ฯลฯ. ป+นุทฺ เปรณ. อ ปัจ.	ปนุทติ
ย้อมบรรเทา. วิ+นุทฺ เปรณ. เอ ปัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	วิโนเทติ
ย้อมบรรเลง, เญว ชาติในความบรรเลง. อ ปัจ.	เรวติ
ย้อมบริจาค, ฯลฯ. พฺยย ชาติในความ บริจาค สละ บริจาค ทรัพย์ สละทรัพย์. เณ ณย ปัจ.	พฺยเยติ พฺยยติ
ย้อมบริจาค, ฯลฯ. พฺยย ชาติในความ บริจาค สละ บริจาค ทรัพย์ สละทรัพย์. อ ปัจ.	พฺยยติ
ย้อมบริโภค, ใช้สอย. ปริ+ภุชฺ ชาติในความ กิน กลืนกิน บริโภค. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ปริมฺขติ

ย้อมบวช, ฯลฯ. ทิฏฐิ ธาตุในความบวช, ฯลฯ. ดู ทกฺขติ ย้อมบวช ด้วย.	ทิฏฺขติ
ย้อมบวช, ฯลฯ. ทิสฺ ธาตุในความ ธาตุในความเห็น พบ ดู เฟ่ง สวด. อ ปัจ. แปลง ทิสฺ เป็น ทกฺข รูปฯ ๔๖๗.	ทกฺขติ
ย้อมบวช. ป+วชฺ+อ ปัจ. มิ วัต. ทิมะที่สุดธาตุ.	ปพฺพชามิ
ย้อมบ้วน, ฯลฯ. จุกฺ ธาตุในความ บ้วน ถ่ม. อ ปัจ.	จุกฺติ
ย้อมบ้วน, ฯลฯ. นิ+จุกฺ ธาตุในความ บ้วน ถ่ม. (เขพะ). อ ปัจ. แปลง นิ เป็น นฺ สองกิริยาแรก แปลง ภา เป็น ห กิริยาแรก แปลง อุ เป็น อ.	นฺจฺจหติ นฺจฺจหติ นฺจฺจจฺจติ
ย้อมบ้วน, ฯลฯ. นิ+จุกฺ ธาตุในความ บ้วน ถ่ม. อ ปัจ. ช้อน ญ.	นิจฺจจฺจติ
ย้อมบ้วน, ฯลฯ. โอปฺ ธาตุในความ บ้วน ถ่ม. อ ปัจ. ตี วัต.	โอปติ
ย้อมบวม. ผารฺ ธาตุในความ นูน บวม. อ ปัจ.	ผารติ
ย้อมบอก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อาโรเจติ อาโรจยติ
ย้อมบอกกาลาล, บอกเวลา, กำหนด เวลฺ กาโลปเทเส. เณ ฌย ปัจ.	เวเลติ เวลยติ
ย้อมบันเทิง, ฯลฯ. อุทฺ ธาตุในความ บันเทิง บันเทิงใจ เบิกบานใจ รื่นเรใจ ยินดี เล่น (ทำเพื่อความสนุกผ่อนคลาย). อ ปัจ. ตี วัต.	อุทติ
ย้อมบันเทิงด้วยดี, บันเทิงใจ, บันเทิงยิ่ง, รื่นเรยิ่ง, ยินดียิ่ง. สัม+มทฺ หาเส. อ ปัจ.	สมฺโมเทติ
ย้อมบันลือ, ฯลฯ. ป+นทฺ ธาตุในความ บันลือ แผลดเสียง.	ปนทติ
ย้อมบาน, ขยายออก, คลี่ออก, เผล็ดออก, ผลิออก, งอกออก. ปุပ္ผฺ วิกสเน. อ ปัจ.	ปุပ္ผติ

ย้อมบาน, ฯลฯ. ผฏ ชาติในความ บาน เปิดออก ปรากฏ. อ ปัจ.	ผฏติ
ย้อมบาน, ฯลฯ. ผลล ชาติในความ บาน เผยออก คลื่ออก ขยายออก แตก ทำลาย สลาย. อ ปัจ.	ผลลติ
ย้อมบำบัดโรค, ฯลฯ. กิต ชาติในความ บำบัดโรค เยียวยา รักษา พยาบาล. จ ปัจ. เทวภาวะ ก็ แปลงเป็น ตี แปลง ต เป็น จ รูปฯ ๕๑๖.	ติกิจจติ
ย้อมบำเรอ, พรณปรีอ. อุป+จร จรณ, อ ปัจ. ตี วัต.	อุปจรติ
ย้อมบิน, บินไป, เหาะ, เหาะไป. พี เวหาสคมเน. อ ปัจ.	พีติ
ย้อมบู้ย (ทำปากยื่นบอกใบ้ให้รู้), บู้ยปาก, บู้ยใบ้. ป+ลิข เลข เน. อ ปัจ.	ปลิขติ
ย้อมบูชา, หน้ถือ. อภิ+หฺร ชาติในความ เป็นไป เป็น อยู่. อ ปัจ. ตี วัต.	อภิหฺรติ
ย้อมบูชา, สักการะ. สกุกาธุ ปุชาย. อ ปัจ. รูปฯ ๖๑๙.	สกุกาโรติ
ย้อมบูชา, ฯลฯ. ปุช+ณณ ฌย ปัจ.	ปุชเชติ ปุชยติ
ย้อมบูชา, ฯลฯ. ยช +ย ปัจ. กัม. ตี วัต. แปลง ชย เป็น ชช เอา อ ที่ ช เป็น เอ.	อิชเชติ
ย้อมบูชา, ฯลฯ. ยช ชาติในความ บูชา บวงสรวง เช่น คบหา ให้ ประพตติธรรม, ย ปัจ.กัม. เต วัต. แปลง ชย เป็น ชช แปลง ย ตัวชาติเป็น อิ รูปฯ ๔๖๙.	อิชชเต
ย้อมบูชา, ฯลฯ. ยช ชาติในความ บูชา บูชาเทพ บวงสรวง เช่น คบหา ให้ สละ ประพตติธรรม. อ ปัจ.	ยชติ

ย้อมบุชา, ฯลฯ. หุ หู ชาติในความ บุษา ให้ บวงสรวง. อ ปัจ. เทวภาวะ หุ แปลงเป็น ชุ ลบ อุ หรือ อู ที่ชาติ ถ้ำตั้ง หู ชาติ เทวภาวะ หุ แปลงเป็น ชุ แล้ว รัสสะ. กิริยาหลัง เอา อุ เป็น โอ.	บุหติ บุโหติ
ย้อมบุชา, ฯลฯ. หุ+อ ปัจ. เทวภาวะ หุ แปลงเป็น ชุ เอา อุ ที่ตัวชาติเป็น ว รูปณ ๔๘๙.	บุหฺวติ
ย้อมบุชา, ฯลฯ. อป+จายฺ ชาติในความ บุษา เคารพ นั้บถือ ยำ เกรง ไคร่ครวณ พิณิจ. อ ปัจ. ตี วัต.	อปจายติ
ย้อมบุชา. อจฺจ ชาติในความบุชา เคารพ ยกย่อง นั้บถือ อ ปัจ. ตี วัต.	อจฺจติ
ย้อมบุชา. อจฺจ+ณย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อจฺเจติ อจฺจยติ
ย้อมเบา, ฯลฯ. กิสฺ ชาติในความ ผอม บาง เบา ชุบ. อ ปัจ. ตี วัต.	กิสติ
ย้อมเบา. ตูลฺ ชาติในความเบา. อ ปัจ. รัสสะ.	ตูลติ
ย้อมเบิกบาน, แ่มขึ้น, ร่าเริง, รื่นเริง, ฯลฯ. ป+หฺสฺ หัสนฺ ชาติ ในความ เบิกบาน แ่มขึ้น ร่าเริง รื่นเริง สรวล เสสรวล เฮฮา หัวเราะ. อ ปัจ. ถ้ำตั้ง หสฺ ชาติ พึงลง นิคคหิตอาคม.	ปหฺสติ
ย้อมเปียดกัน. ฯลฯ. ชฏฺ ชาติในความ เปียดกัน รก รุงรัง. อ ปัจ.	ชฏฺติ
ย้อมเปียดเปียด, ฯลฯ. จปฺ ชาติในความ เกลี่ยวกล่อม เล้าโลม ปลอบ เอาใจ. อ ปัจ. ตี วัต.	จปติ
ย้อมเปียดเปียน, กำจัด, ทำร้าย, ประทุษร้าย, ฆ่า, ฆ่าฟัน, ประหาร. หิสฺ หีสาย.อ ปัจ นิคคหิตอาคม. บางคัมภีร์เป็น หิสฺ ชาติ.	หีสติ

ย้อมเปียดเปียน, กำจัด, แผลเผา, เร้าร้อน, เสร้าหมอง, หม่นหมอง, มัวหมอง, ไม่ผ่องใส. ส+กิลิสฺ อุปตาปิพาธเนสุ. ย ปัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส หรือ นา ปัจ. แปลง นา เป็น ย แปลง ย เป็น ส.	สํกิลิสฺสติ สงฺกิลิสฺสติ
ย้อมเปียดเปียน, กำจัด. จีริ+อุณา ปัจ. ตี วัต.	จีรฺณติ
ย้อมเปียดเปียน, เข้าไปกระทบ. อุป+หนฺ+อ ปัจ. ตี วัต.	อุปหนติ
ย้อมเปียดเปียน, ฌสฺ ชาติในความ เปียดเปียน. อ ปัจ.	ฌสติ
ย้อมเปียดเปียน, ฌสฺ ชาติในความ เปียดเปียน. อ ปัจ.	ฌสติ
ย้อมเปียดเปียน, เด็ดร้อน, กระทบ, ตี, ฆ่า ประหาร. วิ+หนฺ หิ สายํ. ย ปัจ. กัต. แปลง นฺย เป็น ญ.	วิหฺนฺยติ
ย้อมเปียดเปียน, เดือดร้อน, ทำให้เดือดร้อน, กระทบ, ตี, ฆ่า, ประหาร, หนฺ+อ ปัจ. กัต. แปลง นฺย เป็น ญ.	หฺนฺยติ
ย้อมเปียดเปียน, ตทฺท ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	ตทฺทติ
ย้อมเปียดเปียน, ญพฺพ ญพฺพิ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	ญพฺพติ
ย้อมเปียดเปียน, ปิบัติ. ปิฬฺ วิพาธายํ. อ เณ ฌย ปัจ.	ปิพฺติ ปิเพฺติ ปิพฺยติ
ย้อมเปียดเปียน, ประทุษร้าย, ทำร้าย. สสฺ หิสายํ. อ ปัจ.	สสติ
ย้อมเปียดเปียน, รบกวณ, เปียดเปียนยิ่ง, รบกวณยิ่ง. วิ+พาธฺ+อ ปัจ.	วิพาธติ
ย้อมเปียดเปียน, วรฺหฺ หิสายํ. เณ ฌย ปัจ.	วรฺเหติ วรฺหฺติ
ย้อมเปียดเปียน, เสร้าหมอง ปุฏฺ หิสาสํกิลฺเสสุ. อ ปัจ.	ปุณฺณติ
ย้อมเปียดเปียน, เสร้าหมอง. ปิรฺ หิสาสํกิลฺเสสุ. อ ปัจ.	เปจฺติ
ย้อมเปียดเปียน, เสร้าหมอง. ปุฏฺ หิสาสํกิลฺเสสุ. อ ปัจ.	ปุฏฺติ
ย้อมเปียดเปียน, สืบต่อตระกูล. สฺ หิสากุลสนฺธานเนสุ. อ ปัจ.	สฺณติ
ย้อมเปียดเปียน, สฺ+นา ปัจ. อนฺติ วัต. ลบ อา ที่ นา.	สฺนฺนติ

ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. ฐาตุในความเปียดเปียน. อ ปัจ. ช้อน ปุ.	นมติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กชฺช ฐาตุในความเปียดเปียน กำจัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กชฺชติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กถ ฐาตุในความ เปียดเปียน กำจัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กถติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กปุ ฐาตุในความเปียดเปียน หอมดูจ กระทบ หอมเจือแผ่. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง ป เป็น ปุ.	กปุติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กล ฐาตุในความ ให้หมดไป ให้สิ้นไป ให้น้อยลง เปียดเปียน คำนวณ นับ ไป ถึง เป็นไป. เณ ฌย ปัจ. กัต ตี วัต.	กालติ กาลยติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กิจิ ฐาตุในความ เปียดเปียน ย่ำยีเหยียบ ขยำ. เณ ฌย ปัจ. วัต. ตี กัต.	กิญฺเจติ กิญฺจยติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. กุติ ฐาตุในความ เปียดเปียน เปราะ เปื้อน เศร้าหมอง. อ ปัจ. ตี วัต.	กุณฺถติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. ขณ ฐาตุในความ เปียดเปียน กระทบ ตี ดีด. อ ปัจ. ตี วัต.	ขณติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. ขท ฐาตุในความ เปียดเปียน กำจัด. อ ปัจ. ตี วัต.	ขทติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. คพฺพ ฐาตุในความ เปียดเปียน หยั่ง จองหอง อหังการ. อ ปัจ. กัต. ตี วัต.	คพฺพติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. จป ฐาตุในความ เปียดเปียน ฆ่า ตี ประหาร ทำให้เดือดร้อน. อ ปัจ. ตี วัต.	จปติ
ย้อมเปียดเปียน, ๗๑. จิต ฐาตุในความ เปียดเปียน กำจัด ส่ง กลืน หอม. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	เจเตติ เจตยติ

ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. จิริ ชาติในความ เปียดเปียน กำจัด. อุณา บ้าง. ตี วัต.	จิรณาติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ตติ ตนทุ ชาติในความ เปียดเปียน ไม่ เอื้อเพื่อ ไม่เอาใจใส่ คร้าน เกียจคร้าน. เณ ฌย บ้าง. กัต.	ตณฺเหติ ตณฺทยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ติป ชาติในความ เปียดเปียน ปียคั่น. อ บ้าง.	ติปติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ตุหุ ตุหิ ชาติในความ เปียดเปียน ปีย คั่น. อ บ้าง.	ตุหติ โตหติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ฌหุ ชาติในความเปียดเปียน. อ บ้าง.	ฌหติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ถินุ ชาติในความ เปียดเปียน ม่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน เปียดเสียด. อ บ้าง.	ถินติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ทิส ชาติในความ เปียดเปียน ไม่แหล่ ขึ้น. อ บ้าง.	ทิสติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ทุณ ชาติในความ เปียดเปียน ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	ทุณติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ปิจ ชาติในความ เปียดเปียน เศร้า หมอง ทรงไว้. อ บ้าง.	ปิจติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ปิฬ วิพาธาย. เณ ฌย บ้าง.	ปิฬเหติ ปิฬยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ปุณ ชาติในความ เปียดเปียน แตก สลาย ทลาย กระจาย กระจายกระจาย กล่าว พุด. เณ ฌย บ้าง.	โปณฺเหติ โปณฺยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๔๗. ปุณ ชาติในความ เปียดเปียน ประหาร ฆ่า รวบรวม ติดต่อ.เณ ฌย บ้าง.	ปุณฺเหติ ปุณฺยติ

ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. ไป, ๗๗. หนุ หีสาคตี้สุ. อ ปัจ. กิริยา หลังลบ อ ปัจง ไม่ใช่พหุ. รูปฯ ๔๘๖.	หนติ หนุตติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. พุธิ ชาติในความ เปียดเปียน ทำให้ เดือดร้อน รบกวน. เณ ฌย ปัจ.	พุนุเรติ พุนุธยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. มิ ชาติในความ เปียดเปียน ประทุษร้าย. นา ปัจ.	มินาติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. รฐ ชาติในความ เปียดเปียน ทำร้าย ประทุษร้าย. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ษณ.	รฐณติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. รฐ ชาติในความ เปียดเปียน เสียดแทง. เณ ฌย ปัจ.	โรเชติ โรชยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. วฑฐ ชาติในความ เปียดเปียน ม่า ตี ประหาร ไป ถึง เป็นไป. อ, เอ ปัจ. แปลง หนุ เป็น วธ รูปฯ ๔๘๗.	วธติ วเรติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. วิ ชาติในความ เปียดเปียน เกี้ยว ร้อย ร้อยรัด ทอ ทอผ้า เย็บ เย็บผ้า . นา ปัจ. กิริยาต้น รัสสะ.	วินติ วินาติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. วิฐ พาราย. อ ปัจ.	วิธติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. วิฐ พาราย. อ ปัจ.	เวธติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. สณฺณ ชาติในความ เปียดเปียน สามารถ มีกำลัง ให้ อยู่ อาศัย. เณ ฌย ปัจ.	สณฺเณติ สณฺณยติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. สจฺ ชาติในความ เปียดเปียน เศร้า หมอง เปราะเปื้อน ห่อโงง ล่อลวง เลวทราม ประพฤติเลว ทราม. อ ปัจ.	สจติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. สิสฺ หีสฺ หีสาย. อ ปัจ.	สิสติ
ย่อมเปียดเปียน, ๗๗. สุตฺ หีสาย. อ ปัจ.	โสถติ

ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. หนุ+ย บัจ. กัม. ตี เต วัต.	หณฺณติ หณฺณเต
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. หิกฺก หีสายํ. เณ ฌย บัจ.	หิกฺกเกติ หิกฺกยติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. หิสี+เณ ฌย บัจ.	หิสีเตติ หิสียติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. อญฺญ ชาติในความไม่เอื้อ ไม่เอื้อเพื่อ ไม่ เอาใจใส่ เปียดเปียน ก้าวล่วง รบกวณ. อ บัจ. ตี วัต.	อญฺญติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. อญฺญ+เณ ฌย บัจ. กัต. ตี วัต.	อญฺญเตติ อญฺญยติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. อุป+หนฺ ชาติในความ เปียดเปียน กระทบ ประหาร ม่า ตี ย บัจ. กัต. วัต. แปลง นฺย เป็น ญณ.	อุปหณฺณติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. อุตฺ ชาติในความ เปียดเปียน ม่า ประหาร แผดเผา. อ บัจ. ตี วัต.	อุตฺติ โอสติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. พารุ วิโลลเน. เณ ฌย บัจ.	พารเตติ พารยติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. พารุ วิโลลเน. อ บัจ. ดู พยาธิสฺสติ ด้วย.	พารติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. สมฺ หีสายํ. อุณา บัจ.	สมฺณนาติ
ย่อมนเปียดเปียน, ๔๗. สฺมฏฺ หีสภาสเนสฺ. อ บัจ.	สฺมฏาติ
ย่อมนเปียดเปียน. กิ ชาติในความ เปียดเปียน. ญฺ ณา บัจ. ตี วัต.	กิณฺณติ กิณฺนาติ
ย่อมนเปียดเปียน. ขุณฺ ชาติในความ เปียดเปียน. โอ บัจ. ตี วัต.	ขุโณติ
ย่อมนเปียดเปียน. ชิริ ชาติในความเปียดเปียน. อุณา บัจ.	ชิรุณนาติ
ย่อมนเปียดเปียน. ขุสฺ ชาติในความ เปียดเปียน. อ บัจ.	ขุสฺติ
ย่อมนเปียดเปียน. ตจฺจ ชาติในความเปียดเปียน. อ บัจ.	ตจฺจติ
ย่อมนเปียดเปียน. ติกฺ ชาติในความเปียดเปียน. อุณา บัจ.	ติกฺกณนาติ
ย่อมนเปียดเปียน. ตฺซุ ชาติในความ เปียดเปียน. อ บัจ.	โตชติ

ย้อมเปียดเปียน. ตฺปฺ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ. กิริยาแรก แปลง ป เป็น ปฺป กิริยาหลังพฤทธิ อุ เป็น โอ.	ตฺปฺปติ โตปติ
ย้อมเปียดเปียน. ตฺผฺ ชาติในความ ชั่งน้ำหนัก เทียบกัน วัดกัน ตวง. เณ ฌย ปัจ.	โตเลติ โตลยติ
ย้อมเปียดเปียน. ตฺผฺ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	โตผลติ
ย้อมเปียดเปียน. ตฺภฺ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	ตฺภฺกติ
ย้อมเปียดเปียน. ตฺภฺ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	ตฺภฺพพติ
ย้อมเปียดเปียน. ทาสฺ ชาติในความเปียดเปียน. อุณา ปัจ.	ทาสฺณชาติ
ย้อมเปียดเปียน. ทิกฺขฺ ชาติในความเปียดเปียน. อุณา ปัจ.	ทิกฺขฺณชาติ
ย้อมเปียดเปียน. ทฺ+ณา, ฌฺ ปัจ. กิริยาที่สอง พฤทธิ อุ เป็น โอ กิริยาที่สามแปลง ณา เป็น นา.	ทฺณชาติ ทฺโณติ ทฺนาติ
ย้อมเปียดเปียน. ทฺพพฺ ทฺพพิ ชาติในความ เปียดเปียน. อ ปัจ.	ทฺพพพติ
ย้อมเปียดเปียน. ฐฺพพิ ชาติในความเปียดเปียน. อ ปัจ.	ฐฺพพพติ
ย้อมเปียดเปียน. มสฺ ชาติในความ เปียดเปียน (ทำให้ เดือดร้อน) อ ปัจ.	มสติ
ย้อมเปียดเปียน. สภฺ หีสายํ. อ ปัจ.	สภกติ
ย้อมเปียดเปียน. สมภฺ หีสายํ. อ ปัจ.	สมภกติ
ย้อมเปียดเปียน. สฺ หีสายํ. นา ปัจ.	สนฺชาติ
ย้อมเปียดเปียน. อสฺ ชาติในความเปียดเปียน กำจัด ม่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อฺเสติ อฺสยติ
ย้อมเปียดเสียด, ฯลฯ. จฺมฺ ชาติในความ เปียดเสียด เปียดเสียดกัน รวมกัน ม่า ประหาร. อ ปัจ.	จฺมฺกติ
ย้อมเปียดเสียดกัน, ฯลฯ. ติมฺ ชาติในความ เปียดเสียด เปียดเสียดกัน ยัดเยียด รวมกัน ม่า ประหาร. อ ปัจ.	ติมกติ

ย้อมเปียน, เปียดเปียน, ผูก, จำ, ติดต่อ, ละเอียด, ปั่น. สุ อภิสเว. ณุ ณา ปัจ.	สุโนติ สุณาติ
ย้อมเปียน, ฯลฯ. ภาพุ ชาติในความ เปียน เปียดเปียน รบกวน ทำให้เดือดร้อน. อ ปัจ.	ภพุตติ
ย้อมเปียน, ฯลฯ. รติ ชาติในความ เปียน เปียดเปียน ทำร้าย ประทุษร้าย. อ ปัจ.	รณุตติ
ย้อมแบ่ง, ฯลฯ. ภาช ชาติในความ แบ่ง แจก ทำแนก ให้ ปัน. เณ ฌย ปัจ.	ภาเชติ ภาชยติ
ย้อมแบ่ง, ฯลฯ. ฏฐ ชาติในความ แบ่ง แจก จำแนก อบกลั่น หอม. เณ ฌย ปัจ.	วฏเฐติ วฏฐยติ
ย้อมปกปิด, ฯลฯ. ปฏฐ+นท ชาติในความ บัง ปิด ปิดบัง มุง กั้น. เณ ปัจ. ช้อน. จ.	ปฏิจจนาเทติ
ย้อมปฏิวาณ (ให้ค้ำมั่นสัณหา) ปฏฐ+ณา+นา ปัจ. อนฺติ วัต. แปลง ณา เป็น ชา.	ปฏิจานนฺติ
ย้อมปฏิวาณ, ฯลฯ. มณ ชาติในความ ปฏิวาณ รับร้อง อ ปัจ.	มณฺติ
ย้อมปฏิสเร, ห้าม. นิ+สิธฺ คติยํ อ, เอ ปัจ.	นิสเรติ สิสเรติ
ย้อมปั่น, แหลก, แหลกละเอียด. วิ+จุณฺณ+เณ ฌย ปัจ.	วิจุณฺเณติ วิจุณฺณยติ
ย้อมปรนปรีอ, ฯลฯ. ปุสฺ ชาติในความ ปรนปรีอ เลี้ยง เลี้ยงดู. นา ปัจ.	ปุสฺนาติ
ย้อมประกอบ, ทำ เพียร, พากเพียร. อุ+ยุชฺ ชาติในความ ประกอบ ทำ เพียร พากเพียร. อ ปัจ อนฺติ วัต. นิคคหิต อาคม ช้อน ยุ.	อุยฺยุชฺชนฺติ
ย้อมประกอบ, ทำ, กระทำ, พยายาม, เป็นไป. ป+ยชฺ โยเค. อ, เอ ปัจ. กิริยาแรกลงนิคคหิตอาคม.	ปยุชฺยติ ปโยเชติ

ย้อมประกอบ, ประกอบเข้า. นิ+ยุช โยเค เอ ปัจ. ใน หมวด รฐ ชาติ ไม่ลงนิคคหิตอาคม.	นิโยเชติ
ย้อมประกอบ, ผูกมัด, ผูกมัด. สัม+ยุช โยเค. เอ ปัจ. แปลง อุ เป็น โอ.	สโยเชติ
ย้อมประกอบ, ฯลฯ. ยุช ชาติในความ ประกอบ ประสม รวม รวม กระทำ พยายาม. ย ปัจ. กัม. แปลง ชย เป็น ชช.	ยุชชติ ยุชชเต
ย้อมประกอบ, ฯลฯ. ยุช โยเค. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ยุณชติ
ย้อมประกอบ, ฯลฯ. ยุช โยเค.ย ปัจ. กัม. อิ อาคม.	โยชียติ
ย้อมประกอบเนื่องๆ, ประกอบเสมอ, ประพฤติตาม, เลียน, เอา อย่าง. อนุ+ยุช ชาติในความ ประกอบ พากเพียร ทำ กระทำ. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อนุยุณชติ
ย้อมประกอบ, ฯลฯ. ป+ยุช+อ ปัจ. เอยยุ สัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ ลบ ยุย เหลือ เอ ลง ยุ อาคม.	ปโยชียติ ปโยชียติ
ย้อมประกาศ, ฯลฯ. คุณ ชาติในความ ประกาศ แสดง ปราภ สะสม สังสม รวบรวม ดี เรียก ร้องเรียก เชิญ เชื้อเชิญ เพิ่ม เพิ่มขึ้น ทวีขึ้น ช้า ช้อน เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คุณเติ คุณยติ
ย้อมประกาศ, ฯลฯ. รูป ชาติในความ ประกาศ แสดง สำแดง ปราภ. เณ ฌย ปัจ.	รูปเปติ รูปยติ
ย้อมประกาศ, ฯลฯ. ลช ชาติในความ ประกาศ ป่าวร้อง แจ้ง ให้ทราบ. เณ ฌย ปัจ.	ลเชติ ลชยติ
ย้อมประคอง, ประดับประคอง, อุดหนุน, ยกย่อง, สรรเสริญ. ป+คหุ คหณ อ ปัจ. ช้อน ค.	ปคุคณหาติ
ย้อมประคอง, ฯลฯ. ป+คหุ+ย ปัจ. กัม. แปร ย ไว้หน้า.	ปคุคยหติ

ย้อมประคับประคอง, ประคับประคอง, ปฏิบัติ, ซ่อมแซม ปฏิสังขรณ์. ปฏิ+ชคฺ ชาติในความตื่น. อ ปัจ.	ปฏิชคฺคติ
ย้อมประคับประดา, ตกแต่ง. ปฏิ+มทิ ภูสายุ, เณ ฌย ปัจ.	ปฏิมณฺเฑติ ปฏิมณฺเฑยติ
ย้อมประชุม, ประชุมกัน, รวมกัน, มารวมกัน, มาพร้อมกัน. สัม+ โอะ+สฺร คติยํ. อ ปัจ.	สโมสฺรติ
ย้อมประชุม, ประชุมกัน. สัม+นิ+สิทฺ คตฺยวสาเน. อ ปัจ.	สนฺนิปเตติ
ย้อมประชุม, รวมกัน, มารวมกัน. สัม+โอะ+ธา+อ ปัจ. แปลง ธา เป็น ทห.	สโมทหติ
ย้อมประชุม, ฯลฯ. รุปฺ ชาติในความ ประชุม ประชุมกัน เจริญ กัน. เณ ฌย ปัจ.	รฺฐเปติ รฺฐปยติ
ย้อมประชุม, ฯลฯ. สปฺ ชาติในความ ประชุม รวม แข่ง ต่ำ. อ ปัจจัย.	สนฺนิสีทติ
ย้อมประชุม, ฯลฯ. อจุ ชาติในความ ประชุม รวม รวบรวม เป็นกลุ่ม เป็นหมู่. ย ปัจ. กัต. กติ วัต. แปลง จุ.	อฺจุจติ
ย้อมประชุม. สัม+หนฺ คติยํ. อ ปัจ.	สํหนติ
ย้อมประชุมลง, ประมวลลง, สโมธาน ศัพท์ เอ ปัจ. พิเศษ สำหรับลง นาม ชาติ.	สโมธานติ
ย้อมประดับ, ตกแต่ง, ตกแต่ง, สพิ มณฺทเน. อ ปัจ.	สมฺพติ
ย้อมประดับ, ตกแต่ง, ตกแต่ง. วิ+ภฺส+เณ ฌย ปัจ.	วิภฺสเติ วิภฺสยติ
ย้อมประดับ, ฯลฯ. ปิพฺธิ ชาติในความ ประดับ ตกแต่ง. อ ปัจ.	ปิพฺฐติ
ย้อมประดับ, ฯลฯ. ภูสฺ ชาติในความ ประดับ ตกแต่ง. อ ปัจ.	ภฺสติ
ย้อมประดับ, ฯลฯ. อล. ชาติในความ ตกแต่ง ตกแต่ง ประดับ ห้าม กัน กัน ทิบบ ตัน ไม่ทะเลาะ ขึ้น ชุ่ม เปียก. อ ปัจ. ตี วัต.	อลติ

ย่อมประดับ, ฯลฯ ปิลธิ ปิลนุรุ ชาติในความ ประดับ ตกแต่ง. อ ปัจ.	ปิลนุริติ
ย่อมประดับ, ฯลฯ ภูสุ+ณ ฌย ปัจ.	ภูเสติ ภูสยติ
ย่อมประดิษฐ์, จัดทำขึ้น, สร้างขึ้น. หิล ภาวกรณ. อ ปัจ. วิการ อี เป็น เอ.	เหลติ
ย่อมประทุษร้าย, ฯลฯ. ป+ทุสุ ชาติในความ ประทุษร้าย ไม่ พอใจ ไม่ชอบ. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็นไป. ณ ฌย ปัจ.	ปทุสุสติ
ย่อมประพติ ซึ่งตนเพียดังว่าจิจจัญ, ย่อมประพติ เพียดัง ว่าจิตจิต. จิจจัญ ศัพท์ आय ปัจ. ति वत्. रूप ५ ५२०.	จิจจัญยติ
ย่อมประพติ, เทียวไป. อา+จรุ+อ ปัจ. ति वत्.	อาจรติ
ย่อมประพติ, ประพติดี, ส+อา+จรุ+อ ปัจ.	สพพติ
ย่อมประพติ, ประพติดี, ส+อา+จรุ+อ ปัจ.	สมาจรติ
ย่อมประพติ, เป็นไป. อิริย ชาติในความ ประพติ เป็นไป. อ ปัจ. ति वत्.	อิริยติ
ย่อมประพติ, ฯลฯ. จรุ ชาติในความ ประพติ เทียวไป ไป ถึง เป็นไป กิน บริโภค บำรุง ยกขึ้น ไหว สั่น ส่าย สละ ละ ทิ้ง. อ ปัจ. ति वत्.	จรติ
ย่อมประพติกรุณา, ทำความกรุณา. กรุณาศัพท์ आय ปัจ. ति वत्.	กรุณายติ
ย่อมประพติซึ่งความรัก. ปิย ศัพท์ आय ปัจ. ति वत्.	ปิยายติ
ย่อมประพติซึ่งสิ่งมิใช่ร่วมเพียดังร่วม. ฉตฺต ศัพท์ อีย ปัจ.	ฉตฺตียติ
ย่อมประพติด้วยดี, กล่าว, ร้องเรียก?. ส+อุ+อา+จรุ+อ ปัจ. ทุ อาคม.	สมุทาจรติ
ย่อมประพติดังสมุทฺร, ทำดังสมุทฺร. สมุทฺท ศัพท์ आय ปัจ.	สมุทฺทายติ

ย่อมประพจน์ดิ้นรน. ตณฺหา ศัพท์ อาย, อีย ปัจ.	ตณฺหายติ ตณฺหียหติ
ย่อมประพจน์ตนเพียงดั่งหมอก, ฐม ศัพท์ อาย ปัจ. ตี วัต. รุษํ วีย อุตฺตานํ อจฺรติ. รูปฯ ๕๒๐.	ฐมายติ
ย่อมประพจน์ตอบ, ฯลฯ. ปกปิด, ให้การ. ปฏฺิ+จฺร+อ ปัจ. อณฺเณน อณฺณํ ปฏฺิจฺรติ. ย่อมให้การกลับไปกลับมา.	ปฏฺิจฺรติ
ย่อมประพจน์ในกฺฺฎิในกฺฺฎิเพียงดั่งปราสาท. ปาสาศัพท์ อีย ปัจ. โมคฯ ขาทิกัณฺท์ ๗.	ปาสาทียติ
ย่อมประพจน์ในปราสาทเพียงดั่งกฺฺฎิ. กฺฺฎิ ศัพท์ อีย ปัจ. ตี วัต.	กฺฺฎียติ
ย่อมประพจน์ผิด ย่อมล่วงเกิน ย่อมละเมิด. อธิ+อา+จฺร+อ ปัจ. ตี วัตติ.	อชฺฐมาจฺรติ
ย่อมประพจน์เพียงดั่งบุตร, ประพจน์ให้เป็นเพียงดั่งบุตร, ประพจน์ดั่งบุตร. ปุตฺตมิวจฺรติ ปุตฺตียติ. (อาจารย์) ย่อม ประพจน์ซึ่งลูกศิษย์ผู้มีใช้บุตรเพียงดั่งบุตร. ประพจน์ซึ่งลูกศิษย์ ผู้มีใช้บุตรให้เป็นเพียงดั่งบุตร. อุปตฺตํ ปุตฺตมิวจฺรติ ปุตฺตียติ สิสฺสํ (อาจารย์). อีย ปัจ. ลงใน อจฺรติ. รูปฯ ๕๒๑. ย่อม ปรารณนาบุตร. ปุตฺตโน ปุตฺตมิจฺจติ ปุตฺตียติ. อีย ปัจ. ลง อิจฺจติ รูปฯ ๕๒๒. บาลีไวยากรณ์ เป็น อีย ปัจ. ได้รูปเป็น ปุตฺตียติ. ปุตฺต ศัพท์ อีย หรือ อีย ปัจ. ตี วัต.	ปุตฺตียติ
ย่อมประพจน์เพียงดั่งภูเข, ประพจน์ดั่งภูเข. ปพฺพต ศัพท์ อาย ปัจ. ตี วัต.	ปพฺพตายติ
ย่อมประพจน์ว่าปฏฺะปฏฺะ. ปฏฺ ปฏฺ ศัพท์ อาย ปัจ.	ปฏฺปฏฺายติ
ย่อมประพจน์สงบ. สนฺต ศัพท์ อาร ปัจ. ตี วัต.	สนฺตารติ
ย่อมประพจน์หยาบ. รุสฺ ปารุสฺย. เณ ฌย ปัจ.	รุสฺเสติ รุสฺยติ
ย่อมประพจน์หลับ. นิทฺทา ศัพท์ อาย ปัจ. ตี วัต.	นิทฺทายติ

ย้อมประพุดติให้มันคง, ทำให้แข็งแรง. ทพฺพ ศัพท์ आय पङ्.	ทพฺพหยาติ
ย้อมประพันธ์, เรียบเรียง, แต่ง, ร้อย(สวด),ร้อยกรอง, สอดผูก (ให้ติดต่อกัน), ชี้แจง, ประกาศ. สฺจฺ คนฺธเน. เณ ฌย पङ्.	สฺจเจติ สฺจยติ
ย้อมประมวล, ประมวลมา. สัม+ปฺธิ สงฺมาเต. อ पङ्.	สมฺปิณฺทติ
ย้อมประมวล, ประมวลมา. สัม+ปฺธิ+เณ ฌย पङ्.	สมฺปิณฺฑเตติ สมฺปิณฺฑथยติ
ย้อมประมาท, ฯลฯ. ยุจฺ ชาติในฺความ ประมาท เลินเล่อ. อ पङ्. นิคคหิตอาคม.	ยุณฺจติ
ย้อมประสบ, พบ, เห็น, พบเห็น. ป+สฺ คติยํ. อ पङ्. แปลง อุ เป็น ओ.	ปสวติ
ย้อมประหาร, ฯลฯ. ช่มชี ช่มแหง, ทำอันตราย, เฝียมน. ป+หฺร+อ पङ्. पङ्. ति वृत्.	ปฺหฺรติ
ย้อมประหาร, ฯลฯ. ปุฏฺ ชาติในฺความ ประหาร ฆ่า เฝียมน. टी बोय केाे ण्ठभ ग्लाव पुट. ए ฌย पङ्.	โปเถติ โปถยติ
ย้อมปรากฏ, ฯลฯ. รุหฺ รุห. ชาติในฺความ ปรากฏ เกิด งาม ขึ้น งามขึ้น. อ पङ्.	รุหฺติ รุหฺติ
ย้อมปรากฏ. ป+ทิสฺ เปกฺขเณ. อ पङ्. แปลง ทิสฺ เป็น ทิสฺส.	ปทิสฺสติ
ย้อมปรากฏ. ป+ณา ओवोऽने. ना पङ्. แปลงเป็น य चोऽन ण्ठ गिर्याऱेक रिससे.	ปณฺณยติ ปณฺณายติ
ย้อมปรากฏชัด, ฯลฯ. ปฏฺิ+ทิสฺ เปกฺขเณ. อ पङ्. แปลง ทิสฺ เป็น ทิสฺส รูปฯ ๔๖๗.	ปฏฺิทิสฺสติ
ย้อมปรากฏ, ฯลฯ. มฺฐฺ ชาติในฺความ ประกาศ ปาวร้อง โฆษณา เป็นไป แลกเปลี่ยน. อ पङ्. ति वृत्.	มฺฐฺติ
ย้อมปราชัย. แพ้. ปฺรา+ชิ ชये. ओ. ऐ पङ्. สฺสฺติ ण्विस्. ओ आकम्.	ปฺราชยติ ปฺราเชติ

ย้อมปรารธนา, มุ่งหมาย, มุ่งหมาย, มุ่งหวัง, อยากรได้, ต้องการ, ขอ ร้องขอ, ป+ถป+ณณ ฌย ปัจ. แปลง ถ เป็น จ ช้อน ฌ.	ปฏฺจเปติ ปฏฺจปยติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. กม+กมุ ชาติในความ ปรารธนา อยากรได้ ชอบใจ พอใจ รัก ใคร่ รักใคร่ ยินดี. ฌณณ ปัจ. กัต. ติ วัต.	กาเมติ กามยติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. ขฏฺ ชาติในความ ปรารธนา มุ่งหวัง อยากรได้ ต้องการ. อ ปัจ. ติ วัต.	ขฏฺติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. คิเลสุ ชาติในความ ปรารธนา อยากรบ่อยๆ อยากรำไป. อ เอ ปัจ. ติ วัต.	คิเลสติ คิเลเสติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. มุสี ชาติในความ ปรารธนา รัก รักใคร่ ชอบใจ. อ ปัจ. ติ วัต.	มุสติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. จงปรารธนา, ฯลฯ. ป+ถป+ณณ ปัจ. ถ วัต. และ ปณจ. พึงปรารธนา, ฯลฯ. ลง เอถ สัต.	ปฏฺจเปถ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. จทิ ชาติในความ ปรารธนา ชอบ ชอบใจ ให้เกิดสุข เป็นสุข สบาย รุ่งเรือง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ. ติ วัต.	จนฺหติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. ปตฺถ ชาติในความ ปรารธนา มุ่งหมาย มุ่งหวัง อยากรได้ ต้องการ ขอ ร้องขอ. ฌณณ ปัจ.	ปตฺถเอติ ปตฺถยติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. ปตฺถ+ณณ ปัจ. สิ วัต. วิการ อิ เป็น เอ.	ปตฺถยเส
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. ลล ชาติในความ ปรารธนา ต้องการ อยากรได้. ฌณณ ปัจ.	ลาลเอติ ลาลยติ
ย้อมปรารธนา, ฯลฯ. ลฺภ ชาติในความ ปรารธนา ต้องการ มุ่งหวัง อยากร อยากรได้ กำหนด ยินดี รัก รักใคร่. ย ปัจ. กัต. แปลง ภย เป็น พภ.	ลฺภุภติ

ย้อมปรารธนา, ๗๗. วจิ ธาตุในความ ปรารธนา อยากได้ ชอบใจ พอใจ. อ ปัจ.	วณฺณติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. วรุ ธาตุในความ ปรารธนา ต้องการ อยากได้. เณ ฌย ปัจ.	วเรติ วรยติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อา+กขิ กัขุ กงฺขุ ธาตุในความ ปรารธนา อยากได้ จ้านง ชอบใจ ประสงค์ มุ่งหวัง ตั้งใจ รักใคร่. อ ปัจ. ตี วัต.	อากงฺขติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อา+สิสุ ธาตุในความ ปรารธนา จ้านง หวัง อ ปัจ. ตี วัต.	อาสีสติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อิสุ ธาตุในความ ปรารธนา ยากได้ ชอบ ใจ พอใจ รักใคร่. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง ที่สุดธาตุเป็น จฺณ รูปฯ ๔๖๐.	อิจฺณติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อิสุ+อ ปัจ. ตี วัต. ลบที่สดุธาตุ.	อิติ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อิสุ+อ เอ ปัจ. ตี, เต วัต. ช้อน สุ.	อิสฺสติ อิสฺสเต
ย้อมปรารธนา, ๗๗. อิสุ+อ ปัจ. เอ วัต. ใช้แทน มิ.	อาจุเณ
ย้อมปรารธนา, ๗๗. ปิหุ ธาตุในความ ปรารธนา กระหึ่ม มัก ใหญ่ ทะเยอทะยาน. เณ ฌย ปัจ.	ปิहेติ ปิหยติ
ย้อมปรารธนาจะตี๋ม, ๗๗. ปา ปาเน. ส ปัจ. เทวภาวะ ปา แปลง ปา อา เป็น อิ.	ปิปาสติ
ย้อมปรารธนาจะนำไป, ๗๗. ทฺภู ธาตุในความ ปรารธนา นำไป ปรารธนาจะเอาไป อยากได้ ละโมบ. อ ปัจ.	ทฺภูติ
ย้อมปรารธนาเฉพาะ, หวังเฉพาะ. ปฏฺวิ+กัขุ กขิ กงฺขุ ธาตุใน ความ ปรารธนา, ประสงค์ หวัง มุ่งหวัง ตั้งใจ จ้านง อยากได้ ชอบใจ รักใคร่. อ ปัจ.	ปาฏฺวิกัขติ ปาฏฺวิกงฺขติ

ย้อมปรารธนาทรัพย์, ย้อมอยากมั่งมี. ธน ศัพท์ อย, आय पङ्.	ธนยติ ธนายติ
ย้อมปรารธนาเพื่อให้กิน. ข ปัจ. และ เณ ปัจ. เหตุ.	พุกุกุขติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันกิน, ปรารธนาเพื่อจะกิน, ปรารธนาจะกิน. ฏข+ข ปัจ. เทวภาวะ ฏ แปลงเป็น พุ แปลง ข เป็น ก เพราะ ข อยู่หลัง. โภตุตุ อิจฺจติ พุกุกุขติ. รูปฯ ๕๑๘.	พุกุกุขติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันกิน, ฯลฯ. มสฺ+ณ ปัจ. เทวภาวะ ม แปลงเป็น ค แปลง ค เป็น ข เอา อ เป็น อิ แปลง สฺ เป็น จ.	ชิมจฺจติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันเกิด, ปรารธนาเพื่อจะกิน, ปรารธนาจะกิน. มสฺ ธาตุ จ ปัจ. เทวภาวะ ม แปลงเป็น ค แปลง ค เป็น ข เอา อ เป็น อิ รูปฯ. ๕๑๙ แปลง หฺ เป็น คี กัจฯ ๔๗๒ แปลง หฺ เป็น คี.	ชิคจฺจติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันชนะ, ฯลฯ. วิ+ชิ+ส ปัจ. เทวภาวะ ชิ แปลง ชิ ัตว์ธาตุเป็น คี คี.	วิชิคีสติ วิชิคีสติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันดื่ม, ปรารธนาจะดื่ม.ปา ปาเน. ส ปัจ เทวภาวะ ปา แปลง อา เป็น อิ เพราะ ส อยู่หลัง พึงแปลง ปา ธาตุเป็น วา กัจฯ ๔๖๗ สัททนีติ ๙๗๘.	ปิवासติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันนำไป, ปรารธนาเพื่อจะนำไป, ปรารธนาจะนำไป. วิ+หฺ+ส ปัจ. แปลง หฺ เป็น ตี เทวภาวะ คี แปลง เป็น จี คบนิคคหิต.	วิชิคีสติ วิชิคีสติ
ย้อมปรารธนาเพื่ออันฟัง, ปรารธนาเพื่อจะฟัง, ปรารธนาจะฟัง , ต้องการฟัง, ตั้งใจฟัง, สฺ+ส ปัจ. เทวภาวะ สฺ ช้อน สฺ ทิมะ อุ ที่ัตว์ธาตุ รูปฯ ๕๑๙ง	สุสุสุสติ

ย้อมปรารภ (กล่าวถึง ตั้งต้น ดำริ), ทำ, เริ่ม, ลงมือ พยายาม. อา+รภ +อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาแรกลง ย. อาคมหลังธาตุ แปลง ภย เป็น พภ	อารพภติ อารภติ
ย้อมปริเวทนา, ฯลฯ. กलिธิ ธาตุในความ ปริเวทนา คร่ำครวณ ปนเพื่อ รำพัน (พูดปนด้วยความเสียใจ) พิโรรำพัน. อ ปัจ. ตี วัต.	กลินฺหติ
ย้อมปริक्षा, ฯลฯ. มนฺตฺ+แณ ฌย ปัจ.	มนฺเตติ มนฺตยติ
ย้อมปรุจ, แต่ง, ทำ, กระทำ, ไป ถึง เป็นไป. สจฺ สจฺขารคตีสฺ. แณ ฌย ปัจ.	สเจติ สจยติ
ย้อมปรุจ, ปรุจขึ้น, แต่ง, แต่งขึ้น, ปรุจแต่ง. สํ+กรฺ+ย ปัจ. กัม. อิ, อี อาคม.	สํกรียเต สํกรียเต
ย้อมปรุจแต่ง, ซ่อมแซม. สํ+กรฺ+ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	สํขรียติ สจฺขรียติ
ย้อมปรุจแต่ง. อภิ+สํ+กรฺ+โอ ปัจ. ตี วัต. แปลง กรฺ กับ โอ เป็น ขโร.	อภิสจฺขโรติ
ย้อมปลด, เปลื้อง, หลุด, หลุดไป, พ้น, พ้นไป. สิหฺ โมจเน. อ ปัจ.	สิหติ
ย้อมปลดเปลื้อง. ป+มฺจ. โมจเน. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ปมฺจติ
ย้อมปล้น, ฯลฯ. ยมฺ ธาตุในความ เว้น ฉิบหาย หาย หมด. อ ปัจ.	ยมติ
ย้อมปล้น, ฯลฯ. ลฺปฺ ธาตุในความ ปล้น ขิง แย่ง แย่งชิง ยื้อ แย่ง. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ลุมฺปติ
ย้อมปล่อย, ฯลฯ. มฺจฺ โมจเน. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	มฺจติ

ย้อมป้องกัน, ฯลฯ. คารุ ชาติในความ ป้องกัน เป็นที่ตั้ง เป็นที่อาศัย แต่ง เรียบเรียง ร้อยกรอง ปราธนา อยาก อยากได้ กำหนด ยินดี ชอบใจ รักใคร่. อ ปัจ. ตี วัด.	คารติ
ย้อมป้องกัน, ฯลฯ. รุกข ชาติในความ ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	รุกขติ
ย้อมปะปน, คาบเกี่ยว. ส.+กร+โอ ปัจ.	สักรโติ สกฺกโรติ
ย้อมปั่นป่วน, ฯลฯ. คาหุ ชาติในความ ทำให้ปั่นป่วน กวน รบกวน. อ ปัจ. ตี วัด.	คาหติ
ย้อมปิด, กั้น. ป+ธา ธารณ. อ ปัจ. แปลง ฐา เป็น ทห. รูป ฯ ๔๙๒ เป็น อปี+ธา ลบ อ ที่ อปี เทวภาวะ ฐา รัสสะ แล้วแปลง ฐ เป็น ท รัสสะ อาที่ตัวธาตุ แล้ว แปลง ฐ เป็น ห.	ปีทหติ
ย้อมปิด, กำบัง. อป+ธรุ ชาติในความ ทรง ทรงไว้ ตั้ง รับ วาง. อ ปัจ. ตี วัด.	อปธรรติ
ย้อมปิด, ปิดล้อม, ขัดขวาง, ห้ามปราม. วิ+รุธิ อารณ. ย ปัจ. กัต.	วิรุขฺณติ
ย้อมปิด, ฯลฯ. กปฺ ชาติในความ บัง กำบัง ปิด ปกปิด ไหว เคลื่อนไหว สั่น รัว กระดิก (ไม่นิ่ง). อ ปัจ. ตี วัด.	กปติ
ย้อมปิดกั้น, ปิดล้อม, ขัดขวาง, ดับ. นิ+รุฐ รุธิ อวารณ. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ขุณ.	นิรุขฺณติ
ย้อมปิดกั้น, ฯลฯ. นิ+รุฐ+ย ปัจ. กัม. เต วัด.	นิรุขฺณเต
ย้อมปิดบัง, ชุกซ่อนง ปริ+คุหุ สัวรณ. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ เอา โอ เป็น อย แปร ย ไว้หน้า ห.	ปริคุยฺหติ ปริคุคฺยฺหติ
ย้อมปู, ลาด. อา+ถรุ+อ ปัจ. ตี วัด. รัสสะ อา ช้อน ต.	อตุถรรติ

ย่อมปู, ฯลฯ. ธร ชาติในความ ปู ลาด. อ ปัจ.	ภรติ
ย่อมเป็น.....บริสุทธิ์, ย่อมบริสุทธิ์, วิสุทธ ศัพท์ ฌย ปัจ. โมค ฯ ขาทิกัณฑ์ ๑๒.	วิสุทธยติ
ย่อมเป็นของดี, ฯลฯ. ภาติ ชาติในความ เป็นของดี งาม เป็นสุข สบาย. อ ปัจ.	ภนุหติ
ย่อมเป็นของนิดหน่อย, ฯลฯ. มสฺ ชาติในความ เป็น ของนิด หน่อย อด อดทน อดกลั้น. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็น สฺส.	มสฺสติ
ย่อมเป็นของร้อน, ย่อมร้อน.อุณฺห ศัพท์ อาเป ปัจ. ตี วัต.	อุณฺหาเปติ
ย่อมเป็นของเล็กน้อย, ฯลฯ. ลิสฺ ชาติในความ เป็น ของ เล็กน้อย นิดหน่อย แสรั้ง แสรั้งหาเหตุ แกล้ง ใส่ความ ใส่ ไคล้. ย ปัจ. กัต. แปลง ย เป็น ส.	ลิสฺสติ
ย่อมเป็นจริง, สจฺจ ศัพท์ อาปิ ปัจ. ตี วัต. วิการ อี เป็น เอ.	สจฺจาเปติ
ย่อมเป็นเฉพาะ, ฯลฯ. รับริง. ปฏฺิ+ภฺ ชาติในความ มี เป็น เกิด. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น โอ โอ เป็น อว.	ปฏฺิภาติ
ย่อมเป็นชัด, ประจักษ์แจ้ง, เกิดปรากฏ. บังเกิดปรากฏ, ปรากฏ. ปาตุ+ภฺ+อ ปัจ. สตุตํ. อ ปัจ.	ปาตุภวติ
ย่อมเป็นตัวอย่าง, เป็นอุทาหรณ์, ผูก, ฯลฯ. หนฺ ปฏฺิปาท นพนฺธเนสฺ. อ ปัจ.	หนฺติ
ย่อมเป็นทุกข์. ทุกฺข ศัพท์ อาเป ปัจ. โมคฯ ขาทิกัณฑ์เป็น อาปิ ปัจ.	ทุกฺขาเปติ
ย่อมเป็นทุกข์. ฯลฯ. พยฺย ชาติในความ เป็นทุกข์ ไม่สบาย กลัว ไหว สั่น สั่นรัว. อ ปัจ.	พยฺยติ
ย่อมเป็นไท, เป็นไทย (ไม่อยู่ในอำนาจเขา เป็นอิสระ). วิ+วิ+ พทฺธฺ สำหรับเย. อ ปัจ.	วินิพทฺธติ

ย้อมเป็นน้ำมัน, ฯลฯ. ติลฺ ชาติในความ ทำให้เป็น น้ำมัน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ติลติ
ย้อมเป็นบ้ำ, ฯลฯ. ลฺลฺ ลฺฬฺ ชาติในความ เป็นบ้ำ ลุ่มหลง. อ ปัจ.	โลลติ โลฬติ
ย้อมเป็นบ้ำ. มิเลฏฺ อุมมาเท. อ ปัจ.	มิเลฏติ
ย้อมเป็นประโยชน์ อตฺถ ศัพท์ อาปิ ปัจ.ติ วัต. โมคฯ ขาติ กัณท์ ๑๓.	อตฺถาเปติ
ย้อมเป็นไป, ยุชฺ ปวตฺติยํ. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โยชติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. จับเอา. หรฺ+อ ปัจ. ติ วัต.	หริติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. จวฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ติ วัต.	จวติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. ชาติในความ เป็นไป เข้าไป เข้าไป รับ ถือ ถือเอา ถือมั่น ยึด ยึดถือ. อ ปัจ.	เทติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. เพย ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่. อ, ส ปัจ.	เพยติ เพยสติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. ยปฺ ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่. เณ ฌย ปัจ. เป็น ยปยติ โดยไม่ทิ่มด้วย.	ยาเปติ ยาปยติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. วตุ วตฺตฺ ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่ ประพติ. ถือ สมทาน. อ ปัจ. ถ้ำตั้ง วตุ ฝั่งซ้อน ต.	วตฺตติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. วตุ วตฺตฺ ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่ ประพติ. อ ปัจ. แปลง ว เป็น พ ถ้ำตั้ง วตุ ฝั่งแปลง ต เป็น ตต.	พตฺตติ
ย้อมเป็นไป, ฯลฯ. สํ+วตุ วตฺตฺ วา วตฺตเน. อ ปัจ.ถ้ำตั้ง วตุ ฝั่งซ้อน ต.	สํวตฺตติ

ย่อมนั้นไป, ฯลฯ. หรฺ+ย ปัจ. กัม. อิ อากมนหน้า ย ช้อน ย กิริยาหลัง อิ อากมนไม่ช้อน ย.	หริยยติ หริยติ
ย่อมนั้นไป. ญมฺ ชาติในความ เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	ญมฺติ
ย่อมนั้นไป. อิหฺ ชาติในความ เป็นไป อ ปัจ. ตี วัต.	อิหฺติ
ย่อมนั้นไปตาม, ประพฤติตาม, เลียน เอาอย่าง. อนุ+วตุ ชาติ ในความ เป็นไป เป็นอยู่ ประพฤติ อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิต อากม แปลงเป็น ตฺ หรือช้อน ตฺ หรือตั้ง วตฺ ชาติ.	อนุวตฺตติ
ย่อมนั้นไปติดต่อกัน, เป็นไปไม่ขาดสาย, เป็นไปเป็นนิตย์, ติดต่อกัน กัณฺถ เทียง, แน่นนอน. สสฺสฺ สาทจุเจ. อ ปัจ.	สสฺสฺติ
ย่อมนั้นไปทั่ว, ต้องการ, อยากรู้, มุ่งหมาย. ป+สคฺ ชาติใน ความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. นิคคหิตอากม.	ปสงฺคติ
ย่อมนั้นไปทั่ว, เป็นไป กลิ้งไป, ฯลฯ. ป+วตุ วตฺ ชาติในความ เป็นไป เป็นอยู่ ประพฤติ. อ ปัจ.	ปวตฺตติ
ย่อมนั้นไปเรื่อยๆ, เป็นไปบ่อยๆ, เป็นไปร่ำไป. อิสุ+นา ปัจ. ตี วัต.	อิสุ+นาติ
ย่อมนั้นไปในอย่างไม้. ตกฺก ชาติ เณ ฌย ปัจ. กัต.	ตกฺกเกติ ตกฺกยติ
ย่อมนั้นไปแปลก, ขาดไป, แลกลไป, ผิดปกติ. วิ+กฬฺ คติยฺ. เณ ปัจ. กัต.	วิกาเลติ
ย่อมนั้นไปล่วง ย่อมล่วงไป. อติ+อย ชาติในความไป ถึง เป็นไป บรรลุ ฐฺ. แปลง อติ เป็น อจุ.	อจุยติ
ย่อมนั้นไปล่วง, ล้น (น้ำ). อติ+วตฺ+อ ปัจ. ตี วัต.	อติวตฺตติ
ย่อมนั้นไปล่วง, ฯลฯ. วิ+อติ+วตุ วตฺ วา วตฺตเน. อ ปัจ.	วิตฺวตฺตติ
ย่อมนั้นแผล, ฯลฯ. วณฺ ชาติในความ ทำให้ร่างกาย เป็นช่อง เป็นแผล. เณ ฌย ปัจ.	วณฺเณติ วณฺยติ

ย่อมนเป็นภษษษ. ภรณท ศัฟท์ อ ปัจ. ตี วัต.	ภรณทติ
ย่อมนเป็นยั้ง, ปภครอง, วิ+ภ สตุตถายั. อ ปัจ. แพลง อุ เป็น อว.	วิภวติ
ย่อมนเป็นยั้ง, มุ่งหมาย. อธิ+อา+สิ ปวตฺติยั. อ ปัจ. ตี วัต.	อชฺฌาสยติ
ย่อมนเป็นโรค, ป่วยไข้. อมฺ ฐาตุในความเป็นโรค เจ็บ ไข้ ป่วยไข้ เสียดแทง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อเมติ อมยติ
ย่อมนเป็นส่วน, แยกเป็นส่วน, แยกเป็นส่วนๆ, แยกเป็นตอนๆ, เจ็บ, ไข้, เจ็บไข้, ปวด, ช่านไป, แผ่ไป, ขยาย, หยดยั. สภ ฐาตุ อ ปัจ.	สภฺติ
ย่อมนเป็นส่วนๆ, ๗ล๗. จิธิ ฐาตุในความเป็นส่วนๆ แยกเป็น ส่วนๆ. อ ปัจ. ตี วัต.	ชินฺทติ
ย่อมนเป็นสุข, สบาย, สำราญ. ร้อง, ส่งเสียง. หิลาทิ สุข ขอพยตฺสทฺเทสฺ. อ ปัจ.	หิลาทติ
ย่อมนเป็นสุข, สบาย, สำราญ. สุข สุขภิริยายั. อ ปัจ.	สุขติ
ย่อมนเป็นสุข, ๗ล๗. ปุฬ ฐาตุในความเป็นสุข สบาย ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. อ ปัจ.	ปุฬติ
ย่อมนเป็นสุข, ๗ล๗. มฬ ฐาตุในความเป็นสุข สบาย. อ ปัจ. ภิริยาตัณ แพลง พ เป็น ล.	มุลติ มฬติ
ย่อมนเป็นสุข, ๗ล๗. สุข ศัฟท์ อาย ปัจ. ตี วัต.	สุขายติ
ย่อมนเป็นใหญ่, ส่องสว่าง. สุรุ อิสสรียทิตฺตีสฺ. อ ปัจ.	สุรติ
ย่อมนเป็นใหญ่, ๗ล๗. อิติ ฐาตุในความเป็นใหญ่ เป็นใหญ่ยั้ง เป็นยอดเยียม. อ ปัจ. ตี วัต.	อินฺทติ
ย่อมนเป็นอยู่, เป็นพวก, เป็นดง, เคลื่อนไหว. สติ สณฺทติ วา คฺมุพตฺตมฺเณ. อ ปัจ.	สณฺทติ

ย่อมนเป็นอยู่, มีชีพออยู่, หายใจอยู่, หายใจอยู่, เป็นอยู่ดี. สส ปาณเน สสสเน จ อ ปัจ.	สสติ
ย่อมนเป็นอยู่, ฯลฯ. ชุติ ชาติในความ เป็นอยู่ มีชีวิตอยู่. อ ปัจ.	ชีวิติ
ย่อมนเป็นอยู่, ฯลฯ. พล ชาติในความ เป็นอยู่ หายใจ. อ ปัจ.	พลติ
ย่อมนเป็นอยู่, ฯลฯ. อน ชาติในความ หายใจ เป็นอยู่ มีชีวิต. อ ปัจจัย. ตี วัต.	อนติ
ย่อมนเป็นอยู่, ฯลฯ. อา+ชีวิ ชาติในความ เป็นอยู่ มีชีวิตอยู่. อ ปัจจัย. ตี วัต.	อาชีวิติ
ย่อมนเป็นอยู่ลำ ผิดเคื่อง เจ็บไข้ ไม่สบาย. อ ปัจ.	ตงกติ
ย่อมนเป็นอยู่ลำบาก, ฯลฯ. ขชิ ขณช ชาติในความ เป็นอยู่ ลำบาก เลี้ยงชีพผิดเคื่อง ขัดสน. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	ขณเชติ ขณชยติ
ย่อมนเป็นอยู่ลำบาก, ฯลฯ. ตกิ ชาติในความ เป็นอยู่ลำบาก ผิดเคื่อง เจ็บไข้ ไม่สบาย. อ ปัจ.	ตงคติ
ย่อมนเป็นอยู่ลำบาก. ฯลฯ. ตํก ตกิ ชาติในความ เป็นอยู่ลำบาก ยาก ผิดเคื่อง ไม่สะดวก เจ็บไข้. อ ปัจ. ตี วัต.	อาตวกติ
ย่อมนเปราะเปื้อน, ฯลฯ. ทฬ ชาติในความ เปราะเปื้อน เศร้า หมอง. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โทผติ
ย่อมนเปรียบเทียบ, เทียบเคียง. ปฏี+มา ชาติในความ บับ วัต. ณ ปัจ. เอา อา เป็น อิ อุ เป็น โอ ณ เป็น น.	ปฏิมโนติ
ย่อมนเปรียบเทียบ, ฯลฯ. อุป+มา+ย ปัจ. กัม. ตี วัต.อี อาคม.	อุปมียติ
ย่อมนเปล่ง, ฯลฯ. ทิส ติสิ ชาติในความ เปล่ง เทศน์ เทศนา เทศนา (แสดงธรรม) แสดง ชี้แจง แดลง บรรยาย สวด. เณ ฌย ปัจ.	เทเสติ เทสยติ

ย้อมเปล่งวาจา, ฯลฯ. อิ ชาติ (ดู อหุฌายติ) อ ปัจ. ตี วัต. วิการ อิ เป็น เอ เอา เอ เป็น อย.	อยติ
ย้อมเปล่งเสียงไม่ชัดเจน, ฯลฯ. นทฺ ชาติในความ เปล่งเสียงไม่ ชัดเจน ร้อง บั่นลือ แผดเสียง. อ ปัจ.	นทติ
ย้อมเปล่งออก.นิ+จร. อ ปัจ. ช้อน จ.	นิจุจติ
ย้อมเปลี่ยนแปลง, ฯลฯ. อญฺ ชาติในความ ถึงความฉิบหาย เปลี่ยนแปลง พินาศ. อ ปัจ. ตี วัต.	อญฺติ
ย้อมเปลื้อง, ฯลฯ. มฺจ ชาติในความ เปลื้อง ปลด หลุด พ้น. ย ปัจ. กัต. แปลง จฺย เป็น จ.	มฺจติ
ย้อมเปลือย, ฯลฯ. ลชฺ ชาติในความ เปลือย เปล่า ปีบคั้น. อ ปัจ.	ลชฺติ
ย้อมเป่า, ฯลฯ. รมฺ ชาติในความ ออกเสียง เป่า ก่อ ก่อไฟ. ปัจ.	รมติ
ย้อมเปิด, เผย, เปิดเผย, เปิดเผย, ไม่ปิดบัง. วิวรฺ วรณ. อ ปัจ.	วิวรติ
ย้อมเปิด, อ้า. วิ+วฏฺ เวชเน. อ ปัจ.	วิวฏฺติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. กิลฺ ชาติในความ ชื้น ชุ่ม เยิ้ม เปียก. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. กิริยาหลัง แปลง ทฺย เป็น ช.	กิลฺยติ กิลฺชฺติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. กฺลฺ ชาติในความ เปียก ชื้น ชุ่ม. อ ปัจ. ตี วัต.	กฺลฺติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. จฺ ชาติในความ เปียก ชื้น ชุ่ม เยิ้ม ตัด บั่น ทอน เลว ทราหม. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง จฺ เป็น อว.	จฺติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. จฺ+อ ปัจ. พฤทธิ จฺ เป็น โอ ดู จฺติ ด้วย.	โจติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. ตฺ ชาติในความ เปียก ชื้น ชุ่ม. อ ปัจ.	เตมติ

ย้อมเปียก, ฯลฯ. ตฺพิ ชาติในความเปียก ขึ้น ชุ่ม. อ บ้าง.	ตุ่มพติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. ป+กิลิต ชาติในความ เปียก ชุ่ม. อ บ้าง.	ปกิไลตติ
ย้อมเปียก, ฯลฯ. ลฺพิ ชาติในความ เปียก ชุ่ม ชุ่มซาบ เอิบ อาบ. อ บ้าง.	ลุ่มพติ
ย้อมแปรไป, แปรปรวน, เปลี่ยนแปลง, ผันแปร, ย่อยไป, แก่, คร่ำคร่า. ปริ+นม หรือ นม+อ บ้าง. แปลง น เป็น ณ.	ปริณมติ
ย้อมแปลก, วิเศษ, พิเศษ, ประเสริฐ. วิ+ลิสฺ อสพฺพปฺปิเยเค. ณ ณย บ้าง.	วิเสเสติ วิเสสยติ
ย้อมโปรดปราน, ฯลฯ. ปฏฺิ+สฺ+มฺหฺ หาสฺ. อ บ้าง.	ปฏิสมฺโมทติ
ย้อมโปรย, ฯลฯ. วทฺฒ ชาติในความ โปรย โปรยลง หยอกลง ตก เรี่ยราย ตัด ฉือน. ณ ณย บ้าง.	วทฺฒติ วทฺฒยติ
ย้อมโปรย. เส ขย. อ บ้าง. ยฺ อาคม ช้อน ยฺ วิการ อี เป็น เอ.	เสยฺยติ
ย้อมโปรยลง กรอง, ชำระ, ล้าง. โอ+ปฺ ชาติในความชำระ ล้าง ทำให้บริสุทธิ์. นา บ้าง. ตี วัต. กิริยา แรกแปลง นา เป็น ณ.	โอปนฺนาติ โอปนฺนาติ
ย้อมโปรยลง, ฯลฯ. อภิ+โอ+กิริ ชาติในความ โรย โปรย กระจาย เรี่ยราย. อ บ้าง. อี อ้อ. อ อาคมต้นธาตุ.	อพฺโมกิริติ
ย้อมโปรยลง, ฯลฯ. อา+กิริ+อ บ้าง. ตี วัต. กิริยาหลัง ทิมะ ดู กิริติ ด้วย.	อากิริติ อากิริติ
ย้อมไป ฯลฯ. อี ชาติในความ ไป เป็นไป เป็นอยู่ ถึง ประสบ เคลื่อน รู้ ตรัสรู้ บรรลุ. อ บ้าง. ตี วัต. พฤทธิ อี เป็น เอ.	เอติ
ย้อมไป, ฯลฯ. รหฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	รหติ

ย่อมนไป, ตก, ฯลฯ. ปตุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. ตก หล่น ล้ม. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ปเตติ ปตยติ
ย่อมนไป, ถึง เป็นไป, เจริณ, รุ่งเรือง, งอกงาม, เراءร้อน, ให้เร้า ร้อน. หิ คติวุทฒิตาเปสุง ฌา ฌุ ปัจ. กิริยาหลังแปลง ฌ เป็น น.	หิณชาติ หิโนติ หิโนติ
ย่อมนไป, ถึง เป็นไป. สุกุ คติย. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โสกติ
ย่อมนไป, ถึง เป็นไป. สุกุ คติย. อ ปัจ.	สูกติ สุงกติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป, เจริณ, งอกงาม, รุ่งเรือง. สิ วุฑฒิย. อ ปัจ.	เสติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป, ร้อง, ส่งเสียง (ม้า). เหสุ คติอพยตตสท เเทสุ. อ ปัจ.	เหสติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป, สั่ง, สั่งสอน, เป็นมงคล, เป็นความดี, เจริณ. สิริข คติสตุถมมงคลยสุ. อ ปัจ.	เสธติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. วิจุฑ คติย. อ ปัจ.	วิจุฑติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. เสกุ คติย. อ ปัจ.	เสกติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. เสลฺ คติย. อ ปัจ.	เสลติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. หมมุ คติย. อ ปัจ.	หมุมติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. หยฺ คติย. อ ปัจ.	หยติ
ย่อมนไป, ถึง, เป็นไป. หุฬุ คติย. อ ปัจ.	หุฬติ
ย่อมนไป, ถึง. เป็นไป, ไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่เอาใจใส่, ไม่สนใจ. โหฬุ คติอนาทเรสุ. อ ปัจ.	โหฬติ
ย่อมนไป, เทียวไป. หิทิ คติย. อ ปัจ.	หิณฑติ
ย่อมนไป, บินไป, ลอยไป. ปลุ คติย. เณ ฌย ปัจ.	ปเลติ ปลยติ
ย่อมนไป, ปิลหิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปิลหติ

ย่อมนไป, ไปได้, เดินทางไป, เดินทางไปได้, ไหลไป, ไหลไปได้. อ ปัจ. ตี วัต.	คจฺฉติ
ย่อมนไป, ไปได้, ฯลฯ. อ ปัจ. อนฺติ, อนฺเต วัต. แปลง อนฺติ อน เต เป็ฯ เร รูปฯ ๔๒๖ โมคฯ ตยาทิกัณห์ ๗๖.	คจฺจนเร
ย่อมนไป, ลอยไป, ปลิวไป. ปฺลฺ คตฺติยํ. อ ปัจ. อภิฯ เป็น ปฺลว ธาตุ	ปฺลวติ
ย่อมนไป, ฯลฯ อิณฺชฺ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. อ, เอ ปัจ. ตี วัต. กิริยาที่ ๓ แปลง อิ เป็น เอ.	อิณฺณติ อิณฺณติ เอณฺณติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. คทฺธิ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป ตีเตียน นินทา เต็ย ค่อม. อ ปัจ. ตี วัต.	คณฺทติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ชำระ, ฯลฯ. ปุ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป ชำระ ทำให้บริสุทธิ์. อ ปัจ.	ปวติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กํกฺ กกกิ ธาตุในความ รื่นเริง, ฯลฯ. อ ปัจ. ตี วัต.	กํกติ กงฺกติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กพฺพ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป หยิ่ง จองหอง อหังการ. อ ปัจ. ตี วัต.	กพฺพติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กลฺ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป คำนวณ นับ. อ ปัจ. ตี วัต.	กลติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กสฺสํ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป, สั่ง สั่ง สอน. อ ปัจ.ตี วัต.	กสติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กสฺสฺ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป.อ ปัจ. ตี วัต.	กสฺสติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กิณฺณ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	เกณฺณติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. กฺวปฺ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	กฺวปติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เกลฺ ธาตุในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	เกลติ

ย่อมนไป, ๗๗. ขพฺพ ชาติในความไป ถึง เป็นไป หยิ่ง จอหง ไว้ตัว อหังการ. อ ปัจ. ตี วัต.	ขพฺพติ
ย่อมนไป, ๗๗. จิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. นา ปัจ. ตี วัต.	จินาติ
ย่อมนไป, ๗๗. จิปี ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	จิมฺปติ
ย่อมนไป, ๗๗. เบลฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ไหว สั่น สั่น รัว. อ ปัจ. ตี วัต.	เบลติ
ย่อมนไป, ๗๗. เขฬฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป บ้วน ถ่ม. อ ปัจ. ตี วัต.	เขฬติ
ย่อมนไป, ๗๗. คณฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	คณติ
ย่อมนไป, ๗๗. คมฺ+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. แปลง ย เป็น ม รูปฯ ๔๓๓.	คมฺมติ คมฺมเต
ย่อมนไป, ๗๗. คมฺ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อี อาคม.	คมิยติ คมียติ
ย่อมนไป, ๗๗. คมฺ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. ช้อน ยุ หรือ แปลง ย เป็น ยุย อิ อาคม.	คมิยุยติ
ย่อมนไป, ๗๗. คมฺ+อ ปัจ. ตี กิริยาหลัง แปลง อ ปัจ. เป็น เอ รูปฯ ๔๒๖ หรือ ลง เอ ปัจ. ก็ได้.	คมติ คเมติ
ย่อมนไป, ๗๗. คมฺ+อ ปัจ. ตี วัต. แปลง คม เป็น มมฺม รูปฯ ๔๒๗.	มมฺมติ
ย่อมนไป, ๗๗. ครฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ไป ในเบื้องบน ไปสูง ขึ้นไป อยู่สูง กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	ครติ
ย่อมนไป, ๗๗. คา ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	คาติ
ย่อมนไป, ๗๗. มฺ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว ป่าวร้อง ประกาศ. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น อว กิริยาหลัง แปลง อุ เป็น โอ.	มมฺมียติ มมฺมียเต

ย่อมนไป, ฯลฯ. มณฺ มณฺณ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	มุนติ มุนฺณติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. จณฺจ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	จณฺจติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. จพฺพ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	จพฺพติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. จมฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป กิน บริโภค. อ ปัจ. ตี วัต.	จมติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. จยฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	จยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เจลฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ไหว สั่น เคลื่อน. อ ปัจ. ตี วัต.	เจลติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. จมฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	จมติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ชุพฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ชุพติ โชพติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เชสฺ ชาติในความ ไป เที้ยวไป ดำเนินไป. อ ปัจ. กิริยาหลังซ้อน ส.	เชสติ เชสฺสติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ฎิฏฺ ฎีกฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น เอ.	ฎีกติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ฎิ ชาติในความ ไป ไปเร็ว เล่นไป บินไป ทน อดทน หมั่น ขยัน แหลม จลาต เขียบแหลม ปิด บัง กำบัง ปกปิด. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น เอ.	ฎิติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ฎฺ ชาติในความ ไป ไปในเบื้องบน เป็นไป เบียดเบียน บีบคั้น กำจัด ขจัด เจริญ งอกงาม. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น โอ โอ เป็น อว.	ฎวติ

ย่อมนไป, ฯลฯ. ทิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ไป ในอากาศ เหาะไป บินไป. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น เอ กิริยาแรกแปลง เอ เป็น อย อีกครั้ง.	ทยติ เทติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ทิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. ย ปัจ. กัต.	ทัยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ตติ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	คงคติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ตณฺจ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ตณฺจติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ตย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ตยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ติกฺ ชาติในความ อดทน ทนทาน อดกลั้น ลับ (ทำให้คม) คม. อ ปัจ. กิริยาหลังเอา อ เป็น เอ รูปฯ ๕๑๔.	เตกติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ถว ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ถวติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ทผิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ทปฺผติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ทผ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ทผติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ทมุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ทมติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. รช ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	รชติ รณฺชติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. รสฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	รสฺติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ราว ชาติในความ ไป วิ่ง เล่น วิ่งไป เล่นไป เจริญ งอกงาม. อ ปัจ.	ราวติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. รุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป มั่นคง ยั่งยืน. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว.	รวติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. นกฺข ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	นกฺขติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. นข ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	นขติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. นย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป รักษา. อ ปัจ.	นยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. นิ นี ชาติในความ ไป ถึง บรรลุ ได้. อ ปัจ.	เนติ

ย่อมนไป, ฯลฯ. เนส ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ติ, อนติ วัต. กิริยาหลังซ้อน ส.	เนสติ เนสนติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปงค ชาติในความ ตก หล่น ทำให้เกิด ความ เสื่อม ทำให้เกิดความเสียหาย ทำให้ฉิบหาย ทำให้พินาศ. อ ปัจ.	ปงคติ ปงคคติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปฏ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปฏติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปติ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปณฺทติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปถิ ปนฺถ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. เฉณ ฉนย ปัจ.	ปนฺถติ ปนฺถยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปถ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปถติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปท ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. เฉณ ฉนย ปัจ.	ปเทติ ปทยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปท ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. ย ปัจ. กัต. แปลง ทย เป็น ชช.	ปชฺชติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปป ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปปติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปย ชาติในความ เจริญ งอกงาม รุ่งเรือง. อ ปัจ. หรือ เป ชาติ แปล เอ เป็น อย.	ปยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปร ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. เฉณ ฉนย ปัจ. กัต.	ปเรติ ปรยติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปลล ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ลุ่ม ต่ำ. อ ปัจ.	ปลลติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปิส ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปิสติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เป ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	เปติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เปลฺ เปลฺ เปลฺ ชาติในความ ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	เปลติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เปสฺ เปสฺ คติยํ. อ ปัจ.	เปสติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. เปฬ คติยํ. อ ปัจ.	เปฬติ

ย่อมนไป, ๔๗. ผิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป สูง นูน. ย บ้าง. กัต.	ผิยติ
ย่อมนไป, ๔๗. เผน ชาติในความ ไป ถึง เป็น. อ บ้าง.	เผณติ
ย่อมนไป, ๔๗. พพพ คติย์. อ บ้าง.	พพพติ
ย่อมนไป, ๔๗. เพล ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	เพลติ
ย่อมนไป, ๔๗. มคิ มงค ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป เจริญ เป็นความดี. อ บ้าง. รูปฯ ๖๕๗.	มงคติ
ย่อมนไป, ๔๗. มค ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มขติ
ย่อมนไป, ๔๗. มณจ ชาติในความ ไปถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มณจติ
ย่อมนไป, ๔๗. มพพ มพภ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มพพติ มพภติ
ย่อมนไป, ๔๗. มย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มยติ
ย่อมนไป, ๔๗. มิข ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มิขติ
ย่อมนไป, ๔๗. มิฆ ชาติในความ ไป ถึง เป็น. อ บ้าง.	มิมติ
ย่อมนไป, ๔๗. มฺน ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	มฺนติ
ย่อมนไป, ๔๗. ยา ชาติในความ ไป เป็นไป ถึง บรรลุ. ย บ้าง. อ กัต.	ยายติ
ย่อมนไป, ๔๗. ยา ชาติในความ ไป เป็นไป ถึง บรรลุ. อ บ้าง.	ยาติ
ย่อมนไป, ๔๗. รหิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	รหติ
ย่อมนไป, ๔๗. รย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป โกรธ ขี้. อ บ้าง. แปลง อุ เป็น อว .	รยติ
ย่อมนไป, ๔๗. รหิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	รหติ
ย่อมนไป, ๔๗. ริขิ ริคิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	ริงขติ ริงคติ
ย่อมนไป, ๔๗. ริส ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง.	เรสติ

ย่อมนไป, ๔ล๔. รุ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป เร็ว แล่น. อ ปัจ.	รวติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. ลข ลขิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ลขติ ลงขติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. ลคิ ลงมุ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ลงคติ ลงมุติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. ลิกิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ลิงคติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. ลุจิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ลฺจนฺตติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วกิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	วงกติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วคฺค ฐาตุในคววม ไป ถึงไป. อ ปัจ.	วคฺคติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วขุ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	วขติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วปฺผ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป.อ ปัจ.	วปฺผติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วพฺพ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	วพฺพติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วย ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	วยติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วา ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป ตัด แทง ปลิว พุ่ง ปลิวไป พุ่งไป ตลบไป. ย ปัจ. กัจ.	วายติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. วิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป บิน บินไป. อ ปัจ.	วีติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. เวลฺ เวลฺ คติยํ. อ ปัจ.	เวลติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. สกฺก ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	สกฺกติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. สคิ ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	สงฺคติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. สขฺข ฐาตุในคววม ไป ถึง เป็นไป ตระเตรียม เตรียมการ จัดแจง นฤนิต สร้าง ทำ. อ ปัจ.	สขฺขติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. สตฺต คติยํ. เณ ฌย ปัจ.	สตฺเตติ สตฺตยติ
ย่อมนไป, ๔ล๔. สปฺ ฐาตุในคววม ไป คลานไป เสือกไป. อ ปัจ.	สปฺปติ

ย่อมนไป, ๗๗. สฺว สฺว ชาติยํ. อ ปัจ. ถ้าตั้ง สฺว ชาติ พึงเอา อุ เป็น อว.	สวติ
ย่อมนไป, ๗๗. อขุ ชาติในความไป ถึง เป็นไป โยนไปทิ้งไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อขติ
ย่อมนไป, ๗๗. อญฺ ชาติในความไป ถึง เป็นไป เสื่อม พินาศ. อ ปัจ. ตี วัต.	อญฺติ
ย่อมนไป, ๗๗. อมฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไปห เคารพ บูชา. อ ปัจ. ตี วัต.	อมติ
ย่อมนไป, ๗๗. อยฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป บรรลุ รู้. อ ปัจ. ตี วัต.	อยติ
ย่อมนไป, ๗๗. อรุ ชาติใน ความไปถึง เป็นไปฉิบหาย พินาศ อ ปัจ. ตี วัต.	อรติ
ย่อมนไป, ๗๗. อสฺ ชาติในความ ไป ถึง รุ่งเรือง ส่องสว่าง ถือเอา. อ ปัจ. ตี วัต.	อสติ
ย่อมนไป, ๗๗. อหิ ชาติในความ ถึง เป็นไป อ ปัจ. ตี วัต.	อหติ
ย่อมนไป, ๗๗. อิ ชาติในความ เคลื่อน รู้ ตรัสรู้ เป็นอยู่ เป็นไป บรรลุ ถึง ประสบ . อ ปัจ. ตี วัต.	อิติ
ย่อมนไป, ๗๗. อิณฺ อิณฺ ชาติในความ ไปถึง เป็นไป. โอ ปัจ. ตี วัต.	อิโนติ
ย่อมนไป, ๗๗. อิสฺ, อิสฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ถือ ถือเอา กำจัด เปียดยเบียน. อ ปัจ ตี วัต.	อิสติ
ย่อมนไป, ๗๗. อีขฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อีขติ
ย่อมนไป, ๗๗. อีคฺ อิติ อิงคฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป อ ปัจ. ตี วัต.	อีคติ อิงคติ

ย่อมนไป, ฯลฯ. อุขุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัด.	อุขติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. อจิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัด. นิคคหิตอาคม.	อณฺจติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. รติ รงคฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	รงคติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ริ ชาติในความ ไป ถึง แสดง. นา ปัจ. กิริยา ต้น แปลง นา เป็น ณา. เป็น รี ชาติได้รูปเปฌ	ริณาติ ริณาติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ขนฺหุ ชาติในความ วิ่ง แล่น ไหล ฯลฯ. อ ปัจ. ตี วัด.	ขนฺหติ
ย่อมนไป, ฯลฯ. ปิลุ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ปิลติ
ย่อมนไป. อํกฺ ชาติในความไป เป็นไป อ ปัจ. ตี วัด.	อํกติ อํกฺกติ
ย่อมนไป. อกฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป อ ปัจ. ตี วัด.	อกติ
ย่อมนไป. อคิ องคฺ ชาติในความไป ถึง เป็นไป อ เอ ปัจ. ตี วัด. ถ้าตั้ง อคิ ชาติ พึงลงนิคคหิตอาคม.	องคฺติ องฺเคติ
ย่อมนไป. ฯลฯ. วติ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	วงคฺติ
ย่อมนไปข้างหน้า, ฯลฯ. ปุรุ ชาติในความ ไปข้างหน้า เป็น ประธาน เป็นหัวหน้า เต็มเปี่ยม. อ ปัจ.	ปุรติ
ย่อมนไปคต อคฺคฺ. ชาติในความไปคต คตคัง คตเคี้ยว คตไปคต มา บิดไปบิดมา อ ปัจ. ตี วัด.	อคฺคฺติ
ย่อมนไปคต, ฯลฯ. โกณฺจ ชาติในความ คต ไปคต คตไปคตมา. อ ปัจ. ตี วัด.	โกณฺจติ
ย่อมนไปตาม, ตามไป, ไปข้างหลัง. อน+คม+อ ปัจ. ตี วัด.	คณฺจจติ
ย่อมนไปตาม, ติดตาม, ฯลฯ. อนฺ+อิ+อ ปัจ. ตี วัด. เอา อุ เป็น ว เอา อิ เป็น เอ.	อเนวติ

ย่อมนำไปตาม, ฯลฯ. อนุ+พย ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อนุพยติ
ย่อมนำไปตำ, ฯลฯ. ตีร ชาติในความ ไปตำ ตำต้อย ตำทราม. อ ปัจ.	ติริติ
ย่อมนำไปตำ, ฯลฯ. ปกฏ ชาติในความ ไปตำ เลว ทราม. อ ปัจ.	ปกฏติ
ย่อมนำไปนำเกลียด. ทา ชาติในความไปนำเกลียด. อ ปัจ.	ทาติ
ย่อมนำไปปราศ, พ้นไป, หหมดไป, ฯลฯ. วิ+คม+อ ปัจ.	วิคจฺจติ วิคคจฺจติ
ย่อมนำไปปราศ, หลีกไป, หลบไป, พ้นไป, ไม่มี. อป+คม+อ ปัจ. ติ วัต.	อปคจฺจติ
ย่อมนำไปร่วมกัน, ไปร่วมกัน, ประชุม. ส+อย อี วา คติยํ. อ ปัจ.	สมยติ
ย่อมนำไปรอบ, หมุนไปรอบ, เวียนไปรอบ, หมุนเวียน. กลิ้งเกลือก , แลกลเปลี่ยน. ปริ+วตฺ วตฺ ชาติในความ เป็นไป, เป็นอยู่, ประพตติ, ฯลฯ. อ ปัจ.	ปริวตฺตติ
ย่อมนำไปเร็ว, รวด, เล่น, เล่นไป, ไหล, ไหลไป, ปราด (เล่นไป อย่างฉบับไว้). สลฺ อาลุคฺติยํ. อ ปัจ.	สรติ
ย่อมนำไปเร็ว, ฯลฯ. สลฺ อาลุคฺติยํ. อ ปัจ. ดู สลติ ด้วย.	สลลติ
ย่อมนำไปออก, ขับไล่. ป+นม+เอ ปัจ. แปลง นา เป็น ณ ที่มะ.	ปณฺนาเมติ
ย่อมนำไปแผ้ว, แผ้วใส, แจ่มใส, กระจ่างใส, ใสสว่าง. วิ+ป+สิทฺ วิสฺรณ. อ ปัจ. ที่มะ ต้นธาตุ ช้อน ป.	วิปฺปสีทติ
ย่อมนำไปแผ้ว, ฯลฯ. วิ+โอ+ทา+ย ปัจ. กัต.	โวทายติ
ย่อมนำไปนคลาย, ลดความตึง, ลดความตึงเครียดง นิ+วิ+เวจฺ+อ ปัจ.	นิวิเวจติ
ย่อมนำไปนคลาย, ฯลฯ. วิ+นิ+เวจฺ+อ ปัจ. กิริยา ต้นแปลง ว เป็น พ ช้อน พ.	วินิพฺเพจติ วินิเวจติ

ย่อมผาก, แห้ง, เหลี้ยว, หมดสั้น. เป โสสนเ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	ปายติ
ย่อมผาก, แห้ง, เหลี้ยว. ปา โสสนเ. อ ปัจ.	ปาติ
ย่อมผิด, ประทุษร้าย, ทำร้าย, เปียดเปียน. วิ+รฐ หีสาย. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ฐณ.	วิรฐณติ
ย่อมผิด, ฯลฯ. อป+รฐ ฐาตุในความ เปียดเปียน ทำร้าย ประทุษร้าย.ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ฐณ.	อปรฐณติ
ย่อมผึ่ง. โอ+ตปฺ สนฺตาเป. เอ ปัจ. ตี วัต. ทิมะ.	โอตาเปติ
ย่อมผูก, พ้น. สี พนฺธเน. นา ปัจ.	สีนาติ
ย่อมผูก, ผูกพ้น, ผูกรัด. ป+สี ฐาตุในความ ผูกพ้น มัด รัด. ญ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	ปสีโนติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. กจ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กจติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. กิฏ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. ฌ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กิฏเฐติ กิฏฺเฐยติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. กิล ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กิลติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. กิลฺ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กิลฺติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. ขจ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	ขจติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. ชุฬ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด. อ ปัจ.	ชุฬติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. ตกิ ฐาตุในความ ผูก พ้น มัด รัด จำจอง. ฌ ฌย ปัจ. กัต.	คจฺเกติ ตจฺกายติ

ย่อมผูก, ฯลฯ. นนฺธ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด. อ ปัจ.	นนฺธติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. นหฺ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด. ย ปัจ. กัต. แปร ย ไว้หน้า ห.	นยฺหติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. ปสฺ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด. เณ ฌย ปัจ.	ปเสติ ปสยติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. พฐฺ เณ ฌย ปัจ. ดู พชฺฉิ ด้วย.	พาเรติ พารยติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. พนฺธ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด จับ จำ ติด ติดต่อ เนื่อง เนื่องกัน ดัก. อ ปัจ.	พนฺธติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. มุพฺพิ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด จำ. อ ปัจ.	มุพฺพติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. อติ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	อนฺตติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. อลฺ อลิ ชาติในความ ผูก พัน มัด รัด. อ ปัจ. ตี วัต.	อลติ
ย่อมผูก, ฯลฯ. พฐฺ พนฺธเน. จ ปัจ. เทวภาวะ พ เอา อ เป็น อิ แปลง พ ตัวธาตุเป็น ภา แปลง ฐ เป็น จุ โมคฯ ขาทิกัณท์ ๓.	พิจฺฉติ
ย่อมผูกแน่น, ฯลฯ. สํ+อุ+นนฺธ พนฺธเน. อ ปัจ.	สมฺพนฺธติ
ย่อมผูกพัน, รัก รักใคร่, ฯลฯ. ปฏฺิ+พฐฺ ชาติในความ ผูก พัน ติด มัด เนื่อง เนื่องกัน. เณ ฌย ปัจ.	ปฏฺิพาเรติ ปฏฺิพารยติ
ย่อมผูกพัน, รัก, รักใคร่, ฯลฯ. ปฏฺิ+พนฺธ ชาติในยความ ผูก พัน ติด มัด จับ จำ เนื่อง เนื่องกัน. อ ปัจ.	ปฏฺิพนฺธติ
ย่อมผูกสอด (ผูกใส่เข้าไปให้แน่น), เข้าไปผูกไว้, พันไว้, รัดไว้, ผูกอาฆาต. อุป+นหฺ พนฺธเน, ย ปัจ. กัต. อนฺติ วัต. แปร ย ไว้หน้า ห.	อุปนยฺหนฺติ

ย้อมผูกสอด, สรวม (เกราะ). สั+นหุ พนฺธเน. ย ปัจ. กัต แปร ย ไว้หน้า.	สนฺนยฺหติ
ย้อมผลัดผล, ฯลฯ. ผลฺ ชาติฺในความ เผล็ด ผลิอก กอกออก ผลัดผล สำเร็จ. อ ปัจ.	ผลติ
ย้อมเปลอ, ฯลฯ. มุสฺ ชาติฺในความ เป็นลม แน่ไน้ไป สลบ ระทวย งวยง. อ ปัจ.	มุสฺสติ
ย้อมเผา, ไหม้. ปิสฺ อุปทาเห. อ ปัจ.	เปสติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. กุฏฺกิ ชาติฺในความ เผา ไหม้ ร้อน. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กุฏฺเฏติ กุฏฺยติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. กุฑิ ชาติฺในความ เผา ไหม้ ร้อน เรา้ร้อน เลี้ยง รักษา. อ ปัจ. ตี วัต.	กุฑฺทติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ฌปฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้. อ ปัจ.	ฌปติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ฌปฺ+เณ ฌย ปัจ. กัต.	ฌเปติ ฌปยติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ฌาปฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ฌาเปสิ ฌาปยติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ทวฺ ชาติฺในความ ผ่า ตัด บั่น ทอน ฉีก ขาด. อ ปัจ.	ทวติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ทวฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้ ร้อน. อ ปัจ.	ทวติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ทหฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้ ทรงไว้ ตั้งไว้. ย ปัจ. กัม. แปลง ท เป็น ท แปร ย ไว้หน้า ห.	ทยฺหติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ทหฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้ ทรงไว้ รับไว้. ย ปัจ. กัม. เต วัต. แปร ย ไว้หน้า ห.	ทยฺหเต
ย้อมเผา, ฯลฯ. ทหฺ+ย ปัจ.กัม. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร.	ทยฺหเร
ย้อมเผา, ฯลฯ. ปุสฺสฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้ เรา้ร้อน. อ ปัจ.	ปุสฺสติ ปุสฺเสติ
ย้อมเผา, ฯลฯ. ปุสฺ ชาติฺในความ เผา ไหม้ เรา้ร้อน. อ ปัจ.	โปสติ

ย่อมเผา, ฯลฯ. ย ปัจ. กัม. อนฺตติ วัต. แปลงเป็น เร.	ทยุหเร
ย่อมเผา, ฯลฯ. อุ+ทิ ชาติในความเผาใหม่ ร้อน เร่าร้อน กำจัด ณฺห ปัต. ตี วัต. ลบ ส.	อุณฺหาติ
ย่อมเผาผลาญ, ทำลายให้หมดไป, เร่าร้อน, กระทบกระวายเป็น ลิสฺ อุปทาเห. อ ปัจ.	ลีเลสติ
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ตนฺ ตนฺ ชาติในความ แผ่ แผ่ไป ขยาย กว้างขวาง. โอ ปัจ.	ตโนติ
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ตนฺ ชาติในความ แผ่ แผ่ไป ขยาย กว้างขวาง. ย ปัจ. กัม. แปลง นฺยส เป็น ณฺณ.	ตณฺณติ
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ตนฺ+โอ ปัจ. เต วัต. เอา โอ เป็น อุ อุ เป็น ว.	ตเนว
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ตนฺ+โอ ปัจ. อนฺเต วัต. เอา โอ เป็น อุ รูปฯ ๕๐๕.	ตณฺเต
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ตนฺ+โอ ปัจ. อนฺเต วัต. เอา โอ เป็น อุ อุ เป็น ว.	ตณฺวณฺเต
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ผณฺ ชาติในความ ไป แผ่ ขยาย (แผ่กว้าง ออกไป), อ ปัจ.	ผณฺติ
ย่อมแผ่, ฯลฯ. ผาณฺ ชาติในความ ไป แผ่ ขยาย. อ ปัจ.	ผาณฺติ
ย่อมแผดเผา, ฯลฯ. กิลิสฺ ชาติในความ แผดเผา เบียดเบียน เศร้าหมอง ให้เร่าร้อน. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง สฺย เป็น สฺส.	กิลิสฺสติ
ย่อมแผ่ไป, กว้างขวาง. ป+ถวฺ คติยฺ. อ ปัจ.	ปถวติ
ย่อมแผ่ไป, ฯลฯ. ปจิ ชาติในความ แผ่ไป ขยาย เจริญ กว้าง กว้างขวาง พิสตาร แพร์หลาย. เณ ณฺย ปัจ.	ปณฺเจติ ปณฺจยติ

ย้อมแผ่ไป, ฯลฯ. ผรุ ชาติในความ แผ่ ขยาย แผ่ไป ชานไป. อ ปัจ.	ผรุติ
ย้อมแผ่ไป, ฯลฯ. ผฏ ชาติในความ แผ่ไป แพร่ไป ชานไป. อ ปัจ.	โผหติ
ย้อมแผ่ไป, ฯลฯ. ผฏ ชาติในความ แผ่ไป แพร่ไป ชานไป. อ ปัจ.	โผฏติ
ย้อมแผ่ไปเฉพาะ, ฯลฯ. โต้ตอบ. ปฏี+ผรุ ชาติในความ แผ่ไป. สร้าไป. อ ปัจ.	ปฏีปผรุติ
ย้อมแผ่ออกไป, แผ่ไปทั่ว, ฯลฯ. ป+ตณฺ ชาติในความ แผ่ ขยาย กว้างขวาง. ย ปัจ. กัม. ลบ อุ ที่ นุ เป็น นุย แปลง เป็น ญ.	ปตณฺณติ ปตณฺณเต
ย้อมโผล่ขึ้น, โผนขึ้น, ผุดขึ้น, สูงขึ้น, ขึ้น (จาก). ร่าเริง. อุ+มฺหิ ชาติในความ ยั้ม ยั้มแย้มเล็กน้อย. ย ปัจ. ภาว. เต วัต.	อุมุขุชติ
ย้อมฝังไว้, ฯลฯ. ฐา+ย ปัจ. กัม. อิ อาคม ช้อน ยุ หรือ เอา อา เป็น อี รัสสะ ช้อน ยุ.	ธิยุยติ ธิยุยเต
ย้อมผัด, ฯลฯ. ผุ ชาติในความ ผัด โปรย โรย (ค่อยๆโปรยลง ไป). นา ปัจ.	ผุณาติ
ย้อมฝากไว้, จำนำ. อุป+นิ+ฐา+ย ปัจ. กัมณฺ. เต วัต.	อุปนิธิยเต
ย้อมผืดเคือง, ฯลฯ. กฐ ชาติในความ ลำบาก ผืดเคือง ขัดสน ยากจน. อ ปัจ. ติ วัต.	กฐติ
ย้อมพั่น, หลุด, พั่นวิเศษ, หลุดพั่น. วิ+โมกฺข มุจฺจน. อ ปัจ.	วิโมกฺขติ
ย้อมพั่นวิเศษ, หลุดพั่น, พั่นทุกข์. วิ+ทฺจฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง จฺย เป็น จฺ.	วิมุจฺจติ

ย่อมพบ, ฯลฯ. ทิสฺ ชาติฺในความพบ เห็น มองหา ดู เฟ่ง ปรากฏ. อ ปัจ. แปลง ทิสฺ เป็น ทิสฺส รูปฯ ๔๖๗.	ทิสฺสติ
ย่อมพบ, ฯลฯ. ทิสฺ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. แปลง สฺย เป็น สฺส หรือแปลง ย เป็น ส. รูปฯ ๔๖๗ แปลง ทิสฺ เป็น ทิสฺส ลบ ย ปัจ.	ทิสฺสติ ทิสฺสเต
ย่อมพยายาม, ฯลฯ. ยตฺ ชาติฺในความ พยายาม หมั่น ขยัน ขยาย แผ่ออก แผ่ออกไป กว้างขวาง คืบให้ มอบให้. อ ปัจ.	ยตติ
ย่อมพยายาม, ฯลฯ. ยสฺ ชาติฺในความ พยายาม หมั่น ขยัน. ย ปัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส อีกอย่างหนึ่ง ใช้เป็นกัมมวาทก โดยลง ย ปัจ. กัม.	ยสฺสติ
ย่อมพยายาม, ฯลฯ. ยุสฺ ชาติฺในความ พยายาม หมั่น ขยัน. อ ปัจ.	เยสฺติ
ย่อมพยายาม, ฯลฯ. วายมฺ ชาติฺในความ พยายาม หมั่น ขยัน. อ ปัจ.	วายมติ
ย่อมพรหม, ประพรม, รต, รัต, โปรย, เสจฺ เสจเน. อ ปัจ.	เสจติ
ย่อมพร้อง, ฯลฯ. อุณฺ ชาติฺในความ เสื่อมสิ้น ลดลง พร้อง บกพร้อง. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	อุเนติ อุณยติ
ย่อมพร้อมกัน, มารวมกัน, ประชุม, ประชุม. สํ+อา+คฺม+อ ปัจ.	สมาคฺจฺจติ
ย่อมพรั้นพรั้ง, หวาดหวั่น. ปริ+ตสฺ ชาติฺในความ หวาด สะดุ้ง ตกใจ กลัว. อ ปัจ.	ปริตสฺติ
ย่อมพลัด, ฯลฯ. ภาสฺ ชาติฺในความ พลัด เคลื่อน ตก หล่น. อ ปัจ.	ภาสฺติ
ย่อมพลัด, ฯลฯ. ภาสฺสฺ ชาติฺในความ พลัด เคลื่อน ตก หล่น ล้ม หัก รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง. อ ปัจ.	ภาสฺสฺติ

ย่อมพอ เพียงพอ. ป+หุ หุ สุตตายํ. อ ปัจ.	ปโหติ
ย่อมพะยุงไว้, ฯลฯ. ทูฏ ชาติในความ พะยุงไว้ จุนไว้ ค้ำไว้. ณเณ ฌย ปัจ.	ทูเณติ ทูณายติ
ย่อมพัด, ยกขึ้น, ฯลฯ. อุ+ชิปฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจจัย. ตี วัต.	อุกฺชิปติ
ย่อมพัด. วิช วิชเน. อ ปัจ.	วิชติ
ย่อมพั่น, ผูก, โปก,ไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่เอาใจใส่, ไม่สนใจ. เหญ เวจ นอนาทเรสุ. อ ปัจ.	เหญติ
ย่อมพั่น, พั่นรอบ, พัวพั่น, ฯลฯ. ปริ+เวจฺ ชาติในความ พั่น ผูก โปก. ณเณ ปัจ. กัต.	ปฺริเวเจติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. คฺชติ ชาติในความ พั่น โปก หุ้ม. ณเณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คฺชเตติ คฺชณยติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. คฺฉฺ ชาติในความ พั่น โปก หุ้ม คลุม ครอบ บัง ปก ปิด. ณเณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คฺฉฺเจติ คฺฉฺจยติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. คฺจฺ ชาติในความ พั่น โปก. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ฐย เป็น ชฺณ.	คฺจฺณติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. วฏฺ ชาติในความ พั่น พัวพั่น. อ ปัจ.	วฏฺติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. เวจฺ+ณเณ ฌย ปัจ.	เวเจติ เวจยติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. วทฺ ชาติในความ พั่น พัวพั่น เกี่ยวโยงถึงกัน. อ ปัจจัย.	วณฺทติ
ย่อมพั่น, ฯลฯ. เวจฺ ชาติในความ พั่น ผูก โปก. อ ปัจ. กิริยา หลังซ้อน ฏ.	เวเจติ เวจฺจติ
ย่อมพั่นรอบ, วงรอบ, พัวพั่น. ปริ+เวจฺ ชาติในความ พั่น ผูก โปก. ณเณ ฌย ปัจ. กัต.	ปฺริเวเจติ ปฺริเวจยติ

ย้อมพิจารณาด้วยดี, ฯลฯ. ส+แฉะ จินฺตายุ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	สณฺณายติ
ย้อมพิจารณาเห็นฯ. อว+อิฏฺฐ ชาติในฺความ เห็น ดู แลดู เฟ่ง พินิจ. อ ปัจ. ตี วัต.	อเวกฺขติ
ย้อมพินาศ, ฯลฯ. นกฺก ชาติในฺความ พินาศ ลี้้นไป. อ ปัจ.	นกกติ
ย้อมพินาศ, ฯลฯ. นกฺก+ณฺเณ ฌย ปัจ.	นกฺเกติ นกฺกยติ
ย้อมพินิจ, พิจารณา, ตรวจตรา, ตริตฺรอง, สอບສວນ. พินิจ ละเอียดยด, ฯลฯ. พินิจด้วยดี, ฯลฯ. ปติ+วิ+อิฏฺฐ+อ ปัจ. แปลง ปติ เป็น ปจฺจ อี ที่ วิ เป็น เอ ลบ อี ต้นธาตุ.	ปจฺจเวกฺขติ
ย้อมพุดเกี้ยว. โอ+ภาสฺ ชาติในฺความ กล่าว พุด. เอ ปัจ. ตี วัต.	โอภาเสติ
ย้อมพุดจากัน, พุดด้วยไมตรี, เจริจาปราศรัย. ส+ภาสฺ+อ ปัจ.	สมฺภาสติ
ย้อมพุดไม่ขัด, ฯลฯ. มิเลหฺ ชาติในฺความ พุดไม่ขัด พุดอย่าง เสี่ยงสั้ตัวร้อง. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อ ช้อน จ.	มิลฺลจฺจติ
ย้อมเฟ่ง, นิ่ง, ฯลฯ. ป+แฉะ จินฺตายุ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	ปชฺฌายติ
ย้อมเฟ่ง, ฯลฯ. เฉ+อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย รูปณ ๔๗๓.	ฌายติ
ย้อมเฟ่ง, ฯลฯ. เฉ+อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย รูปณ ๔๗๓.	ฌายติ
ย้อมเฟ่ง, ฯลฯ. นิ+แฉะ จินฺตายุ. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	นิชฺฌายติ
ย้อมเฟ่ง, ฯลฯ. ป+อิฏฺฐ ชาติในฺความ เห็น ดู เฟ่ง พินิจ กำหนด หมาย. อ ปัจ.	เปกฺขติ
ย้อมเฟ่งโทษ (จ้องดูความผิด), ยกโทษ (ยกความผิด ขึ้นมาติ พิจารณาความผิด) ติเตียน (ยกโทษขึ้นพุด). อุ+แฉะ จินฺตายุ. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง เอ เป็น อาย ช้อน ช.	อุชฺฌายติ

ย้อมเพราะ, ๔ลง รูป ชาติในความ เพาะ ปลุก หว่าน ปักไว้. ณ ฌย ปัจ.	โรเปติ โรพายติ
ย้อมเพลิต, เลีย, ๔ลง. ป+ลิหุ อสุสาทเน. อ ปัจ.	ปลิหติ ปลีหติ ปเลหติ
ย้อมเพลิตเพลิน, ๔ลง. นนุหุ ชาติในความ เพลิตเพลิน ยินดี สัมฤทธิ์ สำเร็จ. อ ปัจ.	นนุหติ
ย้อมเพ้อ, บ่นเพ้อ, คร่ำครวณ. วิ+ลปฺ วจเน. อ ปัจ.	วิลปติ
ย้อมเพาะ, ๔ลง มุล ชาติในความ เพาะ ปลุก หว่าน งอก ขึ้น ผลิออก. ณ ฌย ปัจ.	มูเลติ มุลยติ
ย้อมเพิ่มให้. อนุ+อุป+ทา+อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อา เป็น อิ อิ เป็น เอ.	อนุเทติ
ย้อมเพียงพอ, มากมาย, นักหนา,หนักหนา, หนักหนา. สัม+ป+หุ หุ วา. อ ปัจ.	สมปโหติ
ย้อมเพียร, ๔ลง. วรหุ ชาติในความ เพียร มีเพียร ดำ สอง สว่าง สวยงาม ผูก พัน มัด รััด. อ ปัจ.	วรหติ
ย้อมเพียร, ๔ลง. วลหุ ชาติในความ เพียร ๔ลง. ยึดถือ. อ ปัจ.	วลหติ
ย้อมโปก, ๔ลง. เจ ชาติในความ โปก พัน. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	จายติ
ย้อมโพนทะนา, กล่าวโทษ, ตีเตียน. วิ+ปจฺ ยาเต. เอ ปัจ. ที่มะตันธาตุ.	วิปาเจติ
ย้อมฟัง, สดับ. กณฺณ ชาติในความ ฟัง สดับ. ณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กณฺณเจติ กณฺณยติ
ย้อมฟัง, สดับ. สฺ+ณฺ ณา ปัต. ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	สุณฺณเจติ สฺณณยติ
ย้อมฟัง, ๔ลง. สมฺ ชาติในความ ฟัง สดับ คบ เสพ เห็น ดู, ณ ฌย ปัจ. .	สมเจติ สมยติ

ย้อมฟังตอบ, ตอบรับ, รับฟัง, รับคำ, รับเอา, รับรอง. ปฏิ+ส สวเน. ณา ปัจ.	ปฏิสุณัติ
ย้อมฟังตอบ, ตอบรับ, รับคำ, รับรอง, เห็นด้วย. ปติ+ส+ณา ปัจ. ช้อน ส.	ปัจจุสุสุณัติ
ย้อมฟังไป, ตลบไป. ปลณฺทฺธิ คนฺธเน, อ ปัจ.	ปลณฺทฺธิ
ย้อมฟังไป, ฟุ้งซ่าน, ชัดไป, ชัดสาย. วิ+ชิปฺ จทฺทเน. อ ปัจ.	วิกฺชิปติ
ย้อมฟังไป, ฯลฯ ป+วา ชาติในฺความ ไป ถึง เป็นไป ตัด แหว ฟุ้ง. ย ปัจ.	ปวายติ
ย้อมมอบให้. นิ+ยตุ อุปกาเร เณ ฌย ปัจ. แปลง ต เป็น ท ช้อน ยฺ เป็น นิยฺยาเตติ นิยฺยาตยติ โดยไม่ แปลงบ้าง.	นิยฺยาเตติ นิยฺยาตยติ
ย้อมมั่งคั่ง, ฯลฯ. ฏฺ ชาติในฺความ มั่นคง แข็งแรง คงทน ยังยืน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ถวติ
ย้อมมั่งคั่ง, ฯลฯ. ตนฺตุ ชาติในฺความ มั่งคั่ง มั่งมี มีทัพย์. เณ ฌย ปัจ.	ตนฺเตติ ตนฺตยติ
ย้อมมั่นคง, ฯลฯ. พทฺ ชาติในฺความ มั่นคง แข็งแรง. อ ปัจ.	พทติ
ย้อมมั่นคง, ฯลฯ. ยุชฺ ชาติในฺความ มั่นคง แข็งแรง ชอบ ควร สมควร ถูกต้อง ใช้ได้. ย ปัจ. กัต. แปลง ชฺย เป็น ชฺช.	ยุชฺชติ
ย้อมมั่นคง, ฯลฯ. วทฺ ชาติในฺความ มั่นคง ยังยืน แสดงออกให้ เห็น ปรากฏ. อ ปัจ.	วทติ
ย้อมมัวเมา, หลงระเริง, เลินเล่อ,ไม่ดูแล, ไม่เอาใจใส่, ไม่ รอบคอบ, ไม่ระมัดระวัง, ไม่ระแวดระวัง, ประมาท. ป+มทฺ อุม มาเท. ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	ปภิฺชติ
ย้อมมัวเมา, หลงระเริง, ฯลฯ. อุ+มทฺ ชาติในฺความ เมา ประมาท เลินเล่อ. ย ปัจ. กัต. ติ วัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	อุมฺมชฺชติ

ย่อมนมา, ฯลฯ. อา+อิ+อ บ้าง. ถ บ้าง. ถ้าแปลว่า จงไป ฯลฯ. ไม่ต้องลง อา อุปสรรค.	เอติ
ย่อมนมา. อา+คม+อ บ้าง. ตี วัด. แปลง ม เป็น จม รูปฯ ๔๒๖ หรือ แปลง คม เป็น คจม ตามบาลีไวยากรณ์	อากจติ
ย่อมนมาพร้อมกัน, รวมกัน, ประชุม, ประชุมกัน. ส+อา+อช คติย. อ บ้าง.	สมาขติ
ย่อมนมารวมกัน, ประชุม. ส+อุ+สิ คมเน อ บ้าง.	สมุสสยติ
ย่อมนมาอีก. ปุ+น+อา+อิ คติย. อ บ้าง.	ปุเนติ
ย่อมนมี, จงมี ฯลฯ. อสุ+อ บ้าง. มิ วัด. หรือ บ้าง.	อสุมิ
ย่อมนมี, เป็น มีอยู่, เป็นอยู่. อสุ+อ บ้าง. ตี วัด.	อสติ
ย่อมนมี, เป็น, มีอยู่, เป็นอยู่. หุ หู สัตตาย. ย บ้าง. ภาว.	หุยเต หุยเต
ย่อมนมี, เป็น. ฯลฯ. อสุ+อ บ้าง. ม, มิ วัด. แปลง ม เป็น มห มิ เป็น มหิ ลบที่สุดธาตุ. รูปฯ ๔๘๓.	อมห อมหิ
ย่อมนมี, มีพร้อม, มีอยู่, เป็นอยู่. ส+วิห สัตตาย. ย บ้าง. กัต. แปลง หย เป็น ชช.	สวิชชติ
ย่อมนมี, มีอยู่, ฯลฯ ภา+ย บ้าง. ภาว. เต วัด. รัสสะ แปลง ย เป็น ยย.	ภุยเต
ย่อมนมี, ฯลฯ. จห ธาตุในความ มี เป็น ปรากฏ สะอาด ยอด เลิศ. อ บ้าง. ตี วัด.	จหติ
ย่อมนมี, ฯลฯ. ภา สัตตาย. อ บ้าง. พหุธิ อุ เป็น โอ.	โภติ
ย่อมนมี, ฯลฯ. ภา+อ บ้าง. ตี วัด.	ภาติ
ย่อมนมี, ฯลฯ. ลง หุ หรือ หู ธาตุ อ บ้าง. พหุธิ อุ หรือ อุ เป็น โอ ลบ อ.	โหติ
ย่อมนมี, ฯลฯ. หุ+อ บ้าง. แปลง อุ เป็น เอห.	เหหติ

ย้อมมี, ๗๗. อส+อ ปัจ. ลี วัต. ลบที่สุดธาตุ.	อลิ
ย้อมมีกลิ่น, ๗๗. นลฺ ธาตุในความ มีกลิ่น มีกลิ่น มีกลิ่นหอม หอม. อ ปัจ.	นลติ
ย้อมมีกำลัง, พล ศัพท์ อีย ปัจ.	หลียติ
ย้อมมีสิริ, ๗๗. ธนฺ ธาตุในความ มีสิริ เป็นสิริ มี โชค มีลาภ มีบุญ มีปัญญา เป็นมงคล เจริญ จำเริญ งอกงาม เปล่ง (ฉายออก แผล่อก). อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลังลบ อ ปัจ. รูปฯ ๔๘๖.	ธนติ ธนฺติ
ย้อมมีอยู่, เป็นอยู่. วิทฺ สุตตายํ. ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	วิชฺชติ
ย้อมมุ่ง, ๗๗. จทฺ ธาตุในความ ปรรธนา อยากได้ ชอบใจ พอใจ. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	ฉาเทติ ฉาทยติ
ย้อมเมา, ๗๗. มทฺ ธาตุในความ เมา มัวเมา ประมาท เลินเล่อ ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	มชฺชติ
ย้อมเมา, ๗๗. มทฺ+ย ปัจ. กัม. เต วัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	มชฺชเต
ย้อมเมา, ๗๗. ชีวฺ ธาตุในความ เมา มัวเมา ประมาท. อ ปัจ. ตี วัต.	ชีวติ
ย้อมเมาขึ้น, ๗๗. เมทิ ธาตุในความ เมาขึ้น มึน เปล่งเสียง ช้าๆ. อ ปัจ.	เมณฑติ
ย้อมไม่ครั่นคร้าม, กล้า, หาญ, กล้าหาญ. วีรฺ วิกฺกมเน. เณ ฌย ปัจ.	วีเรติ วีรยติ
ย้อมไม่ควร. ไม่ชอบ, ไม่อดทน, ไม่อดกลั้น. น+ขมฺ+อ ปัจ. ช้อน ก.	นกฺขมติ

ย้อมไม่ซื้อตรง, ฯลฯ. ยตุ ชาติในความ ไม่ซื้อตรง เลวทราหม อุปการะ ช่วยเหลือ เกื้อกูล อุดหนุน. เณ ฌย บัจ.	ยเตติ ยตยติ
ย้อมไม่เป็นไป, ฯลฯ. น+ป+วตุ หรือ วตตุ ชาติ. อ บัจ. ช้อน ป.	นปฺปวตฺตติ
ย้อมไม่พอใจ, ฯลฯ. ทิสฺ ทิสฺ ชาติในความ ไม่พอใจ ไม่พึงใจ เกลียด ชัง. อ บัจ. วิการ อิ เป็น เอ ช้อน ส.	เทสฺสติ
ย้อมไม่พูดไม่ขัด ฯลฯ มิลฺลฺ วยิตฺยาโย วาจายฺ. เณ ฌย บัจ.	มิลฺลเนติ มิลฺลิจฺจยติ
ย้อมไม่ยอ ย้อมไม่อำนวยการประโยชน์. น+ฉทฺ+เณ บัจ. กัต. ภตฺตํ เม นจฺฉาเทติ ภตฺตํ อ. ภัต นจฺฉาเทติ ย้อม ไม่อำนวยการ ประโยชน์ เม แก่เรา. อิกนัยหนึ่ง เติม ปโย ชนํ แปล นจฺฉา เทต ว่า ย้อมไม่อำนวยการ ปโยชนํ ซึ่ง ประโยชน์ เม แก่เรา.	นจฺฉาเทติ
ย้อมไม่สบาย, ย้อมเจ็บ, เจ็บไข้, ป่วย, ป่วยไข้. อา+พาธฺ ชาติ ในความ รบกวน ทำให้ปั่นป่วน เปียดยืด. อ บัจ. ติ วัต.	อาพารติ
ย้อมไม่สละ, ไม่ละ, ไม่ทิ้ง, ไม่ขัดส่าย. นิ+อสฺุ เขเป ย บัจ. กัต. ลป อฺ หรือ สฺ+ย เป็น สฺย แปลง สฺย เป็น สฺส ติ วัต. ร อาคม.	นिरสฺสติ
ย้อมไม่เห็น, ฯลฯ. นสฺ ชาติในความ ไม่เห็น หาย สูญ ไม่มี ฉิบหาย พินาศ. ย บัจ. กัต. แปลง สฺย เป็น สฺส หรือแปลง ย เป็ฯ ส.	นสฺสติ
ย้อมไม่เห็น, ฯลฯ. สมฺ ชาติในความ ไม่เห็น หาย สูญ สงบ, เงียบ ชักช้า ยืดอาด ห้อยย้อย. อ บัจ.	สมติ
ย้อมไม่เห็น, ฯลฯ. ลปฺ ชาติในความ ไม่เห็น ไม่ปรากฏ หาย หายไป ลบ ลบเลือน. ย บัจ. กัต. แปลง ปฺย เป็น ปฺป.	ลปฺปติ

ย่อมไม่อดทน, ไม่อดกลั้น, อดทนไม่ได้อยู่, อดกลั้น ไม่ได้อยู่. ม ธาตุ อ บ้าง. ตี วัด. แปลง อ เป็น อาย.	มายติ
ย่อมไม่เอื้อ, ฯลฯ. โรฬฺ ชาติในความ ไม่เอื้อ ไม่เอา ใจใส่ ไม่ เอื้อเพื่อ โหดร้าย. อ บ้าง.	โรฬติ
ย่อมไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่อดทน, ไม่เจือจาน, ไม่แสดงน้ำใจดี, ไม่เอา ใจใส่, ไม่ใส่ใจ, ไม่ตั้งใจ. วิสิฏฺ อนาคตเร. อ บ้าง.	เวสฏติ
ย่อมไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่เอาใจใส่, ไม่ตั้งใจ, ไม่สนใจ. สฎฺ อนาคตเร. ณ ฌย บ้าง.	สฎฺติ สฎฺยติ
ย่อมไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่เอาใจใส่, ไม่สนใจ. หิฬฺ อนาคตเร.อ บ้าง.	หิฬติ
ย่อมไม่เอื้อเฟื้อ, ฯลฯ. ฐิ ชาติในความ ไม่เอื้อเฟื้อ ไม่เอาใจใส่. ย บ้าง. กัต.	ฐิตติ ฐิตเต
ย่อมยกขึ้น, รื้อขึ้น, รื้อฟื้นขึ้น. อุ+หฺร+อ บ้าง. ตี วัด. แปลง ห เป็น ฐ หรือตั้ง ฐฺ อุปปาฏเน.	อุทฺธรรติ
ย่อมยกขึ้น, ฯลฯ. ทลฺ ชาติในความ ยกขึ้น โยนขึ้น. ณ ฌย บ้าง.	โทเลติ โทลยติ
ย่อมยกขึ้น, ฯลฯ. ลทฺ ชาติในความ ยกขึ้น โยนขึ้น ณ ฌย บ้าง.	ลณฺเทติ ลณฺทยติ
ย่อมยกโทษ, ฯลฯ. จทฺ ชาติในความ ยกโทษ โพน ทนา. อ บ้าง.	จทติ
ย่อมยกย่อง , ฯลฯ. อุ+กัศฺ ชาติในความ ปรรตนา อยากได้ ชอบใจ ชม รัก รักใคร่. อ บ้าง. ตี วัด.	อุกัศฺติ
ย่อมยกย่อง, เยินยอ, ชม, ชมเชย, สรรเสริญ, ทำให้เป็นรอย, ขีด, เขียน, ขูด, หุฬฺ สิลามาเลขเนสุ. อ บ้าง. กิริยาหลังแปลง พ เป็น ล.	หฬติ หลติ
ย่อมย่อ, ย่อเข้า. ส+อสุ สขิปเน. ย บ้าง. กัม. เต วัด.	สมสฺยเต

ย้อมย้อม, ฯลฯ. รฐ ฐฐ ฐาตุในความ ย้อม กำหนด ยินดี. อ ปัจ. ถ้ำตั้ง ฐฐ พึงแปลง ญ เป็น นิคคหิตแล้วลบ.	รฐติ
ย้อมย้อม, ฯลฯ. ฐฐ+ย ปัจ. กัต. แปลง ชย เป็น ชช.	รฐชติ
ย้อมย้อม, ฯลฯ ฐฐ ฐาตุในความ ย้อม กำหนด ยินดี. อ ปัจ.	รฐติ
ย้อมย้อมสี, ฯลฯ. กว ฐาตุในความ ย้อม ย้อมสี งาม. อ ปัจ. ติ วัต.	กวัตติ
ย้อมย้อมยับ, ละลาย. วิลิ+ย ปัจ. กัต. กิริยาหลัง ที่มะที่สุดฐาตุ.	วิลียติ วิลียติ
ย้อมยับเยิน, จีบหาย, วอดวาย. อุป+ยมุ วินาเส. อ ปัจ. ม วัต. แปลง ย เป็น ร ที่มะที่สุดฐาตุเป็น อา.	อุปรมาม
ย้อมย่ำ, ขยี้, บี, บด. วุล นิยมชชเน. เณ ฌย ปัจ.	โวเลติ โลยติ
ย้อมย่ำ, ฯลฯ. จุล ฐาตุในความ ย่ำ เหยียบ ย่ำยี สะอาด. อ ปัจ. ติ วัต..	จุลติ
ย้อมย่ำ, ฯลฯ. มฺฐ ฐาตุในความ ย่ำ เหยียบ ย่ำยี เปียดเปียน ลูกเป็นไฟ ออกเสียง ร้อง กล่าว ใส่เข้า สอดเข้า สอดลง วาง ไว้วาง. อ ปัจ.	มฺฐติ
ย้อมยินดี, ชอบใจ, พอใจ, ภูมิใจ, เพลิน, เพลิดเพลิน. สหุ อสุ สาทเน. ฌย ปัจ. อนฺติ วัต. อิ อาคม.	สาทินฺนติ
ย้อมยินดี, เลื่อมใส, ฯลฯ. ป+สหุ ฐาตุในความ ยินดี ชอบใจ พอใจ ภูมิใจ เพลิด เพลิดเพลิน. เณ ฌย ปัจ.	ปสาทิเตติ ปสาทยติ
ย้อมยินดี, ฯลฯ. ตฺสุ ฐาตุในความ ยินดี แหม่มชื่น อิ่มใจ. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็น สฺส.	ตฺสุสฺสติ
ย้อมยินดี, ฯลฯ. ฐพฺ ฐาตุในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	ทเกติ ทายติ

ย้อมยินดี, ๔ล๙. นิ+สทฺ อสฺสาทเน. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตู สา เทติ ด้วย.	นิสาเมติ นิสาทยติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. รฏฺ ชาติในความ ยินดี รื่นรมย์ เพลิน ผลิตเพลิน. อ ปัจ.	รมติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. รฆฺ ชาติในความ งต เจ้น. อ ปัจ.	รมติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. รสฺ ชาติในความ ยินดี พอใจ ชอบใจ เพลิน เยื่อใย เกี่ยวพัน รักใคร่. เณ ฌย ปัจ.	รเสติ รสยติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. ลิหฺ ชาติในความ ยินดี เพลิน เลี้ย ลิ้ม ชิม. อ ปัจ.	เลหติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. ลิหฺ ลีหฺ ชาติในความ ยินดี พอใจ เพลิน เลี้ย. อ ปัจ.	ลิหติ ลีหติ เลหติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. สทฺ อสฺสาทเน. เณ ฌย ปัจ.	สาเทติ สาทยติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. อติ+มฺท+อ ปัจ. ติ วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	อติโมทติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. อนฺ+รฺชฺ ชาติในความ ยินดี ชอบใจ พอใจ อิ่ม ใจ. ย ปัจ. กัต. ติ วัต. แปลง ฤย เป็น ษณ.	อนฺรฺชฺณติ
ย้อมยินดี, ๔ล๙. อา+สทฺ ชาติในความ ยินดี ชอบใจ พอใจ ถูกใจ เพลิน ผลิตเพลิน เณ ฌย ปัจ. กัต. ติ วัต. รัสสะ อา เป็น อ ช้อน ส.	อสฺสาเทติ อสฺสาทยติ
ย้อมยินดีด้วยดี, ๔ล๙. สฺมฺรฺ+รม รมเน. อ ปัจ. แปร ร ไว้ หลัง ม.	สมฺรติ
ย้อมยัมแย้ม, หัวเราะ, หัวเราะร่าเริง, สรวล. วิ+มฺหิ อีสํสเน. อ ปัจ.	วิมฺหยเต
ย้อมยียดยาด, เย็นเยื่อ, เน้นซ้ำ, ซึมซาบ, แพร่หลาย. เณ ฌย ปัจ.	ปปณฺเจติ ปปณฺจยติ

ย่อมยุบยับ, ฯลฯ. ยมฺ ชาติในความ เว้น, ฯลฯ. อ ปัจ. ม วัด.	ยมาม
ย่อมยุบลง. โอ+คม+อ ปัจ. ตี วัด. ช้อน ค.	โอคฺคจฺจติ
ย่อมเย็น, ฯลฯ. สภาฯ ชาติในความ เย็น หนาว รด ชาติ อิ่มใจ ดู เห็น กล่าว. เณ ฌย ปัจ.	สภาเขติ สภาชยติ
ย่อมเย็น. สิหฺ สัตติเย. อ ปัจ.	สินฺหติ
ย่อมเย็นยิ่ง, หนาวยิ่ง, เย็นนัก, หนาวนัก. อติ+สี เสวายฺ. อ ปัจจัย. ตี วัด. เอา อี เป็น เอ วุ อาคม.	อติเสวติ
ย่อมเย็บ, ฯลฯ. สีวฺ ชาติในความ เย็บ ไป ถึง เป็นไป แห่ง เหี่ยว. ย ปัจ. กัต. แปลง วุ เป็น พุ ย เป็น พ.	สีพฺพติ
ย่อมเย้ยหยัน, ฯลฯ. อุป+ปฺธิ ชาติในความ ต่ำ บริภาษ เสียด สี เยาะเย้ย. เณ ปัจ. กัต. ตี วัด. แปลง ป เป็น ผ นิคคหิต อาคม.	อุปผณฺเทติ
ย่อมเย่อหยิ่ง, จองหอง. อติ+มานฺ+เณ ฌย ปัจ. ตี วัด.	อติมานเติ อติมานยติ
ย่อมเยี้ยวรด, ถ่ายปัสสาวะ. อุ+มิหฺ ชาติในความ รด ชาติ ไปรย พรหม ประพรหม. อ ปัจ. ตี วัด. ช้อน ม.	อุมุหิติ
ย่อมเยื้อแย่ง, ปล้น, ชิง, ริบ. วิ+ลฺอุป+อ ปัจ. อี อັช. นิคคหิต อาคม.	วิลฺลุมฺปติ
ย่อมเยื้อใย , ฯลฯ. รสฺสี ชาติในความ เยื้อใย เกี้ยวพ้อน รัก รัก ใคร่. อ ปัจ.	รสติ
ย่อมเยื้อใย, ฯลฯ. มิหฺ ชาติในความ เป็นน้ำมัน เยื้อใย รัก รัก ใคร่. เณ ฌย ปัจ.	เมเทติ เมทยติ
ย่อมเยื้อใย, ฯลฯ. สีนฺเห ชาติในความ เยื้อใย รัก รักใคร่ อาลัย ห่วงใย. เณ ฌย ปัจ.	สีนฺเหติ สีนฺเทยติ

ย่อมแยก, ๔ล๙. ริงุ ชาติุในคววม แยก แยกออก กระจาย กระจายออก ถึงพร้อม บริบูรณ์. เณ ฌย ปัจ.	เรเจติ เรยติ
ย่อมแยกกัน, แยกกันไป, เร็ยราย, กระจัดกระจาย. วิ+ปริ+ อย+ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	วิบุปกีรียติ
ย่อมแย้ม, บาน, เบิกบาน, แจ่มใส, แซ่มขึ้น. วิ+กสฺ วิกสเน. อ ปัจ.	วิกสติ
ย่อมรด, ๔ล๙. เกวฺ ชาติุในคววม รด ราด สาด. อ ปัจ. ตี วัต.	เกวติ
ย่อมรด, ๔ล๙. ครุ ชาติุในคววม รด ราด โปรย ไป ในเปื้องบน, ๔ล๙. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คเรติ ครยติ
ย่อมรด, ๔ล๙. ครุ ชาติุในคววม รด ราด โปรย ไหล ไหลอดอก คาย. อ ปัจ. ตี วัต.	ครติ
ย่อมรด, ๔ล๙. จุตฺ ชาติุในคววม รด ราด สาด เท ลั่น เสื่อม. อ ปัจ. ตี วัต.	โจตติ
ย่อมรด, ๔ล๙. ชิสฺ ชาติุในคววม รด ราด. อ ปัจ. วิการ อี เป็น เอ.	เชสติ
ย่อมรด, ๔ล๙. นิสฺ ชาติุในคววม รด ราด โปรย. อ ปัจ.	เนสติ
ย่อมรด, ๔ล๙. ภาคนฺทฺ ภาคนฺทฺ ชาติุในคววม รด ราด โรย โปรย. อ ปัจ.	ภาคนฺทติ ภาคนฺทติ
ย่อมรด, ๔ล๙. มิสฺ ชาติุในคววม รด ราด โปรย ประพรม. อ ปัจ.	มิสติ
ย่อมรด, ๔ล๙. มihu ชาติุในคววม รด ราด โปรย ประพรม. อ ปัจ.	มิหติ
ย่อมรด, ๔ล๙. วสฺ เสจเน. ย ปัจ. กัม. ลบที่สุตชาติุ. แปลง สฺย เป็น สฺส.	วสฺสติ

ย้อมรด,ราด, โปรย. วิสุ เสงเน. อ ปัจ.	เวสติ
ย้อมรบ, ๑ล๑. สงคาม ยุทุเร. เณ ฌย ปัจ.	สงคามเมติ สงคามยติ
ย้อมรบ. ชช ชช ชณช ชาติในความ รบ ยุทุธ. อ ปัจ. ต	ชชติ ชณชติ
ย้อมรวตเร็ว, ว่องไว. อา+ช ชาติในความ เล่น (ไปอย่างเร็วไว) เร็ว ปราด (ไปอย่างฉับพลัน). อ ปัจ. ตี วัต.	อาชวติ
ย้อมรวบรวม รอบรัด เวลุล สัหรเณ. อ ปัจ.	เวลุลติ
ย้อมรวบรวม, สะสม, ยึดถือ, หวงแหน, ครอบครอง, สิง. ปริ+ คหุ อุปาทาเน. ฌหา ปัจ. ลบที่สุดธาตุ.	ปริคคณหาติ
ย้อมรวบรวม, สะสม, สังสม. สั+นิ+จิ จเย. นา ปัจ.	สนุนิกจินาติ
ย้อมรวบร่วม, สะสม, สังสม. สั+นิ+ธา ธารเณ. เอ ปัจ.	สนุนิเรติ
ย้อมรวบรวม, ๑ล๑. ขล ชาติในความ รวม รวบรวม สะสม ชำระ ล้าง ทำให้สะอาด. อ ปัจ. ตี วัต.	ขลติ
ย้อมรวบรวม, ๑ล๑. เณ ฌย ปัจม.	ปิณฺฑเทติ ปิณฺฑทยติ
ย้อมรวบรวม, ๑ล๑. ปิธิ ปิณฺฑ ชาติในความ รวบรวม ติดต่อ ติดต่อกัน. อ ปัจ.	ปิณฺฑติ
ย้อมรวบรวม, ๑ล๑. สั+หฺรฺ อาทาเน. อ ปัจ. แปลง ห เป็น ม.	สงฺมรติ
ย้อมรวบรวม. สั+อา+หฺรฺ+อ ปัจ.	สมาหฺรติ
ย้อมรวมกัน, ผสมกัน, ปะปนกัน. สั+ภิธิ เมลเน. ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	สมภิชฺชติ
ย้อมรวมกัน, ๑ล๑. มฏ ชาติในความ รวมกัน ติดต่อกัน เปียดเสียด เปียดเสียดกัน อัดแน่น แออัด ม่า ประหร กล่าว พูด. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	มาฏฺเฐติ มาฏฺเฐยติ

ย้อมรวมกัน, ฯลฯ. มฺฐ ชาติในความ รวมกัน ติดต่อกัน เปียดเสียด เปียดเสียดกัน อัดแน่น แออัด สืบต่อ หมั่น ขยัน พยายาม อุตส่าห์ ดี กระทบ กำจัด ทำลาย ฆ่า ประหาร คิด รู้ จงใจ ตั้งใจ. อ ปัจ. ตี วัต.	มฐติ
ย้อมรวมกัน, ฯลฯ. มฐ+ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อาคมน้ำ ย.	มฐียติ
ย้อมรวมกัน, ฯลฯ. สืบต่อ. มฐ+ณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. ซ้อน ฐ.	มฐณติ มฐณยติ
ย้อมรวมรวม, ฯลฯ. มฺฐ ชาติในความ รวบรวม ย่อ กระทบกระทั่ง. อ ปัจ. ตี วัต. เอา อุ ทั้งสองเป็น อ ซ้อน ส.	มฐสติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. มสฺ ชาติในความ ร้อง (เปล่งเสียงดัง) กล่าว โกรธ ชึ่งเคียด. อ ปัจ.	มสติ
ย้อมร้อง, ร้องดัง, ส่งเสียง. สฬฺ อพยตฺตสฬฺเท. อ ปัจ.	สฬติ
ย้อมร้อง, ส่งเสียง,สะอึก, อึกอักอยู่ในลำคอ หิกฺกฺ อพยตฺตสฬ เท. อ ปัจ.	หิกฺกติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. กฺจ ชาติในความ ร้อง ร้องดังก้อง ร้องกึกก้อง, เสียงสูงยิ่ง. อ ปัจ. ตี วัต.	โกจติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. ขิษฺ ชาติในความร้อง ออกเสียงไม่ขัด. อ ปัจ. ตี วัต.	ขิษติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. มณฺ ชาติในความ ร้อง กล่าว ปล่อย สละ ละ. อ ปัจ.	มณติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. สณฺ ชาติในความ ร้อง ร้องดัง ให้ ให้ทาน. อ ปัจ.	สณติ
ย้อมร้อง, ฯลฯ. หิกฺก+ย ปัจ. กัม. ลบที่สุดธาตุแปลง ย เป็น ก.	หิกฺกเต

ย้อมร้องดั่ง, ฯลฯ. คุชิต ชาติในความ ร้องอย่างเสียงสัตว์ ร้องดั่ง. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	คุณฺษติ
ย้อมร้องดั่ง, ฯลฯ. เทส ชาติในความ ร้องดั่ง ร้องอย่างเสียง สัตว์. อ ปัจ.	เทสติ
ย้อมร้องดั่ง, ฯลฯ. ฌก ฌวก ชาติในความ ร้องดั่ง ส่ง เสียงดั่ง. อ ปัจ.	ฌกติ ฌวกติ
ย้อมร้องดั่ง, ฯลฯ. นม ชาติในความ ร้องดั่ง ร้องเสียงสูง ส่ง เสียงสูง. อ ปัจ.	นมติ
ย้อมร้องดั่ง, ฯลฯ. รหฬ ชาติในความ สละ ละ เว้น ไป ถึง เป็นไป. เณ ฌย ปัจ.	รหฬติ
ย้อมร้องนํากลัว, ฯลฯ. ฌบิ ชาติในความ ร้องนํากลัว ร้องดั่ง หอนนํากลัว ระแวง สงสัย. อ ปัจ.	ฌบติ
ย้อมรองรับ, ฯลฯ. สิล ชาติในความ รองรับ รับไว้ รับความดี. เณ ฌย ปัจ.	สีเลติ สีลยติ
ย้อมร้องเรียก, ทักทาย. เณ ฌย ปัจ. กัต.	อาลเปติ อาลปยติ
ย้อมร้องเรียก, ทักทาย. อา+ลป ชาติในความ กล่าว พูด เจรจา อ ปัจ. ตี วัต.	อาลปติ
ย้อมร้องให้, ฯลฯ. กลทิต ชาติในความ ร้องให้ เรียก ร้องเรียก. อ ปัจ. ตี วัต.	กลนฺทติ
ย้อมร้องให้, ฯลฯ. กิลิติ ชาติในความ ร้องให้ รำไร รำพัน. อ ปัจ. ตี วัต.	กิลิติติ กิลินฺทติ
ย้อมร้อน, ฯลฯ. ตป ชาติในความ ร้อน เเผา แผดเผา เปร้าร้อน อ้อม อ้อมหน้า. ย ปัจ. กัต. แปลง ปุย เป็น ปุป.	ตปฺปติ
ย้อมรอบรู้. อา+ณา+นา ปัจ. ตี วัต. แปลง ณา เป็น ชา.	อาชานาติ

ย่อมร้อย, สอด (ด้วยด้าย). ระวัง, ป้องกัน. วุ+ณา ปัจ.	วุณาติ
ย่อมร้อย, ฯลฯ. อา+วุ ชาติในความ ร้อย ระวัง ป้องกัน ปิด ปิด. ณา ปัจ. ติ วัต.	อาวุณาติ
ย่อมระคน, ฯลฯ. ยุญ ชาติในความ ระคน ปนกัน มั่วสุม. เณ ณย ปัจ.	โยณฺเณติ โยณฺณยติ
ย่อมระงับ, กำหนด, ตัดสิน. นิ+ยมุ+อ, เอ ปัจ.	นียจุณฺยติ นียณฺยติ
ย่อมระงับ, เข้าไประงับ, เข้าไปสงบ. อุป+สมุ+อ ปัจ. ติ วัต. ซ้อน ม.	อุปสมมติ
ย่อมระงับเสียง, สงบระงับ. ปฏี+ปท+เณ สมุ ชาติในความ สงบ ระงับ ดับ. ย ปัจ. แปลง ย เป็น ม หรือแปลง มย เป็น มม.	ปฏีปสฺสมมติ
ย่อมระลึกกฎ, ฯลฯ. ทว ชาติในความ ระลึก ระลึกถึง เป็นที่ ระลึก เป็นที่พึง กำจัด. อ ปัจ.	ทวติ
ย่อมระลึกตาม, ระลึกถึง, ฯลฯ. อนุ+สฺรุ+อ ปัจ. ติ วัต.	อนุสฺสรติ
ย่อมระวัง, วกฺข ชาติในความ ระวัง ป้องกัน โกรธ ซ้ำเคียด. อ ปัจ.	วกฺขติ
ย่อมระวัง, ฯลฯ. กล ชาติในความ ระวัง ป้องกัน. อ ปัจ. ติ วัต.	กลติ
ย่อมระวัง, ฯลฯ. คฺหุ+ย ปัจ. กัม. ติ วัต. แปร ย ไว้หน้า ห.	คฺยฺหติ
ย่อมระวัง, ฯลฯ. ทวฺร ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป เต็ม บริบูรณ์ บีบคั้น เปียดยืด. อ ปัจ.	ทวฺรติ
ย่อมระวัง, ฯลฯ. วร ชาติในความ ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	วรติ
ย่อมรัก, ฯลฯ. มิตฺ ชาติในความ รัก เยื่อใย เอ็นดู. ย ปัจ. กัต. แปลง หุย เป็น ชุช วิการ อี เป็น เอ.	เมษฺชติ

ย้อมรัก, ฯลฯ. วสุ ชาติในความ รัก ใคร่ รักใคร่ ชอบใจ อยู่อาศัย. อ ปัจ. แปลง ส เป็น จ.ณ.	วจุณติ
ย้อมรัก, ฯลฯ. อณฺช ชาติในความ แจ้ง ชัด ปราภฏ ประกาศ ทั่ว ไล่ หยอด ไป ถึง เป็นไป รัก ใคร่ รักใคร่ หุด ชัก ยาว. อ ปัจ. ตี วัต.	อณฺชติ
ย้อมรัก. เกเล ชาติในความรัก. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง เอ ที่ เล เป็น อาย.	เกลายติ
ย้อมรัก. ฯลฯ. ลพฺ ชาติในความ รัก น่ารัก สวยงาม เล่น. อ ปัจ.	ลพติ
ย้อมรักใคร่, ฯลฯ. ลสฺ ชาติในความ รักใคร่ น่ารัก สวยงาม กอดรัด ติดกัน รวมกัน หยอกกัน เล่น ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	ลสติ
ย้อมรักษา, จงรักษา. รกฺข+อ ปัจ. ถ วัต. ปังจ.	รกฺขถ
ย้อมรักษา, เลี้ยง. อวฺ ชาติในความ รักษา เลี้ยง. อ ปัจ. ตี วัต.	อวติ
ย้อมรักษา, ฯลฯ. กิตฺ ชาติในความ รักษา เยียวยา พยาบาล. ฉ ปัจ. เทวภาวะ ก็ แล้วแปลงเป็น จิ แปลง ตฺ เป็น จ.	จิกิจฺจติ
ย้อมรักษา, ฯลฯ. คพฺ ชาติในความ รักษา ปกครอง ป้องกัน. อ ปัจ. ตี วัต.	คพติ
ย้อมรักษา, ฯลฯ. คุพฺ ชาติในความ รักษา คุ้มครอง สงวน พ้น หลุด หลุดพ้น เวียนไปรอบ หมุนเวียน แปรไป เปลี่ยนแปลง แลกเปลี่ยน. อ ปัจ. ตี วัต.	คุพติ
ย้อมรักษา, ฯลฯ. ชลฺ ชาติในความ รักษา สงวน. เฉณ ฉนย ปัจ. นิคคหิตอาคม	ชฺเสติ ชฺสยติ
ย้อมรังเกียจ, ประพตฺธิรังเกียจ. ญกฺกฺจ ศัพท์ อาย ปัจ. ตี วัต.	ญกฺกฺจายติ
ย้อมรัด. นมฺ+เอ ปัจ. อนฺติ วัต.	นมนฺติ

ย่อมรับเฉพาะ, รับ, รับคำ. ส+ปฏฺิ+อิสุ อิจฺฉายํ. อ ปัจ. แปลง ที่สุดธาตุเป็น จณ.	สมปฏิจฺฉติ
ย่อมรับยิ่ง. อติ+ริจฺ สมปฏิจฺฉเน. ย ปัจ. กัม. ตี วัต.	อติริจฺฉติ
ย่อมรั้ว, ๗๗. อติ+วสุสฺ+อ ปัจ. ตี วัต.	อติวสุสฺติ
ย่อมรั้วรด, รด, ร้ว, ราด, สาด. สุทฺ อาเสจเน. เณ ฌย ปัจ.	สุเทติ สุทยติ
ย่อมรั้วรด. วิ+นิ+วิธฺ วิชฺฉเน. ย ปัจ. กัต. แปลง ฌย เป็น ษณ.	วินิวิษฺณติ
ย่อมรั้วไหล, ไหลออก, ขยาย, แสดง, ลื่น, เสื่อมสูญ, สูญ. สุทฺ ปคฺฆรณขรณฺสุ. อ ปัจ.	สุทติ
ย่อมร่าเรึง, รื่นเรึง, เบิกบานใจ,สรวลเส, สรวลเสเฮฮา. ส+ป+ หสฺ+อ ปัจ. นิคคหิตอาคมตันธาตุ.	สมปหฺสฺติ
ย่อมร่าเรึง, รื่นเรึง, สรวล, เสสรวล. เฮฮา, หัวเราะ, ส่งเสียง, ออกเสียง, ร้อง หสฺ หสนสทฺเทสุ. อ ปัจ.	หสฺติ
ย่อมร่าเรึง, ๗๗. ตกฺ ธาตุในความ ร่าเรึง รื่นเรึง หัวเราะ. อ ปัจ.	ตกฺติ
ย่อมร่าเรึง, ๗๗. ทปฺ ธาตุในความ ร่าเรึง รื่นเรึง หัวเราะ. ย ปัจ. แปลง ปุย เป็น ปป.	ทปฺปติ
ย่อมร่าเรึง, ๗๗. ฌสฺ ธาตุในความ ร่าเรึง รื่นเรึง บั่นเทิง. เณ ฌย ปัจ.	ฌเสติ ฌสยติ
ย่อมร่าเรึง, ๗๗. มุทฺ ธาตุในความ ร่าเรึง รื่นเรึง บั่นเทิง. อ ปัจ.	โมจติ
ย่อมริชยา, ๗๗. อิสฺสุ ธาตุในความ ริชยา เกียดกัน	อิสฺสฺติ
ย่อมริชยา, ๗๗. อุตฺสุยฺ ธาตุในความ แสดงโทษ ริชยา (เห็นเขา ได้ดีทนอยู่ไม่ได้) ชัง ชึงเคียด. อ ปัจ. ตี วัต.	อุตฺสุยฺนฺติ

ย้อมรีนเริง , ๗๗. สรุ ชาติในความ รื่นเริง ร่าเริง สนุกสนาน เพลิน ยินดี, เฉณ ฌย ปัจ.	สเรติ สรยติ
ย้อมรีนเริง, บันเทิง. ป+มฺหฺ หาสเ. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอช	ปโมหติ
ย้อมรีนเริง, ๗๗. กกุข ชาติในความ รื่นเริง, ยิ้มหัว หัวเราะ อ ปัจ. ตี วัต.	กกุขติ
ย้อมรีนเริง, ๗๗. หสฺ หสเน. อ ปัจ.	ปหสติ
ย้อมรื้อพีน. อุ+กฺฏ ชาติในความ คั่น คั่นหา. เฉณ ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุกฺโกฏติ
ย้อมรุกราน. อา+สฺหฺ อวสาทเน, เอ ปัจ. ตี วัต. ทิมะ.	อาสาเทติ
ย้อมรุ่งเรือง, ผุดผ่อง, ผ่องใส, ใสสว่าง. ป+ภสฺสฺ ทิตฺติยํ. อ ปัจ.	ปภสฺสติ
ย้อมรุ่งเรือง, สวย, งาม, ดี, ไพโรจน์, โสภา. สฺภฺ ทิตฺติยํ. อ เอ ปัจร.	โสภติ โสภติ
ย้อมรุ่งเรือง, สว่าง, ส่องสว่าง, สวยงาม. สฺขา ทิตฺติยํ. อ ปัจ.	สฺขาติ
ย้อมรุ่งเรือง, สว่าง, ส่องสว่าง, สุขใจ, แจ่มใส, ไพโรจน์. ขอบใจ พอใจ. วิ+รฺจฺ ทิตฺติโรจนสฺ. อ ปัจ.	วิโรจติ
ย้อมรุ่งเรือง, ส่องสว่าง, สวยงาม, สุขใส, เปล่งปลั่ง, ผุดผ่อง. โอ+ภาสฺ ทิตฺติยํ. อ ปัจ. ตี วัต.	โอภาสติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๗๗. กจฺ ชาติในความ สว่าง ส่องสว่าง รุ่งเรือง สวยงาม เฉณ ฌย ปัจ ตี วัต. ช้อน จ.	กจฺเจติ กจฺจยติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๗๗. กนฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม รัก รักใคร่ ชอบใจ. อ ปัจ. ตี วัต.	กนติ

ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. กาสฺ กาสฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่อง สว่าง สวยงาม ปราภฏฺ ประภาศ แจ่มแจ้ง ให้รู้ชัด. อ ปัจ. ติ วัต.	กาสติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ตปฺ ชาติในความรุ่งเรือง รุ่งโรจน์ สว่าง ส่องสว่าง. อ ปัจ.	ตปติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ติวฺ ชาติในความ รุ่งเรือง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ.	เถวติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทลฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง สวยงาม เบิกบาน เข้มขึ้น สดขึ้น สดใส. อ ปัจ.	ทลติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทลฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ. เทวภาวะ ท ลง นิคคหิตอาคมที่พยัญชนะ อัฒภาส แล้วแปลงเป็น ท กัจฯ ๔๖๖. รูป ๔๗๓.	ททฺทลติ ททฺทลฺลติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทิปฺ ชาติในความ รุ่งเรือง. ฯลฯ. สวยงาม. ย ปัจ. กัต. แปลง บฺย เป็น บุป หรือแปลง ย เป็น ป.	ทิปฺปติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทิปฺ ชาติในความรุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. ย ปัจ.	ทิรฺยติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทิรฺ ทิธิ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่อง สว่าง เล่น รื่นริง. เอ ปัจ. กิริยาหลัง ยฺ อาคม หรือแปลง อี เป็น ย.	ทิธติ ทิธฺยติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ทิปฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม ประภาศ แสดง ปราภฏฺ. เณ ฌย ปัจ.	ทีเปติ ทิปฺยติ
ย้อมรุ่งเรือง, ฯลฯ. ภาชฺ ชาติในความ กลัว ขลาด ขยาด หวาด. อ ปัจ. พฤทธิ อี, อี เป็น เอ เอา เอ เป็น อาย.	ภาติ

ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. ภาสุ ภาสุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สุกใส. อ ปัจ. กิริยาหลังคง อุ ไว้.	ภาสติ ภาสุติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. เภาขุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ.	เภาขติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. ราขุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง ไพโรจน์. อ ปัจ.	ราขติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. รุจุ ทิตฺติยํ. โรจเน จ. อ ปัจ. ดู รุจิ ด้วย.	โรจติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. รุจุ ทิตฺติโรจเนสุ. เณ ฌย ปัจ.	โรเจติ โรจยติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. วจิ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ, เอ ปัจ.	วณฺเจติ วณฺเจติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. อา+ภา ชาติในความ รุ่งเรือง เปล่งปลั่ง ผ่องใส สุกใส สวยงาม. อ ปัจ. ตี วัต.	อาภาติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. อา+รุจุ ชาติในความรุ่งเรือง ส่องสว่าง สว่างไสว งาน งามสุกใส สวยงาม ไพโรจน์ เจริญ อุดมสมบูรณ์ ชอบใจ ภูมิใจ พอใจ ยินดี . อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ อัม	อาโรจติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. โอขุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวย งาม สวยงาม กระฉ่าง ขาว มีกำลัง อ ปัจ. ตี วัต.	โอขติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. ภาสุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง ยิ่ง ยิ่งใหญ่ ไพบุลย์. อ ปัจ.	ภาสติ
ย้อมรุ่งเรือง, ๒๗. ภาขุ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง. อ ปัจ.	ภาชติ
ย้อมรุ่งเรืองยิ่ง ๒๗. อติ+รุจุ+อ ปัจ. ตี วัต.	อติโรจติ

ย้อมรุ่งเรืองยิ่ง, ฯลฯ. อติ+รฺจ+อ ปัจ. กัม. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	อติโรจติ
ย้อมรู้, ตรัสรู้, ฯลฯ. ป+พฐ ชาติในความ รู้ ตรัสรู้ ตื่น บาน เบิกบาน. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ษณ.	ปพฺพชฺฌติ
ย้อมรู้, บรรลุ, ตรัสรู้. อว+คม+อ ปัจ. ตี วัต.	อวคจฺจติ
ย้อมรู้, รู้แจ้ง, ตรัสรู้. วิ+ณา+นา ปัจ. แปลง ณา เป็น นา แปลง นา ปัจ. เป็น ย รูปฯ ๕๐๑.	วินายติ
ย้อมรู้, รู้แจ้ง, ฯลฯ. วิ+ณา+นา ปัจ. แปลง ณา เป็น ชา.	วิชานาติ
ย้อมรู้, รู้ทั่วถึง, บรรลุ, ตรัสรู้ อา+ณา อวโพธเน. อ ปัจ. ตี วัต. รัสสะอุปสรรคซ้อน ณ.	อณฺเฎาติ
ย้อมรู้, รู้พร้อม, รู้ด้วยดี. ส+ณา+ย ปัจ. กัม. เต วัต.	สณฺเฎายเต
ย้อมรู้, ฯลฯ. จิตฺ ชาติในความ รู้ รู้พร้อม หมายถึง. อ ปัจ. ตี วัต.	จิตติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. ปัจ. ตี วัต. หรือลง นา ปัจ. ลบ นา รูปฯ ๕๐๐.	ณาติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. พฐ ชาติในความ รู้ บรรลุ ตรัสรู้ รู้แจ้ง ตื่น บาน เบิกบาน. ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ษณ.	พพฺพชฺฌติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. พฐ. ชาติในความ รู้ บรรลุ ตรัสรู้ รู้แจ้ง. อ ปัจ.	โพธติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. พฐ+ย ปัจ. กัต. อนฺติ วัต. แปลง เป็น เร.	พพฺพชฺฌเร
ย้อมรู้, ฯลฯ. พฐ+ย ปัจ. กัม. เต วัต.	พพฺพชฺฌเต
ย้อมรู้, ฯลฯ. มนุ ชาติในความ รู้ รู้จัก บรรลุ ตรัสรู้. โอ ปัจ. เต, ตี วัต. กิริยาแรกลบ โอ.	มนุเต มโนติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. มนุ ชาติในความรู้ เข้าใจ สำคัญ เยอหยิ่ง. ย ปัจ. กัต. แปลง ญย เป็น ญณ.	มณฺเฎติ

ย้อมรู้, ฯลฯ. มน+ย ปัจ. กัต. มิ วัต. แปลง นย เป็น นฤ ทิมะ.	มณฺณามิ
ย้อมรู้, ฯลฯ. มน+ย ปัจ. กัต. เอ วัต. แปลง นย เป็น นฤ.	มณฺณเ
ย้อมรู้, ฯลฯ. วิทฺ ชาติในความ รู้ รู้จริง รู้แจ้ง. อ ปัจ.	วิทติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. เวณฺ ชาติในความ รู้ คิด ดำริ ไคร่ครวณ แลดู ฟัง. อ ปัจ.	เวณฺติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. ณา เป็น นา แปลง นา ปัจ. เป็น ย กัจ. ๕๐๙. หรือแปลง ณา เป็น นาย ลบ นา ปัจ. ส่วนโมคฯ ตยาททิ กัณฑ์ ๖๑ แปลง ณา พร้อมด้วย นา เป็น นาย.	นายติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. ณา+นา ปัจ. ทิ วัต. แปลง นา เป็น ย.	ณายติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. ณา+นา ปัจ. อนฺติ วัต. แปลงเป็น เร.	ณายเร
ย้อมรู้, ฯลฯ. ณา+ย ปัจ. กัม. อิ อาคม วิการเป็น เอ ลบ อา แปลง ย เป็น ยย รูปฯ ๔๙๘.	ณยฺยติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. มนฺตฺ ชาติในความ รู้ ทราบ เข้าใจ. เณ ฌย ปัจ.	มนฺเตติ มนฺตยติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. มฺนฺ ชาติในความ รู้ บรรลุ ตรัสรู้. นา ปัจ. ลบ ที่สุดชาติ.	มฺนาติ
ย้อมรู้, ฯลฯ. วิทฺ ณาณ. อาปิ ปัจ. ทิ วัต. โมคฯ ขาทิกัณฑ์ ๑๓.	เวทาเปติ
ย้อมรู้. ณา+นา ปัจ. มิ วัต.	ชานามิ
ย้อมรู้แจ้ง, ฯลฯ. กุติ ชาติในความ รู้แจ้ง แทงทะลุ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ทิ วัต.	กุณฺเทติ กุณฺทยติ
ย้อมรู้แจ้ง, ฯลฯ. วิ+พฺรฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง ฐย เป็น ฐณ.	วิพฺรฺษณฺติ
ย้อมรู้ได้, รู้แจ้ง, ฯลฯ. วิ+ณา+ย ปัจ. กัม. ช้อน. ณ.	วิณฺณายติ
ย้อมรู้ทั่ว, รอบรู้, ฯลฯ. ป+ณา+นา ปัจ. แปลง ณา เป็น ชา.	ปชานาติ

ย้อมรู้ทั่วพร้อม, รู้รอบคอบ, รอบรู้, รู้ตัว. สัม+ณา+นา ปัจ. แปลงนิคคหิตเป็น มุ ณา เป็น ชา.	สมุปขานาติ
ย้อมรู้พร้อมเฉพาะ, บรรลุยิ่ง, รู้สมบูรณ์, ตรัสรู้. อภิ+สัม+พุช ธาตุในความ รู้ รู้แจ้ง บรรลุ ตรัสรู้. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ชย เป็น ชณ.	อภิสมพุชฌติ
ย้อมรู้พร้อมเฉพาะ, รู้ครบถ้วน, รู้สมบูรณ์. ปฏิ+สัม+วิท ณาณเ. อ ปัจ.	ปฏิสัมเวเทติ
ย้อมรู้ยิ่ง, รู้จัก. อภิ+ณา+นา ปัจ. มิ วัต. แปลง ณา เป็น ชา.	อภิขานามิ
ย้อมรู้รอบ, รอบรู้, รู้กว้างขวาง. ปริ+ณา อวโพธเน. นา ปัจ. แปลง ณา เป็น ชา	ปริขานาติ
ย้อมรู้สักร่วมกัน. มุรุ สัมเวธเน. อ ปัจ.	มุรติ
ย้อมเร้าร้อน, แผลดเผา. สัม+สปลุ สนฺตาเป. ย ปัจ. กัต. แปลง ปยุ เป็น ปุป.	สนฺตปฺปติ
ย้อมเร้าร้อน, ฯลฯ. รุ ธาตุในความ เร้าร้อน ร้อนใจ กัดกกลุ่ม. ณฺา ณฺ ปัจ.	รุณฺาติ รุณฺเติ
ย้อมเร้าร้อน. รุป ธาตุในความ เร้าร้อน กระวนกระวาย. อ ปัจ.	รูปติ
ย้อมเรียก, ร้องเรียก, เชิญ เชื้อเชิญ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อามนฺเตติ อามนฺตยติ
ย้อมเรียก, ร้องเรียก. สามุ อามนฺตเน. เณ ฌย ปัจ.	สามเติ สามยติ
ย้อมเรียก, ร้องเรียก. หว อวฺหาเน. อ ปัจ.	หฺวติ
ย้อมเรียก, หยิ่ง, ประหาร, แข่งดี, ออกเสียง. เวห อวฺ หายเน. พทฺเต จ. อ ปัจ. กิริยาหลัง แปลง เอ เป็น อาย.	เวหฺติ วฺหายติ
ย้อมเรียก, ฯลฯ. กทฺ กนฺทฺ ธาตุในความ เรียก ร้องเรียก ร้องไห้คร่ำครวณ. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺทฺติ

ย้อมเรียก, ฯลฯ. กทฺ ชาติในความ เรียก ร้องเรียก ร้องให้ คร่ำครวณ. อ ปัจ. ตี วัต.	กทติ
ย้อมเรียก, ฯลฯ. กณฺ ชาติในความ เรียก ร้องเรียก หดเข้า สิ้น เข้า งอ หัก. เณ ฌย ปัจ ตี วัต.	กฺณเณติ กฺณณยติ
ย้อมเรียก, ฯลฯ. อา+เวหฺ ชาติในความ เรียก หยิ่ง ประหาร แข่งดี ออกเสียง กล่าว. อ ปัจ. ตี วัตติ. แปลง เอ เป็น อย อาย เวสฯ ๗๕๓ เป็น เวห ชาติ.	อวฺหยติ อวฺหายติ อเวหติ
ย้อมเรียก. เกตฺ ชาติในความเรียก. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	เกเตติ เกตยติ
ย้อมเรียน, เรียนเอา, ศึกษา, สำเหนียกก. อุ+คหฺ อุปาทาเน. ณฺหา ปัจ. ตี วัต. ลบที่สุตธาตุ ช้อน ค.	อุคฺคณฺหาติ
ย้อมเรียกราย, ฯลฯ. อภิ+กิริ ชาติในความ ไรย (ค่อยๆไปรยลง ไป) ไปรย เรียกราย กระจาย เกื่อนกล่น เกื่อนกลาด. อ ปัจ. ตี วัต. ทิมะ.	อภิกิริติ
ย้อมไรย, ฯลฯ. กิริ ชาติในความ ไรย ไปรย เรียกราย เกื่อน เกื่อนกล่น เกื่อนกลาด กระจาย กระจายไป. อ ปัจ. ตี วัต.	กิริติ
ย้อมลงไป, ไปต่ำ, เสื่อม. อว+อิ ชาติ อ ปัจ. ตี วัต.	อเวติ
ย้อมลงมาอาณา, ฯลฯ. ททฺ ชาติในความ ลงอาณา ทำ โทษ เมียน ตี. เณ ฌย ปัจ. เป็น ทณฺทติ หมวดฏ ชาติด้วย.	ทณฺเทติ ทณฺทยติ
ย้อมลดลง, ฯลฯ. ปุณฺณ ชาติในความ นิดหน้อย น้อย. เณ ฌย ปัจ.	ปุณฺณเณติ ปุณฺณณยติ
ย้อมล่อง ก้าวล่อง ล่องเลย อติ-อิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป เป็นอยู่ เคลื่อน ประสบ รู้ บรรลุ ตรัสรู้ อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อติ เป็น อจฺจ อิ ตัว ชาติเป็น เอ.	อจฺเจติ

ย่อมลวง, ฯลฯ. กุหุ ชาติในความ ทำให้พิศวง ลวง หลอก โกหก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กุเหติ กุหยติ
ย่อมลวงไป, ลวงเข้าไป, ลวงเกิน. อติ+คม+อ ปัจ. ตี วัต. แปลง คม เป็น คจฺณ.	อติคจฺณติ
ย่อมลวยไป, ฯลฯ. เทว ชาติในความ ลอยไป ปลิวไป. อ ปัจ.	เทวติ
ย่อมละ, สละ, วาง, ปล่อย. หา จาเค. ย ปัจ. กัม. กิริยาแรก อิ อาคม ช้อน ยู กิริยาหลัง อี อาคม.	หิยฺยติ หียติ หียเต
ย่อมละ, ฯลฯ. ชุติ ชาติในความ ละ เว้น. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ชฺยุคฺติ
ย่อมละ, ฯลฯ. ป+หา+ย ปัจ. กัม.	ปหายติ
ย่อมละ, ฯลฯ. ยุติ ชาติในความ ละ เว้น งด. อ ปัจ.	ยุญคฺติ
ย่อมละ, ฯลฯ. วชฺช ชาติในความ ละ เว้น งด. อ ปัจ.	วชฺชติ
ย่อมละ, ฯลฯ. หา ชาติในความ ละ สละ วาง ปล่อย ละทิ้ง. อ ปัจ. เทวภาวะ หา แล้วแปลงเป็น ชา กิริยา ตัณรัสสะ อา ทั้งสอง กิริยาหลัง รัสสะ อา ตัวหน้า ลบ อ ปัจ. รูปฯ ๔๘๘, ๔๘๙.	ชหติ ชหาติ
ย่อมละ, ฯลฯ. ป+หา ชาติในความ ละ สละ วาง ปล่อย. ย ปัจ. กัม.	ปหิยฺยติ ปหียติ
ย่อมละชีพ, ฯลฯ. มรฺ ชาติในความ ละชีพ ตาย แตกดับ. อ ปัจ.	มรติ
ย่อมละโมบ, ฯลฯ. คทฺฐ ชาติในความ ละโมบ ตะกละ ตะกลาม ทั้ง ๓ คำนี้ หมายถึงคนมักกิน กินไม่เลือก. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คทฺฐเตติ คทฺฐยติ
ย่อมละเลง. อา+ลิปฺ ชาติในความ ฉาบ ทา ไล่. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อาลิมฺปติ

ย้อมละเสียด, เสียด, เสียดสิ้น. ป+หา ชาติในความ เสียด สิ้น เลว ทราม. ย บ้าง. กัต. แปลง อา เป็น อิ, อี กิริยาแรกซ้อน ย.	ปหิยติ ปหียติ
ย้อมละอาย, ๑ล๑ง ลขข+อ บ้าง. อนติ วัต. แปลง เป็น เร รูปฯ ๔๒๖.	ลขขเร
ย้อมละอาย. หเร ลขขาย. อ บ้าง. แปลง เอ เป็น อาย.	หรายติ
ย้อมละอาย. หิริ ลขขิย. ย. บ้าง. กัต. ที่ใช้เป็น กัม. ก็เป็น ย บ้าง. กัม.	หิริยติ หิริยติ
ย้อมละเอียด, ละเอียดอ่อน, เล็กน้อย, สุขุม, เกลี้ยง เกลา, อ่อนหวาน, นุ่มนวล. ละมูลละม่อม, งาม. สา ตนุกระณ. ย บ้าง. กัม. เอา อา เป็น อิ, อี.	ลียติ ลียติ
ย้อมละเอียด, ๑ล๑. นิ+สา ชาติในความ ละเอียด เล็ก น้อย ทำให้เบาบาง. ย บ้าง. กัต. เอา อา เป็น อิ ซ้อน ส.	นิสูลียติ
ย้อมละเอียด, ๑ล๑. ปุณฺ ชาติในความ ละเอียด สุขุม. อ บ้าง.	ปุณฺติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. ขุข ชาติในความ ลัก ขโมย. อ บ้าง. ตี วัต.	โขชติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. คณฺจ ชาติในความ ลัก ขโมย. อ บ้าง. ตี วัต. เอา เอ เป็น โอ.	คณฺจติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. คฺจ ชาติในความ ลัก ขโมย. อ บ้าง. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โคจติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. จรุ ชาติในความ ลัก ขโมย. เณ ฌย บ้าง. กัต. ตี วัต.	โจเรติ โจรยติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. เณ ชาติในความ ลัก ขโมย. เณ ฌย บ้าง.	เณเนติ เณนยติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. มุสฺ เถยเย. อ, นา บ้าง.	มุสฺติ มุสนาติ
ย้อมลัก, ๑ล๑. รุ ชาติในความ ลัก ขโมย. อ บ้าง.	รุณฺญติ

ย้อมลัก, ฯลฯ. ลุฏี + เณ ฌย ปัจ.	ลฺลฏเฐติ ลฺลฏฺเฐยติ
ย้อมลัก, ฯลฯ. ลุฏี ชาติในความ ลัก ขโมย. อ ปัจ.	ลฺลฏฺติ
ย้อมลัก, ฯลฯ. มจฺ ชาติในความ ลัก ขโมย. อ ปัจ. รูปฯ ๖๕๗.	มจติ
ย้อมลัก, ฯลฯ. กุชฺ ชาติในความ ลัก ขโมย. อ ปัจ. ตี วัต.	โกชติ
ย้อมลับ (ทำให้کم), ฯลฯ. สานฺ ชาติในความ ลับ อาน ทำให้ کم. อ ปัจ.	सानติ
ย้อมลับ, ฯลฯ. พฺนฺติ ชาติในความ ลับ อาน (ทำให้کم). อ ปัจ.	พฺนฺติ
ย้อมลับ, ฯลฯ. ติชฺ ชาติในความ ลับ (ทำให้کم) کم แหลม. ฌหา ปัจ.	ติชฌหาติ
ย้อมล้าง, ฯลฯ. อุกฺ ชาติในความ รต ราด ประพรม โรย ไปรย ล้าง. อ ปัจ. ตี วัต.	อุกฺขติ
ย้อมล้างให้หมดมลทิน, ฯลฯ. ริงฺ ชาติในความ ล้างให้หมด มลทิน ถ่าย ระบาย. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ริงฺจติ
ย้อมลาด, ปุ. สํ+ถฺรฺ สนฺถรเณ. อ ปัจ.	สนฺถรติ
ย้อมลาดทับ, ท่วมทับ, ครอบงำ. อธิ+โอ+ถฺรฺสนฺถรเณ. อ ปัจ. ตี วัตติ. กิริยาหลังซ้อน ต.	อชฺโฆถรติ อชฺโฆตฺรติ
ย้อมล่ำบาก, ฯลฯ. กิตฺ ชาติในความ ล่ำบาก เหน็ดเหน้อย. ฌ ปัจ. ตี วัต. แปลง ตฺ เป็น จ.	กิจฺจติ
ย้อมล่ำบาก, ฯลฯ. กิลฺมฺ กิลฺมฺ ชาติในความ ล่ำบาก เหน็ด เหน้อย ชอกช้า เจ็บไข้ ไม่สบาย. อ ปัจ. ตี วัต.	กิลฺมติ

ย้อมลำบาก, ฯลฯ. จิธิ ชาติในความ ลำบาก เหน็ดเหนื่อย ไม่สบาย เป็นทุกข์. ย บ้าง. กัด. ลบ อี ที่ ทิ เป็น หุ แปลง หุย เป็น ชุช.	จิชชติ
ย้อมลำบาก, ฯลฯ. ที่นุ ชาติในความ ลำบาก ยาก จนเจ็บใจ. เณ ฌย บ้าง.	ทีเนติ ที่รยติ
ย้อมลำบาก, ฯลฯ. ทุกขุ ชาติในความ ลำบาก ยาก เดือดร้อน เป็นทุกข์. อ บ้าง.	ทุกขติ
ย้อมลำบาก, ฯลฯ. นิตมิ ชาติในความ ลำบาก เหน็ดเหนื่อย. อ บ้าง.	นิตมฺมติ นิตฺตมฺมติ
ย้อมลำบาก, ฯลฯ. สมุ ชาติในความ ลำบาก เหน็ด เหนื่อย อ่อนเพลีย สงบ ระงับ ดับ เจียบ ดับ เจียบ. ย บ้าง. กัด. แปลง ย กับที่สุดชาติเป็น มฺม.	สมฺมติ
ย้อมลืมตา. พยา ชาติในความ ลืมตา. อ บ้าง. กิริยารัสสะ.	พยติ พยาติ
ย้อมลืมตา. อุ+มิล ชาติในความ กระพริบตา หลับตา อ บ้าง. ตี วัต.	อุมฺมิลติ
ย้อมลุก, ลุกขึ้น. วิ+อุ+จา+อ บ้าง.	วุจฺจติ
ย้อมลุ่มหลง, มัวเมา, หมกมุ่น, หลงละเลิง. สัม+มุหุ เวจิตฺเต. ย บ้าง. กัด. แปร ย ไว้หน้า หุ.	สัมมุหติ สมมุหติ
ย้อมลุ่มหลง, หมกมุ่น, มัวเมา, ฯลฯ ป+มุหุ ชาติในความ จิตกวัดแกว่ง หลง เวลา โง่. ย บ้าง. กัด. แปร ย ไว้หน้า หุ อ อาคมง เป็น มุห ชาติบ้าง ถ้างตั้ง มุหุ ต้องรัสสะ.	ปมุหติ
ย้อมลุ่มหลง, ฯลฯ. ลุก ชาติในความ ลุ่มหลง เล้าโลม ประโลม. อ บ้าง.	โลภติ

ย้อมลุ่มหลง, ๔ล๔. สัมมุหุ เวจิตเต. ย ปัจ. กัต. แปร ย วิรเม. อ ปัจ.	สัมมุหติ
ย้อมลุ่มหลง, เล้าโลม, ประเล้าประโลม, ปลอบโยน ป+ลุม วิโมห เน. อ ปัจ.	ปโลมติ
ย้อมลุ่มไล่, เย่อหยิ่ง, จองหอง, อหังการ. อว+ลป+อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อวลิมปติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. กิฬุ ชาติในความ เล่น เพลิน สนุก รื่นเริง. อ ปัจ. ตี วัต.	กีฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. กุกุ ชาติในความ เล่น เพลิน สนุก รื่นเริง. อ ปัจ. ตี วัต.	กีฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. กุฑุ ชาติในความ เล่น ผ่อนอารมณ์ สนุก. อ ปัจ. ตี วัต.	โกฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. กุมารุ ชาติในความ เล่น เล่นหัว อ ปัจ. ตี วัต.	กุมารติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. ขิฬุ ชาติในความ เล่น รื่นเริง สนุก. อ ปัจ. ตี วัต.	ขิฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. ขีฬุ ชาติในความ เล่น เพลิน รื่นเริง. อ ปัจ. ตี วัต.	ขีฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. ขุฬุ ชาติในความ เล่น รื่นเริง เพลิน สนุก สนุกสนาน. อ ปัจ. ตี วัต.	โขฬติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	กุมารเอติ กุมารยติ
ย้อมเล่น, ๔ล๔. ทวุ ชาติในความ เล่น ร่าเริง รื่นเริง สนุก. อ ปัจ.	ทวลติ

ย้อมเล่น, ๗๗. ทิว ชาติในความ เล่น อยู่ ปรรณนาชนะ กล่าว ชื่อขาย งาม รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง ชมเชย ยกย่อง สรรเสริญ ชอบ รัก รักใคร่ น่ารัก ไป ถึง บรรลุ เป็นไป. ย ปัจ. กัต. ลบ อุ แปลง วุ เป็น พุ พุย เป็น พพ.	ทิพฺพติ
ย้อมเล่น, ๗๗. ทิว+ย ปัจ. กัม. เต วัต.	ทิพฺพเต
ย้อมเล่น, ๗๗. วลฺ ชาติในความ เล่น เต็นรำ น่ารัก สวยงาม. อ ปัจ.	วลติ
ย้อมเล่น, ๗๗. คุทฺ ชาติในความ เล่น รื่นเรึง เฟลีน สนุก. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ.	โคทติ
ย้อมเล่นพิน, ดิตพิน. วิณฺหา ศัพท์ आय ปัจ. ตี วัต.	วิณฺหายติ
ย้อมเล่าเรียน, ศึกษา. ปริ+อุ+อาปฺ ชาติในความเอิบอาบ ซาบ ซึ่ม. อุณา ปัจ. อนฺติ วัต. ยุ อาคม.	ปริยาปฺณฺนติ
ย้อมเล่าเรียน, ๗๗. จจุ ชาติในความ เล่าเรียน ศึกษา. เณ ณย ปัจ. ตี วัต.	จจุเจติ จจุยติ
ย้อมเล่าเรียน, ๗๗. วจุ ชาติในความ เล่าเรียน ศึกษา. เณ ณย ปัจ.	วจุเจติ วจุยติ
ย้อมเล่าเรียน, ๗๗. อธิ+อิ ชาติในความ เปล่งวาจา กล่าว อ่าน ท่อง สारยาย เล่าเรียน ศึกษา สำเหนียก. อ ปัจ. ตี วัต. วิการ อิ เป็น เอ แปลง เอ เป็น आय.	อชฺฌายติ
ย้อมเล่าโลม,ปลอบ, เอาใจ. อุป+ลปฺ ชาติในความ กล่าว พุด. เณ ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุปฺลเปติ
ย้อมเลี้ยง, รักษา, คุ้มครอง. นิ+ปา+อ ปัจ.	นิปาติ
ย้อมเลี้ยง, ๗๗. ตคฺม ชาติในความ เลี้ยง เลี้ยงดู รักษา. อ ปัจ.	ตคฺมติ

ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปฐ ชาติในความ เลี้ยง รักษา เต็ม บริบูรณ์. อ ปัจ.	ปฐติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปส โปสนเ. เณ ฌย ปัจ.	โปเสติ โปสยติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปา ชาติในความ เลี้ยง ค้ำครอง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	ปาติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปาลุ รกฺขเณ. เณ ฌย ปัจ.	ปาเลติ ปาลยติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปาฬ ชาติในความ เลี้ยง รักษา, ๔๗. เณ ฌย ปัจ.	ปาเพติ ปาฬยติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ปุส ชาติในความ เลี้ยง เลี้ยงดู ประนปรีอ. อ ปัจ.	โปสติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ภาฏ ชาติในความ เลี้ยง บำรุง ด่า บริภาษ. อ ปัจ.	ภาฏติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. ภาร ชาติในความ เลี้ยง เลี้ยงดู ค้ำจุน รักษา. อ ปัจ.	ภารติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. รกฺข ชาติในความ เลี้ยง รักษา ถนอม ป้องกัน. อ ปัจ.	รกฺขติ
ย้อมเลี้ยง, ๔๗. วล ชาติในความ เลี้ยง รักษา. เณ ฌย ปัจ.	วาเลติ วาลยติ
ย้อมเลี้ยงดู, ประนปรีอ, แต่งงาน. อุป+ยม+อ ปัจ. ตี วัต.	อุปยมติ
ย้อมเลี้ยงดู, ประนปรีอ. ยมฺ ปรีเวสนเ. เณ ฌย ปัจ.	ยเมติ ยมยติ
ย้อมเลี้ยงดู, ๔๗. ยม ชาติในความ เลี้ยงดู ประนปรีอ ออก เสียง กล่าว ร้อง. อ ปัจ.	ยมติ
ย้อมเลือกเก็บ, ย้อมเก็บ. อุ+จิ ชาติในความ ก่อ สร้าง ก่อสร้าง สะสม สิ่งสม. นา ปัจ. ตี วัต.	อุจฺจิณาติ
ย้อมเลือกสรร, เลือกเฟ้น, ตรวจตรา. วิ+โลกฺ ทสฺสนเ. เอ ปัจ.	วิโลเกติ

ย้อมเลื่อมใส, ฯลฯ. ฤๅ ชาติในความ เลื่อมใส ยินดี. อ ปัจ.	โถเจติ
ย้อมแลดู, ดูเบื้องล่าง, เฟ่งดู. โอ+โลก+ณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	โอโลเกติ โอโลกยติ
ย้อมแลดู, ฯลฯ. วิ+โอ+โลก ทัสสน. เอ ปัจ.	โวโลเกติ
ย้อมแลดู, ฯลฯ. โอ+โลก+เอ ปัจ. ตี วัต.	โอโลเกติ
ย้อมเล่น, ฯลฯ. ชุ ชาติในความ เล่น ไป เร็ว เล่นไป ไปเร็ว. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว.	ชวติ
ย้อมเล่นไปตาม, วิ่งไปตาม, ฯลฯ. อนุ+ชาว ชาติในความ ไป วิ่ง เล่น สะอาด หมดจต เจริณ รุ่งเรือง ไปสะอาด ไป บริสุทธิ์. อ ปัจ. ตี วัต.	อนุชาวติ
ย้อมเล่นไปยัง, ฯลฯ. อภิ+ชาว ชาติในความไป เล่น เล่นไป วิ่ง วิ่งไป เจริณ รุ่งเรือง สะอาด หมดจต. อ ปัจ. ตี วัต.	อภิชาวติ
ย้อมแลบ, แลบออก. นิ+ลพฺ อุปเสวายฺ ฌ ฌย ปัจ. กัต.	นิลลาเพติ นิลลาพยติ
ย้อมโลดขึ้น, ฯลฯ. ฌ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อุลลงเมติ อุลงมยติ
ย้อมโลดขึ้น, ฯลฯ. อุ+ลมิ ลงมฺ ชาติในความ โลด กระโดด. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ล.	อุลงมตติ
ย้อมโลดไป. อา+ลิติ ลิงคฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อาลิงคตติ
ย้อมวแปรปรวน, ปรวนแปร, เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา, วิ+ปริ+อย+ อ ปัจ. ยฺ อาคม.	วิปริยายติ
ย้อมวางเฉย, วางใจเป็นกลาง. อธิ+อุป+อิภฺ ทัสสนนฺเกสฺ. อ ปัจ. ตี วัต.	อชฺฌเปกฺขติ
ย้อมวิ่ง, ย้อมวิ่งไป, ฯลฯ. อา+ชาว ชาติในความ ไปเร็ว วิ่ง เล่น เจริณ รุ่งเรือง, อ ปัจ. ตี วัต.	อาชาวติ

ย้อมวิ่ง, ฯลฯ. ขதி ชาติในความ วิ่ง แล่น ไหล ฯลฯ. อ ปัจ. ตี วัต.	ขนฺทติ
ย้อมวิ่งไป, แล่นไป, ไหลไป, ฯลฯ. ป+ขติ ปกขณฺทนาทีสุ อ ปัจ. หรือ ขนฺท คติยํ.	ปกฺขณฺทติ
ย้อมวิจิตร, ฯลฯ. ลิงฺค ชาติในความ วิจิตร ให้วิจิตร. เณ ฌย ปัจ.	ลิงฺเกติ ลิงฺคยติ
ย้อมวิด, โอ+รมฺ รมฺ วา กีฬายํ. อ ปัจ. ม วัต. ทิมะ.	โอรัมมา
ย้อมวิบัติ, ฌิบหาย. วิ+ปทฺ+ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	วิปชฺชติ
ย้อมวิเศษ, ฯลฯ. อณฺจ ชาติในความ วิเศษ แปลก. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	อณฺเจติ อณฺจยติ
ย้อมเว้น, ฯลฯ ยมฺ ชาติในความ เว้น ฌิบหาย. อ ปัจ. แปลง มฺ เป็น จฺจ รูปฯ ๔๖๐.	ยจฺจติ
ย้อมเว้นขาด, จะขาด, งดเว้น. วิ+วชฺช วชฺชเน. เณ ฌย ปัจ.	วิวชฺเชติ วิวชฺชยติ
ย้อมเว้นทั่ว (เว้นความชั่วและกิจของการครองเรือนทุกอย่าง), บวช. ป+วชฺช ชาติในความเว้น ละ งด. เณ ปัจ. ลบ เณ หรือ อ ปัจ. หมวดฏฺฐาตุ.	ปพฺพชฺชติ
ย้อมเว้นพร้อม, จดจำ. สํ+ยมฺ อุปรमे. อ ปัจ. แปลง ย เป็น ฌ เพราะมี สํ เป็นบทหน้า นิคคหิตเป็น ฌ รูปฯ ๔๖๐.	สณฺณมฺติ
ย้อมศึกษา, เล่าเรียน. สิกฺขุ วิชฺโชปาทาเน. อ ปัจ.	สิกฺขติ
ย้อมศึกษา, ฯลฯ. เณ ชาติในความศึกษา เรียน เล่าเรียน ท่อง ท่องปน สาราเย. อ ปัจ.	เณติ
ย้อมศึกษา, ฯลฯ. เณ ชาติในความศึกษา เรียน เล่าเรียน ท่อง ท่องปน สาราเย. อ ปัจ.	เณติ

ย้อมเศร้าหมอง, ฯลฯ. ปุฏฐ ชาติในความ เศร้าหมอง เปราะ เปื้อน. อ ปัจ.	ปุฏฐติ
ย้อมเศร้าหมอง, ฯลฯ. ลุจ ชาติในความ เศร้าหมอง เปราะ เปื้อน.อ ปัจ.	โลจติ
ย้อมโศก, ฯลฯ. กจิ ชาติในความ โศก เศร้า สลด ระทด หมอง ไม่แจ่มใส แห้งใจ เหี่ยวแห้งใจ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. นิคคกิต อาคม.	กณฺเจติ กณฺจยติ
ย้อมโศก, ฯลฯ. ลาข ชาติในความ โศก แห้ง ห้าม ปฏิสเร. อ ปัจจัย.	ลาขติ
ย้อมโศก, ฯลฯ. ราช ชาติในความ โศก แห้ง ห้าม ปฏิสเร. อ ปัจจัย.	ราชติ
ย้อมสงบ, ระวัง, สงบระงับ. ป+สมฺ สมฺ ชาติในความ ดับ เย็น. ย ปัจ. กัต. แปลง มย เป็น มม.	ปสฺสมมฺติ
ย้อมสงบระงับ, สงบเงียบ, พัก (จากความวุ่นวาย). วิ+สม อุปสเม. อ ปัจ.	วิสมติ
ย้อมส่งไป, ฯลฯ. จิฏฐ จิตฺ เจฏฐ ชาติในความ ส่งไป ใช้ไป. อ ปัจจัย. ตี วัต.	เจฏฐติ เจตติ
ย้อมส่งไป, ฯลฯ. ตก ชาติในความ ส่งไป บังคับ. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ณาเปติ ณาปยติ
ย้อมส่งไป, ฯลฯ. ลาก ชาติในความ ส่งไป ใช้ไป. เณ ฌย ปัจ.	ลาเกติ ลากยติ
ย้อมส่งไป. ป+हि ชาติในความไป. ฌ ณา ปัจ. แปลง อุ เป็น อุ.	ปहिณติ ปहिณยติ
ย้อมส่งไป. ฯลฯ. ปิส ชาติในความ ส่งไป ใช้ไป บังคับ. เณ ฌย ปัจ.	เปเสติ เปสยติ

ย่อมนสงวน, ถนอม, รักษา, ระวัง, สำรวม. สัม+ยฺม วิรมเน. อ ปัจ.	สัมยมติ
ย่อมนสงสัย, ลังเล, ไม่แนใจ. วิ+กิตฺ สัมเส. ฉ ปัจ. เทวภาวะ กิ แปลงเป็น จิ แปลง ตฺ เป็น จ.	วิจิกิจฺจติ
ย่อมนสงสัย, ฯลฯ. กัม กภิ ชาติในความ สงสัย เคลือบแคลง กินแหง แคลงใจ. อ ปัจ. ตี วัต.	กัมติ กงฺกติ
ย่อมนสงสัย, ฯลฯ. ตมฺ ชาติในความ สงสัย ไม่แนใจ ประดับ ตกแต่ง อ ปัจ.	ตมติ
ย่อมนสงสัย, ฯลฯ. ลคฺ ชาติในความ สงสัย ลังเล เคลือบแคลง ไม่แนใจ. อ ปัจ.	ลคติ
ย่อมนสงสัย, ลังเล, ไม่แนใจ, สองจิตสองใจ. สกิ สงฺกายํ. อ ปัจ.	สงฺกติ
ย่อมนสงสัยยิ่ง, ฯลฯ. อภิ+กภิ กัม กงฺ ชาติในความ สงสัย เคลือบแคลง กินแหง ประราธนา อยากได้ ชอบใจ รักใคร่. อ ปัจ. ตี วัต.	อภิกงฺขติ
ย่อมนสงสัยยิ่ง, ฯลฯ. อา+กภิ กงฺ ชาติในความ สงสัย เคลือบแคลง กินแหง แคลงใจ. อ ปัจ. ตี วัต.	อากงฺขติ
ย่อมนสงเสียง, ร้อง, หิสฺ สทฺเท. อ ปัจ.	หิสติ
ย่อมนสงเสียง, สงเสียงยินดี, ร้องแสดงความยินดี, อวย, อำนวย. สิลฺ เสลเน. เณ ฉนย ปัจ.	เสเลติ เสลยติ
ย่อมนสงเสียงดัง จิฏฺจิจฺ. จิฏฺจิจฺ ศัพท์ आय ปัจ. ตี วัต.	จิฏฺจิจฺฉายติ
ย่อมนสงัด, โดดเดี่ยว, ปลีกออก. วิ+วิจฺ วิเวจเน. อ ปัจ. กิริยา หลัง ย ปัจ. กัต. แปลง จฺย เป็น จฺจ หรือแปลง ย เป็น จ.	วิวิจติ วิวิจฺจติ
ย่อมนสง่า, ฯลฯ. สิทฺ ชาติในความ สวยงาม งดงาม รัก น่ารัก รักสวย รักงาม สง่า เป็นสง่า. อ ปัจ.	สิทติ

ย้อมสด, ฯลฯ. ปณฺณ ชาติในความ สด เปี้ยว. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ปณฺณเถติ ปณฺณยติ
ย้อมสดุ้ง, หวาด, หวาดสะดุ้ง, สัม+ตสฺ อพฺเพเค. อ ปัจ.	สนฺตสติ
ย้อมสนใจ, ใส่ใจ. สัม+อนุ+หฺร+อ ปัจ. แปลงนิคคหิต เป็น มุ ซ้อน นุ เอา โอ เป็น ว วิการ อิ เป็น เอ.	สมนฺนาหฺรติ
ย้อมสนใจ. อา+ณเ จินฺตายํ. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง เอ เป็น อาย รัสสะอุปสรรค ซ้อน ชุ.	อชฺฌายติ
ย้อมสนิท, ฯลฯ. ปุรุ ชาติในความ สนิท ชิด แนบ. เณ ฌย ปัจ.	ปุเรติ ปุรยติ
ย้อมสมมต, สมมติ, สามุติ. สัม+นฺ โพรเน. โอ ปัจ. เอา โอ เป็น อ กิริยาหลังซ้อน นุ.	สมฺมนติ สมฺมนฺติ
ย้อมสรรเสริญ, ฯลฯ. จหฺ ชาติในความ สรรเสริญ เยินยอ ยก ย่อง เคารพ บูชา. เณ ฌย ปัจ.กัต. ตี วัต.	จเหติ จหฺยติ
ย้อมสรวม, ครอบ, ใส่ หุ้ม. ปฏฺิ+จุ โมจเน. อ ปัจ. นิคคหิต อาคม.	ปฏฺิมฺจุจติ
ย้อมสร้าง, ก่อสร้าง, ปลุกสร้าง. ป+วิ+ธา กรณเ. อ ปัจ. เอา อา เป็น เอ หรือ ป+วิธฺ กรณเ. เณ ปัจ. กัต.	ปริเรติ
ย้อมสร้าง, ก่อสร้าง. อติ+มาปฺ+ณเ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. เป็น เณ ฌย ปัจ. เหตุกัต. บ้าง พึงแปลงไปตามวาจานั้น	อติมาเปติ อติมาปยติ
ย้อมสลด, สลดใจ, เศร้าเสียใจ. สัม+วิชิ ภายจนฺสฺ. ย ปัจ. กัต. แปลง ชุย เป็น ชุช.	สฺวิชฺชติ
ย้อมสละ อคฺคฺ ชาติในความ สละ ให้ อ ปัจ. ตี วัต.	อคฺคฺติ
ย้อมสละ ฯลฯ. โอหฺ ชาติในความ สละ ละ ทิ้ง. อ ปัจ. ตี วัต.	โอหติ
ย้อมสละ, ละ, ทิ้ง, เลิกถอน. สัม+อุชฺฌ อฺสฺสคฺเค. อ ปัจ.	สมฺชฌติ

ย่อมสละ, สละได้, สละเสียได้. นิ+สขฺ สงฺเค. ย ปัจ. กัต. แปลง ขย เป็น ขช.	นิสขฺขติ
ย่อมสละ, เสียสละ, ปริ+จขฺ จาเค. อ ปัจ. ช้อน จ.	ปริจฺจติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. จขฺ ชาติในความ สละ ให้ ให้ทาน บริจาค วาง ปล่อย ละ ละทิ้ง. อ ปัจ. ตี วัด.	จติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. พยสฺ ชาติในความ สละ ละ ทิ้ง. เณ ฌย ปัจ. โอ อาคม.	พฺยเสติ พฺยสยติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. รหฺ ชาติในความ สละ ละ เว้น ไป ถึง เป็นไป. เณ ฌย ปัจ.	นฺहेติ รหยติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. รหฺ ชาติในความ สละ ละ เว้น. อ ปัจ.	รหติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. วิ+หา ชาติในความ สละ ละ วาง ปล่อย. อ ปัจ. อนฺติ วัด. เทวภาวะ หา รัสสะ แล้ว แปลงเป็น ข	วิขหนฺติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. สขฺ ชาติในความ สละ ปล่อย จัดแจง วาง ขว้าง กอดรัด โธย โปรย เรี่ยราย กระจาย. อ ปัจ.	สขติ
ย่อมสละ, ฯลฯ. อุขฺณฺ ชาติในความ สละ ละ ทิ้ง. อ, เอ ปัจ. ตี วัด.	อุขฺณฺติ อุขฺณฺเตติ
ย่อมสลัด, ฯลฯ. ขมายฺ ชาติในความ สลัด สะบัด สั่น. อ ปัจ. ตี วัด.	ขมายติ
ย่อมสลัดออก, ผลออก. นิ+สฺรฺ ชาติในความกำจัด อ ปัจ.	นิสฺสรฺติ
ย่อมสวด. โอ+สฺรฺ ชาติในความ เปล่งออก สวด. เณ ฌย ปัจ. ตี วัด.	โอสเรติ โอสรยติ
ย่อมสวมากอด, กอดรัด, หาสฺ อาลึงฺเค. อ ปัจ.	หสฺสติ
ย่อมสวมากอด. ย ปัจ. เต วัด.	อาลึงฺคยเต
ย่อมสวมากอด. ย ปัจ. อี อาคมน้ำ ย. เต วัด.	อาลึงฺคียเต อาลึงฺคียเต

ย้อมสว่าง, ๗๗. ชุตฺ ชาติในความ สว่าง ส่อง ส่องสว่าง กระจำง โพลง รุ่งโรจน์. อ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ กิริยาหลัง ลง อล ปัจ.	โชตติ โชตลติ
ย้อมสว่าง, ๗๗. เฌ ชาติในความ สว่าง ส่องสว่าง ลุกโพลง. อ ปัจ.	ฌายติ เฌติ
ย้อมสว่าง, ๗๗. เฌ ชาติในความ สว่าง ส่องสว่าง ลุกโพลง. อ ปัจ.	ฌายติ เฌติ
ย้อมสว่างดี, รุ่งเรืองดี, ๗๗. สุ+ป+ภา ทิตฺตยํ. อ ปัจ.	สุภาติ
ย้อมส่องสว่าง, ปรกกฎ, ประกาศ, แจ่มแจ้ง, ให้รู้ชัด. ป+กาสุ+ อ, เอ ปัจ.	ปกาสติ ปกาเสติ
ย้อมส่องสว่าง, ๗๗. จิ ชาติในความ ส่องสว่าง รุ่งเรือง สวยงาม ขาว เผือก สะอาด เย็น สบาย หนักแน่น แนนอน ตัดสิน รับ. ย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จียติ
ย้อมส่องสว่าง, ๗๗. จิ ชาติในความ ส่องสว่าง ๗๗. อ ปัจ. ตี วัต.	เจติ
ย้อมส่องสว่าง, ๗๗. ชลฺ ชาติในความ ส่องสว่าง ลุกโพลง สวยงาม รุ่งเรือง เจริญ เจริญด้วยสิริ บุญ ปณณา. อ ปัจ.	ชลติ
ย้อมส่องแสงวาว, ๗๗. วิ+ชุตฺ+อ ปัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ ช้อน ตุ.	วิชูโชตติ
ย้อมส่องแสงวาว, ๗๗. วิ+ชุตฺ+อ ปัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ พุ อาคม แปลง เป็น ลฺ ไตร. ๗/๑๓๕.	วิโชตลติ
ย้อมสอด, ๗๗. ภาชฺ ชาติในความ สอด สอดเข้า. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	ภาณชติ

ย้อมสอดเข้า, ใส่เข้า, ใส่ลง, บรรจุ, บรรจุเข้า, บรรทุก, วางไว้. ป+ขিপ จทุกเน อ ปัจ. ช้อน ก.	ปกฺขิปติ
ย้อมสอดเข้า, ฯลฯ. มิ ปกฺเขปเน. อ ปัจม.	เมติ
ย้อมสอดเข้า, ฯลฯ. เมณฺฑุ ชาติในความ คต ไค้ง โกง งต บิด. อ ปัจ.	เมหติ เมณฺหิติ
ย้อมส่อเสียด, เสียดแทง, ทิ่มแทง, พุดส่อเสียด, ฯลฯ. สฺจุ สฺจุ วา เปสฺสณฺเณ. เณ ฌย ปัจ. ถ้ำตั้ง สฺจุ พึง ทิ่มะตันธาตุ.	สฺจุเจติ สฺจุยติ
ย้อมสะดุ้ง, กลัว, เกรงกลัว. โอ+ตปฺ อุพฺเพเค. อ ปัจ. ตี วัด. ช้อน ตฺ และ ป.	โอตฺตปฺปติ
ย้อมสะสม, ฯลฯ . ผล ชาติในความ สะสม สังสม รวบรวม แผ่ ขยาย แผ่ไป. อ ปัจ.	มุลติ
ย้อมสะสม, ฯลฯ. จรุ ชาติในความ สะสม สังสม รวบรวม ไม่ สงสัย แน่นอน แน่แท้. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัด.	จเรติ จรยติ
ย้อมสะอาด, ขาว, เผือก. สิตฺ วณฺเณ. อ ปัจ.	เสตติ
ย้อมสะอาด, หมดจต, บริสุทฺธิ์, ผุดผ่อง, ผ่องแล้ว, ผ่องใส, แจ่มใส. ปริ+สฺสุ โสเจยฺเย. ย ปัจ. กัต. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	ปริสฺสุชฺฌติ
ย้อมสะอาด, หมดจต, บริสุทฺธิ์, ผุดผ่อง. วิ+สฺสุ+ย ปัจ. กัต. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	วิสฺสุชฺฌติ
ย้อมสะอาด, หมดจต, บริสุทฺธิ์, ผุดผ่อง. สฺสุ ฤษเจยฺเย. ย ปัจ. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	สฺสุชฺฌติ
ย้อมสะอาด, ฯลฯ. สฺจุ ชาติในความ สะอาด หมดจต บริสุทฺธิ์ ผุดผ่อง ประกาศ แสดง ปราภฺว ไป ถึง เป็นไป. อ, เอ ปัจ.	สฺจุติ สฺจุเจติ
ย้อมล้าง, บังคับ, สั่งสอน, พร่ำสอน. สาสฺ อนุสฺสิฏฺฐิจิยํ. อ ปัจ.	สาสติ

ย้อมสังวร, ฯลฯ. ตกฺข ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน. อ ปัจ.	ตกฺขติ
ย้อมสังวร, ฯลฯ. ตจฺ ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	ตจติ
ย้อมสังวร, ฯลฯ. ญพฺ ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	ญพติ
ย้อมสังวร, ฯลฯ. จฺ ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา. ญ ณา ปัจ.	จฺโนติ จฺณาติ
ย้อมสังวร, ฯลฯ. เว ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา แห่ง ผาก. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	วายติ
ย้อมสังวร, ฯลฯ. เพย ชาติในความ สังวร ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจง เอา เอ เป็น ย.	พยุยติ
ย้อมสังวรดี, สังวรด้วยดี, ฯลฯ. สฺ+สํ+วรฺ วรณฺ. อ ปัจ.	สุสังวรติ
ย้อมสังสม, สะสม, รวบรวม, ก่อสร้าง, อบรม, ท่อง บ่น, คู้้นเคย. ปริ+จิ จเย. นา ปัจ.	ปริจิณาติ
ย้อมสังสอน, บังคับ, ปกครอง. ป+สาสุ ชาติในความ สังสอน พร่ำสอน สั้ง บังคับ. อ ปัจ.	ปสาสติ
ย้อมสันเขา, หดเข้า, ย่อ. สํ+ชิปฺ เปรณฺ จทฺทเน วา. อ ปัจ. ต้าเป็น กิริยาของจิต แปลว่า หดหู่.	สชิปติ สงชิปติ
ย้อมสันโตษ. สํ+ตุสฺ ตฺฏฺธิยํ. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็น สฺส.	สนฺตุสฺสติ
ย้อมสัมพันธ, ฯลฯ. โยฏฺ ชาติในความสัมพันธเกี่ยวเนื่อง เกี่ยวเนื่องกัน. อ ปัจ.	โยฏฺติ
ย้อมสัมฤทธิ์, สัมฤทธิ์ด้วยดี, สำเร็จ, สำเร็จด้วยดี, เสร็จ, แล้ว, จบ. สารฺ สํลิตฺธิยํ. ย ปัจ. อ อาคมหน้า ย.	สารยติ

ย่อมสัมฤทธิ์, สำเร็จ. สิริ สร้างเน. ย บ้าง. กัต. แปลง ฤษ เป็น ชุณ.	สิขุณติ
ย่อมสัมฤทธิ์, ฤษ. ราช ราชในความ สัมฤทธิ์ สำเร็จ ยินดี เชิด เชื้อเชิด. ย บ้าง. กัต.	ราชยติ
ย่อมสัมฤทธิ์, ฤษ. ราช สิริหุธิ. ณ บ้าง. อ อาคม. ทำยราช สำเร็จรูปเป็น ราชณาติ เอา อ ที่ ฐ เป็น อุ กิริยาหลัง แปลง ณ เป็น นา.	ราชณาติ ราชณาติ
ย่อมสัมฤทธิ์, ฤษ. ราช สิริหุธิ. ณ บ้าง. กิริยาหลัง แปลง ณ เป็น นา.	ราชณาติ ราชณาติ
ย่อมสาด, โอ+วสสุ ราชในความ ตก รด ราช ไปรย อ บ้าง. ตี วัต.	โอวสสุติ
ย่อมสาด, โอ+วสสุ บ้าง. กัม. ตี วัต. ลบที่สุดราช แปลง สย เป็น สส.	โอวสสุติ
ย่อมสามารถ, ฤษ. ตูชิ ราชในความ สามารถ มีกำลัง กำจัด เปียดเปียน สละ ให้ อยู่ อาศัย กล่าว พุด. ณ ณ บ้าง. กัต.	ตฺวชติ ตฺวชยติ
ย่อมสามารถ, ฤษ. ตูชิ ราชในความ สามารถ มีกำลัง กำจัด เปียดเปียน. อ บ้าง.	ตฺวชติ
ย่อมสามารถ, ฤษ. ตูช ราชในความ สามารถ มีกำลัง เลี้ยง รักษา. ณ บ้าง. กัต. ลบ ณ แปลง ชย เป็น ชช.	ตฺวชติ
ย่อมสามารถ, ฤษ. ตูชช ราชในความ สามารถ มีกำลัง เลี้ยง รักษา. ณ ณ บ้าง. กัต.	ตฺวชชติ ตฺวชชยติ
ย่อมสำคัญ, ฤษ. จิน ราชในความ สำคัญ เข้าใจ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท. อ บ้าง. ตี วัต.	จินายติ

ย่อมนำรวม, ระวัง, เครื่อง, เครื่องครัด. ปจุจ ส้มเน เณ ฌย ปัจ.	ปจุเจติ ปจุจยติ
ย่อมนำรวม, ระวัง, ระแวดระวัง, ป้องกัน, รักษา. ส+วร นินา เส. อ ปัจ.	สัวร
ย่อมนำรวม, วร ชาติในความ นำรวม ระวัง ป้องกัน. เณ ฌย ปัจ.	วเรติ วรยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. กมฺพ ชาติในความ นำรวม ระวัง ไหว ไหว พริ้ว. อ ปัจ. ตี วัต.	กมฺพติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. คฺหฺ ชาติในความ นำรวม ระวัง ระมัดระวัง ปิดบัง. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น ย แล้วแปรไว้หน้า ห.	คฺหฺยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. คฺหฺ+อ ปัจ. ตี วัต. ทิมะ.	คฺหฺยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. ยุชฺ ชาติในความ นำรวม ระวัง ป้องกัน. เณ ฌย ปัจ. ย่อมให้สำรวม, ๗๗ง เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	โยเชติ โยชยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. วลฺ ชาติในความ นำรวม ระวัง ป้องกัน รักษา ไหว สั้น. อ ปัจ.	วลติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. วลฺลฺ ชาติในความ นำรวม, ๗๗. สั้น. อ ปัจ.	वलฺลติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. อา+วล. ชาติในความ นำรวม ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ. ตี วัต.	อาวลติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. จทฺท ชาติในความ อาเจียน อ้วน พรั่งออก. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต.	จทฺเทติ จทฺทยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. ป+สาธฺ สัทธิธิ. ย ปัจ. กัต.	ปสาธยติ
ย่อมนำรวม, ๗๗. ป+สิธฺ สัทธิธิ. ย ปัจ. กัต. แปลง ธฺ เป็น ษ.	ปสิธยติ

ย่อมสำเร็จ, ให้ผล, อำนวยผล. ปจฺ ชาติในความ ทำ ให้สุดลง. ย ปัจ. กัต. แปลง จุย เป็น จุจ.	ปจฺจติ
ย่อมสำเร็จ, ฯลฯ. สัม+อิธฺ ชาติในความ เจริญ รุ่งเรือง งอกงาม สัมฤทธิ์ สำเร็จ. ย ปัจ. ย ปัจ. กัต. แปลง จฺย เป็น ชฺณ.	สมิชฺฌติ
ย่อมสำเร็จ, ฯลฯ. อภิ+สมฺภุ ชาติในความ ถึง บรรลุ สำเร็จ. ณฺา ณฺ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลัง พฤทธิ อุ เป็น โอ.	อภิสมฺภุณาติ อภิสมฺภุโณติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. ปี ชาติในความ ลั่น ลั่นไป เสีย เสียไป เสื่อม หมด อยู่ อาศัย. อ ปัจ. ยุ อาคม ตี วัต.	ปียติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. ปี ชาติในความ ลั่น ลั่นไป เสีย เสียไป หมด เสื่อม. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อี เป็น อียฺย.	ปิยฺยติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. ปี+ณฺ ณา ปัจ. ตี วัต.	ปีณฺติ ปีณฺาติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. เข ชาติในความ ลั่น เสีย เสียไป หมด เสื่อม. อ ปัจ. ตี วัต.	ขายติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. เข ชาติในความ ลั่น เสื่อม. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อีย.	ชียติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. พยฺย ชาติในความ ลั่น เสื่อม เปลี่ยน แปลง. ณฺ ณฺย ปัจ. กิริยาหลัง พยฺย+ณฺย ลบ ณฺ เหลือ อ จึงเป็น พฺยยย อักษร ย เรียงกันสามตัว ลบเสีย ตัวหนึ่งตามหลักสนธิ.	พฺยเยติ พฺยยติ
ย่อมลั่น, ฯลฯ. วฺยย ชาติในความ ลั่น เสื่อม ลั่นไป หมดไป ลั่น เปลื้อง. อ ปัจ.	วฺยยติ
ย่อมลั่นไป, เสื่อมไป. เส ขเย. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	สಾಯติ
ย่อมลั่นไป, เสื่อมไป. เส ขเย. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อี ย อาคม.	สียติ

ย้อมสิ้นสุด, จบบริบูรณ์, จบสมบูรณ์. อวसान. ปริโยसान. ปริ+ อว+สา อวसानะ. ย ปัจ. กัต. แปลง อว เป็น โอ ย อาคม.	ปริโยสายติ
ย้อมสี, ญ ครู, ครูต, รุต, ชัก นิ+มถ วิโลลเน อ ปัจ. ช้อน ม.	นิมฺมถติ
ย้อมสี, ฯลฯ. มัส ชาติในความ สี (ญ) ญ บด สี (ของที่ถูกสี). อ ปัจ. ตี วัต.	มัสติ
ย้อมสีบด, ฯลฯ. ตายุ ชาติในความ สีบด ติดต่o เลี้ยง รักษา. อ ปัจ.	ตายติ
ย้อมสีบด, ฯลฯ. สนฺต ชาติในความ สีบด ต่อเนื่อง ติดต่o แผ่ ขยาย กว้างขวาง มาก หนาแน่น เต็ม. เณ ฌย ปัจ.	สนฺเตติ สนฺตยติ
ย้อมสีบด. ป+วิ ชาติในความ เป็น สีบด. อ, นา ปัจ.	ปเวติ ปวินาติ
ย้อมสุก. ปจฺ สมฺปาเก ย ปัจ. กัต. แปลง จฺย เป็น จฺ เป็น อกรรมธาตุ.	ปจฺจติ
ย้อมสูง, หนุน, ถือตัว, ไวตัว, ไวยศ, หยิ่ง จองหอง. อุ+นฺม+อ ปัจจัย. ตี วัต. ช้อน น.	อฺุนฺมตติ
ย้อมสูงขึ้น, ฯลฯ. คฺ ชาติในความ สูงขึ้น ปรากฏ. อ ปัจ. ตี วัต.	ควเต
ย้อมสูงขึ้น, ฯลฯ. คฺ ชาติในความ สูงขึ้น ปรากฏ. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น อา.	คาเต
ย้อมสูงขึ้น, ฯลฯ. ตฏ ชาติในความ สูงขึ้น ช้น. อ ปัจ.	ตฏติ
ย้อมสุด, ดม, สูดกลืน, ดมกลืน. สิมิ สิมิ วา อามานะ. อ ปัจ.	สิงฺมตติ
ย้อมเสพ, คบ, คบหา, รับใช้, ปฏิบัติ. สี เสว วา เสว วา เส วาย. อ ปัจ. ถ้าตั้ง สี ชาติ วิจารณ์ อี เป็น เอ ว อาคม.	เสวติ
ย้อมเสพ, เสพเมถุน. ยภฺ เมภฺเน. อ ปัจ.	ยภตติ

ย่อมเสพ, ฯลฯ. เขวฺ ชาติในความ เสพ คบ รับใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจ. ตี วัต.	เขวติ
ย่อมเสพ, ฯลฯ. คิเลวฺ ชาติในความ เสพ (คบ) คบ คบหา รับ ใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจ. ตี วัต.	คิเลวติ
ย่อมเสย, ข้อนขึ้น. โอ+สา ชาติในความ ทำให้เบาบาง เล็กน้อย ละเอียต. ฌหา ปัจ. ตี วัต. รัสสะ อา เอา อา ที่ ฌหา เป็น เอ.	โอสณฺเหติ
ย่อมเสวย, รู้สึก, ประสบ. อนุ+ภฺ ชาติในความ มี เป็น เกิด. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ เอา โอ เป็น อว.	อนุภวติ
ย่อมเสวย. อนุ+ภฺ+อ ปัจ. ตี วัต. รัสสะ อุ เป็น อุ พฤทธิ อุ เป็น โอ หรือพฤทธิ อุ เป็น โอ ก็ได้ รูปฯ ๔๗๔.	อนุโภติ
ย่อมเสียดแทง, ฯลฯ. รุชฺ ชาติในความ เสียดแทง ทำลาย สลาย. ย ปัจ. กัต. แปลง ชย เป็น ชช.	รุชฺชติ
ย่อมเสียดแทงยิ่ง, ฯลฯ. อติ+วิรุ+ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง รย เป็น ชุณ.	อติวิรุณฺณติ
ย่อมเสื่อม, ลั่น, เลว, ทราม, หา ปริหานิเย. ย ปัจ. กัต.	หายติ
ย่อมเสื่อม, ลั่น, เลว, ทราม, หา ปริหานิเย. ย ปัจ. กัต. กิริยาแรก แปลง อา เป็น อิ ข้อน ยฺ กิริยาหลัง แปลง อา เป็น อิ.	หิยุยติ หียติ
ย่อมเสื่อม, ลั่น, เสื่อมไป, ลั่นไป, วิ+อิ คติยํ. อ ปัจ. ง	เวติ
ย่อมเสื่อม, ฯลฯ. ขรฺ ชาติในความ เสื่อม ลั่น สูญ พินาศ. อ ปัจ. ตี วัต.	ขรติ
ย่อมเสื่อม, ฯลฯ. จขฺ ชาติในความ เสื่อม ทราม เลว เสียวไป ลั่นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	จขติ

ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. จิ ชาติในความ เสื่อม ลั้น เสื่อมลั้น ย่อยยับ ฟ่ายแพ้ว. นา ปัจ.	ชินาติ
ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. เช ชาติในความ เสื่อม ลั้น. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	ชายติ
ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. ที ชาติในความ เสื่อม ลั้น ลั้นไป หมด. ย ปัจ. กัต.	ทียติ ทียเต
ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. รสุ ชาติในความ เสื่อม ลั้น ยินดี เพลิน รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง อ ปัจ.	รสติ
ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. ริจ ชาติในความ เสื่อม ลั้น สุณ. อ ปัจ.	ริจติ
ย้อมเสื่อม, ฯลฯ. ริจ+ณ ฌย ปัจ.	ริเจติ ริจยติ
ย้อมเสื่อมลั้น, ฯลฯ. ปริ+หา ชาติในความ เสื่อม ลั้น เลว ทราม. ย ปัจ. กัต.	ปริหายติ
ย้อมแสดง, ฯลฯ. เก ชาติในความ กล่าว ร้อง แสดง. ย ปัจ. กัม. ตี วัต. อิ อาคม ช้อน ย.	กียติ
ย้อมแสดง, ฯลฯ. ทิส+ณ ฌย ปัจ. กัม. อนฺติ วัต. แปลง ทิส เป็น ทสฺส.	ทสฺสยนฺติ
ย้อมแสดง, ฯลฯ. ธิกฺข ชาติในความ แสดง เป็นอยู่ เศร้า (หมอง) หมอง (ชุ่มมัว ไม่ผ่องใส) เศร้าหมอง อ ปัจ. ตี วัต.	ธิกฺขติ ธิกฺขเต
ย้อมแสดง, ฯลฯ. จุกฺข ชาติในความ แสดง เศร้า หมอง เศร้า หมอง เป็นอยู่. อ ปัจ.	จุกฺขติ
ย้อมแสดงคีน (ปลงอาบัติ). ปฏฺฐ+ทิส อฺจุจารณ. ณ ปัจ.	ปฏฺฐเทเสติ
ย้อมแสดงคีน, ฯลฯ. ปฏฺฐ+ทิส+ณ ปัจ. มิ วัต.	ปฏฺฐเทเสติ

ย้อมแสดงออก, ฯลฯ. ฐิฐ ฐาตุในความ แสดงออก แสดงอ้าง เป็นตัวอย่าง. ย ปัจ. กัต. ลบ อุ แปลง วุ เป็น พุ พุย เป็น พุพ หรือแปลง ย เป็น พ.	ธิพุพติ
ย้อมแสดงออก, ฯลฯ. ฐิฐ ฐาตุในความ แสดงออก อ้าง แสดงอ้าง เป็นตัวอย่าง. อ ปัจ. เอา อิ เป็น เอ.	เรหติ
ย้อมแสดงอ้าง, อธิบายให้เห็น, ชี้แจงให้ทราบ, อป+ทิส+อ ปัจ. ติ วัต.	อปทิสติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. คเวส ฐาตุในความ แสวงหา ค้นหา เสาะหา. อ ปัจ. ติ วัต.	คเวสติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. คเวส ฐาตุในความ แสวงหา ค้นหา เสาะหา. อ ปัจ. ติ วัต.	คเวสติ คเสวยติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. ปริ+เอส ฐาตุในความ แสวงหา ค้นหา เสาะหา. อ ปัจ. ยุ อาคม.	ปริเยสติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. อีส ฐาตุในความ แสวงหา เสาะหา ค้นหา ปรารถนา อยากได้ รัก รักใคร่ ชอบใจ. อ ปัจ. ติ วัต.	เอสติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. อีส คเวสเน. อ ปัจ. ติ วัต.	อีสติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. อุฉิ อุณฺห เป็นไปในความ แสวงหา ค้นหา เสาะหา. อ ปัจ. ติ วัต. ถ้าตั้ง อุฉิ ฐาตุ ฟังลง นิคคหิตอาคม.	อุณฺหติ
ย้อมแสวงหา, ฯลฯ. อุทฺธส ฐาตุในความ แสวงหา เสาะหา. นา ปัจ. ติ วัต.	อุทฺธสนาติ
ย้อมใส่เข้า, ฯลฯ. มิ ฐาตุในความ ใส่เข้า สอดเข้า สอดลง วาง ไว้วาง (วาง วางใจ) เชื่อใจ ไว้ใจ. ณุ ปัจ. พฤทธิ อุ เป็น โอ แปลง ณุ เป็น น.	มิโนติ

ย่อมหงาย, หงายขึ้น. อุ+กฺขฺ ชาติในความ คว่า คว่าลง. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน กุ.	อกฺกฺขฺติ
ย่อมหดเข้า, ฯลฯ. กฺจฺ ชาติในความ หดเข้า สั้นเข้า ท้อแท้ หด หู่ ห่อเหี่ยว ไม่เบิกบาน. อ ปัจ. ตี วัต.	กฺจฺติ
ย่อมหดเข้า, ฯลฯ. ยนฺต ชาติในความ หดเข้า ย่นเข้า สั้นเข้า. ณเณ ฌย ปัจ.	ยนฺเตติ ยนฺตยติ
ย่อมหดเข้า, ฯลฯ. สํ+กฺจฺ ชาติในความ หดเข้า สั้นเข้า หดหู่ ท้อแท้ หงุดหงิด สุข คด โค้ง โกงงอ ถอยหลัง ถอยกลับ เขียน ขีด. อ ปัจ.	สํกฺจฺติ สงฺกฺจฺติ
ย่อมห่นว่ง, ฯลฯ. รพฺ ชาติในความ ห่นว่ง ยืด แขนง ห้อย. อ ปัจ.	รพฺติ
ย่อมห่นว่งไว้, ยืดห่นว่ง, ทำให้เข้า, ยืดขาด, ชักเข้า, ห้อยย้อย, ห้อยลงมา. วิ+ลพฺ ฌมฺ พุ วา อวสฺสเน. อ ปัจ.	วิลมฺพฺติ
ย่อมห่นว่งไว้, ฯลฯ. จิพฺ ชาติในความ ห่นว่งไว้ ยืด ห่นว่ง ห้อย ห้อยย้อย. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น อว.	จิพฺวติ
ย่อมห่นว่งไว้. ฯลฯ. ลพฺ ฌมฺ พุ ชาติในความ ห่นว่งไว้ ยืดห่นว่ง ห้อยย้อย ชักเข้า ยืดขาด.อ ปัจ.	ลมฺพฺติ
ย่อมหั่นกแน่น, ฯลฯ. ขทฺ ชาติในความ หั่นกแน่น มั่นคง. อ ปัจ. ตี วัต.	ขทฺติ
ย่อมหนา, เป็นแท่ง, ไหลไป. สนฺท ศัพท์ อาร ปัจ. ตี วัต.	สนฺทหริติ
ย่อมน่าย, คลายกำหนด, หมดกำหนด (หมดความกำหนด). วิ+รชฺ ฌณฺ ขฺ วา ราเค. ย ปัจ. กัต. แปลง ย กับที่สุดชาติเป็น ชฺช รูปฯ ๕๗๓. กัจฯ. ๕๕๐ เป็น รนฺชฺ ชาติ.	วिरชฺชติ

ย้อมหน่าย, เปื้อหน่าย (คลายจากความรักใคร่). จืดจาง (คลายรักใคร่). นิ+วิห+ตฺถุจฺยํ อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	นิพฺพินฺหติ
ย้อมหนีไป, หลีกไป. ป+อยฺ คตฺยํ. อ ปัจ. ลฺ อาคม. ทิมะ ลง หฺ อาคม เป็น ปพาติ บ้าง.	ปลายติ
ย้อมหมุน, ฯลฯ. จกฺ ชาติฺในความ หมุน หมุนไป เวียนไป. อ ปัจ. ติ วัต.	จกติ
ย้อมหมุนกลับ. ปฏฺิ+วตฺ วัตฺต วัตฺตเน. อ ปัจ.	ปฏฺิวัตฺตติ
ย้อมห่ม. ป+อา+อุปฺ ชาติฺในความ ถึง เข้าถึง ลฺ. อ ปัจ. รฺ อาคม.	ปารุปติ
ย้อมหมดความสำราญ, ฯลฯ. คิลา คิเล ชาติฺในความ หมด ความสำราญ เจ็บไข้ ไม่สบาย. อ ปัจ. ติ วัต. เอา อา เป็น เอ เอ เป็น อย ถ้ำตั้ง คิเล ชาติฺ เอา เอ เป็น อย.	คิลยติ
ย้อมหมดจด, ฯลฯ. นิชิ นิณฺชิ ชาติฺในความ หมดจด บริสุทธิ์. อ ปัจ.	นิณฺชติ
ย้อมหมดไป, ลั่นไป, เสื่อมไป. ปิสิ เขเป. เณ ฌย ปัจ.	ปิเลติ ปิลยติ
ย้อมหมั่น, ฯลฯ. อุตส่าห์. มฏฺ+เณ ฌย ปัจ. กัต. ติ วัต.	มฏฺเณติ มฏฺยติ
ย้อมหมายรู้. สํ+ณา+นา ปัจ. ประจําหมวดชาติฺ ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	สณฺขานียเต
ย้อมหมุน, ฯลฯ. วฏฺฏ ชาติฺในความ หมุน วน เวียน วนเวียน กรอ เป็นไป ควร สมควร ถูก ถูกต้อง. อ ปัจ.	วฏฺฏติ
ย้อมหมุน, ฯลฯ. ภามฺ ภามฺ ชาติฺในความ หมุน หัน เวียน เวียนไป ปั่น วิ่งเวียน. อ ปัจ.	ภมฺติ
ย้อมหมุนไปรอบ, เวียนไปรอบ, หมุนเวียน, กลิ้งเกลือก. ปริ+วฏฺฏ ชาติฺในความ เป็นไป เป็นอยู่ หมุนเวียน. อ ปัจ.	ปริวฏฺฏติ

ย้อมหมุนเวียน, ๗๙. จิงคุล ชาติในความ หมุน หมุนรอบ หมุนเวียน หันเวียน. เฉณ ฉนย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จิงคุเลติ จิงคุลยติ
ย้อมหยอกเฝ้า, ยั่วยวน, เยี้ยหยั่น. อว+หส+อ ปัจ. ตี วัต.	อวหสติ
ย้อมหยอกเฝ้า, สัพยอก, ยั่วยวน, เยี้ยหยั่น.อุ+หส ชาติในความ กล่าว พุด. อ ปัจ. ตี วัต.	อุหสติ
ย้อมหย่อน, ๗๙. กตฺตร ชาติในความหย่อน หย่อนยาน เทียบ ทาม แก่ เฒ่า. เฉณ ฉนย ปัจ. ตี วัต.	กตฺตเรติ กตฺตรยติ
ย้อมหย่อน, ๗๙. จิลฺล ชาติในความ หย่อน พร่อง ย่อหย่อน อ่อนแอ อ่อนกำลัง. อ ปัจ. ตี วัต.	จิลฺลติ
ย้อมหย่อน. สกฺ สกฺติลฺ. อ ปัจ.	สกติ
ย้อมหย่อนแล้ว, ท้อถอยแล้ว, ล้าลงแล้ว, ล้าอยู่แล้ว. โอ+หา ชาติในความเสื่อมสิ้น. ย ปัจ. อี อັ. แปลง อา เป็น อิ.	โอหิยิ
ย้อมหยั่งลง, นับเข้า, รวมกัน. อว+คารุ+อ ปัจ.ตี วัต.	อวคาร์ติ
ย้อมหยาบ, ๗๙. รุกฺข ชาติในความ ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	รุกฺขเติ รุกฺขยติ
ย้อมหยาบคายนั้ก, หยาบช้านั้ก. อติ+รุกฺข+เฉณ ฉนย ปัจ. กัต.	อติรุกฺขเติ อติรุกฺขยติ
ย้อมหยิ่ง, จองหอง.โสฏฺ คพฺเพ. อ ปัจ.	โสฏฺติ
ย้อมหยิ่ง, ๗๙. คพฺพ ชาติในความ หยิ่ง จองหอง อหังการ ไว ตัว. เฉณ ฉนย ปัจ. กัต. ตี วัต.	คพฺเพติ คพฺพยติ
ย้อมหยุด, ๗๙. โชลฺ ชาติในความ กำจัดความไป หยุด อยู่ นิ่ง พัก. อ ปัจ. ตี วัต.	ชลติ
ย้อมหยุด, ๗๙. ลฺล ชาติในความ หยุด ชะงัก เกียจคร้าน. อ ปัจ.	ลฺลติ

ย้อมหยุด, ๔ล๙. จา ชาติในความ หยุด ยืน ยืนอยู่ ดำรงอยู่ ตั้งอยู่ อุบัติ เกิด ลุกขึ้น ตั้งขึ้น บำรุง เลี้ยง ปรงปรือ อาจ สามารถ ข้อง ตัด กล่าว ประกาศ แสดง ปราบฏ เสพ คบ. ย ปัจ. กัม. ตี วัต. สัสสะ.	จยติ
ย้อมหยุด, ๔ล๙. จา ชาติในความ หยุด หยุดอยู่ ยืน ยืนอยู่ ตั้งอยู่ ดำรงอยู่. อ ปัจ. แปลง จา เป็น ติฏฺจ กัจจ ๔๖๘.	ติฏฺจติ ติฏฺจชาติ
ย้อมหยุด, ๔ล๙. จา+ย ปัจ. กัม.	จายติ
ย้อมหลง, ๔ล๙. มุจฺจุ ชาติในความ หลง ลมจับ สลบ แน่เนิ่ง. อ ปัจ.	มุจฺจติ
ย้อมหลง, ๔ล๙. มุหุ ชาติในความ หลง เบลว โง่. ย ปัจ. กัต.	มุยฺพติ
ย้อมหลง. ฌิ ชาติในความหลง. อ ปัจ. แปลง อิ เป็น เอ เอ เป็น อย.	ฌยติ
ย้อมหลงลี้ม, ลี้มเลือน, เผลอไผล, หายไป, หลุดไป (สติสัมปชัญญะขาด). สัมมุสฺ สมฺโมเส. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็น สส.	สมมุสฺสติ
ย้อมหลงลี้ม, ๔ล๙. ป+มุสฺ ชาติในความ เผลอ ลี้ม หลงลี้ม ลี้ม เลือน หายไป หลุดไป. อ ปัจ. แปลง ส เป็น สฺส หรือลง ย ปัจ. หมวด ทิว. แปลง ย เป็น ส.	ปมุสฺสติ
ย้อมหลงลี้ม, ๔ล๙. สัมมุสฺ+อ ปัจ. ดู สมมุสฺสติ ด้วย.	สมฺโมสติ
ย้อมหลงไหล, ๔ล๙. มุหุ เวจิตฺเต. ย ปัจ. กัต. เทวาวะ มุ เอา อุ เป็น โอ แปร ย ไว้หน้า ห.	โมมุยฺหติ
ย้อมหลอกหลวง, ๔ล๙. พยาจ ชาติในความ หลอกหลวง แสรังทำ แกล้งทำ. อ ปัจ.	พฺยาจติ
ย้อมหลัง, หลังออก, ไหล, คลอด. สฺ สุ วา ปสเว. อ ปัจ.	สวติ

ย้อมหลังน้ำตา, ฯลฯ. รุ ชาติในความ หลังน้ำตา, ร้องไห้. อ บ้าง.	รุตติ โรทติ
ย้อมหลังออก, คลอด (ลูก) ประสูติ, เกิด. ป+สู ปสเว ปาณคพุกโมจเน จ. อ บ้าง. แปลง อุ เป็น อว.	ปสวติ
ย้อมหลับ, นอนหลับ. สุป สยเน. อ บ้าง.	สุปติ
ย้อมหลับตา. นิ+มิล+ณเ ฌย บ้าง. กัต.	นิมฺมิเลติ นิมฺมิลยติ
ย้อมหลับตา. นิ+มิล+อ บ้าง. ช้อน มุ.	นิมฺมิลติ
ย้อมหลีกเลี่ยง, บินไป. ป+กม+อ บ้าง. อนฺติ วัต. แปลง ก เป็น ข ลบที่สุตธาตุ ช้อน กุ.	ปกฺขนฺติ
ย้อมหลีกเลี่ยง. อป+กม+อ บ้าง. ตี วัต. ช้อน กุ.	อปกฺกมติ
ย้อมหลุด, ฯลฯ. โมกฺข ชาติในความ หลุด พ้น หลุดพ้น ปลด เปลื้อง ปลดเปลื้อง ปลดเปลื้อง. อ บ้าง.	โมกฺขติ
ย้อมหลุดพ้น, หมดกิเลส. ป+มฺจุ วิโมกฺข. ย บ้าง. กัต. แปลง จฺย เป็น จฺจ.	ปมฺจุจติ
ย้อมหวังเฉพาะ, ฯลฯ. ปติ+อา+สิสฺ อิจฺฉายํ อ บ้าง. นิคฺคหิต อาคม หรือตั้ง สิสฺ ชาติ.	ปจฺจาสิสฺติ
ย้อมห้วนไหว, สั่นสะเทือน, สั่นรัว, พัดโยก. สัม+อิรุ กมฺปเน. อ บ้าง.	สมีรติ
ย้อมห้วนไหว, ฯลฯ. ป+วิธฺ+ณเ ฌย บ้าง. กัต.	ปเวเรติ ปเวรยติ
ย้อมห้วนไหว. ฯลฯ. จลฺ ชาติในความ ไหว ห้วนไหว โคลง สั่นม. อ บ้าง. ตี วัต. เทวภาวะ จ นิคฺคหิตอาคม แปลงเป็น ณ.	จณฺจลติ
ย้อมหวาด, ฯลฯ. ขิณฺ ชาติในความ หวาด หวาดเสียว สะดุ้ง สะดุ้งกลัว สยองภัย ตกใจ. อ บ้าง. ตี วัต.	เขฎฺติ

ย่อมหวาด, ๗๗. มฺรุ ชาติในความ หวาด สะดุ้ง กลัว ออกเสียง รong กล้าว. อ ปัจ. ตี วัต.	มฺรุติ
ย่อมหวาด, ๗๗. จิฏฺ ชาติในความ หวาด สะดุ้ง กลัว. อ ปัจ. ตี วัต.	จิฏฺติ
ย่อมหวาด, ๗๗. ฌมิ ชาติในความ หวาด หวั่น สะดุ้ง กลัว. อ ปัจ. ตี วัต.	ฌมฺภาติ
ย่อมหวาด, ๗๗. ตสฺ ชาติในความ หวาด สะดุ้ง กลัว ตกใจ. อ ปัจ.	ตสฺติ
ย่อมหวาด, ๗๗. ตฺรสฺ ชาติในความ หวาด สดุ้ง กลัว ตกใจ. อ ปัจ.	ตฺรสฺติ
ย่อมหวาด, ๗๗. อุ+ตปฺ ชาติ ในความ หวาด สะดุ้ง กลัว สะดุ้งกลัว. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ต.	อุตฺตปฺติ
ย่อมหวาด, ๗๗. อุ+ตสฺ ชาติในความ หวาด สะดุ้ง กลัว สะดุ้งกลัว. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ต.	อุตฺตสฺติ
ย่อมหวาดหวั่น, หวาดเสียว, ๗๗. อุ+วิชิ ชาติในความ กลัว ตกใจ หวาดไหว สั่น. ย ปัจ. แปลง ชฺย เป็น ชฺช. ตี วัต.	อุพฺพิชฺชติ
ย่อมหว่าน, ๗๗. วปฺ ชาติในความ หว่าน หว่านพืช เพาะปลูก ติดต่อ ต่อเนื่อง. อ ปัจ.	วปฺติ
ย่อมหอม, ๗๗. ปฏฺ ชาติในความ ส่งกลิ่น ตระหลบ. เณ ฌย ปัจ. กัตถ	ปฏฺเฏติ ปฏฺยติ
ย่อมห้อยย้อย, ๗๗. กทิ ชาติในความ ห้อยย้อย ชักช้า ยืดยาด. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺทติ
ย่อมห้อยลง, คล้อยลง. โอ+ลพิ หรือ ลมฺพ ชาติในความ หน่วงไว้ ยืดหน่วง ห้อยย้อย ชักช้า ยืดยาด อ, เอ ปัจ. ตี วัต.	โอลมฺพติ โอลมฺเพติ

ย้อมหัก, ฯลฯ. ปริ+วิทฺ ภิทธิ ธาตุในความ แตกก สลาย, ย ปัจ. กัต. แปลง ทฺย เป็น ชฺช.	ปริวิชฺชติ
ย้อมหั่น, ฯลฯ. อธิ+โกณฺณ เจทเน. อ ปัจ. ตี วัต.	อธิโกณฺณติ
ย้อมหั่นกลับ, หมุนกลับ, หมุนไปผิด, คาย (ปล่อยจากภาวะ เดิม), ลีก (ลาจากเพศสมณะ), ลาลิษา. วิ+ภมฺ+อ ปัจ. ช้อน พ.	วิพฺภมฺติ
ย้อมหั่วเราะ, ยี้มแย้ม, สรวล (หั่วเราะ). หั่วเราะ ร่าเรึง. อุ+ มุหิ ธาตุในความ ยี้ม ยี้มแย้มเล็กน้อย. ย ปัจ. ภาว. เต วัต.	อุมุหฺยเต
ย้อมหั่วเราะ, ฯลฯ. จกฺขุ ธาตุในความ หั่วเราะ กิน บริโภค. อ ปัจ.	ชกฺขติ
ย้อมหั่วเราะ, ฯลฯ. ชคฺมุ ธาตุในความ หั่วเราะ ร่าเรึง. อ ปัจ.	ชคฺมุติ
ย้อมหา, ฯลฯ. มคฺคฺ ธาตุในความ หา, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ.	มคฺคฺเตติ มคฺคฺยติ
ย้อมหา, ฯลฯ. มคฺ ธาตุในความ หา คั่น สืบ คั่นหา ตามหา สืบหา เสาะหา แสวงหา. เณ ฌย ปัจ.	มคฺเตติ มคฺยติ
ย้อมห้าม, เกียดกัน (ไม่ให้ทำโดยสะดวก). ป+วรฺ ธาตุในความ ห้าม กัน. เณ ปัจ.	ปวาเรติ
ย้อมห้าม, ปฏิเสธ, ปฏิ+สิริ สิริ คติยํ. อ ปัจ.	ปฏฺิเสเรติ
ย้อมห้าม, ฯลฯ. ตาสฺ ธาตุในความ ห้าม กัน ป้องกัน. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ตาสฺเตติ ตาสฺยติ
ย้อมห้าม, ฯลฯ. วรฺ ธาตุในความ สำรวม ระวัง ป้องกัน รักษา ไหว สั่น. อ ปัจ.	วาเรติ วารยติ
ย้อมห้าม. ปฏิ+ชิปฺ ฉทฺทเน. อ ปัจ.	ปฏฺิชิปติ
ย้อมหายใจ, เป็นอยู่, มีชีวิต. ป+อนฺ ปาณเร. อ ปัจ.	ปานติ
ย้อมหายใจเข้า. อา+สสฺ ธาตุในความ เป็นอยู่ มีชีวิตอยู่ หายใจ อยู่. อ ปัจ. ตี วัต.	อสฺสติ

ย้อมหายไป, หายตัว. อนุตร+ธา ธาตุในความ ทรง ตั้ง วาง. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อา เป็น อาย หรือตั้ง อนุตรธา ธาตุใน ความไม่เห็น หายไป สูญไป. ย ปัจ. กัต.	อนุตรธายติ
ย้อมหาว, หาวนอน. วิ+ชฎ ชมิ วา คตฺตวินาเม. อ ปัจ.	วิชภติ วิชมฺภติ
ย้อมหิว, อยาก, หิวข้าว, อยากข้าว. ดู เฉติ ด้วย.	ฉาติ
ย้อมหิว, ฯลฯ. ขุฑู ธาตุในความ หิว กระจาย ปรารถนาจะกิน อยากกิน ต้องการกิน ต้องการจะกิน. อ ปัจ. ตี วัต.	ขุฑติ
ย้อมหิว, ฯลฯ. ฉา ธาตุในความ หิว หิวข้าว หิวน้ำ อยาก อยากข้าว อยากน้ำ. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อา เป็น เอ.	เฉติ
ย้อมหุง, ต้ม, ปิ้ง, ย่าง, ทอด, คั่ว, สุก, ไป, ถึง, เป็นไป. เส ปากคตีสสุ. อ ปัจ.	เสติ
ย้อมหุง, ต้ม, ฯลฯ. ส่า ปาเก. นา ปัจ.	สินาติ
ย้อมหุง, รนฺธู ธาตุในความ หุง ต้ม คั่ว ย่าง ปิ้ง, เณ ฌย ปัจ.	รณฺเธติ รนฺธยติ
ย้อมหุง, ฯลฯ. กถู ธาตุในความ หุง ต้ม สุก. อ ปัจ. ตี วัต.	กถติ
ย้อมหุง, ฯลฯ. กุจุ ธาตุในความ หุง ต้ม สุก คด โค้ง โกง งอ ถอยหลัง ถอยหลัง ถอยกลับ ทำให้เป็นรอย ขีด เขียน. อ ปัจ. ตี วัต.	กุจติ
ย้อมหุง, ฯลฯ. กุถุ ความในความ หุง ต้ม สุก เปื่อยเน่า เปราะเปื้อน เศร้าหมอง. อ ปัจ. ตี วัต.	กุถติ
ย้อมหุง, ฯลฯ. ปจุ ธาตุในความ หุง ต้ม สุก ไหม้ ย่าง ปิ้ง ทอด. อ ปัจ.	ปจติ
ย้อมหุง, ฯลฯ. ปจุ+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. แปลง จฺย เป็น จฺจ.	ปจฺจติ ปจฺจเต
ย้อมหุง, ฯลฯ. ปจุ+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต. อี อาคม.	ปจฺจยติ ปจฺจยติ

ย่อมหุง, ๗๗. ภาขุ ชาติในความ หุง ต้ม คั่ว ย่าง. อ ปัจ. แปลง ข เป็น ขุข หรือซ้อน ข.	ภาขุขติ
ย่อมหุง, ๗๗. สา ชาติในความ หุง ต้ม นึ่ง ปิ้ง ย่าง ทอด สุก อาจ สามารถ ละเอียต สุขุม. อ ปัจ.	สาติ
ย่อมหุง, ๗๗. สิหุ ชาติในความ หุง ต้ม นึ่ง ทอด ปิ้ง ย่าง สุก. ย ปัจ. กัต. แปลง หุย เป็น ขุข.	สิขุขติ
ย่อมเห็น, ดู จ้องดู, เฟ่งดู. อา+โลก ชาติในความ เห็น ดู แลดู. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อาโลเกติ อาโลกยติ
ย่อมเห็น, พิจารณาเห็น, เล็งเห็น. สัม+อนุ+ทิส+อ ปัจ. มิ วัต.	สมนุปสุสามิ
ย่อมเห็น, ๗๗. ปสฺ ชาติในความ กว้างขวาง พิสตาร ผูก พัน มัด รัด ดู เห็น หมวด ฏ ชาติ.	ปสติ
ย่อมเห็น, ๗๗. ลกขุ ชาติในความ เห็น ดู กำหนด หมายถึง เป็น เครื่องหมาย เฟ่ง เล็ง. เณ ฌย ปัจ.	ลกขheti ลกขยติ
ย่อมเห็น, ๗๗. โลก ทัสสน. เณ ฌย ปัจ.	โลเกติ โลกยติ
ย่อมเห็น, ๗๗. โลก ชาติในความ เห็น ดู แลดู แสดง. อ ปัจ.	โลกติ
ย่อมเห็น, ๗๗. โลจ ชาติในความ เห็น ดู แลดู. อ ปัจ.	โลจติ
ย่อมเห็น, ๗๗. อิกขุ ชาติในความ เห็น ดู เฟ่ง ฟินิจ กำหนด หมายถึง สังเกต. อ ปัจ. ตี วัต.	อิกขติ
ย่อมเห็น, ๗๗. อิชิ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อิงขติ
ย่อมเห็น, ๗๗. โลจ ชาติในความ เห็น ดู แลดู กล่าว บอก. เณ ฌย ปัจ.	โลเจติ โลจยติ
ย่อมเห็น. อกขุ ชาติในความ เห็น ประจักษ์ แจ้ง ปรากฏ รวบรวม ติดต่อกัน ประหาร อ ปัจ. ตี วัต.	อกขติ

ย่อมหั้นแจ้ง, ย่อมให้หั้นแจ้ง, ส+ทิส+เอ บัจ. คำแปลหลัง เณ บัจ. เหตุ. แปลง ทิส เป็น ทสฺส.	สนทสฺสเสติ
ย่อมหั้นแจ้ง, ให้หั้นแจ้งแล้ว. ส+ทิส+เอ เณ บัจ. อี อัจ.	สนทสฺสเสสิ
ย่อมหั้นแจ้ง. วิ+ทิส เปกฺขเน. อ บัจ. แปลง ทิส เป็น ปสฺส.	วิปสฺสติ
ย่อมหั้นตาม, คล้อยตาม, ไม่ขัดกัน. อนุ+ทิส+อ บัจ. ตี วัต. แปลง ทิส เป็น ปสฺส.	อนุปสฺสติ
ย่อมหะยียดกาย, ฯลฯ. ชภ ชภิ ชาติในความ เหยียดกาย บิด กาย หาว หาวนอน. อ บัจ.	ชภติ ชภมฺภติ
ย่อมหะยียบ, ฯลฯ. กท ชาติในความ เหยียบ ย่ำ ย่ำเหยียบ. อ บัจ. ตี วัต.	กทติ
ย่อมหะยียบ, ฯลฯ. มทฺท ชาติในความ เหยียบ ย่ำ ย่ำยี้ ขย่ำ. อ บัจ.	มเทติ มทยติ
ย่อมหะยียบ. อา+กมฺ หรือ กมฺ ชาติ ในความก้าวไป อ บัจ. ตี วัต. รัสสะ อุปสรรค ช้อน ก.	อกุมติ
ย่อมหะลือ, ฯลฯ. เสส ชาติในความ เหลือ กระเด็นจากพวก แปลก ประหลาด ดีเลิศ ประเสริฐ. เณ ฌย บัจ.	เสเสติ เสสยติ
ย่อมหะห์, ฯลฯ. พุกฺก ชาติในความ ห่ำ หอน ร้อง (สุนัข). อ บัจ.	พุกฺกติ
ย่อมหะห์, ฯลฯ. พุกฺก+เณ ฌย บัจ.	พุกฺเกติ พุกฺกยติ
ย่อมหะะไป, ฯลฯ. อุ+ทิ ชาติในความ หะะไป ลอย ไป บินไป ขว้าง ขว้างไป ปาไป เข้าไป ขึ้นไป ไป ถึง เป็นไป. อ บัจ. ตี วัต. ลบ ส.	อุทฺเทติ
ย่อมหะี่ยว, ฯลฯ. มิเล ชาติในความ หะี่ยว หะี่ยวแห้ง อยู่ยี่. อ บัจ. แปลง เอ เป็น อาย.	มิลายติ

ย้อมเหือดแห้ง, แห้งเหือด, แห้งผาก. ปริ+สุส. ชาติในความ ผาก แห้ง เหี่ยว. ย บ้าง. กัด. แปลง สย เป็น สส.	ปริสุสสติ
ย้อมแห้ง, ไม่เอื้อเฟื้อ, ไม่เอาใจใส่, ไม่ตั้งใจ, ไม่สนใจ. สุกฺข โส เก อนาถเร จ. อ บ้าง.	สุกฺขติ
ย้อมแห้ง, เหี่ยว, ผาก, สุกฺ โสสนเน. ย บ้าง กัด. แปลง สย เป็น สส.	สุสฺสติ
ย้อมแห้ง, เหี่ยว, เหี่ยวแห้ง, เศร้า, โศก (แห้ง), ขาว, ผ่อง, สะอาด, บริสุทธิ์. สุกฺ โสจนฺสฺสฺสฺ. อ บ้าง.	โสจติ
ย้อมแห้ง, เหี่ยว. สุกฺ โสสนเน. อ บ้าง.	สุณฺจติ
ย้อมแห้ง, เหี่ยว. สุกฺ+ณ ฌย บ้าง.	สุณฺจติ สฺนฺจยติ
ย้อมแห้ง, ฯลฯ. ทาข ชาติในความ แห้ง ผาก ห้าม ปฏิเสธ. อ บ้าง.	ทาขติ
ย้อมแห้ง, ฯลฯ. ฌาย ชาติในความ แห้ง ผาก ห้าม ปฏิเสธ. อ บ้าง.	ฌายติ
ย้อมแห้ง, ฯลฯ. เป โสสนเน. อ บ้าง. แปลง เอ เป็น อย.	ปยติ
ย้อมแห้ง, ฯลฯ. สุกฺ โสสนเน. ย บ้าง. กัม. อิ อาคม.	โสสิยติ
ย้อมแห้ง, ฯลฯ. โอข ชาติในความ แห้ง หมด ห้าม ปฏิเสธ. อ บ้าง. ติ วัต.	โอขติ
ย้อมให้, ถวาย. สนฺ สนฺ วา ทาเน. โอ บ้าง.	สนฺติ
ย้อมให้, บำเพ็ญทาน, กิน บริโภค, บูชา, บูชายัตถ, บวงสรวง, เพิ่มให้. หุ หุ วา ทานาถนหฺพฺยปทาเนสุ. อ บ้าง.	หฺวติ
ย้อมให้, เพิ่มให้. ป+ทา ทาเน. เอ บ้าง.	ปเทติ
ย้อมให้, ให้ทาน. สณฺ ทาเน. ณ ฌย บ้าง.	สณฺเทติ สณฺจยติ

ย้อมให้, ฯลฯ. ขจิ ชาติในความให้ สละ ไป ถึง เป็นไป. อ บ้าง. ตี วัด.	ขณฺชติ
ย้อมให้, ฯลฯ. จณฺ ชาติในความ ให้ บำเพ็ญทาน. อ บ้าง. ตี วัด.	จณฺติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ททฺ ชาติในความ ให้ สละ. อ บ้าง. รูปฯ ๖๖๑.	ททติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทยฺ ชาติในความ ให้ สละ ไป เป็นไป กำจัด เบียดเบียน ถือ ถือเอา รับไว้ ยึดถือ รักษา. อ บ้าง.	ทยติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา ชาติในความ ให้ ยกให้ สละ ถวาย หลบ นอนหลับ. ย บ้าง. กัต.	ทายติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา ชาติในความ ให้ ยกให้ สละ ถวาย เอ บ้าง. หรือ อ บ้าง. เอา อา เป็น เอ รูปฯ ๔๗๑.	เทติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา ชาติในความให้, ฯลฯ. ย บ้าง. กัต. แปลง อา เป็น อิ ช้อน ย.	ทียฺยติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา+ย บ้าง. กัม. ตี เต วัด. อี อากม หรือเอา อา เป็น อี รูปฯ ๔๒๙.	ทียติ ทียเต
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา+อ บ้าง. เทวภาวะ ทา รัสสะ.	ทหาติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา+อ บ้าง. ม วัด. แปลง อา เป็นนิกคหิต แล้ว แปลงเป็น ม รูปฯ ๔๗๒ โมคฯ ตยาทิกัณห์ ๒๒ แปลง ทา เป็น ทํ แล้วแปลงนิกคหิตเป็น ม.	ทมฺม
ย้อมให้, ฯลฯ. ทา+เอ บ้าง. มิ, ม วัด. หรือลง อ บ้าง. เอา อา เป็น เอ.	เทมิ เทม
ย้อมให้, ฯลฯ. ทาสี ทาสฺ ชาติในความ ให้ ยกให้ ถวาย. อ บ้าง.	ทาสติ
ย้อมให้, ฯลฯ. ปนฺ ทาเน. โอ บ้าง.	ปโนติ

ย้อมให้, ฯลฯ. หุ หู ทานาทานหุยปทานเนส. ย บ้าง. กัม. ดู หวัติ ด้วย.	หุยเต หุยเต
ย้อมให้กระจายออก, ให้พิศดาร. นิ+ทิส+ณ บ้าง. เหตุ กิริยา หลัง ฌาปย บ้าง. เหตุ อี อาคมหน้า ย.	นิหุเทศติ นิหุเทศาปิยเต
ย้อมให้กล่าว, ฯลฯ. วท+ณย บ้าง. เหตุ. อนฺติ วัต. เป็นวาทย+ อนฺติ รัสสะ และลบ อ ที่ ท เป็น หุย แปลง หุย เป็น ชุช+ อนฺติ สำเร็จรูปเป็น วชฺชนฺติ.	วชฺชนฺติ
ย้อมให้กลิ้งมา. สี+ณย บ้าง. เหตุ. สี วัต. ช้อน ย.	เสยยสิ
ย้อมให้กำจัด, ฯลฯ. หน+ณ. บ้าง. ตี วัต.	มาเตติ
ย้อมให้กำหนด, ให้ตั้งไว้, ฯลฯ. ณ บ้าง. เหตุ.	วตฺตเปติ ววฏฺฐเปติ
ย้อมให้เกิด. ชนฺ ชาติในความเกิด ณ บ้าง. เหตุกัต.	ชเนติ
ย้อมให้เกิด. ไหลไป, ไหลออก (คลอດลูก), เป็นไหล. ป+ณฺ สต ตาย. อ บ้าง.	ปภาวติ
ย้อมให้ชุ่มมัว, ฯลฯ. ณ บ้าง. เหตุกัต. ตี วัต.	อาโลเลติ อาโลเพติ
ย้อมให้เข้าไป. ป+วิสฺ ปเวสเน. ณ บ้าง. เหตุ.	ปเวเสติ
ย้อมให้เข้าไปสงบ, ฯลฯ. สมฺ สมฺ วา อุปสมเ. ย บ้าง. ประจำ หมวดธาตุ. ณ ฌย บ้าง. เหตุ.	สมฺเมติ สมฺมยติ
ย้อมให้เคลื่อน, ฯลฯ. จ+ณ บ้าง. เหตุกัต. ตี วัต.	จาเวติ
ย้อมให้ฆ่า, ฯลฯ. หน+ณ บ้าง. เหตุ. แปลง หน เป็น วร รูป ฯ ๕๒๘.	วเรติ
ย้อมให้เจริญ, ฯลฯ. ภู สติตายํ วุฑฺฒิยํ วา. ณ ฌย บ้าง. เหตุ.	ภาเวติ ภาวยติ
ย้อมให้เจริญอยู่, ฯลฯ. ภู+ณ บ้าง. ย บ้าง อี อาคม. เป็น เหตุกัม.	ภาวียติ ภาวียเต
ย้อมให้แจ้ง, ฯลฯ. สจฺจนิ+กร+โอ บ้าง.	ฉิจฺฉิกโรติ

ย้อมให้ช่วยกันคิด, ฯลฯ. นิ+ณ จินฺตายํ ณาเป ปัจ. อนฺติ วัต.	นิชฺฌาเปณฺติ
ย้อมใหญ่, เจริญขึ้น, โต. ปฺุลฺ มหตฺเต. อ ปัจ.	ปฺุลฺติ
ย้อมให้ดียิ่ง, ฯลฯ. ป+รมฺ รมฺ ฐาตุในความ ยินดี รีรมย์ เพลิน. ณ ปัจ. ทิมะ ป.	ปารเมติ
ย้อมให้ตกไป, ฯลฯ. ปตฺ คตฺติยํ. ณ ปัจ.	ปาเตติ
ย้อมให้ตกไปโดยไม่เหลือ, ให้ทำลาย, ให้ฆ่า, ให้ตาย. วิ+นิ+ปตฺ+ ณ ปต.	วินิปาเตติ
ย้อมให้ตั้งอยู่, ฯลฯ. ปติ+จา+ณย ณาเป ปัจ. เหตุ.	ปติฏฺฐายติ ปติฏฺฐาเปติ
ย้อมให้ตัด, ฯลฯ. ณ ฌย ปัจ. เหตุกัต.	เจเทติ เจทยติ
ย้อมให้ตัด, ฯลฯ. ลฺ เจทเน. ณ ปัจ. เหตุ.	ลาเวติ
ย้อมให้ตาย, ฯลฯ. มรฺ+ณ ปัจ. เหตุ.	มาเรติ
ย้อมให้เต็ม, ฯลฯ. ปาฐฺ ปูรณ. ณ ปัจ.	ปาเรติ
ย้อมให้แตกต่างกัน, ฯลฯ. ชปฺ ฐาตุในความ ทำให้ แตกกัน ทำลาย. อ ปัจ.	ชปติ
ย้อมให้ถึง, ฯลฯ. ป+อปฺ+ณ ปัจ.	ปาเปติ
ย้อมให้ถึงฝั่ง, ย้อมถึงซึ่งฝั่ง. ปาธฺ+อิ คตฺติยํ. ณ ปัจ. แปลง นิคคหิตเป็น ม อิ เป็น เอ.	ปารเมติ
ย้อมให้ถึงพร้อม, ให้บรรลุ, ให้สำเร็จ, ให้สมบูรณ์. สํ+ปทฺ+ณ ปัจ. เหตุ.	สมฺปาเทติ
ย้อมให้ถือเอา. อา+ทา+ณาเป ปัจ. ติ วัต. รัสสะเป็น อาทเปติ บ้าง.	อาทาเปติ
ย้อมให้ถือเอา. ฯลฯ. คหฺ+ณาเป ปัจ. ติ วัต. ทิมะ ตันธาตุ.	คาหาเปติ
ย้อมให้น้อมล่องไปวิเศษ. วิ+นมฺ หรือ นมฺ ณ ปัจ. เหตุ.	วิตินาเมติ

ย้อมให้น้อยลง. ฯลฯ. จัญญ ชาติในความ อย่างเยื้อง น้อยลง ลดลง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	จัญญเติ จัญญยติ
ย้อมให้นั่งอยู่ ย้อมให้เข้าไปนั่งอยู่. อาส+ณาเป ณาปย ปัจ. เหตุ. ตี วัต.	อจฺญาเปติ อจฺญาปยติ
ย้อมให้นำไป, ให้ถึง, ให้บรรลุ. ณาเป ปัจ. เหตุกัต.	อุยฺยาเปติ
ย้อมให้นำไป. นิ นิ+เณ ปัจ. เหตุ. ตี วัต.	นาเยติ
ย้อมให้นำไป. วหฺ+เณ ปัจ. เหตุ.	วาเหติ
ย้อมให้ในออก, หายใจออกอยู่. ป+สส ชาติในความ เป็นอยู่ มี ชีพออยู่ หายใจอยู่. อ ปัจ.	ปสฺสสติ
ย้อมให้บำบัดโรค, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	ติกฺกฺเจติ ติกฺกฺจยติ
ย้อมให้บำรุง, ฯลฯ. อุป+จา+ย กัม. ตี วัต. แปลง อา เป็น อี.	อุปฺจฺยติ
ย้อมให้บูชา, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. เหตุกัต.	ชฺหาเวติ ชฺหาวยติ
ย้อมให้ประทุษร้าย. ทฺส+เณ ฌย ปัจ. เหตุ ทิมะ.	ทฺเสติ ทฺสยติ
ย้อมให้ประพติเพียดังภูเขา, ฯลฯ. ปพฺพต ศัพท์ อาย ปัจ. และ ฌย ปัจ. เหตุ.	ปพฺพตายยติ
ย้อมให้ปลงลง. โอ+หฺร+เณ ปัต. เหตุกัต. ตี วัต.	โอหาเรติ
ย้อมให้ปิด, ฯลฯ. รุจฺ รุจิ วา อวฺรเณ. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	โรเรติ โรธยติ
ย้อมให้ปิด, ฯลฯ ณาเป ฌปย ปัจ.	ปีทหาเปติ ปีทหาปยติ
ย้อมให้เปียก, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	ปกิโลเตติ ปกิโลตยติ
ย้อมให้ผล. วิ+ปจฺ พฺยนฺตฺิกรเณ. อ ปัจ.	วิปจติ
ย้อมให้ผล. วิ+ปจฺ+ย ปัจ. กัม. แปลง จฺย เป็น จฺ.	วิปจฺจติ
ย้อมให้แผ่ไป, ฯลฯ. วิ+ตฺนฺ วิตฺถาเร. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	วิตาเนติ วิตานยติ
ย้อมให้ฟุ้ง, สฺ สวเน. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	สาเวติ สาวยติ
ย้อมให้ย้อมยับ,ให้ละลาย. วิลิ วิลินฺภาเว. ณาปย ปัจ.	วิลापยติ

ย้อมให้ย็นดี, ให้เลื่อมใส, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. เหตุ.	ปสาเทติ ปสาทยติ
ย้อมให้ย็นดี, ฯลฯ. ตฺสฺ ชาติในความ ย็นดี แห่มขึ้น เบิกบาน. เณ ฌย ปัจ. เหตุกัต.	โตเสติ โตสยติ
ย้อมให้ระวัง, ฯลฯ. คฺหฺ+ฌย ปัจ. เหตุกัต. ตี วัต.	คฺหยติ คฺหยติ
ย้อมให้รุ่งเรือง, ฯลฯ. ป+ภาสฺ ภาสฺ ทิตฺติยํ. เณ ปัจ. เหตุ.	ปภาเสติ
ย้อมให้รุ่งเรือง, ฯลฯ. ป+ภาสฺ ภาสฺ ชาติในความ รุ่งเรือง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ.	ปภาสติ
ย้อมให้รู้, ฯลฯ. วิทฺ ชาติในความ รู้ รู้จริง รู้แจ้ง. ฌย ปัจ. เหตุหฺ. อนฺติ วัต.	เวทยนฺติ
ย้อมให้รู้, ฯลฯ. ณา+ณาเป, ณาปย ปัจ. เหตุ.	ณาเปติ ณาปยติ
ย้อมให้รู้เฉพาะ, ให้รู้ตอบ, ให้กลับรู้, ฯลฯ. ปฏฺิ+นิ+วทฺ+เณ ปัจ. เหตุ.	ปฏฺินิเวเทติ
ย้อมให้รู้ทั่ว, ฯลฯ. ป+วิทฺ ณาเณ. เณ ปัจ. เหตุ วิการ อี เป็น เอ.	ปเวเทติ
ย้อมให้ละ, ให้สละ, ให้ว่าง, ให้ปล่อย. หา จาเค. ณาเป ณาปย ปัจ. เหตุ.	หาเปติ หาปยติ
ย้อมให้ลำบาก, เปียดเบียน, รบกวน. เหฐ วิพาธายํ. อ ปัจ.	เหฐติ
ย้อมให้โลดขึ้น, ฯลฯ. เณ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ล.	อุลฺลงฺเมติ
ย้อมให้เศร้าหมอง, ฯลฯ. กิลิสฺ +เณ ปัจ. เหตุกัต. ตี วัต. วิการ อี เป็น เอ.	กิลเสติ
ย้อมให้สว่าง, ให้รุ่งเรือง, ฯลฯ. เณ ปัจ. เหตุกัต. ตี วัต.	โอภาเสติ
ย้อมให้สะอาด, ฯลฯ. สฺชฺ โสเจยฺเย. เณ ฌย ปัจ. เหตุ. ตฺ สฺชฺเมติ.	โสเรติ โสริยติ
ย้อมให้สำเร็จ, ให้สำเร็จได้. ให้ตั้งอยู่, ฯลฯ. นิ+จา+ฌย ปัจ.	นิจฺจายติ

ย้อมให้สำเร็จ. นิ+ปท+ณ ปัจ. เหตุกัต. แปลง ป เป็น ผ ซ้อน ป.	นิปฺพาเทติ
ย้อมให้สิ้นไป, ๗๗. ชี + ฉาเป ปัจ. ตี วัต.	เชเปติ
ย้อมให้หมั่น, ๗๗. มฏฺ+ณ ปัจ. เหตุกัต. ตี วัต.	มฏฺติ
ย้อมให้แห้ง, ๗๗. สฺสฺ โสสนเณ. ณ ฌย ปัจ. เหตุ.	โสเสติ โสสยติ
ย้อมให้ไหว, ๗๗. อีรฺ วจนคติมนฺส. ณ ปัจ. เหตุกัต. ลี วัต.	เอเรสิ
ย้อมให้ไหว, ๗๗. หฺลฺ ชาติในความ ไหว ลั่น ขว้าง ปา. ณ ฌย ปัจ. เหตุ.	โหเลติ โหलयติ
ย้อมให้อุดกลั่น, ๗๗. ณ ฌย ปัจ. เหตุ.	ติติกฺขติ ติติกฺขยติ
ย้อมให้อยู่อาศัย. นิ+วิสฺ+ณ ปัจ.	นิเวเสติ
ย้อมให้ออกไป (ขับไล่). ป+วชฺ คติยํ. ณ ปัจ. เหตุ.	ปพฺพาเชติ
ย้อมให้อุปสมบท. อุป+สํ+กมฺ. อ ปัจ. อี อชฺ.	อุปสมฺปาเทติ
ย้อมไหล, ไหลลวน, หมุน, หมุนเวียน, เวียนมา, เป็นไป, เป็นอยู่. อา+วฏฺ ชาติในความ วน หมุนเวียน ไปๆ มาๆ เป็นไป เป็นอยู่. อ ปัจ. ตี เต วัต.	อาวฏฺติ อาวฏฺเต
ย้อมไหล, ๗๗. มฺตฺ ชาติในความ ไหล ไหลออก. ณ ฌย ปัจ.	มฺตฺเตติ มฺตฺตยติ
ย้อมไหล, ๗๗. อุทฺ ชาติในความ ไหล ชุ่ม เปียก. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อุทฺทติ
ย้อมไหล, ๗๗. อุทฺ ชาติในความ ไหล ชุ่ม เปียก. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคม.	อุณฺทติ
ย้อมไหลไป, เป็นไป, ๗๗. เวติ สฺตฺติเย. อ ปัจ.	เวตติ
ย้อมไหลไป, ๗๗. อสฺ ชาติในความ เือบอาบ ซาบซึม ไหลไป. อุณา ปัจ. ตี วัต. กัจ ๔๔๙ รุป ๔๔๖.	อสฺณาติ

ย้อมไหลไปด้วยดี, ฯลฯ. สัม+อุทฺธิ ชาติในความ ไหล ร่วงไหล ชุ่ม ชื้น เปียก. นิคคหิตอาคม.	สมฺนุหฺตติ
ย้อมไหลมา, ฯลฯ. อา+สวฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป ไหล ไหลไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อาสวติ
ย้อมไหลไหล,เลวทราวม. กกฺ กํกฺ ชาติในความ เหลวไหล เลว ทราวม. อ ปัจ. ตี วัต.	กกติ กํกติ กงฺกติ
ย้อมไหลออก, คลอด (ลูก), ประสูติ, เกิด. ปสฺ ชาติในความ ไหลออก, คลอด. ย ปัจ. กัต. ทิมะ.	ปสฺยติ
ย้อมไหลออก, รด, ชาติ, เท, วิต. สิจฺ ปคฺมฺรณ. อ ปัจ. นิคคหิตอาคม.	สิจฺยติ
ย้อมไหลออก, ไหลไป, หลั่งไหล, ร่วงไป. สนฺทฺ ปสเว. อ ปัจ.	สนฺทติ
ย้อมไหลออก, ฯลฯ. คิริ ชาติในความ ไหลออก คาย เปล่ง ออก กระจาย. อ ปัจ. ตี วัต.	คิริติ
ย้อมไหลออก, ฯลฯ. อภิ+สิจฺ ชาติในความ ไหลออก รด ชาติ เท วิต. อ ปัจ. ตี วัต. นิคคหิตอาคมต้นธาตุ แปลง เป็น ญ.	อภิสียฺยติ
ย้อมไหว, สั่น, ขว้าง, ปา, หูล จลนขิปปเนสุ. อ ปัจ.	หูลติ
ย้อมไหว, สั่น, สะเทือน, กระดิก. หลฺ กมฺปน. อ ปัจ.	หลติ
ย้อมไหว, หวั่นไหว, สั่น. วิธฺ กมฺปน. เณ ฌย ปัจ.	เวเรติ เวรยติ
ย้อมไหว, ฯลฯ. กปิ กมฺปฺ ชาติในความ ไหว สั่น สะเทือน กระดิก หวั่น หวั่นไหว ร่วง. อ ปัจ. ตี วัต.	กมฺปติ
ย้อมไหว, ฯลฯ. ขลฺ ชาติในความ ไหว พลาด ผิด ลื่น. อ ปัจ. ตี วัต.	ขลติ
ย้อมไหว, ฯลฯ. ขลฺ ชาติในความ ไหว สั่น ร่วง. เณ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. อภิ. เป็น มฺญ ช้อน ญ.	มฺญฺเญติ มฺญฺญยติ

ย้อมไหว, ๗๙. จลฺ ชาติในคววม ไหว สั้น ห้วนไหว โคลง. อ ปัจ. ตี วัต.	จลติ
ย้อมไหว, ๗๙. ตุมพฺ ชาติในคววม ไหว สั้น ห้วนไหว กิน บริโภค. อ ปัจ.	ตุมพติ
ย้อมไหว, ๗๙. ฐาฐ ชาติในคววม ไป วัง แล่น วังไป แล่นไป เจริณ งอกงาม. อ ปัจ.	ฐาเรติ ฐารยติ
ย้อมไหว, ๗๙. ฐฺ ชาติในคววม ไหว ห้วนไหว สั้น สลัด สะบัด กระดิก. เณ ฌย ปัจ.	ฐาเวติ ฐาวยติ
ย้อมไหว, ๗๙. ฐฺ ชาติในคววม ไหว ห้วนไหว สั้น สลัด. นา ปัจ.	ฐนาติ
ย้อมไหว, ๗๙. ฌรฺ ชาติในคววม ไหว เคลื่อน เจริณ งอกงาม รุ่งเรือง. อ ปัจ.	ฌรติ
ย้อมไหว, ๗๙. ฆสฺ ชาติในคววม ไหว ห้วนไหว สะเหือน. อ ปัจ.	ฆาสติ
ย้อมไหว, ๗๙. มกิ ชาติในคววม ไหว เคลื่อน กระดิก. อ ปัจ. กิริยาหลังซ้อน กุ.	มกติ มกุกติ
ย้อมไหว, ๗๙. มลฺ ชาติในคววม ไหว สั้น กลิ้ง โคลง เคลื่อน เประอะเปื้อน เศร้าหมอง. อ ปัจ.	มลติ
ย้อมไหว, ๗๙. วนฺทฺ ชาติในคววม ไหว กราบ กราบไหว้ อภิวาหนฺ ยกย่อง ชมเชย.อ ปัจ.	วนฺทติ
ย้อมไหว, ๗๙. วิ ชาติในคววม ไหว รัก รักใคร่ ชอบ พอใจ กิน เคี้ยวกิน ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ.	เวติ
ย้อมไหว, ๗๙. วิธฺ กมฺปน. เณ ฌย ปัจ.	วิเรติ วิธยติ
ย้อมไหว, ๗๙. เวปฺ กมฺปน. อ ปัจ.	เวปติ เวปฺติ

ย้อมไหว, ฯลฯ. อิลฺ ชาติฺในความ ไหว ห้วนไหว สั้น รัว ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. ตี วัต.	อิลติ
ย้อมไหว, ฯลฯ. เอชฺ ชาติฺในความ ไหว สั้น ห้วนไหว รุ่งเรือง ส่องสว่าง สวยงาม. อ ปัจ. ตี วัต.	เอชติ
ย้อมไหว, ฯลฯ. สลฺ ชาติฺในความ ไหว สั้น ระวัง ป้องกัน รักษา. อ ปัจ.	สลติ
ย้อมไหว้ตอบ, ฯลฯ. ป้องกัน. ปฏฺิ+วหฺ ปาปฺณเน. อ ปัจ.	ปฏฺิวนฺทติ
ย้อมอด (กลั่น), อดกลั่น, ทน, อดทน. สหฺ ยมเน. อ ปัจ.	สหติ
ย้อมอด, ฯลฯ. มริสฺ ชาติฺในความ อด (กลั่น ทน) ทน (อด กลั่นได้) รด ราบ. อ ปัจ.	มริสติ
ย้อมอด, ฯลฯ. สหฺ ปสฺหเน. เณ ฌย ปัจ. แปลเหมือน สหติ.	สເທີ สหยติ
ย้อมอดกลั่น, ฯลฯ. มริสฺ ชาติฺในความ อดกลั่น อดทน ปิกป็น ทนทาน มั่นคง. เณ ฌย ปัจ.	มริເທີ มริสยติ
ย้อมอดกลั่น, ฯลฯ. อา+คมฺ ชาติฺในความ อดกลั่น ยับยั้ง รอ ท่า คอย คอยท่า เณ ปัจ. กัต. ตี วัต. หรือ ลง เอ ปัจ. หมวดภูชาตุ.	อาคເမທີ
ย้อมอดกลั่น. ฯลฯ. ติขฺ ชาติฺในความ อดกลั่น อดทน ทนทาน ลับ (ทำให้คม) คม. ข ปัจ. เทวภาวະ ตี แปลง ขฺ เป็น กฺ รูปฯ ๕๑๒.	ติติກຸທິ
ย้อมอดทน, อดกลั่น. อุ+สหฺ+ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต. กิริยาต้นไม่ ทึ่มะ.	อุສຸສເຍທີ อุສຸສາຍທີ
ย้อมอดทน, ฯลฯ. ติขฺ ชาติฺในความ ลับ (ทำให้คม) คม เสี่ยม เหลา. เณ ฌย ปัจ.	ເຕຂທີ ເຕເຂທີ

ย้อมอดทน, ฯลฯ. อุตฺ ชาติในความ อดทน อดกลั้น ระวังใจ อดใจ. อ ปัจ. ตี วัต. ช้อน ส.	อุสุสหติ
ย้อมอนุเคราะห์, ฯลฯ. ปติ+จา+ย ปัจ. กัม. แปลง จา เป็น จ ห ช้อน ฏ อี อาคม.	ปติฏฺฐหียติ
ย้อมอนุเคราะห์, ฯลฯ. กปฺ ชาติในความ อนุเคราะห์ เอื้อเฟื้อ อุดหนุน ช่วยเหลือ เจือจาน กรุณา. อ ปัจ. ตี วัต.	กปติ
ย้อมอนุเคราะห์, ฯลฯ. เณ ฌย ปัจ. ตี วัต. ช้อน ปฺ เป็น กปฺ ปยติ บ้าง.	กเปติ กปยติ
ย้อมอบ, ฯลฯ. ฐปฺ ชาติในความ อบ อบคว้น รมคว้น. อ ปัจ.	ฐปติ
ย้อมอบ, ฯลฯ. วาสฺ ชาติในความ อบ อบรม. เณ ฌย ปัจ.	สาเสติ วาสยติ
ย้อมอบรมน่ากลัว, ฯลฯ. ทปฺ ชาติในความ อบรมน่ากลัว ระแวง ลขง สงสัย. อ ปัจ.	ทงฺขติ
ย้อมอยากจัด ฯลฯ. คิธฺ ชาติในความ อยากจัด ตะกลาม (กินไม่ เลือก) กำหนด ยินดี รักใคร่. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง ธฺย เป็น ชฺฌ.	คิธฺฌติ
ย้อมอย่างเอื่อง, ฯลฯ. จุลฺ ชาติในความ อย่างเอื่อง เอื่องกราย กรายกร ฟ้อนรำ มี เป็น เกิด ปราภฏ. อ ปัจ. ตี วัต.	จุลฺลติ
ย้อมอยู่ ย้อมนั่ง อาสฺ ชาติในความ เข้าไปนั่ง เข้าไป-นั่งอยู่ อ ปัจ. ตี วัต. แปลง ส เป็น จฺส รัสสะ รูปฯ ๔๖๐. ย้อม เห็น, ฯลฯ. อจฺ ชาติในความ เห็น ดู เอิบอาบ ชุ่มซาบ ซาบซ่าน ไหลไปทั่ว อาบไปทั่ว. อ ปัจ. ตี วัต.	อจฺฉติ
ย้อมอยู่ ฯลฯ. ชี ชาติในความ อยู่ อาศัย โกรธ เคือง เปียดเปียน. ย ปัจ. กัต. ตี วัต. แปลง อี เป็น อีย.	ชียฺยติ
ย้อมอยู่, อาศัย. กิตฺ ชาติในความ อยู่ อาศัย. อ ปัจ. ตี วัต.	กิตติ

ย่อมอยู่, อาศัยอยู่, ยับยั้ง, หยุดไว้, พักอยู่. วิ+หฺรฺ หรณฺ.อ ปัจ.	วิหฺรติ
ย่อมอยู่, ๗๗. วสฺ ชาติในควม อยู่ อาศัย เบียดเบียน เป็น น้ำมัน.อ ปัจ.	วสฺติ
ย่อมอยู่, ๗๗. กิตฺ ชาติในควม อยู่ อาศัย รู้ หมาย กำหนด สังเกต. อ ปัจ. ตี วัต.	เกตฺติ
ย่อมอยู่, ๗๗. ชี ชาติในควม อยู่ อยู่อาศัย โกรธ เบียดเบียน. ย ปัจ. กัม. ตี วัต.	ชียติ
ย่อมอยู่, ๗๗. จิลฺ ชาติในควม อยู่ อาศัย. อ ปัจ. ตี วัต.	จิลฺติ
ย่อมอยู่, ๗๗. มจฺ ชาติในควม อยู่ อาศัย แห้ง ไม่แฉ่มีไส เศร้าโศก. อ ปัจ.	มจฺติ
ย่อมอยู่, ๗๗. วสฺ นิวาเส. ย ปัจ. กัม. แปลง ว เป็น วุ สย เป็น สฺส.	วุสฺสฺติ
ย่อมอยู่. ธิ ชาติในควม อยู่ ย ปัจ. กัต.	ริยติ
ย่อมอยู่ครอง, อยู่ครอบครอง. อา+วสฺ ชาติในควม อาศัย อยู่. อ ปัจ. ตี วัต.	อาวสฺติ
ย่อมอยู่ครอง, ๗๗. นิ+วสฺ นิวาเส อ ปัจ.	นิวสนฺติ
ย่อมอยู่ต่างหาก, แยกอยู่, อยู่ภายในที่มีกำหนด, อยู่ใช้, อยู่ ชดใช้. ปริ+วสฺ นิวาเส. อ ปัจ.	ปริวสฺติ
ย่อมอยู่ในอำนาจ, ๗๗ง พหฺรฺ ชาติในควม อยู่ใน อำนาจ (เขา) เป็นทาส (เขา). อ ปัจ.	พหฺรติ
ย่อมอยู่ปราศ (ออกจากที่ชั่วครว). ป+วสฺ นิวาเส. อ ปัจ.	ปวสฺติ
ย่อมอยู่ปราศ, หลีกไป, พ้นไป(จากที่เดิม). วิ+ป+วสฺ+อ ปัจ. อนฺติ วัต.	วิปฺปวสนฺติ
ย่อมอยู่ร่วม, อยู่ร่วมกัน, อยู่รวมกัน. ส+วิสฺ นิวาเส. อ ปัจ.	สนฺนิวสฺติ

ย่อมอยู่อาศัย, ฯลฯ. อุป+วสฺ ชาติในความ อยู่ อาศัย. อ ปัจ อนติ วัต.	อุปวสนติ
ย่อมอ้วน, ใหญ่, อวบ. ปิวฺ ฐลิเย.อ ปัจ.	ปิวติ
ย่อมอ้วน, ฯลฯ. ติวฺ ชาติในความ อ้วน ใหญ่. เจริณ. อ ปัจ.	นิวติ
ย่อมอ้วน, ฯลฯ. ติวฺ ชาติในความ อ้วน ใหญ่. อ ปัจ.	ติวติ
ย่อมอ้วน, ฯลฯ. มิวฺ ชาติในความ อ้วน ลำ ใหญ่. อ ปัจ.	มิวติ
ย่อมอ้วน, ฯลฯ. วฐฺ ชาติในความ อ้วน ใหญ่. อ ปัจ.	วฐติ
ย่อมออก, ออกไป, ก้าวออก, ก้าวออกไป, ไหนออก, ไหล ออกไป. นิ+กมฺ+อ ปัจ. แปลง ก เป็น ข ช้อน กุ โมคฯ ขาทิ กัณห์ ๑๓๕.	นิกฺขมติ
ย่อมออกไข่. อทิ อนุทฺ ชาติในความ ออกไข่. อ ปัจ. ตี วัต.	อนฺทติ
ย่อมออกไป, ก้าวออก, เดินออก, ออกเดิน. นิ+คมฺ+อ ปัจ. ช้อน คฺ เท่านั้น คำแปลต่างจาก นิคฺจฺจติ นักศึกษาต้องสนใจเป็น พิเศษ.	นิคฺจฺจติ
ย่อมออกไป, บวช (ถือเพศเป็นนักพรต). ป+วชฺ คติยํ. อ ปัจ. .	ปวชติ
ย่อมออกไป, ลอดไป. นิ+สภฺก คติยํ อ ปัจ.	นิสภฺกติ นิสฺสภฺกติ
ย่อมออกไป. นิ+ยา คติยํ อ ปัจ.	นียาติ นียฺยาติ
ย่อมออกเร้น, พักผ่อน. ปฏฺิ+สํ+มุทฺ หาสเ. อ ปัจ.	ปฏฺิสลฺลนาติ
ย่อมออกเสียง อย่างเสียงสัตว์ร้อง, ฯลฯ. มิลกฺขฺ อนุยตุตสทฺเท. อ ปัจ.	มิลกฺขติ
ย่อมออกเสียง ฯลฯ. เถ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ร้อง ไป ถึง เป็นไป. อ ปัจ. .	รณติ
ย่อมออกเสียง ฯลฯ. เถ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. อ ปัจ. แปลง เถ เป็น อีย.	ถียติ

ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ฌ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว. อ ปัจ.	ฌลติ
ย้อมออกเสียง, มีเสียง, เปล่งเสียง. หุ สหฺเท. อ ปัจ.	หฺวติ
ย้อมออกเสียง, มีเสียง. กลฺ ชาติในความ ออกเสียง, มีเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ. ตี วัต.	กลฺลติ
ย้อมออกเสียง, ร้อง, กล่าว, ไป, ถึง, เป็นไป. สฺนุ สหฺทคฺตีสฺ. อ ปัจ.	สฺนุติ
ย้อมออกเสียง, เรียก, ร้องเรียก, สหฺท คัพฺท อาย ปัจ. ตี วัต.	สหฺทหายติ
ย้อมออกเสียง, ออกเสียงไม่ขัด (แต่เป็นที่ชอบใจ). กลฺ ชาติใน ความออกเสียง ออกเสียงไม่ขัด. อ ปัจ. ตี วัต.	กลติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เจ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง ประหาร รวม รวมกัน. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อีย, อีย หรือ แปลง เ จ เป็น จีย.	จียติ จียติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กณฺ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว พูด. อ ปัจ. ตี วัต.	กณฺติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กนฺยิ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ. ตี วัต.	กนฺยติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กา ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พูด. อ ปัจ. ตี วัต.	กาติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กา ชาติในความ ออกเสียง กล่าว แสดง ร้อง. ย ปัจ. ตี วัต.	กายติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กุ ชาติในความ ออกเสียง เปล่ง เสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ. ตี วัต. พฤทธิ อุ เป็น โอ เอา โอ เป็น อว.	กวติ

ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กุ ชาติในความ ออกเสียง, ฯลฯ. อ ปัจ. ติ วัต.	โกติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กุณ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ร้อง. อ ปัจ. ติ วัต.	กุณติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กุณ ชาติในความ ออกเสียง เปล่งเสียง เรียง ร้องเรียก เกื้อกูลแก่เสียง. อ ปัจ. ติ วัต.	โกณติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. กุส ชาติในความ ออกเสียง กล่าว เรียก ร้องให้ ด่า บริภาษ. อ ปัจ. ติ วัต.	โกสติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เก ชาติในความ ออกเสียง, ฯลฯ. ร้อง. อ ปัจ. ติ วัต. แปลง เอ เป็น อาย.	กายติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ขุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว.	โขติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ขุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจจัย. ติ วัต.	ขวติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คข ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กึกก้อง คำรน คำราม กระหึ่ม กระหึ่ม. อ ปัจ. ติ วัต.	คขติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คข ชาติในความ ออกเสียง ฯลฯ. กระหึ่ม ย่ำเหยียบ ย่ำเหยียบ ขย่ำ. เณ ฌย ปัจ. กัต. ติ วัต.	คเชติ คชยติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คขุ ชาติในความ ออกเสียง ฯลฯ. กระหึ่ม. อ ปัจ. ติ วัต.	คขุขติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คหุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ. ติ วัต.	คหุหติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คา ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว ขับ. ฌา ปัจ. หมวดสุชาติ นา ปัจ. หมวด กิชาติ ย ปัจ. หมวดทิวชาติ. ติ วัต.	คาณาติ คานาติ คายติ

ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คิ ชาติในความ ออกเสียง, ฯลฯ. ดู คานาติ ฯลฯ. ข้างต้น.	คินาติ คินาติ คียติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. คุ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ร้อง. ณา ปัจ. ตี วัต.	คุณาติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เค ชาติในความ ออกเสียง แปลงเสียง ขับ (ร้องเป็นทำนอง) ขับกล่อม ร้องเพลง. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง เอ เป็น อาย.	คายติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ชนุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง ชุ. อ ปัจ.	ชนติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ฌล ชาติในความ ออกเสียง กล่าว. อ ปัจ.	ฌลติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ตนุ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว เปียดเปียน มะ ประหาร. เณ ฌย ปัจ. กัต.	ตानะติ ตานยติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ตุส ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	ตุสติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ถนุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	ถนติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ทพิ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	ทมุพติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ทมิ ชาติในความ ออกเสียง, ฯลฯ. อ ปัจ.	ทมุภติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เทก ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พุด ขยัน หมั่น อุตสาหะ พยายาม. อ ปัจ.	เทกติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เทว ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พุด. อ ปัจ.	เทวติ

ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เทภ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พุด. อ ปัจ.	เทภติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ฌ ชาติในความ ออกเสียง ปรารถนา อยาก. อ. เอ ปัจ.	ฌนติ ฌเนติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ฌิสฺ ชาติในความ ออกเสียง เปล่งเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	ฌิสติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เภ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อายุ	ภายติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เภฏ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว หมั่น ขยัน อุตสาหะ พยายาม. อ ปัจ.	ภะภติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. นทฺ ชาติในความ ออกเสียง เปล่ง เปล่ง เสียง. อ ปัจ.	นทฺทติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ป+มุขิ มุณฺข ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว ขำระ หมดจด. อ ปัจ.	ปมุณฺขติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ปนฺ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ร้อง อ ปัจ.	ปนติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ปิฏ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว เบียดเบียน ประหาร ฆ่า รวมกัน ติดต่อ ติดต่อกัน. อ ปัจ.	เปฏฺติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ราช ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. เปล่ง เสียง. อ ปัจ.	ราชติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. รุ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว ร้อง. อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว. จ.	รวติ โรติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. เร ชาติในความ ออกเสียง เปล่ง (เสียง) เปล่งเสียง. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อายุ.	รายติ

ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. วสุ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง เहां. ย ปัจ. กัต. แปลง สย เป็น สฺส.	วสุสติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. วิภู ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	เวฐติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. สหฺ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว เปล่ง ร้องเรียก. เณ ฌย ปัจ.	สหฺเทติ สหฺทยติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. อุ ชาติในความ ออกเสียง กล่าว พุด. อ ปัจ. ตี วัต. แปลง อุ เป็น อว.	อวติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. ภาณ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว พุด. ย ปัจ. กัม. แปลง ฌย เป็น ฌณ.	ภาณณติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. มิสฺ ชาติในความ ออกเสียง โกรธ ซึ่ง เคียด. อ ปัจ.	เมสติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. มุขิ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ.	มุขุขติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. อณฺ ชาติในความ ออกเสียง ท่อง สวด ทวน สาราบาย อ ปัจ. ตี วัต.	อณฺติ
ย้อมออกเสียง, ฯลฯ. อมฺพ ชาติในความออกเสียง ยินดี พอใจ เพลิน รักษา เลี้ยง.อ ปัจ. ตี วัต.	อมฺพติ
ย้อมออกเสียง. นาสุ ชาติในความออกเสียง. อ ปัจ.	นาสติ
ย้อมออกเสียงมฺรฺมฺร. มฺรฺมฺร ศัพท์ आय ปัจ. ตี วัต.	มฺรฺมฺรายติ
ย้อมออกเสียงขัด, ฯลฯ. ปฏฺิ+เถ ชาติในความ ออกเสียง ร้อง เบียดเบียน ฆ่า ประหาร รวมกัน ติดต่อกัน. อ ปัจ. แปลง เอ เป็น อีย.	ปฏฺิตุณฺณติ

ย่อมออกเสียงน่าเกลียด, ฯลฯ. กทฺท ชาติในความ ออกเสียงน่าเกลียด ร้องน่าเกลียด. อ ปัจ. ตี วัด.	กทฺทติ
ย่อมออกเสียงน่าเกลียด, ฯลฯ. สรฺ ชาติในความ ออกเสียงน่าเกลียด ชุ่ม ชื่น เปียก. อ ปัจ.	สรติ
ย่อมออกเสียงน่าเกลียด. สทฺท กุญฺกิตสทฺเท. อ ปัจ.	สทฺทติ
ย่อมออกเสียงไม่ขัด, ฯลฯ. กุชฺ คุณฺช ชาติในความ ออกเสียงไม่ขัด, ออกเสียง ร้อง กล่าว. อ ปัจ. ตี วัด.	คุณฺชติ
ย่อมออกเสียงไม่ขัด. ฯลฯ. นิชฺ ชาติในความ ออก เสียงไม่ขัด ร้อง. อ ปัจ.	นิชฺชติ
ย่อมอังกาส, ถวายอาหาร (พระ). ปริ+วิสฺ ชาติในความเข้าไป. อ ปัจ.	ปริวิสติ
ย่อมอัครธาน, ลั่น, เสื่อม, จีบหาย, พินาศ, ย่อยยับ. วิ+ลฺ ลีวา นาเส. นา ปัจ.	วิลินาติ วิลีนาคี
ย่อมอาฆาต, ฯลฯ. ลภฺ ชาติในความ อาฆาต อาฆาต มาดร้าย. เณ ฌย ปัจ.	ลภเณติ ลภยติ
ย่อมอ้าง, ฯลฯ. ชิวฺ ชาติในความ อ้าง อ้างถึง เป็นตัว อย่าง. อ ปัจ. กัต. ตี วัด. ลบ อุ ที่ วุ เป็น วุ แปลง วุย เป็น วูว วูว เป็น พุพ.	ชิวพุพติ
ย่อมอ้าง, ฯลฯ. ชิวฺ ชาติในความ อ้าง อ้างถึง เป็นตัว อย่าง. อ ปัจ. ตี วัด.	เขวติ
ย่อมอาจ, สามรถ, ปहु สตุตฺติยํ. ย ปัจ. กัต. กิริหลังที่หะ.	ปहुยติ ปहुยติ
ย่อมอาจ, สามารถ, ครอบงำ. สหฺ สตุตฺติยํ. ย ปัจ. กัต. แปร ยุไว้หน้า ห.	สยฺหติ

ย่อมาจ, สามารถ, เสรีจ, สำเร็จ. ปาฐ สามตฤติเย. เณ ฌย ปัจ.	ปาเรติ ปารยติ
ย่อมาจ, สามารถ. สมตฤ สตฤติย. เณ ฌย ปัจ.	สมตฤเตติ สมตฤตยติ
ย่อมาจ, สามารถ. สหุ สัตฤติยํ. ย ปัจ. แปร ย วัฬ्हน้ำ ห เป็นทั้ง กัต. และ ภาว. แล้วแต่ความของประโยค.	สุยฺหเต
ย่อมาจ, สามารถ. โอมา ชาติฤในควม อาจ สามารถ. อ ปัจ. ติ, อนุติ วัต.	โอมาติ โอมนฺติ
ย่อมาจ, ๗ล๗. ทาม ชาติฤในควม อาจ สามารถ ลำบาก เหน็ดเหนื่อย. อ ปัจ.	ทามติ
ย่อมาจ, ๗ล๗. ลาม ชาติฤในควม อาจ สามารถ อ ปัจ.	ลามติ
ย่อมาจ, ๗ล๗. สก ชาติฤในควม อาจ สามารถ. ย ปัจ. ภาว. แปลงเป็น ก.	สกุกเต
ย่อมาจ, ๗ล๗. สก สตฤติยํ. อุณา ปัจ. แปลงที่สุด ชาติฤเป็น กุก รูป๗ ๔๙๖.	สกุกฺกณฺมาติ
ย่อมาจ, ๗ล๗. สก+โอ ปัจ. แปลงที่สุดชาติฤเป็น กุก.	สกุกโกติ
ย่อมาจ, ๗ล๗ข ปิส ชาติฤในควม อาจ สามารถ เป็นอยู่ หายใจ. เณ ฌย ปัจ.	ปิเสติ ปิสยติ
ย่อมาจ. ๗ล๗. ราม ชาติฤในควม อาจ กล้า กล้าหาญ สามารถ ควร สมควร. อ ปัจ.	รามติ
ย่อมาอาศัยอยู่, ๗ล๗. นิ+สิ เสวายํ ย ปัจ. กัม. อี อาคม.	นิสฺสึยติ
ย่อมาอิม, อิมใจ, ปลื้มใจ, ยินดี, รัก, รักใคร่. ปี ตปฺปนฺตีสฺ. นา ปัจ.	ปีนาติ

ย้อมอ้อม, ฯลฯ. จกฺ ชาติในความ อ้อม เต็มแล้ว พอแล้ว หายหิว แหล่ขึ้น เบิกบาน อ้อมใจ เปียดเปียน เฝี่ยน ตี ฆ่า. อ ปัจ. ตี วัต.	จากติ
ย้อมอ้อม, ฯลฯ. ตปฺ ชาติในความ อ้อม อ้อมหน้า ไหม้ เผา ร้อน. เฉน ฌย ปัจ. กัต.	ตเปติ ตปยติ
ย้อมอ้อม, ฯลฯ. ตผฺ ชาติในความ อ้อม อ้อมหน้า. อ ปัจ.	ตผติ
ย้อมอ้อม, ฯลฯ. ติสฺ ชาติในความ อ้อม อ้อมหน้า บริบูรณ์. อ ปัจ.	ติสติ
ย้อมอ้อมใจ, ฯลฯ. ชุสฺ ชาติในความ อ้อมใจ ปลื้มใจ ปรีดี เสพ คบหา รับใช้ ปฏิบัติ. อ ปัจ.	โชสติ
ย้อมอ้อมใจ, ฯลฯ. สนิหฺ ชาติในความ อ้อมใจ รัก รักใคร่ อาลัย ห่วงใย. ย ปัจ. กัต. แปร ย ไว้หน้า หุ.	สินียหติ
ย้อมอ้อมใจ, ฯลฯ. ปิ ชาติในความ อ้อมใจ ดีใจ เบิกบาน เบิก บานใจ รัก รักใคร่. ฌ ฌา ปัต. แปลง ฌา เป็น นา เป็น ปิ นาติ บ้าง.	ปิณติ ปิณาติ
ย้อมอ้อมใจ. ฯลฯ. กิลฺ ชาติในความ อ้อมใจ เบิกบานใจ เล่น เพลิน สนุก รื่นเริง. อ ปัจ. ตี วัต. กิริยาหลัง แปลง ล เป็น ฬ.	กิลติ กิฬติ
ย้อมอุดหนุน, เกื้อกูล, ช่วยเหลือ, ส่งเสริม. อุป+กร+โอ ปัจ. ตี วัต.	อุปกโรติ
ย้อมอุดหนุน, จุนเจือ, ช่วยเหลือ เกื้อกูล, รวบรวม, สงเคราะห์. สัม+คห+ณฺหา ปัจ. ลบ ห กิริยาต้น รัสสะ อา.	สัณฺหติ สัณฺหาติ
ย้อมอุดหนุน, อนุเคราะห์, เอื้อเฟื้อ, เกื้อกูล, ค้ำจุน, เจือจาน, ช่วยเหลือ, เผื่อแผ่. อุป+ถมิ ถมฺ ปติพนฺธเน. อ ปัจ. ตี วัต.	อุปถมฺภาติ อุปตฺถมฺภาติ
ย้อมอุดหนุน, ฯลฯ. รวบรวม, ย่อ, ย่อเข้า. สัม+คห+ย ปัจ. ภาว.	สัคฺยฺหเต สกฺยฺหเต

ย้อมเอนเอียง, ห้วนไหว. สัม+อิณฺชฺ กมฺปเน.อ ปัจ.	สมิณฺชติ
ย้อมเอนเอียง, ฯลฯ. อิณฺชฺ ชาติในควาไมหว ห้วนไหว สั้น. อ ปัจ. ตี วัต.	อิณฺชติ
ย้อมเอิบอาบ, ฯลฯ. อาปฺ ชาติในควาไม เอิบอาบ ชิมซาบ ซาบซ่าน ไหลไป ไหลไปทั่ว. อุณฺหา ปัจ. ตี วัต.	อาปฺณฺมาติ
ย้อมเอิบอาบ, ฯลฯ. อาปฺ+ณฺ ฌย ปัจ. กัต. ตี วัต.	อาเปติ อาปยติ
ย้อมเอียง, เอียงไป, โน้ม, โน้มไป, ฯลฯ. น้อม, น้อมไปก. ปุ โอนเต.อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว รูปฯ ๓๗๒.	ปวติ
ย้อมเอื้อเฟื้อ, ไม่เอื้อเฟื้อ. ปุณฺ. อาทรอนาทเรสุ. ณฺ ฌย ปัจ. แปลได้ทั้งสองอย่างแล้วแต่ความของประโยค.	ปุณฺเตติ ปุณฺยติ
ย้อมเอื้อเฟื้อ, ย้อมมไม่เอื้อเฟื้อ, ฯลฯ. อา+ทฺร ชาติในควาไม เอื้อเฟื้อ ไม่เอื้อเฟื้อ เอาใจใส่ ไม่เอาใจใส่.อ ปัจ. ตี วัต. เวลา แปลพึงดูเนื้อความประโยค.	อาทฺรติ
ย้อมเอื้อเฟื้อ, ฯลฯ. ทฺร ชาติในควาไม เอื้อเฟื้อ เอาใจใส่ พะวง ไม่เอื้อเฟื้อ, ฯลฯ. ใช้ทั้งสองความหมาย เวลา แปลพึงคำนึงถึงความของเรื่อง.	ทฺรติ
ย้อมแออัด, เปียดเสียด, ยัดเยียด, เกลื่อนกล่น, เจือปน, ระคน, แผ่ออก, กระจายออก, แพร่หลาย. สัม+กิริ วิกฺเขปวิกิริณฺป สารณฺส. อ ปัจ.	สัมกิริติ สงฺกิริติ
ย้อมไอ, ฯลฯ. กาสฺ ชาติในควาไม ไอ กระจาย งาม ก่อ สะสม สัม. อ ปัจ. ตี วัต.	กาสฺติ
ย้อมไอ, ฯลฯ. ชิปฺ ชาติในควาไม ไอ งาม. อ ปัจ. ตี วัต.	ชิปติ
ย้อมผูก, ฯลฯ. ฌุกฺ ชาติในควาไม ผูก ตึง. อ ปัจ. ตี วัต.	ฌุกฺติ

ย่อยประกาศ, ฯลฯ. คนฺธ ชาติในความ ประกาศ แสดง ชี้แจง ปลิว พุ่ง ปลิวไป พุ่งไป ตระหลบ. เณ ฌย บัจ. กัต. ตี วัต.	คนฺธเรติ คนฺธยติ
ย่อยเลื่อม, ฯลฯ. ชรฺ+ย บัจ. กัม. แปลง ชรฺ เป็น ชีร อี อาคม.	ชีรียติ
ย่อณมกีน, ฯลฯ. ณฺม ชาติในความ กีน บริโณค. อ บัจ.	ณมติ
ยัง...ให้คาดค่าแล้ว ยัง...ให้ตีราคาแล้ว. อคฺม+ณาเป บัจ.เหตุ.อี อฺช.สฺ อาคมหลังธาตุและ บัจ.	อคฺมาเปสิ
ย่ำอย่างเยื้อง, ฯลฯ. จุฑฺฑ ชาติในความ ย่างเยื้อง (เดินอย่างมี ลีลา) เยื้องกราย (เดินอย่างมีท่างามฉ กรายกร พ้อนรำ. อ บัจ ตี วัต.	จุฑฺฑติ
ยินดี, ชอบใจ, พอใจ, เพลิดเพลิน, แฝ่, ชาน, ถือ, ถือเอา, ยึด, ไป, ถึง, เป็นไป, จมลง, ตกต่ำ, สทฺ+อ บัจ.	สทติ
ร้องเรียกแล้ว, ทักทายแล้ว. อํ อฺช	อาลปีสุ
ร้องแล้ว, ร้องดังแล้ว, ฯลฯ. รฺ สทฺเท. อ บัจ. อี อฺช. แปลง อฺ เป็น อว.	วิรวิ
ร้องให้แล้ว. ป+รฺท ชาติในความร้องให้. อ บัจ. อี อฺช.	ปโรทิ
รัดรั้งอยู่, ผูกแน่นอยู่, ฯลฯ. ปริ+โอ+นฺธ ชาติในความ ผูก พัน รัด. อ บัจ. ยฺ อาคม แปลง นฺ เป็น ทฺ.	ปริโยนฺทติ
รับแล้ว, ฯลฯ. คหฺ ชาติในความ รับ ถือ จับ ยึด กุม. ฌหา บัจ. อ ปโรกยา. เทวภาวะ ค แปลงเป็น ช แล้ว ลบที่สุดธาตุ ลบ ๑ ณฺ และ อา ที่ หา เหลือ หฺ+อ วิภัติ เป็น ชคห.	ชคณฺห
รับแล้ว, ฯลฯ. คหฺ+ฌหา+อ ปโรกขา เทวภาวะ ค แปลงเป็น ช แล้ว ลบที่สุดธาตุ ลบ ณฺ และ อา ที่หา เหลือ หฺ+อ วิภัติ เป็น ชคห.	ชคห

รับแล้ว, ๑ล๑. คหฺ+ณฺหา+อา หิยฺต. ดู ชคณฺห.	ชคณฺหา
รู้รด,ไหลลงมาเปียก. สํ+อติ+วิจฺ วิชณฺเน. ย ปัจ. กัต. แปลง รฺย เป็น รฺณ.	สมตฺวิชฺณตฺติ
รู้เรื่องยิ่งแล้ว, สว่างไสวแล้ว, ๑ล๑. ป+ชลฺ ทิตฺติยฺ. อ ปัจ. อํ อฺช.	ปชฺชลฺลิสฺสุ
รู้เรื่องแล้ว, ๑ล๑. ตกแล้ว, ๑ล๑ช ป+ภสฺสฺ ทิตฺติภสฺสณจวเนสฺ. อ ปัจ. ตฺถ อฺช. อี อาคม.	ปภสฺสฺสิตฺถ
รู้เรื่องแล้ว, ๑ล๑ง รฺจฺ ชาติในความ รู้เรื่อง สว่าง ส่องสว่าง สวยงาม ชอบใจ ยินดี. อ ปัจ. อี อฺช.	รฺจฺจิ
รู้แล้ว, ปรากฏแล้ว. ป+ณา+นา ปัจ. อี อฺช.	ปณฺณายิ
เร้นแล้ว (หลีกเลี่ยงหรือหลบจากผู้คนเพื่อความวิเวก). นิ+ลี ลีเลสเน นา ปัจ. อี อฺช. แปลง นา เป็น ย.	นินฺลียิ
เร็วยิ่ง, เล่นไปยิ่ง, ๑ล๑. วิ+ชฺ+อ ปัจ. แปลง อุ เป็น อว ช้อน ชฺ.	วิชฺชวตฺติ
เรียกมาแล้ว, ตรัสแล้ว, ตรัสเรียกมาแล้ว. เณ ปัจ. กัต. อี อฺช.	อามนฺเตสิ
เรียกแล้ว, ๑ล๑. ป+กฺสฺ ชาติในความ เรียก ร้องเรียก. อ ปัจ. อี อฺช.	ปกฺโกสิ
ลงแล้ว, กลับลงแล้ว. ปติ+รฺหฺ ปาตาภฺเว อ ปัจ. อี อฺช.โอ อาคม พฤทธิ อุ เป็น โอ.	ปจฺโจโรหิ
ลักแล้ว, ขโมยแล้ว. จฺรฺ ชาติในความ ลัก ขโมย. เณ ปัจ. กัต. อ ปโรกขา. เทวภาวะ จฺ พฤทธิ อุ ที่ ตัว ชาติเป็น โอ.	จฺโจร
ลาแล้ว, อำลาแล้ว. อา+ปถจฺ+อ ปัจ. อี อฺช.	อาปฺจุจฺฉิ
แลดูแล้ว, แลเห็นแล้ว, มองดูแล้ว. อุ+โลภฺ ชาติในความ เห็น ดู แลดู. เอ ปัจ. อี อฺช. ช้อน. ล.	อุลฺโลเกสิ

เล่นไปพร้อมแล้ว, ท่องเที่ยวไปแล้ว. ส+ธาตุ ธาตุในความ ไป รุ่ง เล่น เจริญ ไปสะอาด ไปบริสุทธิ์. อ ปัจ. อัม. ส. อาคม ช้อน ส. แปลง นิคคหิตเป็น น. อ. อาคม.	สนธาวิสฺส
วิ่งเข้าไปแล้ว, ฯลฯ. อุป+ธาตุ ธาตุในความ ไป รุ่ง เล่น สะอาด หมดจด เจริญ รุ่งเรือง. อ ปัจ. อัม. อัม. อัม.	อุปธาวิสฺส
วิ่งไปแล้ว, ฯลฯ. ป+ขท+อ ปัจ. อ. อัม.	ปทขท
วิบัติแล้ว, หนีหายแล้ว, ถึงแล้วซึ่งความหนีหาย. วิ (วินาส)+ปท+ย ปัจ. กัต. อ. อัม.	วิปท
เวียนไป, ดูแล, แก้ไข, จัดการ, ดำเนินการ, ระวัง, รักษา, ปกครอง, เคารพ, นับถือ, กล่าว, อธิบาย, บริหาร. ปริ+หฺรหฺรณ (ปวตฺตเน). อ ปัจ.	ปริหฺรติ
เวียนไปรอบแล้ว หมุนไปรอบ. อ. อัม.	อนุปฺริยา
แวดล้อมแล้ว, เฝ้าระวังแล้ว, คุ้มครองแล้ว, ป้องกันแล้ว. ปริ+วฺร ธาตุในความ ห้าม กัน. ฌย ปัจ.กัต. อัม. อัม.	ปริวารยิสฺส
ส่งไปแล้ว, อุ+ยฺช+เอ ปัจ. อ. อัม. พทฺธิ ช้อน ย.	อุยฺโยเชสิ
ส่งไปแล้ว, ฯลฯ. ป+อา+หิ ธาตุในความ ไป เจริญ ให้เร้าร้อน. ฌ. ปัจ. ลป ฌ. ไตร. ๕/๖๔.	ปาเหสิ
ส่งไปแล้ว. ป+หิ+ณ ปัจ. อ. อัม.	ปหิณิ
สละแล้ว, ปล่อยแล้ว, วางแล้ว, ขว้างแล้ว. วิ+สขฺ วิสคฺเค. อ ปัจ.	วิสขฺ
สอดเข้าแล้ว, ฯลฯ. ป+ขิ+อ ปัจ. อัม. อัม. แปลงเป็น อิสฺส.	ปทฺธิ
สะบัดแล้ว, เบิกบานแล้ว, ฯลฯ. อ. อัม.	ปทฺธิ
สาบแล้ว, หายยุ่งแล้ว. วิ+ชฏฺ สงฺมาเต. เอ ปัจ. อ. อัม.	วิชฏฺ
เสวยอยู่. อนุ+ญ+ย ปัจ. กัม. ตี เต วัต.	อนุญฺยติ อนุญฺยเต

เสวยอยู่. อนุ+ภ+ย บ้าง. กัม. ตี เต วัต. แปลง ย เป็น ยุย รัสสะ อุ เป็น อุ รูปฯ ๔๓๐.	อนุภุยติ อนุภุยเต
เสียสละแล้ว. ปริ+จช. +อ บ้าง. อี อັช. ช้อน ชุ.	ปริจชชิ
เสื่อมแล้ว, ฯลฯ. ชิ+นา บ้าง. อี อັช. แปลง นา เป็น ย.	ชียิ
หน่วงลงแล้ว, ห้อยแล้ว, พึงแล้ว, กำหนดแล้ว. โอ+ลฺภ ชาติใน ความ กำหนด อยาได้ ปรรณนา. ย บ้าง. กัต. อา หิยัต. แปลง ภย เป็น พภ รัสสะ อา.	โอลฺภภ
หนีไปแล้ว, หลีกไปแล้ว. ป+อย อี คติยํ. อ บ้าง. อี อັช. ถ้าตั้ง อี ชาติ วิการ อี เป็น เอ เอ เป็น อาย กิริยาตันลง สฺ อาคม.	ปายาสิ ปายิ
หมดความสำราญ, เมื่อ, ฯลฯ. อา+คิเล ชาติในความ หมด ความสำราญ ไม่สบาย เจ็บไข้.อ บ้าง. ตี วัต. แปลง เอ เป็น อาย.	อาคิลายติ
หมุนไปรอบแล้ว, ชวนเซแล้ว. ปริ+ภมฺ ชาติในความ ไม่ตั้งลง หมุน บั่น หั่น เวียนไป. อ บ้าง. อี อັช.	ปริพภมิ
หมุนแล้ว. ฯลฯ. อี อັช.	ภมิ
หลีกไปแล้ว, ไปเสียจากที่เดิมแล้ว. ป+กม+อ บ้าง. อี อັช.	ปกกมิ ปกกามิ
หลีกไปแล้ว. อป+กม+อ บ้าง. อี อັช. ช้อน กุ.	อปกกมิ
ห้วนไหวแล้ว, เอนเอียงแล้ว, กลิ้งแล้ว. ป+วิจฺ กมฺปน. เณ บ้าง. อี อັช.	ปเวริ
หุงแล้ว, ฯลฯ. ปจฺ ปาเก. อ บ้าง. อ ปโรกขา. เทวภาวะ ป.	ปปจ
หุงแล้ว, ฯลฯ. ปจ+อ บ้าง. โอ หิยัต. หรือ อັช. ก็ได้.	ปโจ
หุงอยู่, ฯลฯ. ปจ+ย บ้าง. กัม. อนฺติ หรือ อนฺเต วัต. แปลง เป็น เร.	ปจฺจเร
เหนียวรั้งแล้ว, ข่มไว้. วิ+ขภิ+อ บ้าง. อี อັช.	วิขภุมมิ

เห่าแล้ว, ๗๗ ฤๅ ชาติในความ เห่า หอน. ย บ้าง. กั. อี อัช. แปลง สย เป็น สย หรือแปลง ย เป็น ส.	ฤๅ
ให้กลิ้งไปแล้ว, ๗๗. เณ บ้าง. เหตุกั.	ปวณฺเณสิ
ให้เจริญแล้ว, ฤๅ สดุดายั วุฑฒิยั วา. ฌย บ้าง.	ภาวยิ
ให้ดับแล้ว, ให้เย็นแล้ว. นิ+วา+ณฺาปย บ้าง. อี อัช. รัสสะเป็นอิ วีการ อี เป็น เอ.	นิพฺพเปย
ให้ดื่มแล้ว. ปา ปาเน. เณ บ้าง. อี อัช. แปลง อา เป็น อาย.	ปาเยสิ
ให้ตกแล้ว, ๗๗. วสฺส+เณ บ้าง. เหตุ อี อัช. ลบ เณ.	วสฺสิ
ให้เต็มแล้ว, ๗๗. ปุรุ+ณฺาเป บ้าง. อี อัช.	ปุราเปสิ
ให้ถึงพร้อม, ๗๗. สํ+ป+อิ คติยั. อ บ้าง. วีการ อี เป็น เอ เอา เอ เป็น อาย.	สมฺปายติ
ให้ถึงพร้อมแล้ว, ๗๗. สํ+ป+อป+เณ บ้าง. เหตุ. อี อัช.	สมฺปาเปสิ
ให้ถึงแล้ว, ๗๗ ป+อป ชาติในความ ถึง เข้าถึง บรรลุ ได้ ประสบ. ฌย บ้าง. มฺหา อัช. อี อาคม.	ปาปยิมฺหา
ให้ตกลงแล้ว. โอ+ปิลฺ ชาติในความ ไป ถึง เป็นไป. ณฺาเป บ้าง. อี อัช. หุ อาคม.	โอปิลฺาเปหิ
ให้เที่ยวไปแล้ว. จรฺ+ณฺาเป บ้าง. อี อัช. เภา จารฺาเปสิ. เวลา แปลอ่านรวบ แล้วแปลว่า ใช้บุคคลยังกลองให้เที่ยวไปแล้ว.	จารฺาเปสิ
ให้นอบน้อมไปทั้งแล้ว, ให้นอบน้อมแล้ว, ๗๗. ป+นฺม นฺม ชาติ ในความ น้อม โนม นอบน้อม นมฺสการ. เณ บ้าง. เหตุ. อี อัช.	ปณฺาเมสิ
ให้น้อมแล้ว, ให้น้อมลงแล้ว, ๗๗. ณฺาเป บ้าง. อี อัช.	โอนฺาเปสิ
ให้นำมาแล้ว. ณฺาเป บ้าง. อี อัช.	อานาเปสิ
ให้บวชแล้ว. ป+วช+เณ บ้าง. เหตุ อี อัช.	ปพฺพาเชสิ
ให้บอกแล้ว, ให้รู้แล้ว, ให้เข้าใจแล้ว. นิ+วิท+ณฺาเป บ้าง.	นิเวทาเปสิ

ให้บอกแล้ว. อา+ธาตุในความ ชอบใจ. ๗๗. ฉาเป ปัจ. อี อัช.	อาโรจาเปสิ
ให้บันทึกแล้ว, ๗๗. มุฑ ธาตุในความ บันทึก รำเรง รื่นเรง เบิกบาน เพลิน. ฉापย ปัจ. อี อัช.	มุทาปยิ
ให้เป็นไปแล้ว, ๗๗. ยา+ฉापย ปัจ. เหตุ. อี อัช.	ยาปยิ
ให้ผ่องแผ้วแล้ว, ให้บริสุทธิ์แล้ว, ให้หมดจดแล้ว, ให้ผ่องใส แล้ว. ปริ+อา+ทา ธาตุในความ บริสุทธิ์ หมดจด. ฉาเป ปัจ. ย อาคม. ไตร. ๖/๕๙.	ปริยาทาเปสิ
ให้ฟังตามแล้ว. อนุ+สุ ธาตุในความ ฟัง สดับ. ฉเน ปัจ. เหตุกัต. อี อัช. พฤทธิ อุ เป็น โอ อ เอา โอ เป็น อาว.	อนุสาเวสิ
ให้รำเรงแล้ว, ๗๗. สัม+ป+หสุ+ฉเน ปัจ. เหตุ. อี อัช.	สมปหฺเสสิ
ให้รู้แล้ว, ๗๗. ป+พฺร+ฉเน ปัจ. เหตุ. อี อัช.	ปโปเธสิ
ให้รู้แล้ว, ๗๗. ป+วิทุ+ฉเน ปัจ. เหตุ. อี ปับ. สุ อาคม.	ปเวเทสิ
ให้แลดูแล้ว, ๗๗. โอ+โลกุ ทสฺสเน. ฉาเป ปัจ. อี อัช.	โอโบกาเปสิ
ให้แล้ว, ๗๗. ทา+อ ปัจ. อ ปโรกขา. แปลง ทา เป็น ทชฺช ลบ อ ปัจ. รูปฯ ๔๙๑. เวสฯ ๓๔๘.	ทชฺช
ให้แล้ว, ๗๗. ทา+อ ปัจ. อา หียัต. เทวภาวะ ทา รัสสะ.	ททา
ให้โลดเต้นอยู่. โอ+ลมิ ลงฺมฺ วา คตฺยกฺเขเป. ฉเน ปัจ. เหตุกัต. ติ วัต.	โอลงฺเมสิ
ให้ส่งไปแล้ว, ๗๗. อาณ ธาตุในความ ส่ง ส่งไป บังคับ. ฉาเป ปัจ. เหตุกัต. อี อัช. พระราชปริยัติโมลี (กวี ป.ธ. ๙) ว่า เป็น อา+ณฺป เปสเน. ฉเน ปัจ. กัต. หรือ เหตุกัต. จึงเป็น ทั้ง กัตตุวาก และเหตุกัตตุวาก.	อาณาเปสิ

ให้สมาทานแล้ว. สัม+อา+ทา อาทานเ. ฌาเป ปัจ. อี อัช. แปลงนิกคหิตเป็น มุ รัสสะ อา ที่ ทา ลบ ฌา.	สมาทเปสิ
ให้เสื่อมลงแล้ว. โอ+สกุ ฐาตุในความ ไป ถึง เป็น ไป. ฌาเป ปัจ. อี อัช.	โอสกุทาเปสิ
ให้หยอดแล้ว, ฯลฯ. อณฺช+ฌาเป ปัจ. เหตุกัต. อี อัช.	อณฺชาเปสิ
ให้ให้คั้นแล้ว. ปฏฺิ+ทา+ฌาเป ปัจ. เหตุ อี อัช.	ปฏฺิทาเปสิ
ให้ไหม้แล้ว. ฌาป+ณเ ปัจ. เหตุกัต. อี อัช. ส อาคม.	ฌาเปสิ
ให้ไหม้แล้ว. ฌาป+ณเ ปัจ. เหตุกัต. อี อัช. ส อาคม.	ฌาเปสิ
ให้อดโทษแล้ว, ขม+ฌาเป+อี อัช.	ขมาเปสิ
ให้อยู่ทับแล้ว, ฯลฯ. ฌเ ปัจ. เหตุกัต. อี อัช.	อริวาเสสิ
ให้อยู่ทับแล้ว, ฯลฯ. อธิ+วส+ณย ปัจ. เหตุกัต. อุม อัช. ทิมะ.	อธิवासยิสฺ
ให้อยู่แล้ว, ฯลฯ. วส+ณย ปัจ. เหตุ อี อัช.	वासยि
ให้อยู่อาศัยแล้ว. นิ+วิส+ณเ ปัจ. อี อัช.	นิเวเสสิ
ให้อาจหาญแล้ว, สัม+อุ+ตฺธิ พลเน. ฌเ ปัจ. เหตุ. อี อัช. แปลงนิกคหิตเป็น มุ เอา อุ เป็น เอ ช้อน ต.	สมฺตฺเตเชสิ
ไหลออกแล้ว, รดแล้ว, ฯลฯ. โอ+สิจุ ฐาตุในความ ไหลออก รด ราต เท วิต. อ ปัจ. อี อัช. นิกคหิตอาคม.	โอสิณฺจิ
ไหลออกแล้ว, ฯลฯ. ป+มรฺ ฐาตุในความ ไหล หลัง พรหม ประพรหม รด ราต. อ ปัจ. กิริยาหลัง ช้อน ค.	ปมฺริ ปคฺมฺริ
ไหวแล้ว, ฯลฯ. ป+บลฺ ฐาตุในความ ไหว พลาด. ผิต. อ ปัจ. อี อัช.	ปกฺขลิ
ไหวแล้ว, ฯลฯ. วนฺท+อ ปัจ. อี อัช.	วนฺทิ
อนุญาตแล้ว. อนุ+ณา+นา ปัจ. อี อัช. แปลง ณา เป็น ชา.	อนฺุชานิ

อยู่แล้ว, ๗๗. วิ+หฺร+อ ปัจ. อี อັช. แปลง ร เป็น อา โมคฯ ตยาทิกัณห์ ๒๘.	วิหาสี
อยู่แล้ว, ๗๗. อาสุ อุปเวสเน. อ ปัจ. อุมฺ อັช. แปลงเป็น อีสฺ รัสสะตันธาตุ แปลง ส เป็น จฉ.	อจฺฉิสฺ
อาจแล้ว, ๗๗. สกฺ+ณา ปัจ. อี อັช. ดู อสกฺปิ.	สกฺปิ
อํลาแล้ว (ลากไปใช้ในกรณีพิเศษ) ลาแล้ว. บอก เล่า, แจ้วความ อป+โลกฺ ธาตุในความ กล่าว พุด. เฉ ปัจ. กัต. อุมฺ อັช. สฺ อาคม.	อปโลเกสฺ
อุดหนุนแล้ว, ๗๗. สํ+คหฺ+ณฺหา ปัจ. อี อັช.	สํคณฺหิ สงฺคณฺหิ

โผติ